

Sabbath School Lesson

မြန်မာလူကြီးတန်း

ထွက်မြောက်ခြင်း

ကို

ဂျီရီ၊ မော့စ်ကာလာ

မှ

စီစဉ်ရေးသားသည်

ဇူလိုင်လ၊ သြဂုတ်လ၊ စက်တင်ဘာလ

၂၀၂၅ ခုနှစ်

(ပထမအကြိမ်)

Sabbath School Lesson

မြန်မာလူကြီးတန်း

ပုံနှိပ်သူ

ဦးဖုန်းနိုင် (၀၀၃၅၄)

မန်နေဂျာ

ကင်းစောင့်ပုံနှိပ်တိုက်

၂၀၆ ရွှေသစ္စာလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဖိုးဖိုးလှ (၀၀၅၉၅)

ဥက္ကဋ္ဌ

ခရစ်တော်ကိုမျှော်လင့်သော

သတ္တမနေ့အသင်းတော်

၆၈ ဦးဝိစာရလမ်း၊

ရန်ကုန်မြို့

အုပ်စု - ၅၀၀၀

မွေဒါန

(ပထမအကြိမ်)

မာတိကာ

၁။ ဖိနှိပ်ခြင်း-၎င်း၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်နှင့်မောရှေမွေးဖွားခြင်း..... ၇

၂။ လောင်နေသောချုံပုတ် ၂၀

၃။ ကြမ်းတမ်းသောအစပြုခြင်း..... ၃၂

၄။ ကပ်ဘေးများ ၄၄

၅။ ပသခါပွဲတော်..... ၅၇

၆။ ပင်လယ်နီဖြတ်သန်းကာ ၇၀

၇။ မုန့်နှင့်အသက်ရေ ၈၃

၈။ သိနာဌ်ပဋိညာဉ် ၉၆

၉။ ပညတ်တော်ဖြင့်ရှင်သန်ခြင်း ၁၀၉

၁၀။ ပဋိညာဉ်နှင့်ပုံစံကြမ်း ၁၂၂

၁၁။ ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့်ကြားဝင်ဖျန်ဖြေခြင်း ၁၃၅

၁၂။ “ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ”..... ၁၄၉

၁၃။ တဲတော်၌ဘုရားရှင်တည်ရှိခြင်း ၁၆၂

ထွက်မြောက်ခြင်း၊ ကတိတော်ပြည်သို့ခရီးနှင့်ခြင်း

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းမှာ ဖော်ပြထားသော ဘုရားရှင်သည် ချိန်းချက်သောအချိန်အတွက် မေတ္တာရှင်ဖြစ်၍၊ သူ၏လူများထံသို့ ကယ်တင်ခြင်းတရားနှင့် လွတ်မြောက်ခြင်းကိုယူဆောင်၏ (ကမ္ဘာ၊ ၁၅:၁၂-၁၆)။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ခွာကာ၊ ပင်လယ်နီအားဖြတ်ကျော်ရခြင်းသည် ဘုရားရှင်၏လုပ်ဆောင်ချက်တွင် အလွန်အရေးပါသောအချက်ဖြစ်ပါသည်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မတိုင်မီ ဤထက်ကြီးမားကျော်စောသောအဖြစ်မျိုး ရာဇဝင်တွင်မရှိခဲ့ပါ။ ဤသည်မှာ မောရှေအားဖြင့်ပေးသော ဧဝံဂေလိတရားပေတည်း။

ဘုရားရှင်သည် နောက်ဆုတ်ဖောက်ပြန်လေ့ရှိသော ဟေဗြဲလူမျိုးတို့အား အံ့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ကွယ်ကာစောင်မပြုခဲ့လေသည်။ ဘုရားရှင်၏ကျေးဇူးတော်သည် ၎င်းတို့၏သိနားလည်ခြင်းနှင့် ခံစားချက်တို့ထက်သာလွန်လေ၏။ ကိုယ်တော်သည် မိမိလက်အားဆန့်တန်းလျက် သူ၏လူများအား လွတ်မြောက်စေလေ၏။ ဤသည်ပင် အစဉ်အလာမဟုတ်သော လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဘုရားရှင်၏မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားဝင်ခြင်းသည် ဘုရားရှင်နှင့်ခရီးစနှင့်ခြင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ခါနာန်ပြည်သို့ ခရီးသွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထွက်မြောက်ရာခရီးတွင် မောရှေသည် အဓိကဇာတ်ဆောင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဤစာအုပ်သည် မောရှေအကြောင်းမဟုတ်ဘဲ၊ မေတ္တာရှင်၊ သမ္မာတရား၊ တရားမျှတခြင်း၊ လွတ်လပ်ခြင်းနှင့် အပြစ်ဖြေလွှတ်ခြင်းအတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင်သို့သွားခဲ့သော ဘုရားရှင်အကြောင်းသာဖြစ်လေသည်။ ထွက်မြောက်ရာကျမ်းအား လေ့လာခြင်းဖြင့် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင်၏ဖြစ်တည်ခြင်းကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

သူသည် မည်သည့်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပါသနည်း။ သူသည် သစ္စာမဲ့သော မိမိလူတို့ကိုပင်လျှင် သစ္စာထားသောဘုရားဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတို့မှ ပုန်ကန်နေပလေ့စေ၊ သူသည် ၎င်းတို့အတွက် အမြဲတစေရှိနေသည်။ ထပ်ခါတလဲလဲ

မေတ္တာကရုဏာပြသကာ၊ အားပေးထောက်မခင်း၊ သွန်သင်ဆုံးမခြင်းနှင့် လမ်းညွှန်ခြင်းပြုလေ့ရှိသည်။ အကောင်းဆုံးသောလမ်းခရီးသို့ပို့ဆောင်လျက်၊ ၎င်းတို့၏ မေတ္တာစေတနာအလျောက် ဘုရား၏ကျင့်စဉ်များအားမြတ်နိုးကာ၊ ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းသည် ၎င်းတို့၏ကိုယ်ကျိုးပင်ဖြစ်လေ၏။

မောရေ၏ဘုရားသည် မိတ်သဟာယဘုရားပင်ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ တစ်ခုခုပြည့်စုံစေရန်လည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုပြီးဆုံးရန် စသည်တို့မဟုတ်ပါ။ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကြီးမှာ ဣသရေလနှင့် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော မိတ်သဟာယဖွဲ့ရန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ရွေးချယ်ထားသောလူမျိုးတို့နှင့် နက်ရှိုင်းသောမိတ်သဟာယရှိရန် သိနာတောင်သို့ ခေါ်ဆောင်လေသည်။

ရှင်ပေါလုသည်၊ လွန်ခဲ့သောအချိန်တွင် ဘုရား၏လူများတို့ပြုလုပ်ခဲ့သောအမှားများမှ ယခုကျွန်ုပ်တို့သင်ခန်းစာယူနိုင်ရန်နှင့် ကိုယ်တော်အား သစ္စာရှိစွာ လိုက်နာနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် ပုံသက်သေဖြစ်အံ့သောငှာ ထိုသူတို့၌ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင်ဖြစ်သော ငါတို့အား ဆုံးမစရာအဖို့ ကျမ်းစာ၌ရေးသားလျက်ရှိသတည်း (၁ကော၊ ၁၀:၁၁)။ လွန်ခဲ့သောဤအဖြစ်အပျက်တို့သည် မမေ့ကောင်းသောသတိပေးခြင်းနှင့် သွန်သင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ အချိန်အခါ၊ အခြေအနေကွာခြားခြင်းမရှိဘဲ၊ အခြေခံနိယာမ မကွာခြားလှပါသဖြင့် ဖတ်ရှုလေ့လာ၍ သင်ခန်းစာယူရပါမည်။

ဤတစ်ဆယ့်သုံးပတ်အတွင်း ထွက်မြောက်ရာကျမ်းအား ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်နိုင်စေရန် လေ့လာရမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းစာအုပ်အား ဥပုသ်အပတ်စဉ် လွယ်ကူစွာလေ့လာနိုင်ရန် ခေါင်းစဉ်တပ်၍ ခွဲခြမ်းထားပါသည်။ (၁) အီဂျစ်ပြည်တွင်ကျွန်ခံခြင်း၊ မောရေမွေးဖွားခြင်းနှင့် သူ၏အသက်တာအဦးပိုင်းနှစ်လေးဆယ်၊ (ထွက်၊ ၁-၂)။ (၂) မောရေအား တာဝန်အပ်နှင်းခြင်း (ထွက်၊ ၃-၄)။ (၃) အသက်တာပိုမိုရှုပ်ထွေးစေသောအရာ (ထွက်၊ ၅-၆)။ (၄) ပထမပိုင်းကပ်ဘေးဒဏ်ကိုးပါး (ထွက်၊ ၇-၁၀)။ (၅) ဒသမ

ဘေးဒဏ်နှင့် ပသခါပွဲကျင်းပခြင်း (ထွက်၊ ၁၁-၁၂)။ (၆) အီဂျစ်ပြည်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းနှင့် ပင်လယ်နီမှအတွေ့အကြုံများ (ထွက်၊ ၁၃-၁၅)။ (၇) သိနာတောင်သို့ခရီးနှင်ခြင်း (ထွက်၊ ၁၆-၁၈)။ (၈) ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းနှင့် ပညတ်တော်အပ်နှင်းခြင်း (ထွက်၊ ၁၉-၂၀)။ (၉) ပညတ်တော်အား လက်တွေ့အသုံးပြုခြင်း (ထွက်၊ ၂၁-၂၃)။ (၁၀) ပဋိညာဉ်အတည်ပြုခြင်းနှင့် တဲတော်ပုံစံကြမ်းအတည်ပြုခြင်း (ထွက်၊ ၂၄-၃၁)။ (၁၁) ရွှေနှင်းသင်္ဃာတော်ဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့် မောရေ၏ကြားဝင်ခြင်း (ထွက်၊ ၃၂)။ (၁၂) ဘုရားသခင်ပေါ်လာခြင်းနှင့် မောရေ၏မျက်နှာတောက်ပခြင်း (ထွက်၊ ၃၃-၃၄)။ (၁၃) တဲတော်တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် အနုမောဒနာပြုခြင်း (ထွက်၊ ၃၅-၄၀) တို့ဖြစ်သည်။

ဥပုသ်အပတ်စဉ်တိုင်း ဖော်ပြထားသောအခန်းများမှ အဖြစ်အပျက်များအား မျက်မှောက်ပြုကာ လေ့လာကြရပါမည်။

ကျေးဇူးတော်အစုံ ငါတို့၏ဘုရားရှင်ကောင်းချီးပေးသဖြင့် ဤအချက်အချာကျသောစာအုပ်အား လေ့လာနေရင်း ဘုရားရှင်သည် သူ၏လူများအား ကျေးကျွန်ဘဝမှသည် လွတ်မြောက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ မရဏာနိုင်ငံမှသည် ထာဝရကာလသို့လည်းကောင်း၊ သဲကန္တာရမှသည် ယေရုရှလင်မြို့သစ်သို့လည်းကောင်း ပို့ဆောင်တော်မူပါစေသော (ဟေဗြဲ၊ ၁၂:၂၂)။

ဂျီရီမော့စ်ကာလာ (Jiri Moskala) သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းအနက်ဖွင့်ဋီကာနှင့် ဘာသာလေ့လာရေးပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိပြီး အင်းဒရူးတက္ကသိုလ်ဓမ္မကျမ်းစာကျောင်း ဘာသာရေးဆိုင်ရာဌာန၏ ဌာနမှူးဖြစ်သည်။

သင်ခန်းစာ (၅)

ဖိနှိပ်ခြင်း - ၎င်း၏နောက်ကြောင်းရာဇဝင်နှင့်

မောရှေမွေးဖွားခြင်း

ဇွန်လ ၂၈ - ဇူလိုင်လ ၄

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း

ဇွန်လ ၂၈ ရက်

ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၁:၁-၂၂။ ကမ္ဘာ၊ ၃၇:၂၆-၂၈။ ကမ္ဘာ၊ ၃၉:၂၊ ၂၁။ တမန်၊ ၇:၆။ ဂလာတိ၊ ၃:၁၆၊ ၁၇။ ထွက်၊ ၂:၁-၂၅။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း အစေကျွန်ခံရသောကြောင့်၊ ညည်းတွားငိုကြွေးကြ၏။ ထိုသို့အစေကျွန်ခံ၍ ငိုကြွေးသော အသံသည် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ တက်ရောက်လေ၏။ သူတို့ ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအသံကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူလျှင်၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်နှင့်ပြုခဲ့ဖူးသောပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကြည့်ရှု၍ သူတို့အမှုကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏” (ထွက်၊ ၂:၂၃-၂၅)။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းသည် ဖိနှိပ်ခြင်း၊ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း၊ ညည်းဆဲခြင်း၊ စွန့်စားခြင်းနှင့် နှိမ်ချခြင်းတို့ကိုဖော်ပြသည်။ ထိုနည်းတူ ယနေ့ပစ်ထားချန်လှုပ်ခံရသူများ၊ ကျွန်ခံရသူများသည် ဟေဗြဲလူမျိုးများကိုကယ်တင်သော ထိုဘုရားကပင် ကယ်တင်မည်ဟု မျှော်လင့်စရာရှိကြပါသည်။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းသည် လူ့ဘဝနှင့်ဆိုင်သောတိုက်ပွဲများ၊ မတရားမှုများနှင့် ဘဝအသက်တာစမ်းသပ်ခံရသူများအကြောင်း ဖော်ပြရေးသားထားသောကျမ်းဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်သည် ဒုက္ခခံစားနေရသော မိမိလူတို့အား

မျက်နှာသာပေးကာ ကြားဝင်ပေးသဖြင့် လူသားအားလုံးအတွက် ခွန်အားရစရာဖြစ်ပါသည်။ ဖိနှိပ်ညှဉ်းဆဲခံနေရသူများ၏ ညည်းညူသံများကိုကြားကာ၊ ၎င်းတို့၏ရုန်းကန်မှုများ၊ မျက်ရည်များနှင့် ခံစားရမှုများအား မြင်တွေ့သဖြင့် ဝင်ရောက်ကူညီတော်မူ၏။

ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုအားကိုးသောသူတို့ကို လွတ်မြောက်စေရန် အစပြုဆောင်ရွက်ပေးသည်။ သူကမ်းလှမ်းသည်ကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် လက်ခံရုံပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ယေရှုပြုလုပ်ပေးထားသော အရာများကိုဖော်ပြသော ထွက်မြောက်ရာကျမ်းကို လေ့လာကြရမည်ဖြစ်သည်။ ယေရှုအားလည်းကောင်း၊ ယေရှုမှထိန်းသိမ်းထားပေးသော အရာများကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ရွေးနုတ်ခြင်းနှင့် နောက်ဆုံးတွင် ကယ်တင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကသောင်းကနင်းဖြစ်ချိန်၊ မှောင်မှိုက်နေချိန်တွင် မိမိမျက်စိကို ထာဝရဘုရားအပေါ်တွင်သာ ထားကြပါက ကျွန်ုပ်တို့အား “ထာဝရကတိတော်ပြည်” သို့ ခေါ်ဆောင်လမ်းပြနေစဉ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိနေခြင်း၊ စောင့်ရှောက်ပြုစုခြင်း၊ ကူညီစောင့်မခြင်းတို့ကို သိရှိနားလည်မည်ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

ဇွန်လ ၂၉ ရက်

အဲဒုတ္တုပြည်ရှိထာဝရဘုရား၏လူများ

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းစာအုပ်၏ ရှေးဦးမှတ်တမ်းတွင် အစပြုသော စာလုံးအရ ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် “ရှေမွတ်” ဖြစ်၍ မြန်မာဘာသာဖြင့် “နာမည်များ” ဟု အနက်ရှိသည်။ “ဤနာမည်များ” ဟူ၍ အစပြုသည်။ ရှေးဘိုးဘေးများဖြစ်ကြသော ယာကုပ်၏အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့၏နာမည်များကို အစဉ်လိုက်ဖော်ပြထားပါသည်။

ထွက်၊ ၁:၁-၇ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သည့်သမ္မာတရားပါရှိနေသနည်း။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းစာအုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို အမှတ်ရစေခြင်းဖြင့် စတင်သည်။ ဘိုးဘေးယာကုပ်နှင့် မိသားစုတို့သည် အီဂျစ်ပြည်တွင် ခြေချစဉ်အခါတွင် လူ ၇၀ သာဖြစ်သည် (ကမ္ဘာ၊ ၄၆:၂၇။ ထွက်၊ ၁:၅)။ သို့သော် ဣသရေလတို့သည် “အလွန်တိုးပွားများပြားသဖြင့် အလွန်အားကြီး၍ တစ်ပြည်လုံးနံ့ပြားကြလေသည်” (ထွက်၊ ၁:၇) ဆို၏။ ထွက်မြောက်ချိန်တွင် “မိန်းမနှင့် သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ ယောက်ျားအရေအတွက် အားဖြင့် ခြောက်သိန်းခန့်မျှရှိသည်” (ထွက်၊ ၁၂:၃၇) ဆို၏။

ထွက်၊ ၁:၈-၁၁ ကိုဖတ်ပါ။ ထွက်မြောက်ခြင်းအချိန်တွင် ဣသရေလတို့သည် မည်သည့်အခြေအနေရှိသနည်း။

ကျမ်းစာတွင် ဣသရေလတို့ အီဂျစ်ပြည်၌နေထိုင်ရသောအချိန်ကို မှောင်မိုက်သောရာဇဝင်အဖြစ် ခြယ်သထားသည်။ ထွက်မြောက်ရာကျမ်းတွင်လည်း အီဂျစ်ပြည်သားတို့၏ပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းနှင့် ဖိနှိပ်ခြင်း၊ ကျွန်ခံခြင်းဖြင့် စတင်သည်။ သို့သော်လည်း ထွက်မြောက်ရာကျမ်းသည် ထာဝရဘုရား၏ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ကိန်းဝပ်ခြင်းတည်းဟူသောတံတော်၊ ဣသရေလတို့၏စခန်း အလယ်ဗဟိုတွင်တည်ရှိခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည် (ထွက်၊ ၄၀)။ ထိုဆန့်ကျင်ဘက်အစွန်းနှစ်ခုတို့၏ကြားတွင် ထာဝရဘုရား၏အောင်နိုင်ခြင်းတန်ခိုးများ ဖော်ပြသည်။ ကိုယ်တော်သည် ကျေးကျွန်ဘဝမှလွတ်ပေး၍ ပင်လယ်နီအား ဖွင့်ဟကာ မိမိ၏ရန်သူတည်းဟူသော မဟာအင်အားကြီးတပ်မတော်၏ ဆိုးယုတ်ခြင်းအား အနိုင်ယူခြင်းကို ဖော်ပြထားသည်။

ထိုရာဇဝင်တွင် အံ့ဩစရာဖြစ်သည့်အရာတစ်ခုမှာ “ဖိနှိပ်ခံရလေလေ၊ တိုးပွားလေလေ” (ထွက်၊ ၁:၁၂) ဖြစ်၏။ လူသားတို့၏ပူးပေါင်းပါဝင်ခြင်း လုံးဝမရှိဘဲ ထာဝရဘုရား၏အာဏာသည် အမြင့်ဆုံးပင်ဖြစ်သဖြင့် လူ့အမြင်တွင် သူ၏လူတို့သည် မျှော်လင့်ခြင်းပင်ကင်းမဲ့သကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း သူသည် ကယ်တင်လိမ့်မည်။

ယောသပ်အားမသိရှိသော ဘုရင်အသစ်တစ်ပါးတက်လာလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အခြေအနေ အမြဲတမ်းကောင်းနေသည်ဟု ယူဆနေခြင်းမပြုအပ်ကြောင်း မည်သို့အသိပေးသနည်း။

တနင်္လာနေ့ ဇွန်လ ၃၀ ရက် ရာဇဝင်၏နောက်ခံသမိုင်း

ယာကုပ်မိသားစုသည် ခါနာန်ပြည်တွင် အစာခေါင်းပါးခြင်းကြုံတွေ့ခဲ့ပြီး အီဂျစ်ပြည်သို့ရောက်လာကြရာ (ကမ္ဘာ၊ ၄၆) အီဂျစ်ရှင်ဘုရင်သည် အီဂျစ်ပြည်အတွက် ယောသပ်ပြုခဲ့သောအရာများကြောင့် လှိုက်လှဲပျူငှာမှုရှိခဲ့သည်။ ဖာရောဘုရင်သည် “တစ်ဖန်ကြည့်ပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်တစ်ပြည်လုံးကို သင်အုပ်စိုးစေခြင်းငှာ ငါခန့်ထားပြီဟု ယောသပ်အားမိန့်တော်မူလျက်၊ လက်စွပ်တော်ကိုချွတ်၍ ယောသပ်၏လက်၌ စွပ်စေတော်မူ၏။ ပိတ်ချောအဝတ်ကိုလည်းဝတ်စေ၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ကိုဆွဲပြီးလျှင်၊ ဒုတိယရထားတော်ကိုစီးစေတော်မူ၏။ ပျပ်ဝပ်၍နေကြဟု သူ့ရှေ့မှာဟစ်ကြ၏။ ထိုသို့အဲဂုတ္တုပြည်တစ်ပြည်လုံးကို အုပ်စိုးစေတော်မူ၏” (ကမ္ဘာ၊ ၄၁:၄၁-၄၃)။

အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ယောသပ်သည် ကြမ်းတမ်းသောအခက်အခဲတို့ဖြင့် စတင်ခဲ့ပြီးနောက် သူ၏အံ့ဖွယ်အောင်မြင်ခြင်း၏သော့ချက်သည် အဘယ်နည်း (ကမ္ဘာ၊ ၃၇:၂၆-၂၈ နှင့် ကမ္ဘာ၊ ၃၉:၂၊ ၂၁)။

ယောသပ်၏ဝတ္ထု၏နောက်ခံသမိုင်းဖြစ်ရန် ယုတ္တိအရှိဆုံးသည် ယောသပ် ကိုမသိသော ရှင်ဘုရင်အသစ် (ထွက်၊ ၁:၈) သည် အာမုစ် (Ahmose) (၁၅၇၀-၁၅၄၆ ဘီစီ) ဖြစ်သည်။ သူ့အားဆက်ခံသူသည် ပထမအမင့် ဟိုတက်ပ် (Amenhotep I)(၁၅၄၆-၁၅၂၆ ဘီစီ) ဖြစ်၍၊ ဣသရေလတို့အား ကြောက်ရွံ့၍ စတင်ဖိနှိပ်သူဖြစ်၏။ နောက်ပိုင်းတွင် သွပ်မုစ်ပထမ (Thutmose I)(၁၅၂၅-၁၅၁၂ ဘီစီ) သည် ဟေဗြဲလူငယ်များအားလုံးအား သေဒဏ်ပေး သောသူဖြစ်သည်။ ၎င်း၏သမီးဟတ်ရှပ်စွတ် (Hatshepsut)(၁၅၀၃-၁၄၈၂ ဘီစီ) သည် မောရှေအား သားတော်အဖြစ်မွေးစားသူ ဘုရင့်သမီးဖြစ်သည်။ ဖာရောသွပ်မုစ်တတိယ (Thutmose III) (၁၅၀၄-၁၄၅၀ ဘီစီ) သည် ဟတ်ရှပ်စွတ်နှင့် အချိန်အတန်ကြာ လက်တွဲအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြပြီး ထွက်မြောက်ချိန် တွင် ဖာရောဘုရင်ကြီးဖြစ်သည်။

ထွက်မြောက်ချိန်ကို အနီးစပ်ဆုံးတွက်ကြည့်ရာတွင် ၁၄၅၀ ဘီစီ မတ်လအတွင်းဖြစ်သည်။ (William H. Shea, "Exodus, Date of the," The International Standard Bible Encyclopedia, edited by Geoffrey W. Bromiley et al., vol. 2 [Grand Rapids, Mich.: William B. Eerdmans, 1982], pp. 230-238 တွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထွက်မြောက်ချိန်ကို သိရှိနိုင်ရန် အောက်ပါကျမ်းချက် တို့ကိုဖတ်ပါ။ ကမ္ဘာ၊ ၁၅:၁၃-၁၆။ ထွက်၊ ၁၂:၄၀၊ ၄၁။ တရားသူကြီး၊ ၁၁:၂၆။ ၃ရာ၊ ၆:၁။ တမန်၊ ၇:၆။ ဂလာတီ၊ ၃:၁၆၊ ၁၇။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းအခန်းကြီး ၁ သည် ယောသပ်အချိန် ခမည်းတော် ယာကုပ်နှင့် မိသားစုတို့သည် အီဂျစ်သို့ရောက်သွားခြင်းမှအစပြုကာ ဖာရော ဘုရင်၏သူငယ်များအပေါ် သေဒဏ်ချမှတ်သည့်အချိန်ထိဖြစ်သည်။ ကျွန် သပေါက်ဖြစ်ရသောအချိန်ကာလအတိအကျသည် ငြင်းခုံစရာရှိနေသော်လည်း အရေးကြီးသည်မှာ တိုင်းတစ်ပါးနိုင်ငံတွင် ကျွန်သပေါက်ဖြစ်ရသော်လည်း ထာဝရဘုရားမှ မေ့မထားကြောင်းဖြစ်သည်။

အီဂျစ်ပြည်တွင်နေထိုင်ခဲ့သော ဟေဗြဲလူတို့၏အကြောင်း လျှို့ဝှက် ချက်များစွာရှိနေသေးသော်လည်း ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်သည် ဤစာအုပ်စာမျက်နှာတွင်မက သမ္မာကျမ်းစာတစ်ခုလုံးတွင်ပင် တောက်ပလင်းထိန် နေပါသည်။ အရာခပ်သိမ်းဆိုးယုတ်နေသော်လည်း ထာဝရဘုရားရှိနေသော ကြောင့် မိမိအခြေအနေ မည်သို့ပင်ဆိုးယုတ်နေပါစေ၊ သူ့ကိုယုံကြည်စိတ်ချ နိုင်သည်ကို သိရှိကြပါသည်။

အင်္ဂါနေ့ **ဇူလိုင်လ ၁ ရက်**
ဟေဗြဲဝမ်းဆွဲဆရာမ

ကမ္ဘာဦးကျမ်း၏ကောက်ချက်များကို အလျင်နားမလည်ဘဲ ထွက်မြောက် ရာကျမ်းကို နားမလည်နိုင်ပါ။ ဂျူးလူတို့သည် အီဂျစ်ပြည်သို့ရောက်သွားပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝခဲ့သော အချိန်လွန်သွားသောအခါ ကျွန်သပေါက်ဖြစ်လိုက်ကြရ ပြန်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူများကိုစွန့်ပစ်သည်ဟု ရံဖန်ရံခါထင်ရ သော်လည်း အမှန်မှာ မစွန့်ပစ်ပါ။ ဟေဗြဲလူတို့သည်လည်း မိမိတို့၏ အတင်းအကျပ်ကြောင့် စိတ်ပျက်မည်မှာ သေချာလှ၏။ သို့သော် ထိုပရိဒေဝ သောကအချိန်တွင်ပင် ဘုရားသခင်သည် လက်တော်ဖြင့်ပင် ကူမတော်မူသည်။ ထိုကြောင့်ပင် “အမှုရောက်သည်ကာလ၌ ငါ့ကိုပစ္စနာပြုလော့။ ငါသည် ကယ်လွှတ်မည်။ သင်သည်လည်း ငါ့ကိုချီးမွမ်းလိမ့်မည်” (ဆာ၊ ၅၀:၁၅) ဟု ခွန်အားပေးထားပါသည်။

ထွက်၊ ၁:၉-၂၁ ကိုဖတ်ပါ။ သစ္စာရှိသောဝမ်းဆွဲဆရာမ တို့သည် မည်သည့်လုပ်ရပ်များကိုလုပ်သဖြင့် ရာဇဝင်တွင်ရပါသနည်း။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းတွင် မည်သည့်ဖာရောဘုရင်ကိုမှ နာမည်အရင်း မပေးထားပါ။ ရှင်ဘုရင်အနက်ရှိ “ဖာရော” ဖြင့်သာ သမုတ်ထားပါသည်။ အီဂျစ်လူတို့သည် ဖာရောအား မြေကြီး၏ဘုရားဟု ယုံကြည်ကြသည်။ “ရာ” (Ra) ဘုရား၏သားတော်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ “ရာ” ဘုရားသည် အီဂျစ် တို့၏ အထွတ်အမြတ်ထားသော “နေ” ဘုရားဖြစ်သည်။

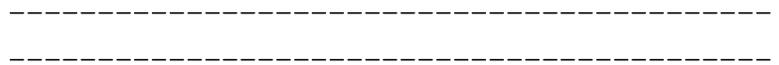
အလွန်တန်ခိုးကြီးပါသည်ဆိုသည့် ထို “ဘုရား” သည် ဝမ်းဆွဲ ဆရာမတို့၏ ယုံကြည်ထင်မြင်ခြင်းကို မတားဆီးနိုင်ပါ။ ဖာရောဘုရင်များ အား နာမည်မဖော်ပြသည့်တိုင် ဝမ်းဆွဲဆရာမနှစ်ဦးတို့၏နာမည်ကို ဖော်ပြ ထားရာ၊ ၎င်းတို့သည် ရှိဖရ နှင့် ပုအာ (Shiphrah and Puah) (ထွက်၊ ၁:၁၅) တို့ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြောက်ရွံ့သဖြင့် မြတ်နိုးလေးစားခံရသည်။ လောကအစိုးရ၏အမိန့်ထက် ထာဝရဘုရားရှင်အား ပိုကြောက်ရွံ့သဖြင့် ဖာရော၏ဆိုးယုတ်သောအမိန့်သည် သူတို့အား သက်ရောက် မှုမပြုနိုင်ပါ (တမန်၊ ၅:၂၉)။ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးကြီးဖြစ် စေခြင်းဖြင့် ကောင်းချီးပေး၏။ သစ္စာစောင့်သိခြင်း၏ သက်သေသာမကပင် ဖြစ်လေ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် ဘာသာတရားအသိပင် နည်းသော်ငြားလည်း အမှန်တရားကိုသိ၍ မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်ကို ရွေးချယ်တတ်သေး၏။

ဖာရောဘုရင်သည် သူ၏အကြံမအောင်မြင်သည်ကို သိသောအခါ ဟေဗြဲသားယောက်ျားမွေးဖွားသမျှကို သတ်စေရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်သည်။ နိုင်းမြစ် ဘုရားနှင့် တိုးပွားခြင်းဘုရား ဟာပီ (Hapi) အား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအနေဖြင့် နိုင်းမြစ်ထဲသို့ ပစ်ချရန်ဖြစ်သည်။ ဂျူးလူမျိုးတို့သည် ဂျူးဖြစ်ခြင်းကြောင့် သေဒဏ်ကျခံရသည်မှာ ယခုသည် ပထမအကြိမ်ဖြစ်ပါသည်။ သေဒဏ်အမိန့် ၏လိုရင်းသည် ဟေဗြဲတို့ထဲမှ ရန်ပြုနိုင်သောယောက်ျားသားတို့အား ချေမှုန်း ခြင်းနှင့် မိန်းမသားတို့ကို အီဂျစ်လူမျိုးထဲသိမ်းသွင်းခြင်းဖြင့် အီဂျစ်လူမျိုးအပေါ် ပြုနိုင်မည့်ရန်ကို ဟန့်တားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဝမ်းဆွဲဆရာမတို့သည် မှန်ကန်သောဆုံးဖြတ်ချက်ကိုသိ၍ ၎င်းအတိုင်း ပြုလုပ်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ထင်ရှားသော မည်သည့်သတင်းစကားရှိသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်
မောရှေမွေးဖွားခြင်း

ထွက်၊ ၂:၁-၁၀ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေ၏မွေးဖွားခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားသည် မည်သည့်စီမံခြင်းနှင့် ကွယ်ကာခြင်းပြုလုပ် သနည်း။

မောရှေသည် အီဂျစ်၏မင်းဆက် ၁၈ ခုမြောက်အချိန်အတွင်း မွေးဖွား ခဲ့ခြင်းနှင့် သူ့အသက်တာ၏သမိုင်းနောက်ခံသည် အလွန်ရင်ဖိဖွယ်ဖြစ်၏။ ထိုအခါက သွပ်မုတ်တတိယ၏မင်းဆက်ဖြစ်၍ ထိုသူကို “အီဂျစ်၏နပိုလျံ” ဟုပင် သမုတ်ထားရာ အလွန်ထင်ရှားသော ရှေးဖာရောဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ခဲ့သည်။

မွေးမွေးခြင်းသေဒဏ်ပေးထားချိန်တွင် (ထွက်၊ ၁:၂၂) မောရှေသည် “အထူး” သားတော် (ဟေဗြဲ “တောပ် (tob)” ထွက်၊ ၂:၂ တွင် “အဆင်းလှသော”) အဖြစ် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဟေဗြဲဘာသာသည် အပြင်ပန်း ထက်မက ဖော်ပြနေသည်။ ဤစကားလုံးကို ဖန်ဆင်းခြင်းရက်သတ္တပတ်တွင် အရာအားလုံး “ကောင်းသည်” ဟုလည်းကောင်း၊ “အလွန်ကောင်းသည်” ဟုလည်းကောင်း မိန့်တော်မူခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏လက်ရာကို ဖော်ပြသော (ကမ္ဘာ၊ ၁:၄၊ ၁၀၊ ၃၁) စကားလုံးနှင့် အလားတူပင်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်အတိုင်း အသစ်ဖန်ဆင်းထားသော ဤ “သူငယ်” သည် ကြီးလာသောအခါတွင်လည်း ဟေဗြဲလူတို့ကို ကျွန်ဘဝမှ

ကယ်တင်မည့်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာသည်။ အန္တရာယ်များသောအချိန်တွင် မွေးဖွား ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ သူ၏အနာဂတ်ကို မည်သူမြင်နိုင်ပါ့မည်နည်း။ မည်သို့ဆိုစေ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်နှင့် ယာကုပ်တို့အပေါ် မိမိစကားကို ပြည့်စုံစေလိမ့်မည်။ သူတို့၏အမျိုးအနွယ်တို့အား ကတိတော်ပြည်ကိုပေးမည် ဟု ပဋိညာဉ်ပြုထားသည် (ထွက်၊ ၂:၂၄၊ ၂၅)။ ဤ “တောပ်” သူငယ်လေး ကို နောက်ဆယ်စုနှစ်တွင် အသုံးပြုခဲ့လေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အီဂျစ်မင်းသမီးဟတ်ရှပ်စွက် (Hap Shesok)သည် မောရှေအား မိမိသားကဲ့သို့ မွေးစားသည်။ ထိုနာမည် “မောရှေ” သည် အီဂျစ်လူတို့၏နာမည် “သားတော်ဖွားမြင်” ဟု အနက်ရှိ၍ “အာမုစ်” (အာဂ် ၏သားတော်) သို့မဟုတ် “သွတ်မုစ်” (သွတ်၏သားတော်) စသဖြင့်ဖြစ်သည်။ သူ၏နာမည်သည် ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် “မောရှေ” (Mosheh) အနက်မှာ “ဆွဲထုတ်သည်” ဖြစ်၏။ သူ၏ဘဝသည် မြစ်ရေထဲမှ “ဆွဲထုတ်” ခြင်းဖြင့် ချမ်းသာရသည်။

သူ၏သူငယ်ဘဝအကြောင်း အနည်းငယ်သာသိရသည်။ အံ့အား သင့်ဖွယ် ဟတ်ရှပ်စွက်၏ကယ်တင်ခြင်းခံရပြီး မိမိ မိသားစုအရင်းနှင့်အတူ ၁၂ နှစ်နေထိုင်ခဲ့သည် (ထွက်၊ ၂:၇-၉) (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 244). ထိုနောက် မောရှေသည် အီဂျစ်၏နောက်ဖာရောတစ်ပါး ဖြစ်စေရန် အီဂျစ်၏အမြင့်ဆုံးအတန်းပညာကို သင်ယူခဲ့ရသည် (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 245). ဤမျှမြင့်မားသောအတန်းပညာ တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏သမ္မာတရားဖြင့် တွေ့ဆုံသောအခါ အနတ္တ သက်သက်ဖြစ်သွားရ၏။

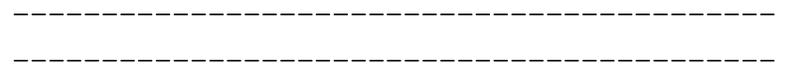
အမှန်တကယ် အရေးပါသောအရာအတွက် သင်ကြားရသောပညာ တို့သည် အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ရသည်ကို သင်မည်မျှလေ့လာသင်ယူသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့

ဇူလိုင်လ ၃ ရက်

အစီအစဉ်များပြောင်းလဲခြင်း

ထွက်၊ ၂:၁၁-၂၅ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေ၏အသက်တာကို မည်သည့်အဖြစ်အပျက်မှ လျင်မြန်စွာပြောင်းလဲပေးလိုက်သနည်း။ ထိုအကြောင်းအရာမှ မည်သည့်သင်ခန်းစာရရှိနိုင်သနည်း။

မောရှေသည် မည်သို့ပြုရမည်နည်း။ အီဂျစ်နန်းတော်သာယာမှုတို့၏ ဆွဲဆောင်ခြင်းကို သူသည် မည်သို့စွန့်လွှတ်ကာ မိမိတိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင် ထားသောလူမျိုးတို့နှင့်အတူ အခက်အခဲများရင်ဆိုင်ရမည်လော။ အဖြစ်အပျက် တို့ကြောင့် အတင်းအကျပ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမည်ဖြစ်သည်။ “ထိုသတင်းကို ဖာရောဘုရင်ကြားသောအခါ၊ မောရှေကိုသတ်ရန် ရှာကြံလေ၏။ မောရှေသည် ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်ပြေး၍ မိချွန်ပြည်သို့ရောက်လျှင် ရေတွင်းနားမှာထိုင်၍ နားနေလေ၏” (ထွက်၊ ၂:၁၅)။

လူသတ်ခဲ့သောမောရှေသည် အီဂျစ်ပြည်တွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခြင်း ကို ရွေးချယ်၍မရတော့ပါ။ အီဂျစ်နန်းတော်သို့တက်၍ “ဘုရား” ကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည့် အစီအစဉ်တို့သည် လျင်မြန်စွာအဆုံးသတ်သွားလေတော့၏။ မိမိ ကိုယ်တိုင် မှားယွင်းသောဘုရားဖြစ်ရမည့်အစား မှန်ကန်သောဘုရား၏အမှုတော် ကိုပင် ထမ်းလို၏။ သူထွက်ပြေးရသောအချိန်တွင် မောရှေသည် သူ၏ အနာဂတ်ကို မည်သို့မျှမတွေးမိနိုင်ပါ။

“မောရှေသည် အီဂျစ်လူအားသတ်ခဲ့သည့်သတင်းကို ပုံကြီးချဲ့လျက် နိုင်ငံတစ်ဝန်းပျံ့နှံ့သွား၍ ဖာရောနားသို့ ပေါက်ကြားသွားလေတော့သည်။ မောရှေသည် အီဂျစ်လူများအားဆန့်ကျင်ရန် အစီအစဉ်ဖြင့် သူ့လူတို့ကို ဦးဆောင်၍ အစိုးရအားဖြုတ်ချကာ မိမိသည် ရာဇပလ္လင်ပေါ်တက်မည့် အကြံ

ရှိသဖြင့် သူ့အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံး နိုင်ငံတော်တွင် လုံခြုံမှုမရှိကြောင်း ရှင်ဘုရင်အားတင်ပြကြသည်။ ဧကရာဇ်မင်းသည် ထိုသူ့သေရမည်ဟု ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်သဖြင့် မောရှေသည်လည်း မိမိအသက်အတွက် အာရေဗျသို့ ပြေးရတော့ သည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 247).

မောရှေသည် နှစ် ၁၂၀ အသက်ရှင်ခဲ့ရာ (တရား၊ ၃၄:၇) သူ့ အသက်တာကို နှစ် ၄၀ စီ သုံးပိုင်းပိုင်းနိုင်သည်။ ပထမနှစ် ၄၀ အတွင်း အီဂျစ်၏တော်ဝင်နန်းတော်တွင်နေထိုင်သည်။ ဒုတိယနှစ် ၄၀ တို့ကို မိဒျန်နယ် ရှိ ယေသရော၏အိမ်တွင်နေထိုင်သည်။

နောက်ဆုံးနှစ် ၄၀ တွင် သူ၏ပထမစာအုပ်ငါးအုပ်ကို ပြုစုသော အချိန်နှင့် လောက၏ရုပ်တုများတွင် ယိမ်းယိုင်နေသော ဣသရေလတို့အား ကမ္ဘာသို့သက်သေခံရန် ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် မှန်ကန်သောဘုရား၏ ဝိသေသ လက္ခဏာအားဖော်ပြရန်ဖြစ်သည် (တရား၊ ၄:၆-၈)။

အီဂျစ်လူအား မောရှေသည် သတ်ဖြတ်သည်မှာ ထာဝရဘုရား အစီအစဉ်လော။ မဟုတ်ပါကလည်း မိမိ၏အခြေအနေကို သူသည် ကွပ်ကဲ၍ အလိုတော်ပြည့်စုံရန်ပင် အသုံးပြုနိုင်ကြောင်း မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။ ရောမ၊ ၈:၂၈ သည် ထိုသမ္မာတရားကိုသိကျွမ်းရန် မည်သို့ မစနိုင်သနည်း။

သောကြာနေ့ ဇူလိုင်လ ၄ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်

Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, “Moses,” pp. 241-251 ကိုဖတ်ပါ။ ယခုအပတ်၏သင်ခန်းစာတွင် လေးနက်သောအမြင်များပေးနိုင် လိမ့်မည်။

သမ္မာကျမ်းစာ၏ဖော်ပြချက်မှာ “ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမပြု၊ ယောက်ျားတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးကြ၏” (ထွက်၊ ၁:၁၇) ဟူ၏။ အယ်လင်ဂျီဂျိတ်သည် ထိုဝမ်းဆွဲတို့၏ သစ္စာစောင့်သိခြင်းကို မေရှိယမျှော်လင့်ခြင်းကဲ့သို့ “ဟေဗြဲ သားငယ်တို့အား သတ်ဖြတ်နိုင်ရန် မိန်းမများအား အမိန့်တော်များထုတ်ပြန် ထားသည်။ ဤအမှုတွင် စာတန်သည် လှုံ့ဆော်သူဖြစ်သည်။ သူသည် ဣသရေလတွင် ကယ်တင်သူတစ်ဦးပေါ်လာမည်ကို သိနှင့်သဖြင့် ကောင်းကင် ၏အလိုတော်အား ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ရှင်ဘုရင်မှ သူငယ်များကိုဖျက်ဆီးစေသည်။ သို့သော် မိန်းမတို့သည် ထာဝရဘုရားအားကြောက်ရွံ့သဖြင့် ရက်စက်သော ထိုအမိန့်တော်အား နာမခံခဲ့ကြပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူတို့၏လမ်းစဉ်ကို ခွင့်ပြုကာ ရှေ့ဆက်စေသည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 242).

ဤအမှုတွင် သတင်းကောင်းသည် စာတန်စီစဉ်သမျှအား ထာဝရ ဘုရားကကွပ်ကဲ၍ သစ္စာရှိသောလူတို့ကိုအသုံးပြုကာ ရန်သူကို ရှုပ်ထွေးစေ သည်။ ယေရှုက “လောကကိုအစိုးရသောမင်း” (ဧဖက်၊ ၂:၂။ ယောဟန်၊ ၁၄:၃၀) ဟု သမုတ်ထားသော ရန်သူ၏နိုင်ငံတွင် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရသည်။ ဤနေရာကို စာတန်သည် အာဒံထံမှ လူယူထားသည်ဖြစ်ရာ ယေရှုခရစ်သည် ကပ်တိုင်ပေါ်တွင် မိမိအသေခံခြင်းဖြင့် သူ့အားအောင်နိုင်ခဲ့သည် (မသဲ၊ ၄:၁-၁၁။ ယောဟန်၊ ၁၉:၃၀။ ဟေဗြဲ၊ ၂:၁၄)။ ယခုတွင် စာတန်သည် အသက်ထင်ရှားနေသေး၍ ထိုသူငယ်များအား သတ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း သူ ကိုယ်တိုင်၏ပျက်စီးခြင်းသည် ကျိန်းသေနေပြီးဖြစ်သည် (ယောဟန်၊ ၁၂:၃၁။ ၁၆:၁၁။ ဗျာ၊ ၂၀:၉၊ ၁၀၊ ၁၄)။ သတင်းကောင်းမှာ အသက်တာ၏ ခက်ခဲသောအရာများကို ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ဖြင့် အောင်နိုင်သည် (ဖိ၊ ၄:၁၃)။ ထိုကျေးဇူးတော်သည် တစ်ခုတည်းသော ကျွန်ုပ်တို့၏မျှော်လင့် ခြင်းဖြစ်၏။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ဟေဗြဲလူတို့သည် အီဂျစ်ပြည်တွင် နှိပ်စက်ခံရန် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့်ခွင့်ပြုသနည်း။ ထိုသူတို့အတွက်ကြားဝင်ရန် အဘယ်ကြောင့် ကြန့်ကြာရသနည်း။ လူသည် မိမိအသက်ရှင်နေသမျှ ခံစားရသည်ကိုလည်း အောက်မေ့ပါ။ လူတစ်မျိုးလုံးခံစားရသည်မှာ ကြန့်ကြာ၍ ကိုယ်စီခံစားရသည်မှာ မိမိအသက်ရှင်နေချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ လူတို့၏ယေဘုယျခံစားရခြင်းကို သိကျွမ်းနိုင်ရန် ဤကွာဟခြင်းကို ချပြရခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးနိုင်သနည်း။

၂။ အီဂျစ်လူအားသတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့် မောရှေခေါင်းပူထူနေသည်ကို ထာဝရဘုရားက အသုံးပြုသွားနိုင်သည်ကို တွေးတောပါ။ ထိုသို့ မပြုခဲ့သည်ရှိသော် ဟေဗြဲလူသားတို့သည် အီဂျစ်ပြည်မှ မလွတ်မြောက် ရတော့ဘူလား။ သုံးသပ်ကြည့်ပါ။

သင်ခန်းစာ (၂)
လောင်နေသောချုံပုတ်
ဇူလိုင်လ ၅ - ၁၁

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း ဇူလိုင်လ ၅ ရက်
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၁၈:၃၊ ၄။ ထွက်၊ ၃:၁-၂၂။ ကမ္ဘာ၊ ၂၂:၁၁၊ ၁၅-၁၈။ ထွက်၊ ၆:၃။ ယောလ၊ ၂:၃၂။ ထွက်၊ ၄:၁-၃၁။ ကမ္ဘာ၊ ၁၇:၁၀၊ ၁၁။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ငါ၏လူတို့ ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ကိုစေခိုင်းသော သခင်တို့ကြောင့် သူတို့မြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှကယ်နုတ်၍ နို့နှင့်ပျားရည် စီးတတ်သောပြည်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှာ ငါဆင်းလာပြီ” (ထွက်မြောက်၊ ၃:၇၊ ၈)။

ထာဝရဘုရား၏ခေါ်တော်မူခြင်းသည် မိမိတို့အသက်တာ၏ဦးတည်ရာ ကိုပင် ပြောင်းပေးလေ့ရှိ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကို လိုက်လျှောက် ပါက ထာဝရဘုရား၏လမ်းစဉ်သည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ကို သိရှိရပါသည်။ သို့သော် ထာဝရဘုရားခေါ်တော်မူခြင်းသည် လက်ခံရန်မလွယ်တတ်ပါ။

ထိုသို့ပင် မောရှေအား ဘုရားခေါ်တော်မူရာ မီးလောင်နေသော ချုံပုတ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုရင်ဆိုင်ရပေသည်။ မောရှေသည် မီးလောင်ခြင်း၏

နိယာမကို သိသိ၊ မသိသိ ထူးဆန်းနိမိတ်တစ်ခုတွေ့ရသည်ဟုဆိုကာ စိတ်
ဝင်စားနေခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်သည် အထူးတာဝန်တစ်ခုကို ခန့်အပ်တော့မည်
မှာ သေချာသည်။ ထိုခေါ်တော်မူခြင်းကြောင့် သူ့အသက်တာပြောင်းလဲမှုများ
ကို အမှုမထားဘဲ လက်ခံမည်လားဟူ၍ဖြစ်သည်။ စစ်ချင်းတွင် လက်ခံရန်
အင်တင်တင်ဖြစ်နေသည်။

ဘုရားသခင်မှ မိမိရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ပြောင်းလဲပေးခဲ့ခြင်းကို ပြန်
သတိရပေမည်။ သို့သော် ဘုရားသည် ၎င်းအစီအစဉ်တို့ကို ဦးဆောင်နေသည်။
ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားအတွက် နည်းလမ်းများစွာဖြင့် အသုံးဝင်နိုင်ပါ
သော်လည်း ဘုရား၏ခေါ်တော်မူခြင်းကို လက်ခံပါက သူကပင်ဦးဆောင်
သဖြင့် အကောင်းဆုံးကျေနပ်ဖွယ်ရာ လမ်းခရီးပင်ဖြစ်သည်။ လွယ်ကူနေမည်
တော့မဟုတ်ပါ။ မောရှေအတွက်လည်း မလွယ်ကူလှပါ။ သို့သော်လည်း
ထာဝရဘုရား၏လမ်းစဉ်မှ သွေဖည်ကာ တစ်ဖက်လမ်းစဉ်ကို သွားရသည်မှာ
မိုက်မဲရာကျလွန်းပါ၏။

**တနင်္ဂနွေနေ့
လောင်နေသောချုံပုတ်**

ဇူလိုင်လ ၆ ရက်

မောရှေသည် မိချန်ပြည်သို့ထွက်ပြေးသည်နှင့် သာယာသောအသက်တာ
ရခဲ့သည်။ ထိမ်းမြားသဖြင့် ဂေရုနှင့် ဇလျေဇာအမည်ရှိ သားနှစ်ဦးရရှိခဲ့သည်
(ထွက်၊ ၁၈:၃၊ ၄)။ ယောက္ခမယေသရောသည် မိချန်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။
ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ နှစ် ၄၀ သုံးထိန်းခဲ့ပြီး (၂ရာ၊ ၇:၈) ထာဝရဘုရား၏ပို့ဆောင်
ခြင်းကို တောတောင်သဘာဝတို့တွင် ကြုံတွေ့ရသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် မောရှေသည် သဲကန္တာရ၏ဇောင်းကြမ်းပန်းများအား
နမ်းရှုပ်ခံစားနေရုံမဟုတ်ခဲ့ပါ။ ဘုရားရှင်နှင့်လျှောက်ရသည့် ဤနှစ်များသည်
သူ့အား ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေသည်။ တိတ်ဆိတ်
သောကန္တာရတွင် သူသည် ရှေးအကျဆုံးသော ယောဘဝတ္ထုနှင့် ကမ္ဘာဦးကျမ်း

တို့နှစ်အုပ်ကို ရေးသားပြုစုခဲ့လေသည် (Ellen G. White, Patriarchs and
Prophets, p. 251; Francis D. Nichol, et al., eds., The SDA Bible Commentary,
vol. 3, p. 1140).

မောရှေသည် မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၊ ဖန်ဆင်းခြင်း၊ ကျဆုံးခြင်း၊ ရေလွှမ်း
မိုးခြင်း၊ ရှေးဘိုးဘေးများတို့နှင့် ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်း စသည်တို့ကို ထာဝရ
ဘုရားထံမှ လက်ခံရရှိသည်။ မောရှေသည် အသက်ရှင်သောဘုရား၊ ဖန်ဆင်းရှင်
ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဤပျက်စီးယိုယွင်းသောလောကတွင် ထာဝရဘုရားပြုတော်
မူသောအရာများကို လူသားတို့အား ပို့ချသောသူဖြစ်လာသည်။ မောရှေရေးသား
သည့် ကမ္ဘာဦးကျမ်းသာမရှိခဲ့လျှင် သမ္မာကျမ်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းလုပ်ငန်း
ဖြစ်စဉ်အားလုံးတို့ကို နားလည်နိုင်ရန် လွယ်ကူမည်မဟုတ်ပါ။

**ထွက်၊ ၃:၁-၆ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေထံတွင်
မိမိကိုယ်ကို မိတ်ဆက်ရာတွင် “အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား
နှင့် ယာကုပ်၏ဘုရား” ဟု ဆိုရသည်မှာ မည်သို့ထူးခြားခြင်းရှိသနည်း။**

ချုံပုတ်တွင်လောင်နေသောမီးသည် ချုံပုတ်အားမကျွမ်းသည်ကို မောရှေ
တွေ့ရသဖြင့် ထူးဆန်းသောနိမိတ်တစ်ခုပင်ဖြစ်၍ အရေးကြီးသောအရာတစ်ခုခု
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူထင်မြင်သည်။ အနားသို့ကပ်လာရာ ဘုရားသခင်ကိန်းဝပ်
သော သန့်ရှင်းသောနေရာသို့ရောက်နေသဖြင့် ခြေခင်းကိုချွတ်ရန် ကိုယ်တော်
မိန့်တော်မူ၏။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုယ်ကို “အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏
ဘုရားနှင့် ယာကုပ်၏ဘုရား” (ထွက်၊ ၃:၆) ဟု ဆိုသည်။ ဤဘိုးဘေး
များထံသို့ သူတို့၏သားသမီးတို့သည် ခါနာန်ပြည်ကို အမွေခံရမည်ဟု ပဋိညာဉ်
ပြုထားသည်ကိုလည်း မောရှေသိနေသည်။ ထိုသို့မပြောမီတွင်ပင် ထာဝရ
ဘုရားသည် မောရှေအား ရှေ့လာမည့်အရာများကို သိရှိခွင့်နှင့် မိမိကိုယ်တိုင်
ပါဝင်ရမည့်အပိုင်းကိုပါ သွန်သင်ပြီးဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းရရှိရန် မောရှေသည် နှစ် ၈၀ ပင် လိုအပ်ခဲ့သည်။ ဤသမ္မတရားသည် စိတ်ရှည်သည်းခံမှုရှိရန် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

တနင်္လာနေ့ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်
ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်

“ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည် ချုံထဲကထွက်နေသော မီးလျှံ ဌို ထင်ရှား၏” (ထွက်၊ ၃:၂)။ ထိုသူသည် ယေရှုကိုယ်တော်တိုင်ဖြစ်၍ “ချုံထဲမှ” (ထွက်၊ ၃:၄) မောရှေအား စကားပြောလေ၏။ “ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်” သည် ယေရှုခရစ်တော်ကို ဆိုလိုသည်ကို စိတ်မရှုပ်ပါနှင့်။ ကောင်းကင်တမန်ဟူသည် “သတင်းပေးပို့သူ” (ဟေဗြဲဘာသာတွင် မာလ်အက် Mal’ akh) ဖြစ်၍ လူသားဖြစ်ခြင်းနှင့် ကောင်းကင်သားဖြစ်ခြင်းတို့သည် အကြောင်းတရားအခြေအနေနှင့် သက်ဆိုင်၏ (မာလခါ၊ ၃:၁)။

ကျမ်းစာတွင် “ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်” သည် ဘုရားပင် ဖြစ်နေသည်ကို (ကမ္ဘာ၊ ၂၂:၁၁၊ ၁၅-၁၈။ ၃၁:၃၊ ၁၁၊ ၁၃။ တရားသူကြီး၊ ၂:၁၊ ၂။ တရားသူကြီး၊ ၆:၁၁-၂၂။ ဇာခရိ၊ ၃:၁၊ ၂) တို့တွင် တွေ့ရပါ သည်။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်သာမက သူသည် ကိုယ်တော်တိုင်ဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် ခမည်းတော်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့အားပေးပို့သော သတင်း ပို့သူပင်ဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၃:၇-၁၂ ကိုဖတ်ပါ။ အီဂျစ်ပြည်၌ ဣသရေလတို့ ကျွန်ခံနေရသည်ကို ထာဝရဘုရားသည် ကြားဝင်ဖြေရှင်းလိုကြောင်း မောရှေအား မည်သို့ရှင်းပြသနည်း။

အီဂျစ်တွင် ထာဝရဘုရား၏လူတို့ခံစားခြင်းကို ညည်းတွားငိုကြွေး၍ အကူအညီတောင်းခံကြောင်း စုံလင်စွာဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ငိုကြွေးခြင်းကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ တက်ရောက်သည် (ထွက်၊ ၂:၂၃-၂၅) ဆို၏။ သူသည် “ငါ၏လူများ” (ထွက်၊ ၃:၇) ဟု ခေါ်ဆို၏။ သိနာတောင်တွင် ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းမတိုင်မီကပင် သူ၏လူများဖြစ်ခဲ့ကြ၍ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများထံတွင် ပေးခဲ့သောကတိအတိုင်း ခါနာန်ပြည်၌ သူတို့အား ကြွယ်ဝ ချမ်းသာစေခဲ့ (နားထောင်ခြင်းရှိပါက) သည်။

ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား အထူးတာဝန်တစ်ခုထမ်းဆောင်ရန် ဖာရောထံသို့စေလွှတ်၍ “ယခုသွားလော့။ သင်သည် ငါ၏လူကုသရေလ အမျိုးတို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ နုတ်ဆောင်မည်အကြောင်း၊ သင့်ကို ဖာရောဘုရင် ထံသို့ ငါစေလွှတ်မည်” (ထွက်၊ ၃:၁၀) ဟု ဆို၏။ ဤတွင်လည်း “ငါ၏ လူများ” ဟု ခေါ်ဆိုပြန်၏။

အလွန်ကြီးမားသောအလုပ်တာဝန်ဖြစ်သောကြောင့် မောရှေသည်လည်း “အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သောသူနည်း” ဟု တုံ့ပြန်၏။ လုပ်ဆောင်ရမည့် အရာတို့သည် ကြီးမားသောအရာများဖြစ်၍ မောရှေသည် မိမိကဲ့သို့သော လူအား ရွေးချယ်သည်ကို အံ့အားသင့်လေသည်။ ယခုလို စောစောစီးစီး မှာပင် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာ၊ နိမ့်ချခြင်းနှင့် သူလုပ်ရမည့်အလုပ်နှင့် မိမိ ကိုယ်ကို မထိုက်တန်ဟု ခံစားခြင်းတို့ကိုတွေ့ရပါမည်။

ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လိုက်မည့်သူနှင့် အမှုတော် တစ်ခုခု ထမ်းဆောင်ရမည့်သူတို့တွင် “မိမိကိုယ်ကိုမထိုက်တန်” ဟု ခံစားရသော နိမ့်ချခြင်းသည် မည်မျှပင်အရေးကြီးသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ ဇူလိုင်လ ၈ ရက်
ဘုရားသခင်၏နာမတော်

ထွက်၊ ၃:၁၃-၂၂ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် မည်သည့်ထူးခြားခြင်းရှိသဖြင့် အဘယ်ကြောင့် မောရှေမှသိလိုရသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် မောရှေထံသို့ မိမိကိုယ်ကို “ဧဟိဂျိ အာရှာ ဧဟိဂျိ” (‘ehejeh ‘asher ‘ehejeh) အနက်ကား “ငါဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏” ဟု ဖော်ပြသည်။ ထွက်၊ ၃:၁၂ တွင် ၁၄ နှင့်အတူ ထိုစာသားဧဟိဂျိကိုပင် အသုံးပြု၍ မောရှေထံသို့ ငါသည် သင်နှင့်အတူရှိ၏ဟုဆို၏။ အနက်မှာ ဘုရားသခင်သည် ထာဝရဖြစ်သည်ကို ဆိုလိုသည်။ သူသည် သာလွန်မြင့်မြတ် သောဘုရား၊ ကိန်းဝပ်သောဘုရားနှင့် စိတ်နှိမ့်ချနုလုံးကြေကွဲသောသူတို့၌ တည်ရှိ သူ (ဟောရှာယ၊ ၅၇:၁၅) ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏နာမသည် “ယာဝေ” (Yahweh) ဖြစ်၍ မြန်မာ ဘာသာဖြင့် “အရှင်သခင်” ဟု အနက်ပြန်လေ့ရှိရာ ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် အနက်မသိသော်လည်း နာမအားသိနေကြပါသည်။ မောရှေကပင် ထိုနာမ အားသိနေသော်လည်း အနက်အမှန်ကိုကား မသိသဖြင့် ကိုယ်တော်၏နာမ တော်သည် အဘယ်နည်းဟု မေးလျှောက်ခြင်းသည် အနက်ကိုမေးနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၆:၃ တွင် အရိပ်အမြွက်တစ်ခုမှာ ဘုရားသခင်က “ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်နှင့် ယာကုပ်တို့အား အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်နာမနှင့် ထင်ရှားသော်လည်း ထာဝရဘုရားနာမအားဖြင့် ငါ့ကိုမသိကြ” (ထွက်၊ ၆:၃)။ အာဒံ၊ နောဧ၊ အာဗြဟံနှင့် ရှေးဘိုးဘေးတို့သည် “ယာဝေ” ကို မသိကြဟု မဆိုလိုပါ (ကမ္ဘာ၊ ၂:၄၊ ၉။ ၄:၁၊ ၂၆။ ၇:၅။ ၁၅:၆-၈)။ သာဠိနက်နဲသော အဓိပ္ပာယ်ကို မသိသည်ကိုသာ ဆိုလိုသည်။

နာမတော် “ယာဝေ” သည် သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်တည်ကြောင်း၊ သူ့လူများ၏ဘုရား၊ ပဋိညာဉ်ဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်း ညွှန်ပြသည်။ လူသား တို့၏အရေးများတွင် ကြားဝင်၍ အကျွမ်းဝင်သောဘုရားဖြစ်သည်။ အနန္တ ဘုရား (ကမ္ဘာ၊ ၁၇:၁) သည် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ကြားဝင်သောဘုရားဖြစ်တော် မူသည်။ ယာဝေဘုရားသည် သူ၏အနန္တတန်ခိုးတော်ကို မေတ္တာကရုဏာဖြင့် ပြသသောဘုရားဖြစ်သည်။ အီလိုဟင် (Elohim) ဘုရား (အနန္တတန်ခိုးရှင်၊

အားကြီးသူ၊ သာလွန်သောဘုရားနှင့် လူသားအပေါင်းတို့၏ဘုရား၊ စကြဝဠာ ကိုအုပ်စိုးသောဘုရား၊ အရာခပ်သိမ်းတို့ကိုဖန်ဆင်းသောဘုရား) ဖြစ်သော်လည်း လူသားတို့နှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ယာဝေဘုရားအဖြစ်ဖြင့်သာ ထင်ရှားသည်။

ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို သိခြင်းနှင့်ခေါ်ဆိုခြင်းသည် ဆွဲဆောင်မှု ရှိလှသည်။ သူ၏နာမတော်ကို ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်မှ ယုံကြည် သောသူတို့အား ပေးတော်မူသောကယ်တင်ခြင်းတရားကို ကြွေးကြော်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ယောလသည် “ထာဝရဘုရားကို ပတ္တနာပြုသောသူရှိသမျှ တို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ္တံ့” (ယောလ၊ ၂:၃၂) ဟု ဆို၏။

သူ့ထံတွင် လုံးလုံးဆက်ကပ်သောသူတို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ နေလိုသည်ဖြစ်ရာ သင့်ဘဝတွင် ထိုသို့သောအတွေ့အကြုံများ မည်ကဲ့သို့ ရှိနိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဆင်ခြေလေးချ

ဇူလိုင်လ ၉ ရက်

ထွက်၊ ၄:၁-၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ တမန်တော်အလုပ်ကို ခွန်အားအပြည့်နှင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ထာဝရ ဘုရားသည် မည်သည့်နိမိတ်လက္ခဏာဖြင့်ပြသနည်း။

ထာဝရဘုရားပေးထားသောတာဝန်မှလွဲနိုင်ရန် မောရှေသည် ဆင်ခြေ ပေးပြန်သည် (ထွက်၊ ၃:၁၁)။ အီဂျစ်ပြည်ကိုသွား၍ ဖာရောအား ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုလိုပါ။ ဟေဗြဲလူတို့အားကူညီရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ (သူ့လူမျိုးများသည် သူ့အားခေါင်းဆောင်အဖြစ် လက်မခံ ခဲ့ကြပါ။ ထိုကြောင့်ပင် တတိယအကြိမ်ငြင်းချက်ထုတ်ခဲ့ရာ “ထိုသူတို့သည်

အကျွန်ုပ်ကိုမယုံ၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားမထောင်ဖြစ်လျှင်” (ထွက်၊ ၄:၁) ဟု ဆို၏။ ဤအမေးသည် အသစ်သောအရာကိုသင်ယူရန် အမေးမျိုးမဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်ပေးသောတာဝန်အား “ဟင့်အင်း” ဟုငြင်းရန် လမ်းစရာခြင်းသာဖြစ်သည်။

အံ့ဩဖွယ်နိမိတ်နှစ်ခုကို ဣသရေလလူကြီးများရှေ့နှင့် ဖာရောမင်းရှေ့မှောက်တွင် မောရှေအားပေးခဲ့ရာ (၁) မောရှေ၏တောင်ငှားသည် မြွေဖြစ်သွား၍ မြွေမှတောင်ငှားပြန်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) မောရှေ၏လက်သည် နူနာစွဲသွား၍ ချက်ချင်းပင် ပြန်ပျောက်ကင်းခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ နိမိတ်နှစ်ခုလုံးတို့သည် သူတို့အတွက်ကြောင့် ထာဝရဘုရားလုပ်ဆောင်နေကြောင်း ယုံကြည်စေရန်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍မယုံနိုင်သေးလျှင် တတိယနိမိတ်အဖြစ် ရေသည် သွေးဖြစ်သွားရမည်ကို ထပ်၍ပြသရန် မိန့်တော်မူသည် (ထွက်၊ ၄:၈၊ ၉)။

ထာဝရဘုရားသည် ဤမျှတန်ခိုးကြီးသောနိမိတ်များကို ပြသလျက် သားနှင့် မောရှေသည် စတုတ္ထဆင်ခြေကိုပင် ထပ်ပေးသေးသည်။ ကျွန်ုပ်သည် နှုတ်သတ္တိမရှိပါဟူ၏။

ထွက်၊ ၄:၁၀-၁၈ ကိုဖတ်ပါ။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့အား တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ထာဝရဘုရားခေါ်တော်မူခဲ့သော် မည်သို့သောအခြေအနေရောက်မှ ယုံကြည်လက်ခံမည်နည်း။

မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ခေါ်တော်မူခြင်းကို တွန့်ဆုတ်နေသည်ကို ဤဆင်ခြေလေးခုဖြင့် သိရသည်။ မသွားလိုခြင်းကို သဘာဝကျသော ကန့်ကွက်ခြင်းဖြင့် ဖုံးအုပ်သည်။ အစပိုင်းဆင်ခြေသုံးခုတို့သည် မေးခွန်းမျှသာဖြစ်သည်။ (၁) ကျွန်ုပ်မည်သူနည်း။ (၂) သင်မည်သူနည်း။ (၃) သူတို့သည် ကျွန်ုပ်အားမယုံခဲ့သော် (၄) စတုတ္ထဆင်ခြေသည် ကျွန်ုပ်စကားပြောမကောင်း

ပါ။ ငြင်းချက်အားလုံးအား ဘုရားသခင်မှတုံ့ပြန်၍ တန်ခိုးကြီးသောအဖြေများကို ပေးတော်မူသည်။ ထိုဆင်ခြေများနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားသခင်သည် စိတ်ခွန်အားဖြစ်စေသော ကတိတော်များကို ပေးတော်မူသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မောရှေသည် ပဉ္စမငြင်းချက်ဖြင့် “အိုဘုရားရှင်၊ အလိုတော်ရှိသောသူ၏လက်တွင် ပေးလိုက်တော်မူပါ” (ထွက်၊ ၄:၁၃) ဟု ဆို၏။ ဘုရားရှင်တုံ့ပြန်ရာတွင် သင့်အားကူညီရန် သင့်အစ်ကိုအာရန်သည် သင့်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှာ ယခုလာ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အရေးနိမ့်သော မောရှေသည် နောက်ဆုံးတွင် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ မထွက်ခွာမီတွင် ယောက္ခမ ယေသရောအား ကောင်းချီးပေးရန် တောင်းဆိုလေသည်။

ကြာသပတေးနေ့ ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက် အရေဖျားလှီးခြင်း

ထွက်၊ ၄:၁၈-၃၁ ကိုဖတ်ပါ။ ထူးခြားသောဤအဖြစ်အပျက်ကို မည်ကဲ့သို့နားလည်၍ မည်သည့်သင်ခန်းစာရရှိသနည်း။

မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏စကားကိုနားထောင်၍ ခရီးစတင်နှင့် နေပြီဖြစ်သော်လည်း လမ်းခုလတ်တွင် ထာဝရဘုရားသည် “သူ့အားကွပ်မျက်ရန် ရှာကြံတော်မူ၏” (ထွက်၊ ၄:၂၄)။ အကြောင်းမှာ အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ကိစ္စကြောင့်ဖြစ်သည်။ အာဗြဟံနှင့် ပဋိညာဉ်တော်၏တောင်းဆိုချက်အရ သူ၏သားထွေးလေးသည် အရေဖျားမလှီးရသေးသောကြောင့်ဖြစ်သည် (ကမ္ဘာ၊ ၁၇:၁၀၊ ၁၁)။

သူတစ်ပါးတို့သည် မိမိကိုနားထောင်၍ ခေါင်းဆောင်ကောင်းပီသနိုင်ရန် မောရှေသည် ဣသရေလလူတို့၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်အလျောက် ထာဝရဘုရားအား စုံလင်စွာဆက်ကပ်ခြင်းနှင့် နားထောင်ခြင်းကို ပြသရမည်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားအား လုံးလုံးဆက်ကပ်ရာတွင် သူကိုယ်တိုင်သည် စံပြဖြစ်ရပါမည်။ သူ၏ဇနီးသည် ဇိပေါရသည် ခင်ပွန်းသည်၏အသက်ကိုကယ်နိုင်ရန် သားထွေးလေး၏အရေဖျားကို လှီးဖြတ်ပေးလိုက်သည်။ “အရေဖျား၏သွေး” ပေကျံသောလက်ဖြင့် မောရှေအားတို့လိုက်ရာ ထိုအသွေးသည် အပြစ်လွတ်ခြင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ပဋိညာဉ်တည်စေခြင်းတို့ကို ပံ့ပိုးပေးသည်။ ဤသို့လျင်မြန်စွာပြုလုပ်ရခြင်းသည် ဇာတ်လမ်း၏အခြေအနေအရဖြစ်သည်။ ဤဖြစ်ရပ်အားဖြင့် မှန်ကန်သည်ဟုသိရလျှင် မလွဲမသွေလုပ်ဆောင်ရမည်ဟူသော သင်ခန်းစာရနိုင်ပါသည်။

“မိချန်ပြည်မှ လာခဲ့ရာလမ်းတွင် မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ မကျေမနပ်ဖြစ်ခြင်းကို ကြောက်ခမန်းလိလိ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် မောရှေအား ချက်ချင်းဖျက်ဆီးမည့်ပုံ ရန်မှခြင်းဖြင့် ပေါ်လာလေသည်။ ရှင်းပြစရာမလိုပါ။ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားတောင်းဆိုထားသည့်အချက်တစ်ချက် လစ်ဟင်းနေသည်ကို သတိရလိုက်ပါသည်။ သားထွေး၏အရေဖျားကို လှီးဖြတ်ခြင်းခလေ့ကို ပျက်ကွက်နေခဲ့သည်။ ထိုသူငယ်လေးသည် ဣသရေလတို့အား ကောင်းချီးဖြစ်စေသော ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်အားလိုက်လျောရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ရွေးချယ်ထားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ပျက်ကွက်ခြင်းသည် အများလူထုအပေါ်တွင် ဘုရားသခင်၏ကျင့်ဝတ်သီလတို့ကို အားနည်းစေနိုင်သည်။ ဇိပေါရသည် မိမိခင်ပွန်းကွပ်မျက်ခံရမည်စိုးသဖြင့် ထိုခလေ့ကို သူမကိုယ်တိုင်ပင်ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း မောရှေအား ခရီးဆက်လက်နှင့်ခွင့်ပေးလိုက်တော့သည်။ ဖာရောထံသို့သွားရမည့်အမှုတော်တွင် မောရှေကိုယ်တိုင်သည် အန္တရာယ်ကြီးမားလှသည်။ ကောင်းကင်တမန်တို့၏ကွယ်ကာခြင်းဖြင့်သာ သူအသက်ချမ်းသာရမည်။ သိလျက်နှင့်ပျက်ကွက်သော တာဝန်တစ်ခုကြောင့် ကောင်းကင်တမန်တော်သည် သူ့အား မကွယ်ကာနိုင်ပါ” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, pp. 255, 256).

ဤဖြစ်ရပ်အားဖြင့် လုပ်ရမည့်အရာကိုသိလျက်နှင့် မပြုလုပ်သောအပြစ်အကြောင်း မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။ ယခုပင် သင်သည် မည်သည့်ပြောင်းလဲခြင်းတို့ကို ပြုသင့်သနည်း။

သောကြာနေ့ ဆက်လက်လေ့လာရန်။ **ဇူလိုင်လ ၁၁ ရက်**

Ellen G. White, “Moses,” pp. 251-256, in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

ပြဇာတ်ဆန်သောချုံထဲကမီးဖြင့် ခေါ်တော်မူခြင်းသည် မောရှေ၏အသက်တာကို ပြောင်းလဲစေသောအတွေ့အကြုံပင်ဖြစ်သည်။ သူ့အသက်တာတွင် ထိပ်တန်းရောက်သောအချက်အလက်တို့သည် သူကိုယ်တိုင်၏ အပြုသဘောဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၍ အီဂျစ်ပြည်မှ ကတိတော်ပြည်သို့ ဟေဗြဲလူထုကိုဦးဆောင်ကာ နုတ်ဆောင်ရန် ထာဝရဘုရား၏လုပ်ငန်းအပ်နှံခြင်းကို နားထောင်ခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ချုံထဲကမီးလောင်နေချိန် မောရှေနေရာတွင် မိမိကိုယ်ကိုနေကြည့်ပါ။ မိမိအသက်အတွက် အီဂျစ်မှ ပြေးလာရသည်။ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်အတွင်း ဟေဗြဲလူမျိုးဆက်သစ်တွေသာ ဖြစ်သဖြင့် သူ့အားသိကျွမ်းသောသူနည်းပါးရုံမက ကြားခဲ့ရသော သူ့အကြောင်းများတို့သည်လည်း အချိန်နှင့်အမျှကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ မှားပင်မှားနိုင်သည်။ ခုတော့အင်အားကြီးမားသောနိုင်ငံမှ ဤလူထုကြီးကိုဦးဆောင်ခေါ်ထုတ်ရန် ဘုရားမှ ခေါ်တော်မူရာတွင် တွန့်ဆုတ်ရခြင်းသည် အထူးအဆန်းမဟုတ်ပါ။

ခက်ခဲလှသောအလုပ်ထမ်းဆောင်ရန် အမိန့်ဖြစ်သော်လည်း လုံးဝငြင်းပယ်ခဲ့သော် မည်သို့ဖြစ်မည်နည်း။ ရာဇဝင်မှပင် ပျောက်သွားမည့်သူသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည် သူ့အထဲတွင် အလုပ်လုပ်ဆောင်သောအခါ ကျမ်းစာတင်မက ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် ဩဇာအကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာသည်။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ကန္တာရတွင် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျက် ဘုရားသခင်၏အစေကိုပင် ခံခဲ့လေသည်။ မိသားစုနှင့်အတူ မိမိတို့၏သိုးကျောင်းရင်း ဘုရား၏ လူတို့အားဦးဆောင်ရန် ခေါ်တော်မမူမီတွင် သမ္မာကျမ်းစာနှစ်အုပ်ကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။ မောရေ၏အတွေ့အကြုံမှ ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာ အတွက် မည်သည့်သင်ခန်းစာရရှိမည်နည်း။

၂။ မောရေ၏ဆင်ခြေတို့သည် သဘာဝကျသည်ဟု ထင်စရာအကြောင်း ရှိနိုင်ပါသည်။ လူတွေသည် ကျွန်ုပ်အား မည်သို့ယုံနိုင်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်အဘယ်သူနည်း။ ကျွန်ုပ်စကားပြောမကောင်းပါ။ ဤအကြောင်း အရာမှ ထာဝရဘုရားစေခိုင်းသောတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် ယုံကြည်နိုင်ခြင်းကို မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

၃။ ကမ္ဘာဦးကျမ်းအား ရေးသားပြုစုခြင်းနှင့် ထိုတာဝန်သည် လွန်စွာ အရေးကြီးကြောင်း၊ ၎င်းရာဇဝင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကို နားလည်စေနိုင်ကြောင်းတို့ကို စိတ်သိုမှီးထားပါ။ ထိုစာအုပ်၏ဩဇာ ကို သေးသိမ်စေသူများ၊ အထူးသဖြင့် အခန်းကြီး ၁ မှ ၁၁ ထိတို့ကို ငြင်းပယ်သူတို့အား ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပြန်လည်ချေပရန် လိုအပ်သနည်း။

သင်ခန်းစာ (၃)
ကြမ်းတမ်းသောအစပြုခြင်း
ဇူလိုင်လ ၁၂ - ၁၈

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဇူလိုင်လ ၁၂ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၅:၁-၂၃။ ဗျာ၊ ၁၁:၈။ ထွက်၊ ၆:၁-၁၃။ ဆာ၊ ၇၃:၂၃-၂၆။ ၂ကော၊ ၆:၁၆။ ထွက်၊ ၆:၂၈-၇:၇။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ထိုနောက်မှ မောရေနှင့်အာရုန်တို့သည် ဖာရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏ လူတို့သည် တော၌ငါ့အဖို့ပွဲခံစေခြင်းငှာ လွတ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ ကြောင်းကိုလျှောက်၏။ ဖာရောမင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏စကားကို နားထောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ငါလွတ်စေခြင်းငှာ ထို ဘုရားကား အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရားကို ငါမသိ။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ငါမလွတ်ဟုဆိုလေ၏” (ထွက်မြောက်၊ ၅:၁၊ ၂)။

ယုံကြည်သူများစွာတို့သည် ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လိုက်ခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် အောင်မြင်ခြင်းရလိမ့်မည်ဟု ယူဆကြသည်။ သေချာပေါက်မဟုတ်သော်လည်း ကျမ်းစာမှဖော်ပြလေ့ရှိပါသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဆူးငြောင့်ခလုတ်တွေနှင့် အခက်အခဲများရှိတတ်သည်။ ထိုအရာများသည် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေလျက် အဖြေပင်မရှိသောမေးခွန်းများ ဖြစ်ပေါ်လာ စေသည်။

ထာဝရဘုရားအားယုံကြည်သူတို့သည် များစွာသောစုံစမ်းခြင်းတို့ကို ကြိုရပါမည်။ သည်းခံတည်ကြည်သောသူတို့အား အချိန်တစ်ခုခုတွင် ထာဝရ ဘုရားသည် အဖြေပေးလိမ့်မည်။ ဘုရား၏လမ်းစဉ်သည် ကျွန်ုပ်တို့မှ အချိန်

မဆိုင်းနိုင်ခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပင်ဖြစ်သော်လည်း သူ့ကိုယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ရန် သင်ယူရပါမည်။

ယခုအပတ်၏ခေါင်းစဉ်သည် မောရှေအား ဘုရားသခင်၏လူတို့ကို အီဂျစ်ပြည်မှနှုတ်ဆောင်ရန် ရှင်းလင်းတိကျသော ဘုရားရှင်၏ခေါ်တော်မူခြင်း အကြောင်းဖြစ်သည်။ ထူးဆန်းသောနိမိတ်များနှင့်အတူ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော် တိုင်သည် မောရှေအားစကားပြောဆိုလျက် မိမိအလိုရှိသောအရာကို တိကျစွာ ပြောပြလေသည်။

ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင်သည် မောရှေအားခေါ်တော်မူ၍ တိကျ သောတာဝန်ကိုပါ ညွှန်ကြားထားသည်။

တာနင်နွေနေ့ ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်

ထာဝရဘုရားကားအဘယ်သူနည်း။

ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်အရ မောရှေသည် “ငါ၏လူတို့ကို အဲဂုတ္တု ပြည်မှ နုတ်ဆောင်ရမည်အကြောင်း” ဖာရောဘုရင်ထံသို့ သွားလေသည် (ထွက်၊ ၃:၁၀)။

ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော် “ငါ၏လူတို့ကို စေလွှတ်ရမည်” ကို ဖာရောသည် မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း (ထွက်၊ ၅:၁၊ ၂)။ ဤတုံ့ပြန်မှု မှ ထင်ရှားသောမည်သည့်အချက်တွေ့နိုင်သနည်း။

ဖာရောသည် “ထိုဘုရားကား အဘယ်သူနည်း” ဟု ဆိုရာတွင် မသိချင်ယောင်ဆောင်နေသည် မဟုတ်ဘဲ ပမာမခန့်ပြုခြင်းအဖြစ် “ထိုဘုရား ကိုငါမသိ” ဟူသော အဆိုသည် ဝင့်ကြွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရာဇဝင်ထဲတွင် အလားတူဖော်ပြခဲ့သူ မည်မျှလောက်ရှိကြမည်နည်း။ ယေရှုသည် “ထာဝရ အသက်ဟူကား၊ မှန်သောဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်

ကိုလည်းကောင်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကိုလည်းကောင်း သိကျွမ်း ခြင်း” (ယော၊ ၁၇:၃) ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဖာရောဘုရင်နှင့် အီဂျစ်ပြည်ကြီးသည် တန်ခိုးအာဏာဖြင့် ဘုရားသခင် အားငြင်းပယ်ခြင်း၏ အမှတ်သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်၊ နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် သူ၏လူတို့အားဆန့်ကျင်သော သီးခြားရပ်တည်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဖာရော၏ “ဣသရေလအမျိုးတို့ကို ငါမလွှတ်” ဟူသောအမိန့်သည် ထာဝရဘုရားအားဆန့်ကျင်ကြောင်း သာ၍ပေါ်လွင်စေ သည်သာမက အီဂျစ်ပြည်သည် အသက်ရှင်သောဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ် ရုံသာမက တိုက်ခိုက်ခြင်းသင်္ကေတဖြစ်စေသည်။

ထိုနောက် နှစ်တွေထောင်ချီလာပြီး ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးတွင်လည်း ထိုနည်းတူပင်ဖြစ်သည် (ဟောရှ၊ ၃၀:၁-၃ နှင့် ဗျ၊ ၁၁:၈)။ ဖာရောသည် မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်၏သားတော် သို့မဟုတ် ဘုရားပင်ဖြစ်၍ တစ်ခုတည်း သောတန်ခိုးအင်အားနှင့် ပညာတို့၏ဇာစ်မြစ်ဖြစ်သည်ဟု ခံယူခြင်းဖြစ်သည်။

“သမ္မာကျမ်းစာ၏ ရာဇဝင်တို့တွင် အီဂျစ်သည် အသက်ရှင်သော ဘုရားသခင်ကို ရဲခွဲစွာငြင်းပယ်ရုံမက အမိန့်တော်အား ဖီဆန်သောနိုင်ငံကို ပုံဆောင်သည်။ အီဂျစ်ရှင်ဘုရင်မှလွဲ၍ ကောင်းကင်၏အမိန့်အာဏာကို ဖီဆန် ရဲသော မည်သည့်ဧကရာဇ်မျှမရှိခဲ့ပါ။ မောရှေသည် ဘုရားသခင်ထံမှ သတင်း စကားကိုယူလာသောအခါ ဖာရောသည် ဝင့်ကြွားစွာ ယေဟောဝါဘုရား၏ စကားကို နားထောင်၍ ဣသရေလအမျိုးကို ငါလွှတ်စေခြင်းငှာ ထိုဘုရားကား အဘယ်သူနည်း။ ထိုဘုရားကို ငါမသိ။ ဣသရေလအမျိုးတို့ကို ငါမလွှတ် (ထွက်၊ ၅:၂) ဟု ဆို၏။ ဘုရားမဲ့ဝါဒပင်ဖြစ်၍ အီဂျစ်ဖြင့်ပုံဆောင် သောလူမျိုးသည် အလားတူသောအသံဖြင့် ထိုဝါဒကဲ့သို့ မယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပမာမခန့်ပြုလိမ့်မည်” (Ellen G. White, The Great Controversy, p. 269).

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ထာဝရဘုရားအားသိသလားဟု မေး သည်ရှိသော် မည်သို့တုံ့ပြန်မည်နည်း။ သိသည်ဆိုသော် မည်သို့ မည်ပုံရှင်းပြမည်နည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

တနင်္လာနေ့

ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်

ကြမ်းတမ်းသောအစပြုခြင်း

ထာဝရဘုရားပေးအပ်သည့်အလုပ်သည် မလွယ်ကူမှန်း အစတည်းကပင် မောရှေသိပြီးသားဖြစ်နိုင်သော်လည်း မည်သို့ဖြစ်လာမည်ကိုတော့ သိပုံမပေါ်ချေ။

ထွက်၊ ၅:၃-၂၃ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် ဖာရောဘုရင်အား အလျင်ဦးရင်ဆိုင်ခြင်း၏ရလဒ်ကို မည်သို့မှတ်တမ်းတင်ထားသနည်း။

ဖာရောထံသို့မဝင်မီကပင် မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် ဣသရေလလူကြီးတို့အား စုဝေးစေ၍ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကိုပြောပြကာ နိမိတ်များကိုပြသထားသဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ကျေးကျွန်ဘဝမှ အမှန်တကယ်ကယ်နှုတ်မည်ကို ဣသရေလတို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုသို့ဖြင့် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏ (ထွက်၊ ၄:၂၉-၃၁)။ မျှော်လင့်ခြင်းသည် အလွန်မြင့်မားလာလေသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဟေဗြဲလူတို့ကို ကျေးကျွန်ဘဝမှ ကယ်နှုတ်တော့မည်မဟုတ်လော။

မောရှေသည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ယူဆောင်သွားရာ ဣသရေလတို့အတွက် အရာခပ်သိမ်းသည် သာ၍ဆိုးဝါးလာ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲပိုလာ၍ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းစဉ်သည်လည်း ခက်ခဲလာသည်။ ကြမ်းတမ်းစွာဆက်ဆံခံရလာသည်။ နဂိုမူလထက် လုပ်ငန်းဆောင်တာခက်ခဲလာသည်။ သူတို့၏ခေါင်းဆောင်တို့သည် မပျော်ရွှင်နိုင်ကြတော့ပါ။ မောရှေ၊ အာရုန်တို့နှင့် လူထုအကြား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှုများတီးခြင်းတို့ဖြစ်လာသည်။ လာမည့်အချိန်များတွင် မောရှေသည် မိမိလူတို့နှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်မည့်သဘောပင် ဆောင်နေတော့သည်။

ထွက်၊ ၅:၂၁ ကိုဖတ်ပါ။ ၎င်းလူထုတို့၏နေရာတွင် မိမိနေကြည့်လျက် မောရှေ၊ အာရုန်တို့နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်သည်ဟု သဘောထားပါ။ ထိုစကားမျိုး အဘယ်ကြောင့်ပြောထွက်လာနိုင်သနည်း။

မောရှေကို အမျက်ထွက်ကြသည်မှာ နားလည်ရမခက်ပါ။ “ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အားကြည့်ရှုစီရင်ပါစေ” ဟုသာဆိုကြ၏။

အီဂျစ်လက်အောက်တွင် ဒုက္ခဆင်းရဲပိုလာစေရန် လာသည်မဟုတ်ဘဲ အီဂျစ်လက်မှကယ်နှုတ်ရန် လာသည်ဟုသည် ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အီဂျစ်လူတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အပြင် မိမိတို့၏လူတို့နှင့်လည်း ရင်ဆိုင်နေရသည်။

မိမိတို့၏ဌာနေအသင်းတော်ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကတောက်ကဆတ်ဖြစ်မိသောအခါ သာ၍ကောင်းသော ဖြေရှင်းနိုင်သည့်နည်းလမ်းသည် မည်သည်တို့နည်း။

အင်္ဂါနေ့

ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

“ငါ” တည်းဟူသောထာဝရဘုရား

မောရှေခမျာ သနားစရာပါ။ ဖာရော၏ကြိမ်းမောင်းခြင်းခံရပြီးမှ မိမိလူတို့ကလည်း ဆူပူကျိန်ဆဲကြပြန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအရာတို့ကို ထာဝရဘုရားအား တိုင်ကြား၏။ ဣသရေလတို့၏အခြေအနေသည် သာ၍ဆိုးလာခြင်းကြောင့်၊ သူ၏ခါးသီးသောခံစားချက်တို့ကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသဖြင့် “အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးတို့ကို အဘယ်ကြောင့်ညှဉ်းဆဲတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ့်ကြောင့်လွှတ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်ပြောခြင်းငှာ ဖာရောမင်းထံသို့ ဝင်သည်နေ့မှစ၍၊ သူတို့

သည် ဤလူမျိုးကိုညှဉ်းဆဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အလျှင်းကယ်လွှတ်တော်မမူပါ” ဟု လျှောက်၏ (ထွက်၊ ၅:၂၂၊ ၂၃)။ ထာဝရဘုရားအပေါ်တွင် မောရှေမကျေနပ်သည်မှာ သေချာသည်။ အခြေအနေ အရဖြစ်နိုင်သည့်အရာပါ။

ထာဝရဘုရား၏တုံ့ပြန်ခြင်းသည် တန်ခိုးပါလှ၏။ သူသည် ပြတ်သားစွာလုပ်ဆောင်ရတော့မည်။ “ငါသည် ဖာရောမင်း၌ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သင်သည် ယခုသိမြင်လိမ့်မည်” (ထွက်၊ ၆:၁)။

ထွက်၊ ၅:၂၂-၆:၈ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မည်သို့တုံ့ပြန်၍ ယုံကြည်ခြင်းဆိုင်ရာ မည်သည့်သမ္မာတရားများ ပါဝင်သနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် အပြောသာမဟုတ်တော့ပါ။ သူ၏လူမျိုးတို့ အတွက် ကြားဝင်ရပါတော့မည်။ ပတ်သက်ဆက်နွှယ်သောအချက်တချို့ကို မောရှေအားပြောပြသည်။ (၁) ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်။ (၂) ရှေးဘိုးဘေးများထံ ထင်ရှားခဲ့သည်။ (၃) ငါသည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ (၄) ခါနာန်ပြည်ကို သူတို့အားပေးမည့် ကတိပေးခဲ့သည်။ (၅) ဣသရေလတို့၏ငိုကြွေးသံကို ငါကြားခဲ့ပြီ။ (၆) ကတိတော်ပြည်ကို သူတို့အားပေးမည့် ပဋိညာဉ်ကို ငါအောက်မေ့သည်။ ထာဝရဘုရား၏ “ငါ” ကို သတိပြုပါ။ ငါသည် ထာဝရဘုရား။ ငါဤသည်များကိုပြုခဲ့သည်။ ငါပေးထားသည့်ကတိအတိုင်း လုပ်ဆောင်မည့်အကြောင်းကို ယုံကြည်ပါ။

ယခုကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်တော်မူသောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်သောကြောင့် ကြီးမားသောအရာလေးခုပင်ပြုမည်ဟု တည်ကြည်စွာကြေညာသည်။ (၁) “ငါသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှလွှတ်မည်။ (၂) သူတို့၏ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ နုတ်ယူမည်။ (၃) လက်ဆန့်ခြင်း၊ ကြီးစွာသော

ဒဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို ငါရွေးမည်။ (၄) ငါ၏လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာ သင်တို့ကို ငါသိမ်းယူမည်” (ထွက်၊ ၆:၆၊ ၇)။

ဘုရား၏လုပ်ဆောင်ချက် ဤလေးချက်တို့သည် သူနှင့် သူ၏လူတို့ကို အသစ်သောတော်စပ်ခြင်းဖြစ်စေသည်။ ဤအရာအားလုံးတို့ကို ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူ၍ ဣသရေလတို့သည် လက်ခံရရှိသူတို့သာဖြစ်ကြသည်။ ထာဝရဘုရားသည် မေတ္တာဖြင့် အခမဲ့ပေးတော်မူသည်။ ထိုသူတို့အား ပြုခဲ့သည်နည်းတူ ယခု ကျွန်ုပ်အတွက်ပင်ပြုပေးနေပါသည်။

ကျမ်းစာတွင် ထာဝရဘုရားထံသို့ ငိုကြွေးတောင်းဆိုသော အခြားမည့်သည့်လုပ်ရပ်များရှိသေးသနည်း။ သင်၏အခြေအနေတို့ကို ထာဝရဘုရားထံ ငိုကြွေးသွန်းလောင်းခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့် အဆင်ပြေနိုင်သနည်း။ ယုံကြည်ခြင်း၊ စိတ်ချခြင်းဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ပြုရမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်**
အရေဖျားမလှီးသောနှုတ်များ

ထာဝရဘုရားသည် သူပြုမည့်တန်ခိုးရှိသောအရာတို့ကို မောရှေအား ကတိပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကတိသည် မောရှေကို အားပြည့်စေသော်လည်း သူ့လူမျိုးတို့၏တုံ့ပြန်မှုကြောင့် ခဏတာမျှသာဖြစ်ခဲ့သည်။

ထွက်၊ ၆:၉-၁၃ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သည်တို့ဆက်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဓာတ်ကျလျက် ရုန်းကန်နေချိန်တွင် မည်သည့်သင်ခန်းစာ ရနိုင်သနည်း။

ဟေဗြဲလူတို့သည် မိမိတို့၏ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် အလုပ်ကြမ်းတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်အားလျော့၍ မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရားပြုမည့် ကတိတော်တို့

ကိုပင် နားမထောင်နိုင်ကြတော့ပါ။ ကြာမြင့်စွာစောင့်မျှော်နေခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မျှော်လင့်ခြင်းသည် မပြည့်စုံနိုင်ပါ။ ယခုရော မည်သို့ထူးခြားနိုင်ဦးမည်နည်း။ စိတ်ပျက်မျှော်လင့်ခြင်းမဲ့နေကြပြီ။ သူတို့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကယ်တင်ခြင်းကိုမျှော်လင့်ခဲ့သော်လည်း သာ၍ပင် ဆိုးရွားနေသေး၏။ အလားတူခံစားရသောသူသည် စိတ်ဓာတ်ကျလျက် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ဘုရားသခင်မှစွန့်ပစ်သည်ဟုပင် မခံစားရဖူးသူရှိမည်လော။

ယောဘဝတ္ထုကိုသတိရပါ။ ဆာလံဆရာသည် အာသပ်သည် ဆိုးသောသူများတို့၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်သောသူများ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရခြင်းများကို မေးခွန်းထုတ်စပ်ဆိုရေးသားထားသည်။ သို့သော် ထိုရန်ကန်ခြင်းတို့အား ဘေးဖယ်၍ အာသပ်သည် ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်း တင်ပြထားသည်။ “အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှာအစဉ်ရှိ၍ အကျွန်ုပ်လက်ယာလက်ကို ဆွဲကိုင်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဉာဏ်ပေး၍ ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ ကောင်းကင်ဘုံမှာ အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါး အဘယ်သူရှိသနည်း။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါး ဘာကိုမျှ အကျွန်ုပ်အလိုမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်၏အသားနှင့် နှလုံးသည် ပျက်ကြသော်လည်း ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်နှလုံး၏အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်အစဉ်အမြဲခံစားဖို့ရာဖြစ်၏” (ဆာ၊ ၇၃:၂၃-၂၆)။

ဤအထွတ်အမြတ်ထားသော ရာဇဝင်တို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့အား စောင့်မသည်ကို ခိုင်မြဲစေသည် (ဟောရှာယ၊ ၄၁:၁၃။ မသဲ၊ ၂၈:၂၀)။ သူ၏ငြိမ်သက်ခြင်း၊ နှစ်သိမ့်ခြင်းကိုပေး၍ အသက်တာ၏စိန်ခေါ်မှုများတွင် ထောက်မသည် (ယောဟန်၊ ၁၄:၂၇။ ၁၆:၃၃။ ဖိ၊ ၄:၆၊ ၇)။

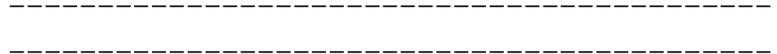
ပဋိညာဉ်၏ပုံသေနည်းသည် “ငါ၏လူမျိုးဖြစ်ခြင်းငှာ သင်တို့ကို ငါသိမ်းယူမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားဖြစ်မည်” (ထွက်၊ ၆:၇) ဖြစ်၍ သူသည် သူ့လူတို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာနေလိုကြောင်း ဖော်ပြသည်။

“ငါ၏လူမျိုးဖြစ်ခြင်းငှာ သင်တို့ကိုငါသိမ်းယူမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားဖြစ်မည်” (ထွက်၊ ၆:၇) ဟူသောစာသားကို စိတ်ထဲ

သို့မှီးပါ။ ထိုစကားသည် အများနှင့်ဆိုင်သောစကားဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့တစ်ဦးစီ၏ နေ့စဉ်အသက်တာအပေါ်တွင် မည်သို့ဆက်စပ်မှုရှိနိုင်မည်နည်း (၂ကော၊ ၆:၁၆) ကိုလည်းဖတ်ပါ။

ကြာသပတေးနေ့ **ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက်**

ဖာရောဘုရင်၏ဘုရားအရာ၌ ထွက်၊ ၆:၂၈-၇:၇ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေ၏ငြင်းဆန်မှုကို ထာဝရဘုရားမည်သို့ပြုသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုယ်ကို ယာဝေ (Yahweh) ဟု ထင်ရှားခဲ့သည်။ ယာဝေအနက်မူကား၊ သူ၏လူတို့အား ပုဂ္ဂလိကနိကပ်သောဘုရား၊ သူတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ပြုသောဘုရားဟူ၏။ ဤကိန်းဝပ်တော်မူသောဘုရားသည် မောရှေအားသွား၍ ဖာရောဘုရင်နှင့်စကားပြောရန် စေခိုင်းပြန်သည်။ မိမိကိုယ်ကိုပင် မယုံနိုင်တော့သောမောရှေသည် “ဖာရောသည် ကျွန်ုပ်၏စကားကိုမှ မယုံတာ” ဟု ငြင်းဆိုပြန်၏။ ဤတစ်ကြိမ်သည်လည်း မောရှေသည် နိမ့်ချသည်သာမကဘဲ၊ အဆင်မပြေလှသော ဤလုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ်လိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား ဖာရောထံသို့ပြန်သွားရန် မိန့်တော်မူသောအခါ မိမိကိုယ်ကို မယုံကြည်မှုပြခဲ့သည်။ မောရှေသည် စကားပြောမရလည်သောကြောင့် အရေးဖျားမလှီးသောနှုတ်ခမ်းဟု အနက်ရသော အာရာလံစီပါတေယိမ် (aral sepatgyim) (၆:၁၂၊ ၃၀) သည် ထွက်၊ ၄:၁၀ တွင် နှုတ်သတ္တိမရှိ ဆိုသည်နှင့် တထေရာတည်းဖြစ်သည်” (Andrews Bible Commentary: Old Testament, “Exodus” (Andrews University Press, 2020), p. 205.

ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားကူညီရန် အာရုန်ကိုပေးသနားကာ မောရှေသည် အာရုန်ကိုပြောပြပြီး အာရုန်ကလည်း ဖာရောထံသို့ ပွင့်လင်းစွာ ပြန်ပြောရမည်။ အီဂျစ်ဘုရင်ဖာရောရှေ့တွင် မောရှေသည် ဘုရားကဲ့သို့ဖြစ်၍ အာရုန်သည် သူ၏ပုရောဖက်ဖြစ်မည်။

ဤဇာတ်လမ်းသည် ပုရောဖက်တစ်ပါး၏အခန်းကဏ္ဍကို အကောင်းဆုံး သရုပ်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ပုရောဖက်သည် ဘုရား၏ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ လူသား တို့အား တစ်ဆင့်ဖောက်သည်ချပေးသူဖြစ်သည်။ မောရှေသည် အာရုန်အား ပြောပြ၍ အာရုန်ကလည်း ဖာရောထံသို့ ပြန်လည်ဖောက်သည်ချသည်နည်းတူ ဘုရားသခင်သည် ပုရောဖက်နှင့်ပြောဆို၍ သူသည်လည်း လူသားများထံသို့ ဖောက်သည်ပြန်ချပေးရသည်။ ပုရောဖက်တို့သည် ဘုရားထံမှသတင်းစကား ရရှိ၍ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ နှုတ်ဖြင့်ထပ်ဆင့်ပြော၍သော်လည်းကောင်း၊ စာဖြင့် ရေး၍သော်လည်းကောင်း ဘုရားရှင်၏သတင်းစကားများအား ပြောဆိုရသည်။ စာဖြင့်ရေးထားခြင်းသည် ပို၍အသုံးများပါသည်။

ဖာရောထံမှ ကြံတွေ့နိုင်သောအရာများကို ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားရှင်းပြသည်။ သူတို့၏ရန်မှုရန်လိုခြင်းသည် တင်းမာ၍ ကြာနိုင်သည်ကို သတိပေးထားသည်။ ဖာရောသည် ခေါင်းမာ၍ စိတ်နှလုံးခိုင်မာလိမ့်မည်ကို ဘုရားသည် မောရှေအား ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံ၍အသိပေးသည် (ထွက်၊ ၄:၂၁၊ ၇:၃)။ နောက်ဆုံး၌ ခံစားရမည့်အကျိုးရလဒ်မှာ “ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိကြလိမ့်မည်” (ထွက်၊ ၇:၅) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုပရမ်းပတာအချိန်အတွင်းတွင်ပင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော် ထင်ရှားလိမ့်မည်။

မောရှေသည် ထာဝရဘုရားစေခိုင်းသည့်အရာများကို မလိုက်နာ မည့်အကြောင်း ဆင်ခြေပေးစရာမရှိတော့သည်ထိဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား သည် ကျွန်ုပ်တို့အားပြုစေလိုသောအရာတို့နှင့်လွတ်ကင်းရန် မည်သည့် ဆင်ခြေများ ပေးတတ်ကြသနည်း။

**သောကြာနေ့
ဆက်လက်လေ့လာရန်**

ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်

Ellen G. White, “The Plagues of Egypt,” pp. 257-265 in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

မောရှေသည် ဖာရောမင်းအား အလျင်ဦးချဦးကပ်စဉ်ခါတွင် ဆိုးဆိုး ရွားရွားဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။

“ဣသရေလတို့သည် တစ်နည်းတစ်ဖုံပုန်ကန်လိုသည်ဟု ရှင်ဘုရင် သည် သံသယဝင်ခဲ့သည်။ အလုပ်မရှိခြင်းဖြင့် အချိန်အလဟဿဖြန်းတီးပြီး မကျေမနပ်မှုတွေဖြစ်လာစေသည်ဖြစ်၍ အန္တရာယ်ရှိသောပုန်ကန်မှု စီမံချက် ရေးဆွဲရန် အချိန်တစ်ခဏမျှ မရရှိစေရေးအကြောင်းသုံးသပ်သည်။ ချက်ချင်းပင် ထိုသူတို့၏ လုပ်ငန်းများကို တင်းကျပ်စေ၍ သူတို့၏လွတ်လပ်လိုသောဆန္ဒ တွေကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်။ ထိုနေ့ရက်မှာပင် အမိန့်ထုတ်ပြန်သဖြင့် လုပ်ငန်း ခွင်တွင် ပိုမိုဖိစီးနှိပ်ကွပ်ခံကြရသည်။ ထိုနိုင်ငံတွင် အဆောက်အဦကို နေလှန်း အုတ်ဖြင့် ဆောက်ကြသည်။ ခမ်းနားထည်ဝါသော နံရံတိုင်းများကို ထိုအုတ် များဖြင့်တည်ဆောက်ကာ ကျောက်ဖြင့်အုပ်ထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ အုတ်ခဲထုတ် လုပ်ရာတွင် အလုပ်သမားမြောက်မြားစွာလိုအပ်သည်။ ကောက်ရိုးကိုလည်း စဉ်း၍ ရွှံ့ထဲသို့ထည့်နယ်ရသဖြင့် ကောက်ရိုးလည်း မြောက်မြားစွာလိုအပ်သည်။ ရှင် ဘုရင်သည် ကောက်ရိုးကိုလည်းမပေးတော့ရန်နှင့် အလုပ်သမားတို့သည် မိမိ ကောက်ရိုးကို မိမိရှာရန်၊ အုတ်အရေအတွက်လည်းမလျော့စေရန် အမိန့်ထုတ်ပြန် လိုက်သည်။

ဤအမိန့်ကြောင့် နိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ ဣသရေလတို့သည် ပရိဒေဝမီး တောက်လောင်ကြကုန်၏။ အီဂျစ်အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်တို့သည် ဟေဗြဲ လူတို့၏အလုပ်ကိုကြီးကြပ်ရန် ဟေဗြဲအရာရှိတို့ကိုပင်ခန့်ထား၍ အချင်းချင်း ကြီးကြပ်စေသည်။ ရှင်ဘုရင်၏တောင်းဆိုခြင်းကို အတင်းအကျပ်ပြုလုပ်သော အခါ ဟေဗြဲလူတို့သည် နိုင်ငံတစ်ဝန်းဖြန့်၍သွားကြကာ ပြောင်းရိုးပြတ်ငုတ်တို့

များကိုပင် လိုက်ရှာရတော့သည်။ သို့သော်လည်း နေ့စဉ်ပုံမှန်အရေအတွက်ကိုမူ မပြည့်စေနိုင်ကြပါ။ ဤမပြည့်စုံမှုကြောင့်ပင် ဟေဗြဲအရာရှိတို့သည် ရက်စက်စွာ ရိုက်နှက်ခံကြရတော့သည် (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 258).

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ သင့်အသက်တာတွင် ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသောအခါ အစကောင်းကောင်းမဖြစ်ခဲ့သည်ကို ပြန်စဉ်းစားပါ။ ထိုအတွေ့အကြုံအားဖြင့် မည်သည့်သင်ခန်းစာယူခဲ့သနည်း။

၂။ သင့်ဘဝတွင် အကူအညီအတွက်ဆုတောင်းရာတွင် ဘုရားသခင်ကြားဝင်ကူညီခဲ့ကြောင်း တစ်ပါးသူအားပြောပြပါ။ ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သူများတို့သည် ဆိုးသောကာလအတွင်းတွင်ပင် ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို မည်သို့ယုံကြည်နိုင်ကြမည်နည်း။

၃။ “ထာဝရဘုရားကိုငါမသိ” ဟု ဆိုသူတစ်ဦးအား သင်မည်သို့ပြောပြမည်နည်း။ ထိုသူသည် ပမာမခန့်ပြုခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူ၏အသက်တာအရ သာမန်အလွတ်ပြောခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်မည်လား။ ထိုသူသည် “ထာဝရဘုရားကိုငါသိ၏” ဖြစ်စေရန် သင်မည်သို့ကူညီနိုင်မည်နည်း။

**သင်ခန်းစာ (၄)
ကပ်ဘေးများ
ဇူလိုင်လ ၁၉ - ၂၅**

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၇း၈-၁၀:၂၉။ တော၊ ၃၃:၄။ ရောမ၊ ၁:၂၄-၃၂။ ဆာလံ၊ ၁၀၄:၂၇၊ ၂၈။ ဟေရှာယ၊ ၂၈:၂၊ ၁၂-၁၇။ ဟေရှာယ၊ ၄၄:၉၊ ၁၀၊ ၁၂-၁၇။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ထိုသို့ ဖာရောဘုရင်သည် စိတ်နှလုံးခိုင်မာသည်ဖြစ်၍ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးတို့ကို မလွတ်ဘဲနေပြန်သတည်း” (ထွက်၊ ၉:၃၅)။

“လယ်သမားတစ်ဦးသည် သူ၏မြည်းကို လှုပ်ရှားစေလိုသော်လည်း အနည်းငယ်မျှပင် မရွေ့ပါ။ သို့နှင့် လယ်သမားသည် တုတ်ကြီးကြီးတစ်ချောင်းဖြင့် ရိုက်နှက်ထိုးကော်တော့သည်။ ထို့နောက် မြည်းအား စကားပြောလိုက်သည်နှင့် စတင်လှုပ်ရှားလာ၏။”

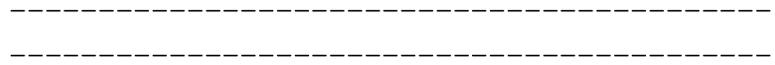
တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ လယ်သမားထိုသို့လှုပ်ရခြင်းအကြောင်းကို မေးမြန်းရာ “သူ၏အသိအာရုံကို အလျင်နှိုးဆွရသည်” ဟု ဆို၏။ တိရစ္ဆာန်အပေါ် ရက်စက်ရာရောက်သည်ဟု ပြောဆိုခြင်းကိုဘေးဖယ်ပြီး အီဂျစ်ပြည်မှ ဟေဗြဲလူတို့ထွက်ခွာလာသည့်အကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်ကာ စဉ်းစားစရာရှိပါသည်။ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော် “ငါ၏လူတို့အားလွတ်ရမည်” ဟု အနက်ရှိသော ရှားလက်အက်တ်အမီ “Shalach et ami” ဟူသည့်အမိန့်ကို ဖာရောထံသို့ပေးရလေသည်။

သို့သော် ဖာရောသည် ထာဝရဘုရား၏လူတို့ကို မလွှတ်ချင်ပါ။ ဖာရော၏တွန့်ဆုတ်နေခြင်းအကြောင်းရင်းသည် ဟေဗြဲတို့မှ အီဂျစ်တို့အား စစ်ပြန်တိုက်မည်ကို စိုးရိမ်သည်ထက် အခြားအချက်အလက်များ ကျမ်းစာတွင် သဲသဲကွဲကွဲမဖော်ပြပါ (ထွက်၊ ၁:၁၀)။ ကျွန်ုပ်တို့အားဖြင့် အများအားဖြင့် စီးပွားရေးစစ်စစ်ဖြစ်သည်။ ဈေးပေါသောအလုပ်သမားများဖြစ်၍ ထိုကျွန်ုပ်တို့အားဖြင့် ရရှိသောအကျိုးအမြတ်များကို မဆုံးရှုံးလိုပါ။ ထို့ကြောင့် မောရှေသည် ဖာရောဘုရင်၏အသိစိတ်ကို နှိုးဆွပေးခြင်းအပြင် သူ၏စိတ်ပြောင်းလဲလာနိုင်ရန် ဆွဲဆောင်ဖို့လည်း လိုအပ်နေပါသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်

ထာဝရဘုရားနှင့် နတ်ဘုရားများ

ထွက်၊ ၇:၈-၁၅ ကိုဖတ်ပါ။ ဟေဗြဲလူတို့၏ထာဝရဘုရားနှင့် အီဂျစ်တို့၏နတ်ဘုရားများ ပထမအကြိမ်ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံခြင်းမှ မည်သည့်သင်ခန်းစာရနိုင်မည်နည်း။

ဖြစ်ပေါ်လာမည့်စစ်ပွဲတို့သည် အသက်ရှင်သောထာဝရဘုရားနှင့် အီဂျစ်တို့၏နတ်ဘုရားတို့၏တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ အဆိုးဆုံးမှာ ဖာရောသည် မိမိကိုယ်ကို ထိုဘုရားများထံမှတစ်ပါးဟု ယုံကြည်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် အီဂျစ်ပြည်သားတို့အား တိုက်ခိုက်သည်မဟုတ်၊ သူတို့၏ဘုရားများ (ဘုရားနှင့် ဘုရားမစုစုပေါင်း ၁,၅၀၀ ကျော်ပင် ကိုးကွယ်သည်) အားတိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် “အဲဂုတ္တုပြည်၏ဘုရားတို့ကို တရားစီရင်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်” (ထွက်၊ ၁၂:၁၂) ဟု တိကျစွာလာ၏။ ထိုအကြောင်းကို အလေးထား၍ အီဂျစ်ပြည်မှ ဣသရေလတို့၏ခရီးစဉ်ကို နောက်တစ်ဖန်

ဖော်ပြရာတွင် “သူတို့၏ဘုရားများကိုလည်း ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်တော်မူ၏” (တော၊ ၃၃:၄) ဟု ဆို၏။

သူတို့၏ဘုရားအပေါ် တရားစီရင်ခြင်းသာမကတစ်ခုမှာ တောင်ငွေသည် မြွေဖြစ်သွားခြင်းပင်ဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၇:၉-၁၂)။ အီဂျစ်ပြည်တွင် “ယူရေးယုစ်” (Uraeus)၊ ဘုရားမ ဝဲဒ်ဂျတ် (Wadjet) ကို မြွေဟောက်ဖြင့် ပုံဖော်ထားရာ အီဂျစ်ပြည်အောက်ပိုင်းတစ်ခွင်တွင် တန်ခိုးကြီးစိုးသည်ဆို၏။ ဖာရော၏သရဖူတွင်ပင် မြွေဟောက်ပုံပါရှိသည်မှာ တန်ခိုးအာဏာဘုရားဇာတိတော်ဝင်မိသားစုနှင့် အချုပ်အခြာအာဏာကိုဆိုလို၍ ဤဘုရားမသည် ဘုရင့်ရန်သူများအပေါ်တွင် မိမိ၏အဆိပ်များကို ပက်ပေးသည်ဆို၏။ ဖာရောသည် သေလွန်ပြီးနောင်ဘဝတွင် ထိုမြွေဟောက်သည် လမ်းပြမည်ဟု အီဂျစ်လူတို့ ယုံကြည်ကြသည်။

အာရုန်၏တောင်ငွေသည် မြွေဖြစ်စဉ်တွင် အီဂျစ်ဘုရင်ရှေ့မှောက်တွင် အခြားသောမြွေများအား မျိုချပစ်လိုက်သည်မှာ အီဂျစ်တို့၏မျက်လှည့်နှင့် မှော်ပညာအားလုံးအပေါ် ထာဝရဘုရား၏ အထွတ်အထိပ်အာဏာရှိခြင်းကို ဖော်ပြသည်။ ဖာရောဘုရင်၏တန်ခိုးသင်္ကေတတို့အား အောင်နိုင်ခြင်းသာမက ၎င်းတို့အား အာရုန်နှင့်မောရှေတို့သည် မိမိတို့လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားခြင်းကို ဖော်ပြသည် (ထွက်၊ ၇:၁၂၊ ၁၅)။ ထိုသို့ကနဦးရင်ဆိုင်ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားသည် အီဂျစ်ပေါ်သို့ပင် အုပ်စိုးသည်ကို ဖော်ပြသည်။ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော မောရှေသည် နတ်ဘုရားဖြစ်သော ဖာရောကိုယ်တိုင်ထက် သာ၍တန်ခိုးကြီး၏။

ရှေးအီဂျစ်တို့၏မြွေဘုရားကြီး နေဟေဗ်ကာအို (Nehebkau) သည် ဝိညာဉ်များအား အုပ်ထိန်းသောဘုရားဟုခံယူပြီး မွန်မြတ်ခြင်းနှင့် ရိုသေသမုတ်ကာ ကိုးကွယ်ရမည့်ဘုရားအဖြစ် ထင်ရှားသည်။ သူတို့၏ဒဏ္ဍာရီအရ မြွေဘုရားသည် မြွေဟောက်ခုနစ်ကောင်တို့အား မျိုချနိုင်သဖြင့် အလွန်တန်ခိုးကြီးသည်ဆို၏။ သို့ဖြစ်ရာ ထာဝရဘုရားသည် အီဂျစ်ထံတွင် သူသည်

မြေဘုရားမဟုတ်ကြောင်း၊ တန်ခိုးအာဏာနှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တန်ခိုးချင်းပြိုင်ဆိုင်ပြီးနောက်တွင် ထာဝရဘုရားသည် အကြီးမြတ်ဆုံးတန်ခိုးအာဏာနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်းနှင့် ချက်ချင်း နားလည်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာ၏ နတ်ဘုရားများအပေါ်တွင် ထာဝရ ဘုရားကို မည်ကဲ့သို့အချုပ်အခြာအာဏာရှိစေမည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်

ဖာရော၏နှလုံးအားမည်သူခိုင်မာစေသနည်း။

ထွက်၊ ၇း၃၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၂၂ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့မည်သို့နားလည်သနည်း။

ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖာရော၏နှလုံးခိုင်မာခြင်းကို ဘုရား၏လက်ရာ အဖြစ် မှတ်ယူထားသည် (ထွက်၊ ၄း၂၁။ ထွက်၊ ၇း၃။ ထွက်၊ ၉း၂။ ထွက်၊ ၁၀း၁၊ ၂၀၊ ၂၇။ ထွက်၊ ၁၁း၁၀။ ထွက်၊ ၁၄း၄၊ ၈ နှင့် ရောမ၊ ၉း၁၇၊ ၁၈)။ အခြားသောကိုးကြိမ်တွင် ဖာရောသည် မိမိနှလုံးကိုခိုင်မာစေ သည်ဟု ဆိုသည် (ထွက်၊ ၇း၁၃၊ ၁၄၊ ၂၂။ ထွက်၊ ၈း၁၅၊ ၁၉၊ ၃၂။ ထွက်၊ ၉း၇၊ ၃၄၊ ၃၅)။

ဖာရော၏နှလုံးကို မည်သူခိုင်မာစေသနည်း။ ဘုရားလော၊ ဖာရော မိမိကိုယ်တိုင်လော။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းတွင် ကပ်ဘေးဒဏ်ဆယ်ပါးတို့သည် ထင်ရှား လှ၍ ၎င်းတို့မှ အစပိုင်းငါးပါးတို့၏အကြောင်းရင်းသည် ဖာရောကိုယ်တိုင်၏ နှလုံးခိုင်မာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူ၏စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းကို သူကပင်အစပျိုး သွားသည်။ ကျမ်းစာအရ ဆဌမြောက်ကပ်ဘေးမှစ၍ ဖာရော၏စိတ်နှလုံးကို

ဘုရားသခင်ခိုင်မာစေသည်ဆို၏ (ထွက်၊ ၉း၁၂)။ ဤသည်တို့ကြောင်း ဘုရား သခင်သည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖာရော၏မူရင်းရွေးချယ် ခြင်းနှင့် စိတ်ဆန္ဒကိုခိုင်ခံ့စေသည်ဟု ဆိုရပေမည် (ထွက်၊ ၄း၂၁)။

တစ်မျိုးပြောရသော် ဖာရောသည် နောင်တရ၍ သူ၏စိတ်နှလုံး မှားယွင်းခြင်းမှောင်မိုက်ထဲမှ လွတ်မြောက်စေရန် ဘုရားသခင်သည် ကပ်ဘေး ဒဏ်ဆယ်ပါးတို့ကို ပေးပို့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဖာရော၏စိတ်နှလုံးထဲတွင် အဆိုးကို ဖန်ဆင်းပေးခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဖာရော၏မိမိကိုယ်ပိုင် မကောင်းသောစိတ်ဓာတ် ကို လွှတ်ထားပေးသည်။ ထာဝရဘုရား၏ချုပ်ထိန်းခြင်းကို စွန့်လွှတ်လျက် မိမိ၏ဆိုးသွမ်းခြင်းကို လွတ်လပ်စေသည် (ရောမ၊ ၁း၂၄-၃၂)။

ဖာရောသည်လည်း မိမိကိုယ်ပိုင်ရွေးချယ်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်အား ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ရွေးချယ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုသို့ပင်ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။

သင်ခန်းစာတို့သည် ရှင်းလင်းလှ၏။ အမှားအမှန်ရွေးချယ်နိုင်ခြင်း၊ နားထောင်ခြင်း၊ နားမထောင်ခြင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့အားပေးထားသည်။ လူစီဖာ မှအစ ဒေဒင်ဥ အာဒံ၊ ဧဝ၊ အီဂျစ်၏ဖာရောနှင့် ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် မည်သည့်နေရာတွင်နေနေ အသက်နှင့်သေခြင်းတစ်ခုခုကို ရွေးချယ်ကြရပါသည် (တရားဟော၊ ၃၀း၁၉)။

နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်ရန်။ နေရောင်ခြည်သည် ထောပတ်နှင့် ရွှံ့စေး အပေါ်သို့ကျရောက်သော်၊ ထောပတ်သည် အရည်ပျော်သွား၍ ရွှံ့စေးသည် မာကျောသွားလိမ့်မည်။ နေရောင်ခြည်သည် နှစ်ခုစလုံးအပေါ်သို့ အတူကျရောက် သော်လည်း ၎င်းတို့၏တုံ့ပြန်ခြင်းသည် မတူညီသောရလဒ်နှစ်ခုဖြစ်သွားသည်။ သက်ရောက်သောအကျိုးသည် လက်ခံသောပစ္စည်းနှင့်သာ သက်ဆိုင်လေသည်။ ဖာရော၏ကိစ္စတွင် ထာဝရဘုရားနှင့် ဘုရား၏လူတို့အပေါ် သူကိုယ်တိုင် ထားရှိသောသဘောထားနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

လာမည့်နေ့ရက်များတွင် သင်သည် မည်သို့သောရွေးချယ် မှုကိုပြုလုပ်မည်နည်း။ မှန်ကန်သောရွေးချယ်မှုမှန်းသိရပါက ထိုသို့ ပြုရန် သင်မည်သို့ပြင်ဆင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့

ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်

အလျင်ဦးကပ်ဘေးဒဏ်သုံးပါး

အီဂျစ်၏ကပ်ဘေးဆယ်ပါးတို့သည် အီဂျစ်ပြည်သားတို့အား မရည်ရွယ်ဘဲ သူတို့၏နတ်ဘုရားတို့ကိုသာ ရည်ရွယ်၏။ ကပ်ဘေးတစ်ခုစီသည် နတ်ဘုရားတစ်ပါးစီကို ထိခိုက်၏။

ထွက်၊ ၇း၁၄-၈း၁၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကပ်တို့တွင် မည်သို့ဖြစ်ပျက်သနည်း။

ဖာရောနှင့်ပြောဆိုရသည်မှာ မလွယ်ကူကြောင်းနှင့် မဖြစ်နိုင်သည်လည်းရှိကြောင်း ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား သွန်သင်ထားသည် (ထွက်၊ ၇း၁၄)။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဘုရားသခင်သည် ဖာရောနှင့် အီဂျစ်ပြည်သားတို့ထံသို့ သူ့ကိုယ်သူဖော်ပြလို၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့နားလည်သောနည်းလမ်းဖြင့် ဆက်ဆံရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထို့ပြင် ဤထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်းကြောင့် ဟောဗြဲတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပိုမိုသိရှိလာမည်ဖြစ်၍ အကျိုးရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ပထမကပ်ဘေးသည် နိုင်းမြစ်၏ဘုရား “ဟာပီ” (Hapi) အား ထိပ်တိုက်ရည်ရွယ်သည် (ထွက်၊ ၇း၁၇-၂၅)။ အီဂျစ်၏အသက်ရှင်ခြင်းသည် နိုင်းမြစ်ရေအပေါ်တွင် မူတည်သည်။ ရေရှိသောနေရာတွင် အသက်ရှိသည်။ ရေသည် အသက်၏ဇာစ်မြစ်ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့သည် “ဟာပီ” နတ်ဘုရားကိုတီထွင်၍ မိမိတို့၏အသက်အားပံ့ပိုးသူအဖြစ် ကိုးကွယ်ကြ၏။

သို့သော် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့အားဖန်ဆင်းသူ အသက်၏ဇာစ်မြစ်ဖြစ်သည် (ကမ္ဘာ၊ ၁း၁၊ ၂၊ ၂၀-၂၂။ ဆာ၊ ၁၀၄း၂၇၊ ၂၈။ ဆာ၊ ၁၃၆း၂၅။ ယောဟန်၊ ၁း၂၅။ ၁၄း၆)။ ရေကို

သွေးသို့ပြောင်းလဲပေးခြင်းသည် အသက်ကို သေခြင်းသို့ပြောင်းလဲပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ “ဟာပီ” သည် အသက်ကိုမတီထွင်နိုင်၊ မကာကွယ်နိုင်ပါ။ ထိုအရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့်သာဖြစ်နိုင်သည်။

ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် ဖာရောအား အခွင့်အခါပေးထားသည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် ဖားဘုရား “ဟီခက်” (Heqet) ၏အလှည့်ဖြစ်လာသည် (ထွက်၊ ၈း၁-၁၅)။ နိုင်းမြစ်သည် အသက်အစား ဖားတို့ကိုထုတ်လုပ်ပေးသည်။ အီဂျစ်တို့သည် “ဖား” ကိုကြောက်၍ ရွံမုန်းကြသည်။ ဖားနှင့်ကင်းရှင်းစွာနေလိုကြသည်။ အချိန်သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း တိကျစွာ ထိုကပ်ဘေးများကို ဖယ်ရှားပစ်ခြင်းသည်လည်း ထိုကပ်ဘေးတို့၏နောက်ကွယ်တွင် ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်ရှိနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

တတိယကပ်ဘေးအကြောင်းတင်ပြခြင်းသည် အတိုဆုံးဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၈း၁၆-၁၉)။ ဤနေရာတွင် မည်သည့်ကပ်ပါးကောင်ဖြစ်သည်မှာ မတိကျပါ (ဟောဗြဲ၊ ကင်နိမ် (kinnim) ဆိုသည်မှာ မှက်တောခြင်၊ ခြင်ကောင်၊ ကျွဲနွားကပ်ပါး စသည်တို့ဖြစ်သည်)။ အီဂျစ်တို့၏မြေကြီးဘုရားဂဲဘ် (Geb) အား ထိပ်တိုက်ရည်ရွယ်သည်။ မြေကြီး၏ဖုန်မှုန့်ထဲမှ (ဖန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းပဲ့တင်သံ) ထာဝရဘုရားသည် မှက်တောခြင်များယူဆောင်လာ၍ တစ်ပြည်လုံးပျံ့နှံ့စေ၏။ ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည် မိတ္တူမကူးတတ်တော့သဖြင့် “ဤအမှုသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဖြစ်သည်” (ထွက်၊ ၈း၁၉) ဟုဆိုကြ၏။ သို့သော် ဖာရောသည် နည်းနည်းလေးပင် ရွှေ့လျားရန် ငြင်းဆိုနေသေး၏။

ဖာရော၏စိတ်နှလုံးသည် မည်မျှမာကျောသည်ကို တွေးကြည့်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏တိုက်တွန်းခြင်းကို ငြင်းပယ်နေခြင်းဖြင့် သာ၍ ဆိုးရွားသွားစေသည်။ ထာဝရဘုရား၏တိုက်တွန်းခြင်းကို အမြဲငြင်းပယ်နေသော ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သည့်သင်ခန်းစာရရှိနိုင်သနည်း။

ဗုဒ္ဓပျားနေ ဣလိဒ်လ ၂၃ ရက်
ယင်ကောင်များ၊ ခြံမွေးတိရစ္ဆာန်များနှင့် သွေးစုနာများ

ထွက်၊ ၈:၂၀-၉:၁၂ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည် မည်မျှပင်ကြီးမားသည်ဖြစ်သော်လည်း လူသားတို့သည် လွတ်လပ်စွာငြင်းပယ်နိုင်ကြောင်း ဤမှတ်တမ်းသည် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

အီဂျစ်ပြည်သားတို့၏နတ်ဘုရားမ “အွက်ချစ်” (Uatchit) သည် ယင်ဘုရားမဖြစ်၍ စိမ့်တောရွှံ့ဗွက်မယ်တော်ဖြစ်သည်ဆို၏။ နတ်ဘုရား “ခယ်ပရီ” (Khepri) (နေထွက်ခြင်း၊ ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ဝင်စားခြင်းဘုရား) နှင့် သရုပ်ဖော်ထားကြသည်။ ဤနတ်ဘုရားအားလုံးတို့ကို ထာဝရဘုရားမှ ဖျက်ဆီးပစ်သည်။ ဤမှတ်တမ်းတွင်လည်း (ထွက်၊ ၈:၂၀-၂၄)၊ အီဂျစ်ပြည်သားတို့ ကပ်ဘေးဒဏ်ခံစားနေချိန်တွင် ဟေဗြဲတို့သည် လုံခြုံနေကြသည်။ မည်သည့်ကပ်ဘေးမျှ မဆိုက်ကပ်ပါ။ ဤသည်လည်း “ငါသည် မြေကြီးအလယ်၌ ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ကို ဖာရောသည် သိရမည်အကြောင်း” ဘုရားသခင်၏လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၈:၂၂)။

ဖာရောသည် ဈေးဆစ်လာတော့သည်။ ဖိအားလည်း မြင့်တက်လာသည်။ ဣသရေလတို့သည် မိမိတို့ဘုရားကို အီဂျစ်ပြည်တွင်းမှပင် ကိုးကွယ်စေလိုသည် (ထွက်၊ ၈:၂၅)။ အီဂျစ်လူတို့သည် တိရစ္ဆာန်များကို အထွတ်အမြတ်ထားကြသည်ဖြစ်၍ ဖာရော၏လိုအင်ဆန္ဒအရ ၎င်းတို့အားဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ဟေဗြဲတို့အပေါ် အန္တရာယ်ရှိစေနိုင်သည်။ ဣသရေလအတွက် ထာဝရဘုရား၏အစီအစဉ်လည်းမဟုတ်ပါ။

ထိုစဉ် နောက်ကပ်ဘေးတစ်ခု (ထွက်၊ ၉:၁-၇) သည် ခြံမွေးတိရစ္ဆာန်များအပေါ်သို့ ကျရောက်၏။ “ဟာသောရ်” (Hathor) သည် အီဂျစ်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် လုံခြုံခြင်းဘုရားမဖြစ်ပြီး နွား၏ဦးခေါင်းနှင့် သရုပ်ပြထားသည်။ နွားသိုးဘုရားဖြစ်သော “အာပီစ်” (Apis) ဘုရားအားလည်း

ရှေးအီဂျစ်လူတို့သည် အလွန်ရိုသေကြသည်။ ဤပဉ္စမကပ်ဘေးတွင် အီဂျစ်တို့၏ခြံမွေးတိရစ္ဆာန်များတို့ သေဆုံးကြခြင်းကြောင့် အရေးကြီးသောဘုရားအချို့တို့ကို ဖျက်ဆီးရပြန်သည်။

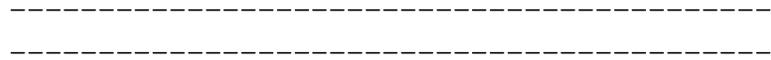
ဆဌမကပ်ဘေးတွင် (ထွက်၊ ၉:၈-၁၂) ဆေးဝါးမှော်ပယောဂနှင့် ဉာဏ်ပညာဆိုင်ရာ ဘုရားမဖြစ်သော “အိုင်စစ်စ်” (Isis) ဘုရားမကို လုံးလုံးဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ စစ်ပွဲနှင့်ကပ်ဘေးဘုရားမ “စက်ခမ်က်တ်” (Sekhmet) နှင့် ဆေးဝါးနှင့် အနာပျောက်ကင်းခြင်း ဘုရားမ “အိမ်ဟိုတက်ပ်” (Imhotep) တို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သည်။ ထိုဘုရားမတို့သည် မိမိတို့ကို ကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုပင် မကာကွယ်နိုင်ပါ။ ဖြစ်ချင်တော့လည်း မှော်ပယောဂဆရာကြီးတို့သည် ကောင်းကင်နှင့်ကမ္ဘာကြီး၏ ဖန်ဆင်းရှင်ရှေ့တွင် အရှုံးနှင့်ရင်ဆိုင်နေရသဖြင့် နန်းတော်တွင်ပင် ပေါ်မလာရဲကြပါချေ။

ထိုကပ်ဘေးဆယ်ပါးအတောအတွင်း “ထာဝရဘုရားသည် ဖာရော၏စိတ်နှလုံးကို ခိုင်မာစေသည်” ဟူသည်ကို အလျင်ဦးဆုံး (ထွက်၊ ၉:၁၂) တွင် တွေ့ရသည်။ ဤအချက်သည် စိတ်ရှုပ်သွားနိုင်သော်လည်း စုံလင်စွာနားလည်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုထပ်ခါထပ်ခါငြင်းပယ်ခြင်း၏အကျိုးဆက်ကိုပင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ပြန်ခံစားစေသည်ဟု သိကြမည်။

ဖာရော၏အဖြစ်အပျက်သည် ပညာမဲ့လွန်းသည်။ မှန်ကန်သောရှေးချယ်ခြင်းပြုနိုင်ရန် အခွင့်အရေးရရှိခဲ့သည်။ သူ၏စိတ်နှလုံးကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့် စောင့်ထိန်းသင့်သည်ဟုဆိုသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ဣလိဒ်လ ၂၄ ရက်
မိုးသီး၊ ကျိုင်းကောင်များနှင့် မှောင်မိုက်ခြင်း

ထွက်၊ ၉:၁၃-၁၀:၂၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကပ်ဘေးတို့သည် ဖာရော၏စိတ်ပြောင်းလဲရန် မည်သို့စွမ်းဆောင်ပေးသနည်း။

အီဂျစ်တို့၏အာကာသနှင့် ကောင်းကင်ဘုံဘုရားမသည် “နုတ်” (Nut) ဖြစ်၍ ကောင်းကင်အောက်မြေကြီးတွင် ဖြစ်သမျှအရာတို့ကို ထိန်းချုပ်သည် ဆိုသည်။ “အိုစီရီစ်” (Osiris) သည် ကောက်ပဲသီးနှံနှင့် ဖွံ့ဖြိုးခြင်းဘုရား ဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာတွင် “မိုးသီး” သည် ဘုရားသခင်၏တရားစီရင်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်၏ (ဟောရှာ၊ ၂၈:၂၊ ၁၇။ ယေဇ၊ ၁၃:၁၁-၁၃)။ ဤကပ်ဘေးအတွင်း မိမိတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုများကို လုံခြုံရာတွင် ဝှက်ထားသောသူတို့သည် ကာကွယ် ခြင်းခံစားရသည် (ထွက်၊ ၉:၂၀၊ ၂၁)။ တစ်ဦးစီတို့သည် စမ်းသပ်ခံကြရ၏။ ဘုရားစကားကိုနားထောင်မည်လော၊ ငြင်းပယ်မည်လော။

ဖာရော၏အသက်တာသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးမှ ဘုရားသခင်ကို သိကျွမ်းစေရန် ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်ဖြစ်သည်ကို သူကိုယ်တိုင်အသိပေး ခဲ့သည် (ထွက်၊ ၉:၁၆)။ ယခုတွင် အီဂျစ်ဘုရင်သည် မိမိအပြစ်ရှိသည်ကို ဝန်ခံခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် စိတ်ပြန်ပြောင်းသွားသည်။

အီဂျစ်တို့၏ မုန်တိုင်းစစ်ပွဲနှင့် ပြဿနာဘုရားသည် “စဲသ်” (Seth) ဖြစ်သည်။ “အိုင်စစ်စ်” (Isis) ဘုရားမနှင့်အတူတကွ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး ဘုရားများဖြစ်ကြသည်။ “ရှူ” (Shu) သည် အာကာသလေထုဘုရားဖြစ်၏။ “စေရာပီးစ်” (Serapis) သည် ထွတ်မြတ်ခြင်း၊ ဖွံ့ဖြိုးခြင်း၊ ကုသခြင်းနှင့် နောင်ဘဝ၏ဘုရားဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏တရားစီရင်ခြင်းအား မည်သည့် အီဂျစ်ဘုရားများကမျှ မတားဆီးနိုင်ပေ (ထွက်၊ ၁၀:၄-၂၀)။ ရုပ်တုတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏ (ဟောရှာယ၊ ၄၄:၉၊ ၁၀၊ ၁၂-၁၇)။

ဖာရော၏ကျွန်တို့သည် ဣသရေလတို့ကိုလွတ်ပေးရန် တိုက်တွန်း သော်လည်း ငြင်းပယ်နေပြန်၏။ မိန်းမတို့နှင့် သူငယ်တို့အားချန်လှပ်ထားရန် မောရှေအားညှိကြည့်သော်လည်း မောရှေသည်လည်း ထိုသူတို့သည် ဝတ်ပြု ခြင်းနှင့်ယုံကြည်ခြင်းတွင် အလွန်အရေးပါကြောင်း ခွဲခြားထားခြင်းမပြုနိုင်ခြင်း ဖြင့် ပယ်ချထားသည်။

နောက်ဆုံးတွင် နေဘုရား “ရာ” (Ra) သည် အထွတ်အထိပ်ဘုရား ဖြစ်သည်။ “သောသ်” (Thoth) သည် လဘုရားဖြစ်သည်။ နှစ်ပါးလုံးတို့ သည် အလင်းမပေးနိုင်ကြတော့ပါ။ ဖာရောသည် ညှိနှိုင်းပြန်သော်လည်း အချည်းနှီးပင်ဖြစ်ရပြန်သည်။ အီဂျစ်ပြည်သည် သုံးရက်တိုင်တိုင် အမှောင်ထု ကြီးဖုံးသော်လည်း ဣသရေလနေရာတွင် အလင်းရှိ၏။ ခြားနားခြင်းသည် အံ့မခန်းဖွယ်ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ထုထောင်းနေပါစေ၊ ဖာရောသည် မတွန့်ဆုတ်ဘဲ ဆက် လက်တိုက်ခိုက်နေ၏။ သူ့အတွင်းစိတ်ကို မသိရသော်လည်း မာန်မာနထောင် လွှားခြင်းသက်သက်ဖြစ်နိုင်သည်။ တန်ခိုးတော်အား ရှင်းလင်းစွာမြင်ခဲ့ရသော် လည်း သူ့ကျွန်များကပင် “ဤလူသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါတို့ကို နှောင့်ယှက်မည်နည်း။ ထိုသူတို့သည် သူ၏ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်ပျက်ကြောင်းကို သိတော်မမူ သလော” (ထွက်၊ ၁၀:၇) ဟုဆိုကြ၏။ တောင်စဉ်ရေမရ ပြောနေကြအပြီး တွင် ဖာရောသည် စိတ်ခိုင်မာမြဲခိုင်မာစေကာ ထာဝရဘုရား၏လူတို့အား မလွှတ်ဘဲနေပြန်လေ၏။

“မာနသည် ပျက်စီးခြင်းအရင် ထောင်လွှားသောသဘောသည် ရှုတ်ချ ခြင်းအရင်ရှိ၏” (သုတ္တံ၊ ၁၆:၁၈)။

သောကြာနေ့ ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “The Plagues of Egypt,” pp. 265-272 in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

“ထာဝရဘုရား၏လူတို့အား အီဂျစ်လူတို့၏ကြမ်းကြုတ်ခြင်းကို ကြုံတွေ့ခံစားရစေခြင်းဖြင့် သူတို့၏ရုပ်တုတို့၏ သြဇာညောင်းခြင်းတွင်

လှည့်စားမခံရမည်အကြောင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ဖာရောနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ရုပ်တုတို့ကို ရွံ့မုန်းခြင်းနှင့် ရက်စက်ဖိနှိပ်ခြင်းကို ဒဏ်ခတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ဖာရော၏နှလုံးခိုင်မာနိုင်ရန် မည်သည့်သဘာဝလွန်တန်ခိုးတစ်ခုမျှမရှိပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အနာကျင်ဆုံး ရိုက်နှက်ခဲ့သော်လည်း ထိုဧကရာဇ်ဘုရင်သည် အလင်းတရားကို လုံးဝငြင်းပယ်ထားသည်။ အနန္တတန်ခိုးတော်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းတိုင်းတို့သည် ပုန်ကန်ရန်အဆုံးအဖြတ်ကို ထောက်မသည်။ အလျင်ဦးဆုံးနိမိတ်အား ငြင်းပယ်ခြင်းဖြင့် ပျိုးထောင်လိုက်သောပုန်ကန်ခြင်းသည် ၎င်း၏အကျိုးဆက်ကို ရိတ်သိမ်းစေသည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 268).

“နေနှင့်လတို့သည် အီဂျစ်တို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သည်။ ဤအမှောင်ထုသည် ကျေးကျွန်မွေးသောပြည်သူများနှင့် သူတို့၏ဘုရားများကိုပါ ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော်လည်း ဘုရားသခင်သည် မဖျက်ဆီးလိုသောကြောင့် ပြုလုပ်သောကရုဏာသက်သေပင်ဖြစ်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်အကောင်းဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးကပ်ဘေးမတိုင်မီ စဉ်းစားတွေးတောကာ နောင်တရရန် အချိန်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 272).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ဖာရောသည် မိမိစိတ်ကိုခိုင်မာစေ၍ လူတို့အားလွတ်ပါလော့ဟူသောအမိန့်တော်အား ငြင်းပယ်နေသည်ကို စိတ်ထဲသို့မှီးထားပါ။ မိမိကိုယ်ကို ဤမျှလှည့်ဖြားရမည်လော။ အမှန်တရားကို မိမိအရှေ့တွင် အမြဲချပြထားလျက် ကြောက်မက်ဖွယ်ဆုံးဖြတ်ချက်များကို

ဆုံးဖြတ်နေခြင်းအားဖြင့် မည်သည့်ရာဇသံပေးထားသနည်း။ ကျမ်းစာတွင် မှားယွင်းသော မည်သည့်ဝိသေသလက္ခဏာများ ရှိနေသေးသနည်း။ ယုဒရှုကာရုတ်အကြောင်းကိုတွေးကြည့်ပါ။

၂။ ဖာရောသည် မိမိတိုင်းပြည်နှင့် လူတို့အပေါ်ယူဆောင်လာသော ပျက်စီးခြင်းအတောအတွင်းတွင် “ဤအမှုတွင် ငါပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ငါနှင့်ငါ၏လူတို့သည် အပြစ်များပါ၏” (ထွက်၊ ၉:၂၇) ဟုဆို၏။ ထိုအချိန်အခါကျမှ ဝန်ချနောင်တရခြင်းသည် စစ်မှန်ခြင်းမရှိသည်ကို မည်သို့သိနိုင်မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ (၅)
ပသခါပွဲတော်
ဇူလိုင်လ ၂၆ - သြဂုတ်လ ၁

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၁၁:၁-၁၀။ မိက္ခာ၊ ၆:၈။ ထွက်၊ ၁၂:၁-
၃၀။ ၁ကော၊ ၅:၇။ ထွက်၊ ၁၃:၁၄-၁၆။ ဟေဗြဲ၊ ၁၁:၂၈။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“သင်တို့၏သားသမီးတို့က၊ ဤဝတ်ကိုပြု၍ အဘယ်သို့ဆိုလို သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဒဏ် ခတ်၍၊ ငါတို့အိမ်များကို ချမ်းသာပေးသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဣသရေလအမျိုးတို့၏အိမ်များကို လွန်သွားတော်မူသော ထာဝရ ဘုရား၏ပသခါယဇ်ဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြောကြရမည်” (ထွက်မြောက်၊ ၁၂:၂၆၊ ၂၇)။

ဒသမမြောက်နှင့် နောက်ဆုံးကပ်ဘေးကျရောက်တော့မည်။ နောက်ဆုံး သတိပေးနေပြီဖြစ်၍ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချရတော့မည်။ အသက်ရှင်ခြင်း နှင့် သေခြင်းအမှုဖြစ်နေပြီ။ တစ်ဦးတစ်ယောက်တင်မဟုတ်၊ မိသားစုနှင့် တစ်မျိုးသားလုံးတို့နှင့် သက်ဆိုင်လေပြီ။ ဖာရောနှင့် သူ၏အရာရှိအရာခံတို့ သည် ပြည်သူလူထု၏အနာဂတ်သေရေးရှင်ရေးတွင် တာဝန်ရှိကြသည်။ အသက် ရှင်တော်မူသော ဣသရေလ၏ဘုရားအပေါ် သူ၏စိတ်သဘောထားသည် သူတစ်ဦးတည်းသာမက သူ့လူမျိုးတစ်ရပ်လုံး၏အနာဂတ်ကို ဆုံးဖြတ်ပေးရ တော့မည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ပြုလေသမျှ အခြေအနေမကောင်းသောအခါ နောက် ခြေတစ်လှမ်းကို ရွေးချယ်ရမည့်အချိန်အခါမျိုးတွင် များစွာသော အခြားလူများကို ထိခိုက်မည့်အခြေအနေဖြစ်ပါက မည်သို့ခံစားရသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဉာဏ်ပညာနှင့် တန်ခိုးတော်ကို ပေးတော်မူလို၏ (၁ကော၊ ၁:၃၀။ ဖိလိပ္ပိ၊ ၂:၁၃)။ ပြဿနာဖြစ်သည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးသည် ခိုင်မာ၍ အမှန်တရားကို မပြုလုပ်လိုခြင်းဖြစ် သည်။ သိနေသော်လည်း မပြုလိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထွက်မြောက်ရာ ကျမ်းတွင် လူတစ်ဦးသည် ကြောက်ခမန်းလိလိဒုက္ခတွေ့ထဲမှာပင် သူတစ်ဦး တည်းတင်မဟုတ်၊ ပြည်သူပြည်သားများထိခိုက်နေသော်လည်း ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ မဆက်ကပ်လိုခြင်းကိုတွေ့ရသည်။ ယနေ့တွင်လည်း ထိုသို့ဖြစ် နေတတ်သေးသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်**
ကပ်ဘေးနှောက်တစ်ခု

ပုရောဖက်အာမုတ်သည် “အကယ်စင်စစ်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ုပ်ရောဖက်တို့အားမဖော်မပြဘဲ ဘယ်အမှုကိုမျှ စီရင်တော်မမူ” (အာမုတ်၊ ၃:၇) ဟု ဆို၏။ ပုရောဖက်မောရှေအားဖြင့်လည်း ဖာရောအပေါ်ဖြစ်မည့် အရာများကို ဖော်ပြသွားသည်။ ဖာရောအား အတည်ကြည်ဆုံးသောကတိဖြင့် သတိပေးထားသည်။ ဤနောက်ဆုံးကပ်ဘေးသည် မာန်မာန်ရှိခြင်း၊ ခေါင်းပုံ ဖြတ်ခြင်း၊ အကြမ်းဖက်ခြင်းနှင့် ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းတို့ကို ကျင့်သုံးသော ကြောင့် မှန်ကန်သောတရားစီရင်ခြင်းဆိုင်ရာ ကပ်ဘေးဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၁၁:၁-၁၀ ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် အိဂျစ်အား တရားမစီရင်မီ မည်သို့သတိပေးထားသနည်း။

ဘုရားသခင်သည် သုံးရက်လုံး မောင်မိုက်အတိပုံးခြင်းဖြင့် အီဂျစ် အားသတိပေးထားသည် (ထွက်၊ ၁၀:၂၃)။ ထိုအချိန်တွင် ယခုလက်ရှိအဖြစ် အပျက်တို့၏အနက်ကို စဉ်းစားရပေမည်။ ရှင်းလင်းပြတ်သားသော နောက်ဆုံး သတိပေးခြင်းတစ်ခုကိုပေးကာ အမှန်တရားအားပြုရန် အခွင့်ပေးသည်။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း၊ ၁၁:၈ တွင် မောရှေသည် “အမျက်ထွက်၍ ဖာရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွားလေ၏” ဟု ဖော်ပြထားသည်။ အဘယ်ကြောင့် မောရှေသည် အမျက်ထွက်ရသနည်း။ ကျရောက်လာမည့် ကြမ္မာဆိုးကို သူသိနေသည်။ ဖာရော၏နှလုံးခိုင်မာခြင်းကြောင့် ထိုဒဿမမြောက်ကပ်ဘေးသည် အပြစ်ကင်းစင်သောလူသူများစွာတို့အား ထိခိုက်တော့မည်ကို မောရှေသိနေ သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

နံပါတ်တစ်ဆယ်သည် ကျမ်းစာတွင် ထင်ရှားသောသင်္ကေတဖြစ် သည်။ တစ်ဆယ်သည် စုံလင်ခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သည် (ကောင်းကင်၏ စုံလင်သောကိုယ်ကျင့်တရားဖြစ်သော ပညတ်တော်ဆယ်ပါး)။ အီဂျစ်အပေါ် ကျရောက်သော ကပ်ဘေးဒဏ်ဆယ်ပါးတို့သည် မကောင်းမှုဒုစရိုက်အတွက် ထာဝရဘုရား၏ တုံ့ပြန်ခြင်းကို ပြည့်စုံစွာဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးဖြစ်၍ သူသည် မာန်မာန၊ မတရား ခြင်း၊ ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်း၊ စိတ်ကြီးဝင်ခြင်း၊ ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်း၊ ရက်စက်ခြင်း နှင့် အတ္တကြီးခြင်းတို့ကို အလိုမရှိပါ။ သူသည် ခံစားရသောသူ၊ စော်ကား ခံရသူ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခံရသူတို့ဘက်တွင်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ မေတ္တာတော်အားဖော်ပြခြင်းအဖြစ် တရားမျှတစွာစီရင်လိမ့်မည် (ဆာ၊ ၂:၁၂။ ဆာ၊ ၃၃:၅။ ဆာ၊ ၈၅:၁၁။ ဆာ၊ ၈၉:၁၄။ ဆာ၊ ၁၀၁:၁။ ဟေရှာယ၊ ၁၆:၅။ ယေရမိ၊ ၉:၂၄)။

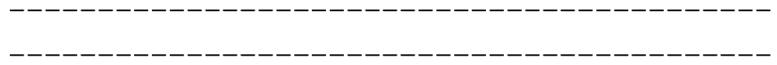
ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မေတ္တာနှင့်မျှတခြင်းကို အတတ်နိုင်ဆုံးပြသရ ပါမည်။ သို့သော်လည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့် တစ်ဖက်စွန်းရောက်တတ်ပါသည်။

“မေတ္တာ” ကြောင့် အမှားများနှင့် ပြုပြင်ရန်လိုအပ်နေသည်တို့ကို မမြင်တော့ ခြင်းဖြစ်တတ်သည်။ သို့မဟုတ် တရားမျှတမှုကို သံမဏိကဲ့သို့ မာကျောစွာ ကိုင်တွယ်သည်မျိုးကိုလည်း သတိထားရပါမည်။ မည်သည့်အစွန်းရောက်မှုမျှ မမှန်ကန်နိုင်ပါ။ ဖြစ်သင့်သည့်စံနမူနာမှာ “ကောင်းသောလမ်းကို ပြတော်မူပြီ။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရုဏာကိုနှစ်သက်ခြင်းနှင့် သင်၏ဘုရားသခင်ရှေ့၌ နှိမ့်ချသောစိတ်နှင့် ကျင့်နေခြင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားတောင်းတော်မူ၏” (မိက္ခာ၊ ၆:၈)။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ချိန်ခွင်လျှာညီစေခြင်းမပြုနိုင်ပါက (မပြုနိုင်) တရားမျှတခြင်းဘက်မှ မှားယွင်းသည်ထက် ကရုဏာဘက်ခြမ်းမှ မှားယွင်းခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်ပိုကောင်းနိုင်မည်နည်း။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ပါသလား။

တနင်္လာနေ့ ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက်
ပသခါပွဲတော်

ထွက်၊ ၁၂:၁-၂၀ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် အီဂျစ်မှ မထွက်ခွာမီတွင် အာရုန်နှင့်မောရှေတို့အား ထာဝရဘုရားသည် တိကျ သော မည်သည့်ညွှန်ကြားချက်ပေးထားသနည်း။

အီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာရမည့်အစီအစဉ်၊ ထွက်ခွာရမည့်ပုံ၊ သက်ကြီး ရွယ်အိုများ၊ မိခင်များနှင့် သူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များအတွက် စသည်ဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်နှင့်မောရှေတို့အား ညွှန်ကြားမည်ဟု မျှော်လင့် ကြပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ထာဝရဘုရား၏ညွှန်ကြားချက်သည် အံ့အားသင့် စရာဖြစ်သည်။ ပသခါပွဲတော်ကို ကျင်းပရမည့်အစီအစဉ်ကို ညွှန်ကြားသည်။ တစ်မျိုးပြောရသော် သူတို့ကိုကယ်တင်မည့်ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုခြင်းကို

ဗဟိုချက်မထားသည်။ ကျန်သည့်အရာခပ်သိမ်းတို့သည် သူ့အချိန်အခါနှင့်အမျှ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ မိသားစုတိုင်းတို့သည် သိုးတစ်ကောင်ပြင်ဆင်ကာ အလေ အလွင့်မရှိစေရပါ။ လူတစ်ဦးစီသည် မိမိတစ်ယောက်စာကို စားရမည်။ မိသားစု တစ်ခုသည် သိုးတစ်ကောင်လုံးအား စား၍မကုန်ခဲ့သော်၊ အခြားမိသားစုနှင့် ပူးပေါင်းစားရပါမည်။

ထွက်၊ ၁၂:၁၃၊ ၁၄ ကိုဖတ်ပါ။ နောက်ဆုံးကပ်ဘေးကျရောက် သောအခါ ကိုယ်တော်သည် မည်သို့ပြုမည်နည်း။ မည်သည်ကို ပုံဆောင်သနည်း။

ထွက်မြောက်ခြင်းကို နှစ်စဉ်ကျင်းပရမည်။ ဘိုးဘေးများအတွက် ဘုရားသခင်ပြုသော အတိတ်ကအဖြစ်များကို အောက်မေ့ရုံတင်မဟုတ်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန်မျိုးဆက်သစ်တို့ကိုပင် လွတ်မြောက်စေသည်ကို လက်တွေ့ပင်ပြသခြင်း ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် ၁၂ နှင့် ၁၃ တို့တွင် ပသခါပွဲတော်၏အနက်ကို ရှင်းလင်းပေးထားရာ ကောင်းကင်၏ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် တရားစီရင်ခြင်းသည် ဣသရေလအမျိုးတို့အား “ကျော်လွန်” မည်ဖြစ်၍ သူတို့သည် အထိမ်းအမှတ် အဖြစ် “ပသခါပွဲတော်” ကို ကျင်းပကြရပါမည်။ ဤစကားလုံးသည် စာလုံး နှစ်လုံးပေါင်းစပ်ထားသည်ဖြစ်ရာ “ကျော်” နှင့် “လွန်” ဖြစ်၍၊ ဖျက်ဆီးခြင်း သည် ဣသရေလတို့၏အိမ်ကို “ကျော်လွန်” သွားမည်ဟုဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ ၏အသွေးသည် အသက်နှင့်ကယ်တင်ခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သဖြင့်၊ ဣသရေလတို့အိမ်၊ တံခါးတိုင်နှစ်ဖက်တွင် သုတ်လိမ်းရပါသည်။ ဟေဗြဲ ဘာသာတွင် ပသခါပွဲတော်သည် “ပစက်ဂ်” (Pesach) ဖြစ်၍ “ကျော်လွန်” သည်ဟု အနက်ရှိ၏။

ပသခါပွဲတော်ကျင်းပခြင်းမှာ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူတို့အား ကရုဏာဖြင့်ပြုသော ကြီးမားသည့်အမှုကို သတိပြန်လည်နိုင်ရန် ကျင်းပခြင်း

ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ကျင်းပခြင်းသည် မိမိတို့အမျိုးသား ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာနှင့် သူတို့၏ခိုင်မာသောကိုးကွယ်ခြင်း၏ အမှတ်အသားဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် သင့်အပေါ်အတိတ်ကပြုခဲ့သော ကောင်းမှု များနှင့် အနာဂတ်တွင်လည်း ပြုဦးမည့်ကောင်းမှုများကို ယုံကြည် စိတ်ချတတ်ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးနိုင်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်**
ပစက်ဂ် (Pesach)

ထွက်၊ ၁၂:၁၇-၂၃ ကိုဖတ်ပါ။ ဤပွဲတော်သစ်ကို ကျင်းပ ပေးခြင်းတွင် အသွေးသည် မည်သည့်ကဏ္ဍတွင် ပါဝင်လာသနည်း။

ယဇ်ပူဇော်ရာတိရစ္ဆာန်၏အသွေးသည် ထိုပွဲကျင်းပခြင်း၏အခရာ သော့ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပွဲတွင် ပါဝင်သူသည် သိုးသငယ်၏အသွေးကို တံခါးတိုင်နှစ်ဖက်လုံးတွင် သုတ်လိမ်းပေးရသည်။ ဤသို့ ထာဝရဘုရားအား ယုံကြည်ခြင်းကို ပြသသည်။ အသွေးသုတ်လိမ်းခြင်းမပြုသောသူတို့ ရင်ဆိုင်ရမည့် အရာများမှ လွတ်မြောက်စေခြင်းကို ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဧဝံဂေလိတရားပင် မဟုတ်လော။

ပသခါသိုးသငယ်သည်လည်း အနာအဆာကင်းမဲ့ခြင်းဖြင့် “လောက ၏အပြစ်ကို ဆောင်ယူသွားသော” (ယောဟန်၊ ၁:၂၉) ယေရှုခရစ်တော်ကို ညွှန်ပြနေသည်။ တိရစ္ဆာန်၏အသွေးသည် အရေးကြီးသောဇာတ်ကောင်အဖြစ် သေနိုင်သောကာလတွင် အသက်ရှင်ခြင်းနိမိတ်နှင့် ကာကွယ်စောင့်မခြင်းတို့တွင် လုပ်ဆောင်ပေးသည်။ “သိုးသငယ်၏အသွေးသည် သင်တို့နေရာအိမ်၌ သင်တို့ ၏လက္ခဏာသက်သေဖြစ်၍၊ ထိုအသွေးကိုငါမြင်သောအခါ၊ သင်တို့ကို ငါလွန် သွားမည်။ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးဥပဒ်သည် သင်တို့ကိုမသင့်မရောက်ရ” (ထွက်၊ ၁၂:၁၃)။

ဧဝံဂေလိသတင်းသည် ဤပသခါပွဲတော်ကျင်းပခြင်းနှင့် နီးနွယ်နေသည်။ ပသခါပွဲတော်သည် ကျေးကျွန်ဘဝမှလွတ်မြောက်၍ ကတိတော်ပြည်သို့သွားခြင်းတွင်မက ကျွန်ုပ်တို့အပြစ်များအတွက် ယေရှုခရစ်တော်၏ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် သူ၏အသွေးတော်မှ ဖုံးလွှမ်းသမျှတို့မှ အမွေခံရသောအရာများကို ဖော်ပြသည်။

ရာစုနှစ်အနည်းငယ်လွန်သွားသောအခါ ရှင်ပေါလုသည် “သင်တို့တဆေးမြဲဖြစ်သည်နှင့်အညီ တဆေးဟောင်းကို ပယ်ရှင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ပသခါသိုးသငယ်သည် ငါတို့အဖို့ ယဇ်ပူဇော်ရာဖြစ်၏” (၁ကော၊ ၅:၇) ဟုဆို၏။

မုန့်ပွတဆေးသည် မုန့်အမျိုးမျိုးပြုလုပ်ရာတွင် အသုံးပြုသည်။ ကျမ်းစာတွင် ဣသရေလတို့သည် အီဂျစ်မှထွက်ခွာရမည့်ညနေတွင် မုန့်ပွတဆေးမပါသောမုန့်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းတွင် တဆေးအကြောင်းကို အလျင်ဆုံးဖော်ပြသည်။ သူတို့၏အိမ်မှ မုန့်ပွတဆေးကိုပင် ဖယ်ရှားပစ်ရသည် (ထွက်၊ ၁၂:၈၊ ၁၅-၂၀။ ၁၃:၃-၇)။ ဤနေရာတစ်ခုလေးတွင် မုန့်ပွတဆေးသည် အပြစ်၏သင်္ကေတဖြစ် (၁ကော၊ ၅:၆-၈) ၍၊ ပသခါပွဲတော်ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း မုန့်ပွတဆေးကို အသုံးမပြုရပါ။

မုန့်ပွတဆေးမပါသောမုန့်သည် အပြစ်ကင်းစင်သောမေရိယ စုံစမ်းခြင်းကိုအောင်နိုင်၍ မိမိအသက်ကိုပင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ပေးခဲ့သော သူ၏သင်္ကေတဖြစ်သည် (ယော၊ ၁:၂၉။ ၁ကော၊ ၅:၇။ ဟေဗြဲ၊ ၄:၁၅)။ “ဟုသုပ်ပင်ညွန့်” တစ်စည်းကို အသွေးထဲ၌နှစ်သည်မှာ ထာဝရဘုရား၏ဆေးကြောခြင်းကျေးဇူးတော်၏ သင်္ကေတဖြစ်သည် (ဆာလံ၊ ၅၁:၇)။ အတိုချုပ်ပြောရသော် “ပေစက်ဂ်” (Pesach) တွင် ပြုလုပ်သောအရာအားလုံးတို့သည် ယေရှု၏ရွေးနုတ်ခြင်းလုပ်ငန်းကို ထင်ဟပ်စေကြသည်။

ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အပြစ်များကိုဆေးကြောရန် ယေရှု၏အသွေးကိုမှ လိုအပ်ရသည်မှာ အပြစ်သည် မည်မျှပင်ဆိုးရွားသည်ကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

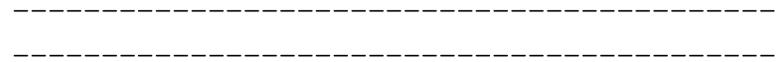
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်

မီးရှူးတိုင်ကိုလက်ဆင့်ကမ်းခြင်း

ဆာလံဆရာသည် မိမိတို့သားသမီးများက ဘုရားသခင်၏စောင့်မခြင်းကို သိရှိနိုင်ရန် “အမှုတော်တို့ကို လူမျိုးအဆက်ဆက်တို့သည် ချီးမွမ်း၍ တန်ခိုးတော်များကို ဟောပြောကြပါလိမ့်မည်” (ဆာ၊ ၁၄၅:၄) ဟုဆိုသည်။ မိသားစုတစ်ခုသည် အခြားမိသားစုတစ်ခုသို့ ဘုရားသခင်အကြောင်း အံ့ဖွယ်လက်ရာများနှင့် နှုတ်ကပတ်တော်တို့ကို လူမျိုးစဉ်ဆက်တစ်ခုသို့ လက်ဆင့်ကမ်းပြောသွားရမည်ဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၁၂:၂၄-၂၈ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သည့်အရေးကြီးသော အချက်ပါရှိသနည်း။

ထွက်မြောက်ခြင်းအကြောင်းကို သားသမီးများထံသို့ လက်ဆင့်ကမ်းပြောပြရန် မိဘများတို့သည် လက်ဦးဆရာများဖြစ်ကြရမည်။ အတိတ်က ရာဇဝင်အဖြစ်သာလျှင် ပြောပြခြင်းမဟုတ်ဘဲ နှစ်ကြာညောင်းခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့ကြုံတွေ့ရသကဲ့သို့ တင်ဆက်ပေးရပါမည်။ ဤပွဲတော်ကို ကျင်းပခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ဘိုးဘေးတို့ကို ကိုယ်စားပြု၍ ထိုရာဇဝင်အား အသက်သွင်းကာ လက်တွေ့ကျစေရမည်။ ဖခင်သည် “ငါကိုယ်တိုင်သည် အီဂျစ်ပြည်၌ နေခဲ့၍ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်” ဟု ပြောဆိုရမည်။ ထွက်မြောက်ရာကျမ်းတွင် သားသမီးတို့၏ပသခါပွဲတော်ဆိုင်ရာ မေးခွန်းများကို မိဘတို့မှ မည်သို့ဖြေဆိုရမည်ကို နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် အရေးတကြီးပင်တင်ပြထားသည် (တရားဟော၊ ၆:၆-၈။ ထွက်၊ ၁၃:၁၄-၁၆)။

အီဂျစ်မှလွတ်မြောက်ခြင်းကို ကျင်းပရာတွင် ဣသရေလတို့သည် အီဂျစ်အတွင်းမှာပင် ရှိနေသေးသည်။ ထိုသို့ကျင်းပခြင်းသည် ယုံကြည်ခြင်း၏ လုပ်ရပ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ညွှန်ကြားချက်အလုံးစုံတို့အား ကြားနာပြီးသော

အခါ “ထိုသူတို့သည် ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ” (ထွက်၊ ၁၂:၂၇) ၍ ပသခါပွဲတော်၏ ညွှန်ကြားချက်အလုံးစုံတို့အတိုင်း လိုက်နာကြ၏။

တရားဟောရာကျမ်းတွင် ဣသရေလလူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ခရီးနှင့်နေသည့်နှယ် ခံစားကြရမည်ဟု သတိပေးထားသည်။ ဤရာဇဝင်ကို လက်ရှိကြိုတွေ့နေရသကဲ့သို့ တစ်သံတည်းဖြင့် စုဖွဲ့ခံစားရမည့်ပုံသည် “ငါ၏ အဘသည် အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်သော ရှုရီအမျိုးဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အဲဂုတ္တာ ပြည်သို့သွား၍ လူအနည်းငယ်နှင့်တကွ တည်းခိုစရာတွင် ကြီးမားများပြား သောလူမျိုးဖြစ်ပါ၏။ အဲဂုတ္တာလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုညှဉ်းဆဲနိပ်စက်၍ ကျပ်တည်းစွာကျွန်ခံစေကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သောထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ လျှောက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူ သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ခံရသော ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှု တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးသောလက်ရုံးတော်ကို ဆန့်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်သောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ဖြင့် အကျွန်ုပ် တို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ဤပြည်သို့ဆောင်၍ ပေးသနားတော်မူ၏” (တရားဟော၊ ၂၆:၅-၉) ဟု ဆိုရမည်။

ပသခါပွဲတော်ကိုပင် ပြန်လည်သတိရလျက် ရာဇဝင်နှင့် ဖြစ်ပျက် ပုံတို့ကို သားသမီးတို့ထံသို့ ပြန်ပြောပြခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့ အတွက် ပြုသမျှအားလုံးအောက်မေ့နိုင်ရန် ကူညီမစေရပါမည်။ ပြောပြရသူသည် ကြားနာရသူတို့ကဲ့သို့ အရေးပါလှ၏။

ကြာသပတေးနေ့ ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်
ကောင်းကင်၏ တရားစီရင်ခြင်း

ထွက်၊ ၁၂:၂၉၊ ၃၀ တွင် အီဂျစ်တို့၏သားဦးတို့ကို ဘုရား သခင် မည်သို့သေစေခဲ့သည်ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် သားဦး တို့အား အဘယ့်ကြောင့်ပစ်မှတ်ထားသနည်း (ဟေဗြဲ၊ ၁၁:၂၈ ကို ထပ်ဖတ်ပါ)။

အီဂျစ်တို့၏ နောက်ဆုံးကပ်ဘေးကျရောက်လာလေ၏။ ထိုကပ်ဘေး သည် အီဂျစ်တို့၏ နတ်ဘုရားများနှင့် ထိုမမှန်မကန်သောဘုရားတို့အား ကိုးကွယ် သောသူများ၊ လူသားတို့၏ခံစားချက်လိုအင်ဆန္ဒနှင့် အကြောက်တရားအပေါ် မျှတွင်သာ မှီတင်းသော၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်သော ရုပ်တုတို့အပေါ်တွင် ကောင်းကင်၏ တရားစီရင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အလျင်ပြီးခဲ့သောကပ်ဘေးများအချိန်တွင် ဤရုပ်တုဘုရားတို့သည် လူသားတို့အား မကယ်မနိုင်ကြပါ။ ၎င်းတို့၏တန်ခိုးမဲ့ခြင်းသည်လည်း ယခု ထင်ထင်ရှားရှားပေါ်လာ၍ အီဂျစ်တို့၏အကြီးမားဆုံး အကျိုးဆက်ဖြစ်သော ဒသမကပ်ဘေးဒဏ်ကျရောက်နေချိန်တွင် ပိုမိုထင်ရှားလာသေး၏။ “အီဂျစ် ပြည်တစ်ခွင်လုံးရှိ အိမ်ထောင်တိုင်းတို့၏ မာန်မာနသည် ယခုခန့်မချခြင်းပင် ခံရသည်။ ရုတ်တရက်စီခနဲအော်ဟစ်ငိုကြွေးသံတို့သည် လေထဲတွင်ပြည့်လျှံ သွား၏။ နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားအားလုံးတို့သည် မျက်နှာဖြူဖပ်ဖြူရော် နှင့် ဒူးများတုန်လျက် ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် အနိုင်ပိုင်းနေသော အနိဋ္ဌာရုံ ကြီးကို ကြည့်နေကြလေသည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 280).

ဖာရောသည် မိမိကိုယ်ကို အချုပ်အခြာအာဏာကိုင်သော အီဂျစ် ဘုရားဖြစ်၍ သူ၏သားဦးသည်လည်း နတ်ဘုရားတစ်ပါး၏သားတော်ဟု ဆို၏။ “အိုင်စစ်စ်” (Isis) ဘုရားမသည် သူငယ်များအားပြုစုသူ၊ “ဟီခက်” (Heqet) သည် မီးဖွားနေသောမိန်းမတို့အားပြုစုသူ၊ “မင်” (Min) သည် ပွားများခြင်းဘုရားဖြစ်သည်။ ဤဘုရားများအပြင် အီဂျစ်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးခြင်း ဘုရား မြောက်မြားစွာရှိသေး၏။ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်နှင့် နှိုင်းစာ ပါက လုံးဝတန်ခိုးမရှိကြပါ။ ထိုကြောင့် မောရှေသည် “အိုထာဝရဘုရား၊ ဘုရားများတို့တွင် အဘယ်မည်သောဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်တူပါသနည်း။

သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူထသော ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံစဉ်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်တော်မူထသောကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်ဘုရားတူပါသနည်း” (ထွက်၊ ၁၅:၁၁) ဟု ဆို၏။ ထိုနောက် ယေသရောသက်သေခံရာတွင် “ထာဝရဘုရားသည် အခြားသောဘုရားတို့ထက် သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူကြောင်းကို ယခုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် မာနထောင်လွှားသောအမှုအရာတွင် ထာဝရဘုရားနိုင်တော်မူ၏” (ထွက်၊ ၁၈:၁၁) ဟု ဆို၏။

ထွက်၊ ၁ အရ၊ ဣသရေလလူတို့အား အရှက်ခွဲရန်နှင့် အားနည်းစေရန်ဟူ၍ ဖာရော၏အမိန့်အရ မွေးကင်းစသူငယ်တို့ကို သတ်ပစ်လေသည်။ ယခုတော့ သူတို့၏သားဦးများကို ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်လေတော့၏။ မိမိတို့စိုက်သည့်အတိုင်းရိတ်ရကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် စာရိတ္တတို့မှ အကျိုးဆက်တို့ကို ယူဆောင်လာသည်။ သို့ဖြစ်၍ အကျိုးဆက်များကို ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းသာ ခံစားရသည်မဟုတ်သည်မှာ နာကျင်သောအမှန်တရားတစ်ခုဖြစ်သည်။ အပြစ်ကင်းစင်သောသူမြောက်မြားစွာတို့သည်လည်း ခံစားရကြသည်။ ဤသည်မှာလည်း အပြစ်၏သဘာဝပင်ဖြစ်သည်။

သူတစ်ပါး၏အပြစ်မှ သင်မည်သည့်အရာခံစားရသနည်း။ သူတစ်ပါးတို့သည် သင့်အပြစ်မှ မည်ကဲ့သို့ခံစားကြရသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏တစ်ခုတည်းသောမျှော်လင့်ခြင်းသည် အဘယ်နည်း။

သောကြာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “The Passover,” pp. 273-280, in *Patriarchs and Prophets* ကိုဖတ်ပါ။

“ပသခါပွဲတော်” သည် အထိမ်းအမှတ်နှင့် ပုံဆောင်ခြင်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အီဂျစ်ပြည်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းမက နောက်နောင်တွင် ခရစ်တော်သည် သူလူများကို အပြစ်မှကယ်တင်ခြင်းကို ညွှန်ပြသောအရာဖြစ်ရမည်။

ပူဇော်သောယဇ်ကောင်သည်လည်း “ဘုရားသခင်၏သိုးသငယ်” ဖြစ်၍ သူသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်ရာဖြစ်လေသည်။ ရှင်ပေါလုသည် “ခရစ်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ပသခါသိုးသငယ်သည် ငါတို့အဖို့ ယဇ်ပူဇော်ရာဖြစ်၏” (၁ကော၊ ၅:၇)။ ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်ရုံနှင့် မလုံလောက်နိုင်ပါ။ ၎င်း၏အသွေးကို တံခါးတိုင်ပေါ်သုတ်လိမ်းခြင်းဖြင့် ထိုအသွေး၏ကုသိုလ်သည် ဝိညာဉ်တွင် ကိန်းအောင်းစေသည်။ သူသည် လောကအတွက် အသေခံသည်ကို ယုံကြည်ရုံမက တစ်ဦးတစ်ယောက်စီအတွက်ပင် အသေခံပေးသည်ကိုပါ ယုံကြည်ရမည်။ ထိုအပြစ်ဖြေခြင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အပိုင်ယူထားကြရမည်။” (Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, p. 277).

ယနေ့တိုင်အောင် ဂရုတစိုက်ရှိသော ဂျူးမိသားစုတချို့တို့သည် ပသခါပွဲတော် “ပစက်ဂ်” ကို ကျင်းပကြသည်။ သူတို့သည် “ပသခါစေဒါ” (စေဒါ-အနက်-အစီအစဉ်) ဟုခေါ်သော ထွက်မြောက်ခြင်းအချိန်ကို သတိပြန်ရကာ မိသားစုအထူးစားသောက်ပွဲကျင်းပကြသည်။ ထွက်မြောက်ခြင်းအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင်ကျင်းပနေကြသည်မှာ အံ့ဩစရာပင်ဖြစ်သည်။ ဂရုတစိုက်ရှိသောဂျူးမိသားစုတို့သည် သတ္တမနေ့ဥပုသ်ကို ကောင်းမွန်စွာထိန်းသိမ်းနေကြသည်မှာ ရှေးပဝေသဏီအခါအား ပြန်လည်ရှုမြင်စေသည်။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ အပြစ်ကင်းစင်သောသားဦးမြောက်မြားစွာတို့အား သေစေသော ဘုရား၏ “တရားမျှတခြင်း” ကို မည်သို့နားလည်ကြသနည်း။ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးကြီးသောမေတ္တာတော်နှင့် မည်သို့ညီထွေစေနိုင်မည်နည်း။ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းကိုပင် ပြန်တွေးကြည့်ပါ။ မည်သို့နားလည်သနည်း။

၂။ ယုံကြည်သူများကို ယေရှု၏အသွေးတော်မှဖုံးအုပ်ကာ သူတို့၏ အပြစ်အားလုံးမှ သန့်စင်စေသည်ဆိုသည့် သင်္ကေတ၏အနက်သည် မည်သို့နည်း။

၃။ “ခရစ်တော်၏နောက်လိုက်တို့သည် သူ၏အတွေ့အကြုံတို့တွင် ပါဝင်ကြသည်။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို လက်သင့်ခံစွဲ မှတ်ကြကာ ၎င်းတို့အတိုင်း အသက်ရှင်လုပ်ကိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော် ၏တန်ခိုးတော်ကြောင့် ထိုသူတို့သည် သူနှင့်တူအောင်ပြောင်းလဲ လာကာ ကောင်းကင်စိတ်ဓာတ်ကို ရရှိကြရမည်။ ခရစ်တော်၏စရိုက်နှင့် လုပ်ငန်းတို့သည် တပည့်တော်တို့၏စရိုက်နှင့် လုပ်ငန်းဖြစ်စေရမည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 278). အထက်တွင်ရေးသား ထားသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့အထဲတွင် ခရစ်တော်ကိုမည်သို့ခွင့်ပြု ရမည်နည်း။

သင်ခန်းစာ (၆)
ပင်လယ်နီဖြတ်သန်းကာ
ဩဂုတ်လ ၂ - ၈

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဩဂုတ်လ ၂ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၁၂:၃၁-၃၆။ ယာကုပ်၊ ၂:၁၇-၂၀။ ထွက်၊
၁၃:၁-၁၄:၃၁။ ဟေဗြဲ၊ ၁၁:၂၂။ ထွက်၊ ၁၅:၁-၂၁။ ဗျာ၊ ၁၅:၂-၄။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“မောရှေကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ။ ထာဝရ ဘုရားသည် ယနေ့ပြတော်မူသောကယ်တင်ခြင်းကို ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ယနေ့မြင်သောအဲဂုတ္တုလူတို့ကို နောက်တစ်ဖန်အလျှင်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်တော်မူ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြရမည်ဟုဆို၏” (ထွက်မြောက်၊ ၁၄:၁၃၊ ၁၄)။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းသည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတို့တွင် ထာဝရဘုရား၏ လူတို့အတွက် အံ့ဩဖွယ်အဖြစ်ဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးအတွေ့အကြုံဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဟေဗြဲတို့၏ရန်သူတို့ကို ချေမှုန်းပေး၍ ကတိတော်ပြည်သို့ အောင်မြင်စွာခေါ်ဆောင်လာသော ကောင်းကင်၏စံနမူနာဖြစ်သည်။ ခရစ်တော် ၏ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ရွေးနုတ်ခြင်းသင်္ကေတတစ်ခုလည်းဖြစ်၏။

လူသားအမြင်တွင် ဣသရေလတို့သည် ရမ်းကားကြမ်းတမ်းခြင်း အောက်မှ မည်သည့်လွတ်လမ်းမျှမရှိ။ မိမိတို့ကိုယ်ကိုပင် မည်သို့မျှမကယ်တင် နိုင်ကြတော့မည့်ပုံဖြစ်ခဲ့သည်။ သူတို့လွတ်မြောက်လာပါက ကောင်းကင်၏ လုပ်ရပ်သာဖြစ်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အပြစ်နှင့် ထိုသို့ပင်ဖြစ်၏။

မျှော်လင့်ခြင်းကင်းမဲ့ကြသည်။ ထွက်မြောက်ရာကျမ်းထက် သာ၍အံ့ဩဖွယ် ကယ်တင်ခြင်းလိုအပ်လာလေသည်။ ရလည်းရခဲ့ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ကပ်တိုင် တော်ပေါ်တွင် ပြုလုပ်သောအရာဖြစ်သည်။

ဣသရေလတို့သည် ဂေါရှင်မှထွက်ခွာလာခြင်းကို ထွက်မြောက်ရာ ၁၂ တွင် ဖော်ပြထားရာ ထွက်၊ ၁၅ တွင် ပျော်ရွှင်စွာသီချင်းသီဆိုကြသည် မှာ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ထာဝရဘုရား၏နိမိတ်များ၊ အံ့ဖွယ် အမှုများနှင့် ရွေးနုတ်ခြင်းတို့အထွတ်အထိပ်ရောက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထွက်မြောက်ရာကျမ်း၏ဇာတ်လမ်းသည် ကြိုတင်အရိပ်ပြသွားခြင်းသာဖြစ်၍ ကပ်တိုင်ပေါ်က ယေရှုပြုပေးသောအရာကို မည်သို့မျှနှိုင်းယှဉ်၍မမီနိုင်ပါ။

တန်ခိုးနေ့နေ့ **ခြေဂုတ်လ ၃ ရက်**
သွား၍ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုကြလော့

ပသခါပွဲတော်ညတွင် ကောင်းကင်၏တရားစီရင်ခြင်းသည် အသွေး မဖုံးသောသူတို့အပေါ်တွင် ကျရောက်လေသည် (ထွက်၊ ၁၂:၁-၁၂)။ ရာထူး၊ အတတ်ပညာ၊ လူနေမှုအဆင့်နှင့် လိင်အင်္ဂါမခွဲခြားဘဲ မည်သူမျှမလွတ်တမ်း ပါ။ ထိုဒဏ်ခတ်ခြင်းသည် ဖာရောမှ ကျွန်ုပ်သားစုအားလုံးနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ အဦးဖွားသောသူတို့အားလုံးအပေါ်တွင် ကျရောက်သည်။ အီဂျစ်၏မာန်မာန သည် အရေးနိမ့်ပြုလဲခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၁၂:၃၁-၃၆ ကိုဖတ်ပါ။ ဖာရောသည် သူတို့အားလုံး အား ထွက်ခွာခွင့်ပေးလိုက်ရာတွင် ထူးဆန်းသောမည်သည့်တောင်းဆို ခြင်းပြုသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

ဖာရောသည် ဟေဗြဲလူတို့အား ထွက်ခွာခွင့်ပေးရာတွင် တောင်းဆို သည်မှာ “ငါ့ကိုလည်းကောင်းချီးပေးကြလော့” ဟု ဆို၏။ ငါ့ကိုလည်း ကောင်းချီးပေးရမှာပေါ့နော်။

အီဂျစ်၏ရှင်ဘုရင်သည် သူ့လူတို့၏ “ဘုရား” လည်းဖြစ်လျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့တောင်းဆိုရသနည်း။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ဟေဗြဲတို့ ဘုရား၏တန်ခိုးတော်ကိုပင် ဖမ်းဆုပ်စွဲကိုင်ကာ အမြတ်ထုတ်ချင်နေရောသလား။ သူသည် ခြေစုံပစ်ပုန်ကန်လျက် အပြစ်တွင်ခေါင်းမာကာ မာန်မာနထောင်လွှား နေချိန်တွင် ဘုရားသခင်သည် မည်သို့ကောင်းချီးပေးနိုင်မည်နည်း။ နောက်ဆုံး တွင် ဖာရောဘုရင်သည် ခွင့်ပြုလိုက်ရသော်လည်း ယာဝေထံတော်သို့ ဝန်ချ ခြင်းဖြင့်မဟုတ်ပါ။ ချေမှုန်းခြင်းခံရသောကြောင့်သာဖြစ်ပါသည်။ သူသည် နောင်တမရသည်ကို နောက်နောင်မှ သူ၏လုပ်ရပ်တို့မှဖော်ပြသည်။ ဖာရော သည် နိုင်ငံတော်အတွင်း ပျက်စီးခြင်းကို လောလောဆယ်ရပ်တန့်စေလိုရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။

ဖာရောသည် နိမ့်ချခံခဲ့ရ၏။ ကပ်ဘေးများအားလုံးတို့ကြောင့် ကံဆိုး မိုးမှောင်ကျရောက်၍သာ အီဂျစ်မှ ဣသရေလတို့အား ထွက်ခွာခွင့်ပေးလိုက် ရခြင်းသာဖြစ်သည်။ အရင်က ငြင်းပယ်ခဲ့သမျှသော သူ၏လုပ်ရပ်တို့၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းတို့သည် သူ၏လူမျိုးတို့အပေါ်သို့ကျရောက်သဖြင့် ခွင့်ပြု လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ အီဂျစ်ပြည်သူတို့သည် ဟေဗြဲလူတို့အား ထွက်ခွာ စေရန် စိတ်အားထက်သန်ကြသည်။ ဟေဗြဲလူတို့အား “ထွက်ခွာကြပါတော့၊ ငါတို့သေကုန်လိမ့်မည်” ဟု ဆိုကြ၏။

ထာဝရဘုရားသည် အီဂျစ်ပြည်မှ ဣသရေလတို့ထွက်ခွာရာတွင် လက်ချည်းသက်သက်မထွက်ခွာစေဘဲ၊ ၎င်းတို့၏ခရီးစဉ်သည် ထင်မြင်သည် ထက် ရှည်လျားနိုင်သဖြင့် လမ်းခရီးတွင် သူတို့လိုအပ်နိုင်သောအရာများကိုပင် စီစဉ်ပေးထားသည်။ ထိုလူတို့သည် ပြည်တွင်းမှ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာနိုင်ရန် အီဂျစ်လူတို့သည် မိမိတို့၏အဖိုးတန်ပစ္စည်းများကို ပေးကမ်းကြသည်။ ထိုအရာ

တို့သည် နှစ်ရာချိကျွန်ဘဝတွင် ငြင်းပယ်ခံရခြင်း၏အဖိုးအခပင်ဖြစ်ပေသည်။ အီဂျစ်လူတို့သည် သူတို့၏ပြည်တွင်းမှ ဟေဗြဲလူတို့ထွက်ခွာရန် ပေးရသော အဖိုးအခတို့သည် နည်းပင်နည်းနေသေးသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မှားယွင်းခြင်းတို့၏အကျိုးဆက်များ ကြောင့်သာ ဘယ်နှစ်ကြိမ် “နောင်တရ” ခဲ့ကြသနည်း။ ထိုနောင်တသည် အဘယ်ကြောင့် စစ်မှန်သောနောင်တမဟုတ်ရသနည်း။ အချိန်တိုအတွင်းမျှသာ အပြစ်၏အခများကို “ရှောင်ရှား” နိုင်ပါသည်။ အပြစ်တရားအတွက်ဝမ်းနည်း၍ မည်သို့နောင်တရနိုင်ရန် သင်ယူနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၄ ရက်**
သားဦးတို့အားဆက်ကပ်အပ်နှံခြင်း

ရွေးနုတ်ခြင်းနှင့် လွတ်မြောက်ခြင်းအချိန်သည် ရောက်လှ၏။ လူမျိုးတို့သည် ပြင်ဆင်ကြရမည်။ ယုံကြည်ရုံသာမဟုတ်ဘဲ ထိုယုံကြည်ခြင်းအတိုင်း လုပ်ဆောင်ရမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့လုပ်ရမည့်အရာတို့ကို ပြောပြပြီးသားဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် လုပ်ဆောင်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ယာကုပ်၏ စာရေးသားခြင်းတို့နှင့် ဖြစ်ရပ်မတူသော်လည်း သတင်းစကားမှာ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်သည်။ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် တစ်ပါးတည်းရှိသောကြောင့် အသေဖြစ်၏ (ယာကုပ်၊ ၂:၁၇-၂၀)။

ထွက်၊ ၁၃:၁-၁၆ ကိုဖတ်ပါ။ နောက်ဆုံးဘေးဒဏ်တွင် ဣသရေလတို့၏သားဦးတို့ကို ချန်လှပ်ထားသည်။ ဤနိစ္စရူဝအမိန့်တော်သည် ယခု ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့အဓိပ္ပာယ်ရှိသနည်း။

ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် တံခါးတိုင်ပေါ်တွင် အသွေးဖြင့် အမှတ်အသား ပြုလုပ်သော ဣသရေလမိသားစုများကို ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ဖြင့်

ကွယ်ကာတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ညွှန်ကြားချက်အသစ်တချို့ရောက်လာသည်မှာ “သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါ့အဖို့သန့်ရှင်းစေလော့” (ထွက်၊ ၁၃:၂)။ ဤဥပဒေတို့သည် လူသားရော၊ တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်၌ပါ သက်ရောက်မှုရှိ၏။ ဤတရားဝင်အမိန့်၏နောက်ကွယ်ရှိ ဥပဒေသတစ်ခုသည် ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်၍ အရာခပ်သိမ်းကို ပိုင်သတော်မူကြောင်းဖြစ်သည်။

“ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးနှင့် မြေကြီးတန်ဆာကိုလည်းကောင်း၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့ကိုလည်းကောင်း ပိုင်တော်မူ၏” (ဆာ၊ ၂၄:၁)။ “ရွှေနှင့်ငွေကိုငါပိုင်သည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏” (ဟဂဲ၊ ၂:၈)။ ဣသရေလ၏သားဦးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အဦးသီးသောကောင်းချီးဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအပေါ် လုံးဝ ဆက်ကပ်ခြင်းနှင့် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို သူသာလျှင်ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု သိရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ရွေးနုတ်ခြင်းအကြောင်းတွေ့ရသည်။ သားဦးတို့ကို ချန်လှပ်ထားရသည်မှာ သူတို့အား အသွေးမှဖုံးလွှမ်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို သေခြင်းမှရွေးနုတ်ခဲ့သဖြင့် ယေရှု၏အသွေးအောက်တွင် ပင် ရှိကြရသည်။ ရှင်ပေါလုသည် ယေရှုအကြောင်းကို “ထိုသားတော်၏ အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွတ်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော ရွေးနုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံရကြ၏” (ကော၊ ၁:၁၄)။

အီဂျစ်၏ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ခြင်း၏အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အထက်ပါဆက်ကပ်အပ်နှံခြင်းပြုရန် စည်းမျဉ်းများတို့ကို ချပြထားသည်။ တိရစ္ဆာန်များကို ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် သားများကိုရွေးနုတ်ကြရပါမည် (ထွက်၊ ၁၃:၁၂၊ ၁၃၊ ၁၅)။

ထွက်၊ ၁၃:၁၆ တွင် သူတို့၏လက်ပေါ်မှာနှင့် မျက်စိကြားမှာ ထားရမည့်အရာကို ပြောပြထားသည်။ ယုံကြည်ခြင်းများသည်နည်းသည်ကို ပဏာမ မထားဘဲ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်ပြုလုပ်သောအခါ ၎င်းသည် သမ္မာတရားကို မည်သို့သင်္ကေတပြုနိုင်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဩဂုတ်လ ၅ ရက်**
ပင်လယ်နီကိုဖြတ်သန်းခြင်း

ထွက်၊ ၁၃:၁၇-၁၄:၁၂ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် အီဂျစ်ပြည်မှထွက်လာသောအခါ ဘုရားသခင်သည် မည်သို့လမ်းပြ ပို့ဆောင်ခဲ့သနည်း။

ထာဝရဘုရား၏ညွှန်ကြားချက်တို့ကို မောရှေသည် လိုက်နာ၍ ဣသရေလတို့သည် ထွက်ခွာလာရင်း စစ်တပ်ကိုပါဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ဟေဗြဲ ဘာသာဖြင့် တစာဘာ (tasaba) နှင့် မာခါနဲ (makhaneh) တို့သည် “တပ်မတော်၊ ဌာနခွဲတပ်စခန်းနှင့်ဗိုလ်ပါ” စသည်တို့ဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၆:၂၆။ ၇:၄။ ၁၂:၁၇၊ ၄၁၊ ၅၁။ ၁၄:၁၉၊ ၂၀။ ၁၄:၁၈)။ သူတို့သည် အုပ်စုခွဲကြ၍ တပ်မတော်အဖြစ် ချီတက်ကြ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ဣသရေလတို့သည် မောဘာ လွင်ပြင်တွင် “အမျိုးအနွယ်အလိုက် အသီးအသီးတပ်ချနေသည်” (တော၊ ၂၄:၂) ကို ဗာလမ်ကပင်မြင်ခဲ့ရသည်။

ထိုအခါတွင် “ယောသပ်၏အရိုးတို့ကို မောရှေသည် မိမိ၌ယူဆောင် လာ၏” (ထွက်၊ ၁၃:၁၉)။ ယောသပ်သည် ဘုရားသခင်၏ကတိတော်ကို ယုံကြည်ကြောင်း ဤသည်က အရေးတကြီးဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ယောသပ် သည် အီဂျစ်တွင် ခမ်းနားထည်ဝါစွာနေထိုင်ခဲ့ရသော်လည်း ကတိတော်ပြည် အား မျက်ခြည်မပြတ်ခဲ့ဖူးပေ။ သူ၏အရိုးတို့ကို ခါနာန်ပြည်သို့ယူဆောင်ရန် တောင်းဆိုထားခဲ့သည် (ကမ္ဘာ၊ ၅၀:၂၄၊ ၁၅)။ အီဂျစ်ပြည်တွင် ဣသရေလ ထံသို့ ထာဝရဘုရားလည်ပတ်လိမ့်မည်ဟု သူယုံကြည်သောကြောင့် မှာကြား ခဲ့သည် (ဟေဗြဲ၊ ၁၁:၂၂)။ ဣသရေလတို့သည် ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်သည်နှင့် “ရှေ့ခင်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏” (ယောရှု၊ ၂၄:၃၂)။

မိုးတိမ်တိုင်နှင့် မီးတိုင်တို့သည် သူ့လူများတွင် ထာဝရဘုရားကိန်းနေ ခြင်း မျက်မြင်လက္ခဏာဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်ကိန်းဝပ်၍ စကား

ပြောတော်မူသည် (ထွက်၊ ၁၄:၂၄။ တော၊ ၁၂:၅၊ ၆)။ ထိုစဉ်တွင် ဖာရော သည် သူ၏စိတ်ရင်းမှန်ကို ဖော်ထုတ်လာသည်။ သူသည် နောင်တလည်း မရ၊ စစ်မှန်သောပြောင်းလဲခြင်းလည်းမရှိပါ။ ထာဝရဘုရားမှ ကောင်းချီးပေးရန် သူတောင်းဆိုခဲ့ခြင်းသည် ဟာသပြဇာတ်နှင့် မိမိကိုယ်ကို လှည့်ဖြားခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ သူ၏စစ်တပ်ကိုစုဝေးစေလျက် လွတ်မြောက်သွားသောကျွန်တို့၏ နောက်သို့ လိုက်သွားတော့သည်။ ဤလူသား၏စိတ်နှလုံးသည် အပြစ်မှ လုံးဝဖုံးအုပ်ထားသည်။

လူတို့သည် ဖာရော၏စစ်တပ်ကြီးချိုလာသည်ကို မြင်တွေ့သောအခါ သူတို့မှ မကြာခဏပြောလေ့ရှိသော “အဲဂုတ္တပြည်၌ သင်္ချိုင်းမရှိသောကြောင့် ဤတော၌သေစေခြင်းငှာ ငါတို့ကိုဆောင်ခဲ့သလော။ ငါတို့ကို ဤသို့ပြု၍ အဲဂုတ္တပြည်မှ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်း” (ထွက်၊ ၁၄:၁၁) ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။ ဇာတ်လမ်းဆန်လွန်းသော ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော် မိမိတို့သားဦးတို့ကို ချန်လှပ်ထားသည်ပင် မြင်တွေ့ခဲ့သောလူတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းနည်းနေကြသေးသည်။

သင်နောက်ဆုံးကြုံရသော ကြောက်မက်ဖွယ်အရာများကို ပြန်တွေးကြည့်ပါ။ အလျင်ဦးဆုံး သင်မည်သို့ရင်ဆိုင်ခဲ့သနည်း။ ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်ခြင်းလား၊ မယုံကြည်ခြင်းလား။ ၎င်း အတွေ့အကြုံအားဖြင့် နောက်နောင်အတွေ့အကြုံအတွက် မည်သည့် သင်ခန်းစာများရရှိစေသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ဩဂုတ်လ ၆ ရက်**
ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ရှေ့သို့ချီ

ထွက်၊ ၁၄:၁၃-၃၁ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့၏ယုံကြည်ခြင်း သည် အားနည်းနေလျက်နှင့် ဘုရားသခင်သည် မည်သို့ပြုပေးသနည်း။

မောရှေသည် ဘုရားသခင်နှင့် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယုံကြည်သဖြင့် လူတို့ကို ခွန်အားပေးနိုင်သည်။ ခက်ခဲသောကာလတွင် သူတို့ပြုရမည့်အရာ လေးခုကို ညွှန်ပြသည်။

(၁) “မစိုးရိမ်ကြနှင့်” (ထွက်၊ ၁၄:၁၃)။ အလျင်ဦးဆုံးတိုက်တွန်းခြင်းသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကိုအောင်နိုင်ရန်၊ ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်ရန်ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏လက်ဝယ်တွင်ရှိသည်။ သူ့အား မိမိတို့၏ဘုရားနှင့် သခင်အဖြစ်လက်ခံပါက သူတို့အတွက်လုပ်ဆောင်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ဟောရှာယပြောထားချက်ကို သတိရစေသည်။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ မကြောက်နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်ငါသည် သင့်ကို ခိုင်ခံ့စေမည်။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါမစမည်ဟု သင့်အားဆိုလျက်၊ သင်၏လက်ယာ လက်ကိုကိုင်မည်။ မကြောက်နှင့်။ ငါသည် သင့်ကိုမစမည်” (ဟောရှာယ၊ ၄၁:၁၀၊ ၁၃)။

(၂) “ငြိမ်ဝပ်စွာရပ်နေကြပါ။” “ငြိမ်ဝပ်စွာရပ်နေကြ” ဟူသည်မှာ ညည်းညူခြင်းနှင့် ကြီးစွာသောအရာတို့ကို မျှော်လင့်နေခြင်းမပြုရန်ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက ထာဝရဘုရားအားအပ်နှံကာ သူ၏တန်ခိုးကြီးမားသောကြားဝင်ခြင်းကို သည်းခံလျက် စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။

(၃) “ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ပြတော်မူသောကယ်တင်ခြင်းကို ကြည့်ရှုကြလော့” (ထွက်၊ ၁၄:၁၃)။ ယုံကြည်ခြင်းတိုးပွားနိုင်ရန် ဘုရား သခင်၏ဦးဆောင်ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြု၍ သူမစမည်ဆိုသည့်ကတိတော် အား ကျေးဇူးသိတတ်ရမည်။ “ကြည့်ရှု” ဆိုသည်မှာ မျက်စိဖွင့်ခြင်း (မယုံကြည် ခြင်းသည် မျက်စိကန်းခြင်း) ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည်သာ အောင်နိုင် ခြင်း၊ လုံခြုံခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့ လိုအပ်သည့်အရာများကို အချိန်နှင့်တပြေးညီ ဖြည့်တင်းပေးသည်။

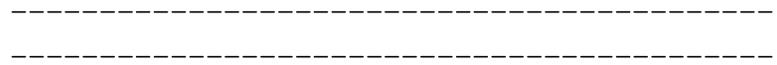
(၄) ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်” (ထွက်၊ ၁၄:၁၄)။ ဤသည်က ဘုရားသခင်ပြုမည့်အရာကို ညွှန်ပြသည်။ သူ့လူတို့ဘက်မှ သူ့ကိုယ်တိုင်တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်ဟူသည်ကို ကရာနီကပ်တိုင်မှာ သက်သေပြသွားခဲ့သည်။ ခရစ်တော်သည် ကပ်တိုင်တွင် စာတန်အားအနိုင် ယူကာ ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အား ထာဝရအသက်ကိုပေးခဲ့၏ (ယောဟန်၊ ၅:၂၄။ ဟောပြော၊ ၂:၁၄။ ဗျာ၊ ၁၂:၁၀၊ ၁၁)။ နောက်ပိုင်းတွင် ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလတို့ဘက်မှ တိုက်တော်မူသည်ကို သိရှိလာကြသည် (ထွက်၊ ၁၄:၂၅)။ မောရှေထံသို့ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်သည် ပြတ်သားစွာ “ရှေ့ဆက်သွားပါ” ဟူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏အစီအစဉ်တို့ကို တစ်လှမ်း ပြီးတစ်လှမ်း လုပ်ဆောင်သွား၏။ (၁) ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်နှင့် မိုးတိမ်တိုင်တို့ကို ဣသရေလတို့၏ တပ်စခန်း၏ရှေ့မှရွေ့လျား၍ သူတို့၏ နောက်တွင် နေရာယူခြင်းဖြင့် အီဂျစ်စစ်တပ်ကြီး၏ရန်မှ ကာကွယ်ပေးလေ သည်။ (၂) မောရှေသည် သူ၏လက်ကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ပင်လယ်ပေါ်သို့ ဆန့်တန်းရမည်။ (၃) ထာဝရဘုရားသည် လေပြင်းစေလွှတ်၍ ပင်လယ်ရေကို ခန်းခြောက်စေခြင်းဖြင့် နှစ်ခြမ်းခွဲပေးလိုက်သည်။ (၄) အဖြေမှ ဣသရေလ တို့သည် ခြောက်သွေ့သောမြေပေါ်တွင် ပင်လယ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ လုံခြုံစွာ ကူးသွားကြရသည်။ အီဂျစ်တို့သည် ဘေးရန်မမြင်ဘဲ အနောက်မှလိုက်လာ ကြသည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူတို့ဘက်မှ သဘာဝထက်လွန်ကဲသော အရာတို့ကို ပြုလုပ်နေသည်ကို မမြင်ကြပါ။ ထွက်၊ ၁၄:၂၅ တွင် သူတို့၏ဝန်ချ ခြင်းသည် နောက်ကျပြီးဖြစ်သည်ကို မသိကြပါ။

ကြာသပတေးနေ့ **ဩဂုတ်လ ၇ ရက်**
မောရှေနှင့် မိရိအံတို့၏ သီချင်း

အီဂျစ်တပ်မတော်ကြီးသည် လုံးလုံးပျက်စီး၍ ဖာရောအပါအဝင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမကျန်ပါ (ဆာ၊ ၁၃:၅-၁၅)။ အီဂျစ်တပ်မတော်ကြီး

အငိုက်မိသွားသည်ဖြစ်ရာ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် လုံးဝအောင်မြင်ခြင်း ရရှိခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ရာဇဝင်တစ်လျှောက်တွင် ယနေ့၌ပင် ဂျူးတို့သည် ဤရာဇဝင်ကို အောက်မေ့ကြသည်။

ထွက်၊ ၁၅:၁-၂၁ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေ၏သီချင်းတွင် မည်သည် များပါရှိသနည်း။

ဤသီချင်းသည် အင်အားအလွန်ကြီးမား၍ သူ့လူတို့အား ပုန်ကန် လာသောရန်သူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးနိုင်သော စစ်သည်တော်ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းသီချင်းဖြစ်သည်။ ဤသီချင်းတွင် မောရှေမှ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏ ဘုရား၊ ခွန်အား၊ သီချင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။ အဘယ်သူနှင့်မျှ မတူသော “သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူထသော၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံစဉ်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော် မူသော၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်ဘုရားတူပါသနည်း” (ထွက်၊ ၁၅:၁၁) ဟု သီဆို၏။

မောရှေ၏သီချင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားမည်သူဖြစ်၍ မည်သို့ပြု ပေးသည့်အကြောင်းများဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် သူ့လူတို့အတွက်ပြုခဲ့ သော အံ့ဖွယ်အမှုများကြောင့် ချီးမြှောက်ခြင်း၊ ထောမနာပြုခြင်းနှင့် လေးမြတ် ခြင်းတို့ကို ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်းနှင့် ဝတ်ပြုခြင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားပြုခဲ့သောကောင်းမှုတို့၏ သဘာဝရလဒ်ဖြစ်သည်။ သူ၏မေတ္တာ တော်အား တန်ဖိုးထားတတ်ခြင်းသည် တန်ဖိုးရှိသောဝိညာဉ်အသက်တာ၏ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာဖြစ်သည်။ တည်မြဲသောထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော်သည် ရွေးနှုတ်ခံသောသူတို့အား လမ်းပြခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောအရပ်သို့ ခေါ်ဆောင် ခြင်းပြုသည်ဟု ထင်ရှားသည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုးစားရာဖို့ ဖန်ဆင်း တော်မူသော အရပ်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်၏အမွေခံရာတောင်တွင် သူတို့ကို

ကိုယ်တော်သွင်းတော်မူလိမ့်မည် (ထွက်၊ ၁၅:၁၇)။ ထိုအရာအားလုံးတို့သည် ဇီအုန်တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့ရှိ ဗိမာန်တော်အားရည်ညွှန်း၏။

ဗျာ၊ ၁၅:၂-၄ တွင် ရွေးနှုတ်ခံသူတို့သည် မောရှေနှင့် သိုးသငယ် တို့၏သီချင်းကိုဆိုကြသည်။ ထာဝရဘုရား၏အံ့ဖွယ်လုပ်ရပ်များ တရားမျှတစွာ စီရင်ခြင်းများနှင့် ဖြောင့်မတ်စွာနှင့် သန့်ရှင်းစွာပြုခြင်းတို့ကြောင့် ကောင်းကင် တွင် ချီးမွမ်းသံကြားရမည်ကို စဉ်းစားမိသလား။

သီချင်း၏နောက်ဆုံးအပိုဒ်တွင် “လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် လာ၍ ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ကြပါလိမ့်မည်။ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းတို့သည် ထင်ရှား လှ၏” ဟူ၏။ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီဆိုးသွမ်းခြင်းနှင့် ညည်းဆဲခြင်းတို့သည် ဒဏ်ခတ်ခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့် ဘုရားသခင်မှ တရားစီရင်သောအခါ ရွေးနှုတ်ခံသော ထိုလူမျိုးတို့သည် ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။

မောဇ္ဇေလကန့် (Immanuel Kant) ဆိုသူသည် ထာဝရဘုရား ဖြောင့်မတ်သည်ရှိသော် နောင်ဘဝရှိပါလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသည်။ ထိုအဆိုသည် မှန်ကန်နိုင်မည်လား။ ကြာမြင့်စွာမရှိခဲ့သော တရားမျှတ ခြင်းသည် တစ်နေ့နေ့ပြန်ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု သင်ယုံကြည်သလား။ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းမှ မည်သည့်နှစ်သိမ့်မှုရရှိနိုင်မည်နည်း။

**သောကြာနေ့ ဩဂုတ်လ ၈ ရက်
ဆက်လက်လေ့လာရန်။**

Ellen G. White, “Patriarchs and Prophets,” pp. 281-290 ကိုဖတ်ပါ။
ဣသရေလတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းနည်းကြသော်လည်း ဘုရားသည် သူတို့အတွက်ဖြစ်သည်။ နေပုံထိုင်ပုံကို လမ်းပြသွန်သင်ကာ ရွေးချယ်သော လူမျိုးအဖြစ်နေတတ်စေလိုသည်။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား စိတ်ရှည်စွာ လမ်းပြကာ စိန်ခေါ်မှုအနည်းဆုံးနေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ အယ်လင် ဂျီပိုက်မှ “ဣသရေလတို့သည် ဘုရားအားသိကျွမ်းခြင်းနှင့် ယုံကြည်ခြင်း

နည်းပါးသောကြောင့် ကြောက်လန့်၍ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းကြ၏။ သူတို့သည် လက်နက်ဗလာဖြစ်ရုံမက စစ်ပွဲနှင့်မရင်းနှီးကြပါ။ ကျွန်ဘဝတွင် တာရှည်စွာ နေထိုင်ရသဖြင့် ဇနီးသားသမီးများနှင့် တိရစ္ဆာန်များဖြင့် ဝန်ပိနေကြပါသည်။ ပင်လယ်နီလမ်းကြောင်းမှ ခေါ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ကရုဏာ ပြရင်း တရားပါစီရင်သည်ကို ပြသလိုက်သည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 282).

မောရှေ၏ သီချင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အင်ဒရူးကျမ်းစာရှင်းလင်းစာတွင် “ဘုရားသခင်၏ ရွေးနုတ်ခြင်း၏ သေချာတိကျခြင်းသည် အနာဂတ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့မျှကြောက်စရာမရှိတော့ကြောင်း ကတိပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးစာတန်သည် ခါနာန်ပြည်ကိုသိမ်းပိုက်ရာတွင် ရင်ဆိုင်ရမည့်ရန်သူ များကို ဆိုလိုသည်။ ထာဝရဘုရား၏အနန္တတန်ခိုးလက်တော်တို့သည် ကျောက် ဆောင်ကဲ့သို့ ငြိမ်သက်နေလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော မဖြစ်နိုင်လောက်သောအရာ တို့ကို ရင်ဆိုင်ရသောအခါ ချောင်ပိတ်ခံရ၍ မလှုပ်သောအခါ “မောရှေ၏ သီချင်း” မှ အာမခံချက်ရရှိနိုင်ပါသည်။ ထာဝရဘုရားလူတို့၏ ရာဇဝင်တွင် ထိုသို့ပြုသောအမှုများ မှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။” Andrews Bible Commentary, “Exodus” (Andrews University Press, 2020), p. 214.

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ အီဂျစ်ပြည်မှ ဣသရေလတို့၏ လွတ်မြောက်ပြီးချိန်ကဲ့သို့ မိမိ ကိုယ်ကိုခံစားတတ်ကြသော်လည်း ပင်လယ်နီမတိုင်မီကဲ့သို့ မည်သူမျှ မခံစားတတ်ကြပါ။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်ခြင်းကို သက်သေ များစွာပြသနိုင်သော်လည်း အဘယ်ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းနည်းနိုင် ကြသနည်း။

၂။ သားဦးကွပ်မျက်ခြင်းအပါအဝင် ကပ်ဘေးအားလုံးကျရောက်အပြီး တွင် အဘယ်ကြောင့် နှလုံးပြန်ခိုင်မာစေကာ ဣသရေလတို့နောက်မှ ပြန်လိုက်ရသနည်း။ အပြစ်ကြောင့် စိတ်နှလုံးခိုင်မာတတ်ခြင်းသည် မည်မျှပင်အန္တရာယ်များနိုင်သနည်း။

၃။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အချိန်နှင့်အမျှ ဒုက္ခဆင်းရဲခံနေရသော်လည်း များစွာတို့သည် နေ့ကောင်းအချိန်ကောင်းများစွာရရှိ၍ အဆိုးမခံစား ရသောအခါ ရှိတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် “ရန်သူ့နယ်မြေ” တွင် နေထိုင်ရသည်ကို သိရှိသဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သက်သက် ပင်ဖြစ်သည်ကို အဘယ်ကြောင့် ထင်မြင်ရသနည်း။ အချိန်ကောင်း အခါကောင်းရရှိချိန်သည် ဘေးဒုက္ခမှ ဘုရားသခင်ကယ်မခွဲသည့်အတွက် ရရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထားမရှိသော်လည်း အဘယ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားအား အမြဲချီးမွမ်းသင့်သနည်း။

သင်ခန်းစာ (၇)
မုန့်နှင့်အသက်ရေ
ဩဂုတ်လ ၉ - ၁၅

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဩဂုတ်လ ၉ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၁၅:၂၂-၁၆:၃၆။ ကမ္ဘာ၊ ၃:၁-၆။ ထွက်၊
၁၇:၁-၇။ ၁ကော၊ ၁၀:၄။ ထွက်၊ ၁၈:၁-၂၇။ ၁ကော၊ ၁၀:၁၁။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တရားတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငြင်းပယ်ကြမည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဥပုသ်ကို သင်တို့အားပေးတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ခြောက်ရက်မြောက် သောနေ့၌ နှစ်ရက်အတွက်မုန့်ကို ပေးတော်မူ၏။ လူတိုင်းမိမိနေရာ၌ နေစေ။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မိမိနေရာမှ ဘယ်သူမျှမသွား စေရ။ ထိုကြောင့် လူတို့သည် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ် စွာနေကြ၏” (ထွက်မြောက်၊ ၁၆:၂၈-၃၀)။

အီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာပြီးနောက် ဣသရေလတို့သည် မသိရသော ကတိတော်ပြည်သို့ ခရီးနှင့်ကြ၏။ ခက်ခဲသောခရီးရှည်ကြီးကို ရှေးရှုကြပြီး သင်ခန်းစာအသစ်များစွာကို သင်ယူရန်လိုအပ်ကြသည်။ ကိုယ်တော်သည် လမ်းပြစောင့်မရှု တိုးတက်ကြီးပွားစေရင်း ကိုယ်တိုင်စည်းကမ်းရှိခြင်း၊ ထိန်းချုပ် ခြင်း၊ ဆက်ကပ်ခြင်း၊ အတ္တကင်းမဲ့စွာ ကိုယ်တော်အားယုံကြည်ခြင်းနှင့် နားထောင်ခြင်းများကို သင်ယူစေလိုသည်။

မောရှေသည် မျက်မြင်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၍ လူထုတို့သည် အောင်မြင် ခြင်းရနိုင်ရန် သူ၏စကားကို နားထောင်ရပါသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရိုင်းပင်း နိုင်ရန်နှင့် အသင်းအဖွဲ့စိတ်ထားရှိနိုင်ရန် အတူတကွစခန်းချကြရသည်။ သူတို့ ရှေ့တွင် အတားအဆီးများစွာတို့က စိန်ခေါ်နေသည်။ ထိုစိန်ခေါ်မှုများကြီးမား လာသည်နှင့်အညီ သူတို့မှ ထိုစိန်ခေါ်မှုကိုတုံ့ပြန်ပုံနှင့် မောရှေအားတုံ့ပြန်ခြင်း အပေါ်မူတည်၍ သူတို့၏ဝိညာဉ်ရေးတိုးတက်မှုဖြစ်ပေါ်စေသည်။

တရုတ်တို့၏ဆိုရိုးစကားတွင် “မိုင်တစ်ထောင်ခရီးစဉ်သည် မြေတစ်လှမ်း ဖြင့်သာစတင်သည်” ဟုဆို၏။ ဤစကားပုံသည် ဣသရေလလူမျိုးအတွက် အလွန်မှန်ကန်၍ သူတို့၏မြေလှမ်းတိုင်းတွင် ဘုရားသခင်အား ယုံကြည် ကိုးစားရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်မှာ ဤလူတို့သည် ထိုသင်ခန်းစာများကိုလည်း လွယ်ကူစွာမသင်ယူကြရပါ။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက်**
ခါးသောရေ

သမ္မာကျမ်းစာဇာတ်လမ်းတွင် ဇာတ်ကောင်အသီးသီးတို့မှ အကောင်း အဆိုးစရိုက်အသီးသီးတို့ကို ကပြကြရာ ဇာတ်ကြောင်း၊ နေရာ၊ အချိန်နှင့် လူကြမ်းမင်းသားစသည်တို့ကို အသေးစိတ်ဂရုစိုက်ရပါမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဇာတ် ကြောင်းတစ်ခုတွင် အဓိကအရေးပါဆုံးအရာမှာ ဖြေရှင်းချက်နှင့် ရရှိသော သင်ခန်းစာတို့ဖြစ်သည်။ ဤမှတ်တမ်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းအတိုင်းဖြစ်ရ ပါမည်။

ဇာတ်ဝင်ခန်းတိုင်းတို့တွင် ဘုရားသခင်သည် ပြဿနာဖြေရှင်းသူ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအကျိုးဆောင်သူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ၏လုပ်ဆောင်မှု များသည် မယုံကြည်သူတို့အတွက် ခက်ခဲရှုပ်ထွေးလှ၏။ အဆက်မပြတ် သည်းညှိခြင်းနှင့် နားမထောင်ခြင်းတို့ကြောင့် ရှုပ်ထွေးခြင်းနှင့် ခက်ခဲကြမ်းတမ်း

မှုကိုပင် ကြုံတွေ့ကြရသည်။ မိမိတို့၏မယုံကြည်ခြင်းနှင့် နောင်တမရခြင်းကြောင့် မိမိတို့အပေါ်မှာပင် အခက်အခဲများကျရောက်စေကြသည်။

ထွက်၊ ၁၅:၂၂-၂၇ ကိုဖတ်ပါ။ ပင်လယ်နီကို ဖြတ်သန်းအပြီးတွင် အလျင်ဦးပြုသော ထူးဆန်းသောနိမိတ်သည် အဘယ်နည်း။

ဣသရေလတို့၏အလျင်ဦးဆုံးစာမေးပွဲသည် ရေလိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကြမ်းတမ်းပူပြင်းခြောက်သွေ့သော ကန္တာရအတွင်းဖြစ်၍ မထူးဆန်းပါ။ ခရီးစနှင့်ခြင်းသုံးရက်ပြီးမှ ရေကိုတွေ့ရသော်လည်း သောက်မရဖြစ်နေပြန်သည်။ မာရ (Marah) ဟူသည် “ခါးသည်” အနက်ရှိ၏။ ထိုရေသည် ခါးနေသောကြောင့် ဣသရေလတို့သည် သွေးရူးသွေးတန်းဖြစ်နေကြသည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားရှင်သည် စာနာထောက်ထားကာ သစ်သားတုတ်တစ်ချောင်းအားဖြင့် အလျင်ဦးဆုံးနိမိတ်ကိုပြုခဲ့သည်။ သောက်လိုရသောရေဖြစ်စေသည်မှာ သစ်သားမဟုတ်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ လူထုတို့သင်ယူရမည့်သင်ခန်းစာများမှာ (၁) ကိုယ်တော်အချိန်ကိုသာစောင့်နေရန်နှင့် (၂) ဘုရားရှင်သည် လူသားတို့နှင့်ပူးပေါင်း၍ အလုပ်လုပ်ကြောင်းတို့ဖြစ်သည်။

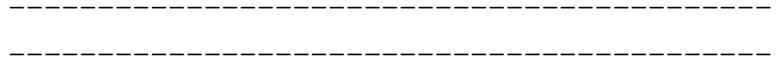
ဣသရေလတို့သည် ဘုရားရှင်ပြုပေးသော နိမိတ်မြောက်မြားစွာ လက်ခံရရှိ၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ဘုရားရှင်အားချီးမွမ်းကြကာ “သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူထသော ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံစဉ်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်တော်မူထသောကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်ဘုရားတူပါသနည်း” (ထွက်၊ ၁၅:၁၁) ဟု သီဆိုခဲ့ကြသည်ကို လျင်မြန်စွာမေ့ပျောက်ကြတော့သည်။ မကျေမနပ်ညည်းညူအပြီးတွင် ထာဝရဘုရားက ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့အားစွဲစေသော “ရောဂါတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ” ဣသရေလအပေါ်တွင် မစွဲစေဘဲ ကွယ်ကာမည်ဟု ကတိပေးတော်မူသည်။ ထိုကတိတော်သည် ဘုရားအပေါ်တွင် တည်ကြည်သစ္စာရှိကြမှသာ ခံစားကြရပါမည်။

သင်ကိုယ်တိုင်အပေါ်သို့ သင်ယူဆောင်သော မည်သည့်ဒုက္ခဆင်းရဲများရှိသနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့်ပူးပေါင်းခြင်းဖြင့် သူသည် သင့်အတွက်လုပ်ပေးနေသောကြောင့် မည်သို့သောနှစ်သိမ့်ခြင်း သင်ရရှိသနည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်**
ငုံးငှက်နှင့် မန္တမုန့်

ဤခရီးသွားနေသူတို့၏ ရာဇဝင်တွင် ပုံစံမျိုးစုံဖြင့် ပုန်ကန်ခြင်းဆက်တိုက်ဖြစ်ပွားနေသည်။ ထိုသူတို့သည် လွန်ခဲ့သောအချိန်တွင် ထာဝရဘုရား၏စောင့်မခြင်း၊ သူတို့၏ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်များကို အမှေသန်သန် မေ့လျော့နေကြတော့သည်။ ယခုလက်ရှိပြဿနာကြောင့် မျက်စိကန်းလျက် သူတို့၏အံ့ဖွယ်အနာဂတ်ကိစ္စတို့ကို မမြင်ကြတော့ပါ။ ဤသည်တို့သည် ယနေ့ဘုရား၏လူတို့ထဲတွင်ပင် ဖြစ်ပျက်နေသည့် အရာတစ်ခုဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၁၆:၁-၃၆ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့၏ညည်းညူခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်၍ မည်သည့်အရာလိုက်လာရသနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် စုံစမ်းခြင်းများစွာတို့သည် အစာနှင့်ပတ်သက်လေ့ရှိသည်။ ဧဒင်ဥယျာဉ်တွင် ကျဆုံးခဲ့ခြင်းသည် ကောင်းမကောင်းသိကျွမ်းရာအသီးကို စားသုံးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည် (ကမ္ဘာ၊ ၂:၁၆၊ ၁၇။ ၃:၁-၆)။ ကန္တာရတွင် ယေရှုအားစုံစမ်းရာတွင် စာတန်သည် အစာဖြင့်ပင် စတင်ပစ်ပေါက်ခဲ့သည် (မသု၊ ၄:၃)။ ဧသောသည်လည်း မိမိ၏အာသီသကို မထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းဖြင့် သားဦးအရာကို ဆုံးရှုံးခဲ့သည် (ကမ္ဘာ၊ ၂၅:၂၉-၃၄)။ ဣသရေလတို့၏ နားမထောင်ခြင်းတို့သည် အစားအသောက်တို့နှင့်ပင် ပတ်သက်နေသည်။

မောရှေသည် နောင်လာနောက်သားတို့အား သတိပေးရာတွင် “လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကိုမွေးရသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသမျှ အားဖြင့် အသက်မွေးရသည်” (တရားဟော၊ ၈:၃) ဟုဆို၏။

မန္တမုန့်ဟူသည် ကောင်းကင်မုန့်ဖြစ်၍ ဣသရေလတို့၏ကန္တာရခရီးစဉ် နှစ် ၄၀ အတွင်း ထာဝရဘုရားမှ စီစဉ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဤဆုအားဖြင့်ပင် ထာဝရဘုရားသည် ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် အရာခပ်သိမ်းစီစဉ်၍ စောင့်မသူဖြစ်ကြောင်း သွန်သင်ပေးသည်။ ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏သဘာဝလွန်ကဲသော မန္တမုန့်စီစဉ် ပေးခြင်းဖြင့် သတ္တမနေ့ဥပုသ်နေ့အားစောင့်ထိန်းခြင်းကို သွန်သင်ပေးသည်။ ရက်သတ္တပတ်တိုင်းတွင် ထူးဆန်းသောနိမိတ်လေးမျိုးဖြစ်ပျက်လေ့ရှိသည်။

- (၁) ငါးရက်အတွင်း နေ့စဉ်အစာအဖြစ် မန္တမုန့်ပေးသနားသည်။
- (၂) သောကြာနေ့တိုင်းတွင် နေ့စဉ်အစာနှစ်ဆပေးသည်။
- (၃) ထိုမန္တမုန့်သည် သောကြာနေ့မှ ဥပုသ်နေ့တိုင်အောင် မပျက်မစီးဘဲနေသည်။
- (၄) ဥပုသ်နေ့ တွင် ဘာမန္တမုန့်မျှ မကျလာပါ။

ထာဝရဘုရားသည် ဥပုသ်နေ့ကို အောက်မေ့စေခြင်းနှင့် ထိုနေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းကို ကျင်းပခံစားရန်အလို့ငှာ ထိုနိမိတ်များကို ပြုပေးခြင်းဖြစ်သည်။ “ထာဝရဘုရားသည် ဥပုသ်နေ့ကို သင်တို့အားပေးတော် မူသည်ကို အောက်မေ့ကြလော့” (ထွက်၊ ၁၆:၂၉) ဟု ထာဝရဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူ၏။

လူသားတို့သည် စားချင်ကြ၏။ စားချင်ရန်ကိုပင် ကျွန်ုပ်တို့ ကို ဖန်ဆင်းထားပြီ။ မြေကြီးသည်လည်း စားစရာကြွယ်ဝစွာပေါက်စေ သည်။ ဘုရားသခင်သည် ထိုစားစရာများကို စားရုံသက်သက် မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့စားသောအစာကို နှစ်သက်စေလိုသည်။ ထိုစားစရာ လက်ဆောင်များနှင့် ၎င်းတို့အား ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းကို မည်သို့ အလွဲအသုံးပြုနိုင်သနည်း။

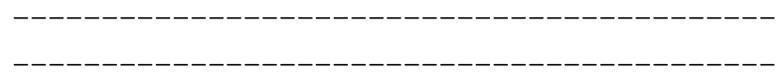
အင်္ဂါနေ့

ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက်

ကျောက်ဆောင်ထဲမှရေ

သဲကန္တာရတွင် ရေမြောက်မြားစွာလိုအပ်သည်။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ငြင်းခုံ၍ ရန်လိုတတ်သောသူများ၊ ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်ကိုးစားခြင်း မရှိသောသူများ၊ ရေပေးနိုင်၊ မပေးနိုင်သည်ကို စုံစမ်းသည့်ကြားတွင် ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့၏ကိစ္စတို့ကို စောင့်မ၏။ သူတို့၏မယုံကြည်ခြင်းဖြင့် အီဂျစ်ပြည်ကို ပြန်လှည့်ကြည့်ကြ၏။

ထွက်၊ ၁၇:၁-၇ ကိုဖတ်ပါ။ ထိုအဖြစ်အပျက်မှ ထိုလူတို့ သည် မည်သည့်သင်ခန်းစာရသင့်သနည်း။

မောရှေသည် ထိုနေရာကို မဿာ (Massah) ဟု သမုတ်သည်။ အနက်ကား စုံစမ်းသည်နှင့် မေရိဘာ (Meribah) “ငြင်းခုံခြင်း” ဟု အနက် ရှိ၏။ ဣသရေလတို့သည် မယုံကြည်သည့်တိုင် ကိုယ်တော်သည် ရေကို ပေးသည်။ အထက်ပါနာမည်နှစ်လုံးတို့သည် ထာဝရဘုရားအား မစုံစမ်းရန်နှင့် မငြင်းခုံရန် ဣသရေလတို့အား အသိပေးခြင်းဖြစ်သည် (ဟောပြော၊ ၃:၇၊ ၈၊ ၁၅)။ ၎င်းတို့တွင် ထာဝရဘုရားသည် လက်တွေ့ပါဝင်သည်သာမက တန်ခိုး တော်နှင့် အချုပ်အခြာအာဏာကို မြင်ခဲ့ကြလျက်နှင့် ဘုရားရှင်၏ကိန်းအောင်း ခြင်းကို မေးခွန်းထုတ်ကြသည်။

“မောရှေသည် ကျောက်ဆောင်ကိုရိုက်ရသော်လည်း သူ့နောက်ကွယ် တိမ်တိုင်ထဲမှ ဘုရားရှင်၏သားတော်သည် မောရှေအနားတွင်ရပ်တည်လျက် အသက်ရေကို စီးဆင်းစေလေသည်။ မောရှေနှင့်လူကြီးတို့မက အဝေးတွင် ရပ်နေသော ပရိသတ်အားလုံးတို့သည် ဘုရားရှင်၏တန်ခိုးတော်ကို မြင်ရကြ သည်။ ထိုတိမ်တိုင်ကိုဖယ်ရှားလိုက်သည်ရှိသော် တောက်ပသောဘုရား၏

အလင်းသည် လူသားတို့အား ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဖြစ်သည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 298).

ရေမရှိပါက အသက်မရှိနိုင်သည်ဖြစ်သဖြင့် ရေသည် အသက်၏ သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာထဲ၌ရှိသောဆဲလ်တို့သည် ရေအလို ရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းရေဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အရိုးတို့တွင်ပင် ရေပါရှိသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သဲကန္တာရတွင် ဣသရေလ တို့အား ရေပေးသည်ဆိုသည်မှာ ထာဝရဘုရားအားယုံကြည်နိုင်ရန် သူတို့၏ လိုအပ်ချက်များကို စောင့်မည့်လက္ခဏာပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် နားထောင် ကြရပါမည်။

နှစ်ရာချီကြာညောင်းပြီးနောက် ရှင်ပေါလုသည် ၁ကော၊ ၁၀း၄ တွင် ဣသရေလတို့ကြုံတွေ့သောအရာတို့သည် ယုံကြည်သူတို့အတွက် ပြိုင်ဘက်ကင်းကြောင်း အသိပေး၏။ ခရစ်တော်သည် လမ်းပြရုံမကဘဲ ရေကိုပင် စီစဉ်ပေးထား (ဆာ၊ ၇၈း၁၅၊ ၁၆) ကာ၊ လိုအပ်သည့်ဝိညာဉ်ရေး အရာများကိုပါ မစပေးသည်။ ရှင်ပေါလုသည် “ထိုကျောက်ကား၊ ခရစ်တော် ပေတည်း” ဟု ဆိုသည်။ သူတို့အတွက် ခရစ်တော်သည် အသက်၏ဇာစ်မြစ် နှင့် ထာဝရအသက်ပေးပိုင်သူဖြစ်တော်မူ၏။ ကျောက်ဆောင်သည် တောင့်တင်း ခိုင်မာစွာ သူ့လူတို့ကိုလမ်းပြသည်။ မိမိကတိတော်တို့ကို မည်သည့်အခါမျှ မပျက်သောကြောင့် မည်သူမဆို ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်အပေါ် စိတ်ချ မှီခိုနိုင်ပေသည်။

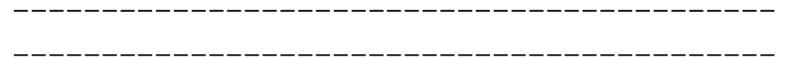
သင်သည် ထာဝရဘုရားအားယုံကြည်ရန် လိုအပ်သောအရာ မည်သည်တို့ရှိမည်နည်း။ သင်သည် သူ့ထံတွင် လုံးလုံးဆက်ကပ် လျက် သူ၏အချိန်ဇယားကိုသာစောင့်ဆိုင်းရန် မည်သို့သင်ယူနိုင်မည် နည်း။ ထိုသို့အမြဲပြုနိုင်ရန် အဘယ်ကြောင့်မလွယ်ကူသနည်း။

**ဗုဒ္ဓပျားနေ့
ယေသရော**

ဩဂုတ်လ ၁၃ ရက်

မောရှေထံသို့ သူ၏ယောက္ခမ ယေသရော (ခေါ်) ရွေလ (ထွက်၊ ၂း၁၈) သည် အလည်ရောက်လာ၏။ ယေသရောသည် မောရှေ၏ဇနီးဇိပေါရ နှင့် သားနှစ်ဦးဂေရရှုနှင့် ဇလျေဇာတို့ကို ယူဆောင်လာ၏။ သူတို့လာကြ သည်ကို မောရှေသိသောအခါ သူတို့အားဆီးကြိုရန် ထွက်သွားလေသည်။

ထွက်၊ ၁၈း၁-၂၇ ကိုဖတ်ပါ။ ထိုလူမျိုးတို့အတွက် အရေးကြီး သောအဘယ်ခြေလှမ်းရှိသနည်း။

ဣသရေလတို့အား ထာဝရဘုရား၏အံ့ဖွယ်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို ကြားရသောကြောင့် ယေသရောလာရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ “ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူမျိုးအတွက် ဖာရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကို လည်းကောင်း၊ လမ်းခရီးတွင်ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခအလုံးစုံကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူကြောင်းကိုလည်းကောင်း မောရှေသည် ယောက္ခမအားကြားပြောလေ၏” (ထွက်၊ ၁၈း၈)။

ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့အတွက် ကြားဝင်ပြုလုပ်သွားသော သဘာဝလွန်လုပ်ရပ်များကြောင့် ယေသရောသည် ဘုရားကိုချီးမွမ်းရာတွင် “အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှလည်းကောင်း၊ ဖာရောဘုရင်လက်မှလည်းကောင်း၊ သင့်ကို ကယ်တော်မူထသော၊ လူများတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် အခြား သောဘုရားတို့ထက် သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူကြောင်းကို ယခုငါသိ၏” (ထွက်၊ ၁၈း၁၀၊ ၁၁) ဟု ဆို၏။

ဤနေရာတွင် ဘုရားသည် မိမိလူတို့အတွက် ပြုလုပ်သောအရာ တို့သည် မှန်ကန်သောဘုရားဖြစ်ကြောင်း လောကသို့သက်သေထူခြင်းနှင့်

ဘုရားမှပြုနိုင်သည့်အရာများ၏ သာဓကတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ယေသရောသည် မှန်ကန်သောဘုရားကို သင်ယူခဲ့ရ၍ ဘုရားရှင်၏လူတို့အတွက် ကောင်းသောအကြံတစ်ခုကိုပင် ပေးကမ်းသွားခဲ့လေသည်။ မောရှေသည် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို မျှတစွာဖွဲ့စည်းရန် လိုအပ်သည်။ ဆက်ကပ်မှုနှင့် သစ္စာ သမာဓိရှိသော တရားသူကြီးများလိုအပ်သည်။ ယေသရောသည်လည်း အောက်ပါ အတိုင်း အရည်အချင်းရှိသူများ (၁) ဘုရားကိုကြောက်သောသူ၊ (၂) စိတ်ချ ယုံကြည်ရသူ (၃) မတရားမှုကိုမုန်းသောသူတို့ကို ရှာဖွေစေ၏။ စာရိတ္တ ကောင်းမွန်၍ အစွမ်းအစရှိသောသူတို့ကို ထောင်အုပ်၊ ရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်နှင့် တစ်ဆယ်အုပ် စသဖြင့် ခန့်အပ်၏။ ထိုသို့မောရှေ၏အုပ်ချုပ်ရေးဝန်သည် လျော့ကျလာကာ ကြီးသောအမှုများကိုသာ သူကိုင်တွယ်သည်။ ထိုသို့ လူသား တို့အတွက် ကောင်းမွန်စွာလုပ်ကိုင်ခဲ့၏။

ယေသရော၏ လိမ္မာသောအကြံကို မောရှေမှ လက်သင့်ခံခဲ့၍ (ထွက်၊ ၁၈:၂၄) အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရား၏ဌာနအသီးသီးတွင် ခေါင်းဆောင်များကို ခန့်အပ်၏ (တရား၊ ၁:၉-၁၈ ထပ်ရှု)။

မောရှေသည် ထိုအဘိုးအိုကြီးကို ပစ်ပယ်ထားကာ မိမိအလုပ် ကိုပင် မိမိလုပ်ကိုင်နေနိုင်သော်လည်း ထိုသို့မပြုပါ။ ဟေဗြဲလူပင် မဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးထံမှ ပညာယူလိုသောသဘောထားမှ အရေး ကြီးသော မည်သည့်သင်ခန်းစာရယူသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁၄ ရက်**
အသက်မုန့်နှင့်အသက်ရေ
၁ကော၊ ၁ဝး၁၁ ကိုဖတ်ပါ။ ဤအဖြစ်အပျက်တို့ကို မည်သည့် အကြောင်းကြောင့် မှတ်တမ်းပြုစုထားရသည်ဆိုသနည်း။

ဣသရေလတို့အပေါ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှတို့သည် ခရစ်တော်၏နောက် လိုက်များတို့အတွက် အန္တရာယ်များကို ရှောင်ရှားနိုင်ရန် စံနမူနာနှင့် သတိ ပေးစာဖြစ်၍ ၎င်းတို့မှ သင်ခန်းစာယူရမည်ဟု ရှင်ပေါလုဆို၏။ ဤအရာ တို့သည် “နောက်ဆုံးကာလတွင်” နေထိုင်ရသောကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင် နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် ယုံကြည်သူ သူ၏လူများကို “တန်ခိုး၊ မေတ္တာနှင့် မိမိကိုယ်ကိုထိန်းချုပ်ခြင်း” (၂တိ၊ ၁:၆၊ ၇) တို့ကို သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖြည့်တင်းပေးသည်။ ထိုသို့ဖြင့် သူတို့သည် ယေရှု ၏သွန်သင်ချက်တို့ကို လိုက်လျှောက်၍ မှန်ကန်သောဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ယေရှုခရစ်တော်သည် အသစ်သောအသက်တာ၏ ဇာစ်မြစ်ဖြစ်သည် (ယောဟန်၊ ၁၄:၆)။ သူကသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို “အသက်ရှင်သောယဇ်၊ သန့်ရှင်း၍ ဘုရားသခင်လက်ခံနိုင်ခြင်း၊ လောကီပုံသဏ္ဍာန်ကိုမဆောင်ကြဘဲ ကောင်းမြတ်သောအရာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောအရာနှင့် စုံလင်သောအရာတည်း ဟူသော ဘုရားသခင်အလိုရှိသောအရာများကို” (ရောမ၊ ၁၂:၁၊ ၂) သိစေ နိုင်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ယေရှုသည် ဤမှတ်တမ်းမှတ်ရာတို့မှ အထူး သဖြင့် မန္တမုန့်နှင့်ရေတို့အား ပုံစံပြုကာ မိမိကိုယ်တိုင်သည် ထိုလူသားတို့ကို သဲကန္တာရအားဖြတ်ကျော်ကာ ဦးဆောင်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်းသွန်သင်ရန် အသုံးပြု ခဲ့သည်။

ယောဟန်၊ ၄:၇-၁၅ နှင့် ယောဟန်၊ ၆:၃၁-၅၁ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ခရစ်ယာန်များအတွက် မည်သည့်အမှန်တရားကို သွန်သင်နေသနည်း။

ရှုမာရီအမျိုးသမီးသည် မည်သည့်နေရာကမျှ သူမ မရရှိနိုင်သော အရာတစ်ခုကို ခရစ်တော်မှပေးကမ်းနေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ သူ့အထဲမှ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင် ကို ငတ်လှပေသည် (ဆာ၊ ၄၂:၁၊ ၂)။

နောက်ပိုင်းတွင်ပင် မန္တမုန့်ကိုစီစဉ်ပေးသူသည် မောရှေမဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်း ယေရှုကရှင်းပြခဲ့သည်။ သို့နှင့် ယေရှုက “ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ငါ့ထံသို့လာသောသူသည် နောက်တစ်ဖန် အဆာအမွတ် မခံရ” (ယော၊ ၆:၃၅)။ ယေရှုက သူသည် အသက်မုန့်ဖြစ်ကြောင်းကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် မိန့်တော်မူခဲ့သည် (ယော၊ ၆:၃၅၊ ၄၁၊ ၄၈)။

သဲကန္တာရ၏မန္တသည် “ကောင်းကင်ကမုန့်” (ယော၊ ၆:၃၁၊ ၃၂) ဖြစ်သကဲ့သို့ ကျောက်ဆောင်မှရေသည်လည်း သူတို့ရေငတ်ပြေစေရန် ခရစ်တော် ပေးသောရေပင်ဖြစ်သည်။ မုန့်နှင့်ရေတို့သည် အပြင်ပန်းတင်မက ဝိညာဉ်ရေး တွင်လည်း ထင်ရှားခြင်းရှိသည်။ ယေရှုသည် “အသက်မုန့်” (ယော၊ ၆:၃၅၊ ၄၈) နှင့် “အသက်စမ်းရေ” (ယော၊ ၄:၁၀၊ ၁၁၊ ၁၄။ ၇:၃၇၊ ၃၈) ဖြစ် သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်ဆာမွတ်ခြင်းသည် ယေရှုကြောင့်သာလျှင် အငတ် ပြေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သောကြာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “From Red Sea to Sinai,” pp. 291-302 in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

ရေကိစ္စပြီးမကြာမီတွင် အန္တရာယ်အသစ်တစ်ခု ရင်ဆိုင်ကြရသည် (ထွက်၊ ၁၇:၈-၁၆)။ ကြမ်းတမ်းရက်စက်သော အာမလက်လူတို့က တိုက်ခိုက် လာသည်။

“အာမလက်လူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် အနန္တ တန်ခိုးတော်တို့ကို မသိကြသည်မဟုတ်၊ ကြောက်ရွံ့ရန်နေသောဘာသာ ဘုရား၏ အချုပ်အခြာအာဏာကိုပင် စော်ကားမော်ကားပြုကြ၏။ အီဂျစ်တို့အပေါ် မောရှေ ပြုခဲ့သောအံ့ဖွယ်နိမိတ်များကို လှောင်ပြောင်ကြကာ ပတ်ဝန်းကျင်လူမျိုးတို့၏ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ကျီစားပြက်ရယ်ပြုကြ၏။ သူတို့၏နတ်ဘုရားတို့ထံတွင် ထိုပေးခြင်းကို တစ်စုံတစ်ဦးမကျန် ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဟု ကတိကဝတ်များ ပြုကြ၍၊ ဣသရေလတို့၏ဘုရားသည် သူတို့အား လုံးဝမခံမရပ်နိုင်ကြောင်း ကြွားပြောကြလေသည်။

ဣသရေလတို့သည် သူတို့အားထိခိုက်ခြိမ်းခြောက်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ သူတို့ မှ သဲကြီးမဲကြီးတိုက်ခိုက်လာရန် မည်သည့်ရန်စမျှလည်းမရှိခဲ့ပါ။ သူတို့၏ မုန်းတီးခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်အားစော်ကားမော်ကားပြုကာ သူ့လူတို့အား ဖျက်ဆီးလိုခြင်းကို ထင်ရှားစွာဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ အာမလက်တို့သည် ရှေးပဝေသဏီကတည်းက အနိုင်အထက်ပြုတတ်သူများဖြစ်၍ သူတို့၏ပြစ်မှု တို့သည် ထာဝရဘုရား၏လက်စားချေခြင်းကို တောင်းဆိုနေသည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ကရုဏာနှင့်နှောင်တ တရားရရန် ခေါ်တော်မူသည်။ သို့သော်လည်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက် အကာအကွယ်မဲ့နေသော ဣသရေလ တို့အပေါ် လက်လွန်ခြင်းသည် သူတို့၏ကြမ္မာဆိုးဂြိုဟ်ဆိုးဝင်ရခြင်းဖြစ်သည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 300).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့အပေါ် ပြုပေးသမျှသောအရာတို့ ကြောင့် ယေသရောသည် မှန်ကန်သောဘုရားကို သိရှိရကြောင်းကို စိတ်သို့မှီးထားပါ (တရား၊ ၄:၄-၈)။ ထိုဥပဒေသတို့သည် ယနေ့တိုင် အောင် အဘယ်ကြောင့်မှန်ကန်နိုင်သနည်း။ မိမိနှင့် မိမိအတန်းအား

မိမိတို့အသင်းတော်သည် လောကသို့ မည်သည့်သက်သေကို ပို့ချနေသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏သဘာဝနှင့် ဝိသေသလက္ခဏာတို့ကို ကမ္ဘာသို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သို့ပေးပို့ရမည်နည်း။

၂။ ဘကော၊ ဘဝး၄ ကိုပြန်ဖတ်ပါ။ ယနေ့ခေတ်လူတို့မှပင် သက်ဝင်နေကြသော ရှေးဟောင်းမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတွင် ဓမ္မဟောင်းဘုရားသည် လက်စားချေခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်းနှင့် ခွင့်မလွှတ်တတ်သောဘုရား၊ ယေရှုနှင့် ဆန့်ကျင်သောဘုရားဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းကို မည်သို့ သိစေနိုင်သနည်း။ ဤကျမ်းချက်သည် ထိုယုံကြည်ခြင်းမှားကြောင်း မည်သို့ဆိုသနည်း။

၃။ အာမလက်လူတို့သည် မှန်သောဘုရားအကြောင်း သင်ယူနိုင်သော အခွင့်အခါရှိသည်ကို အယ်လယ်ဂျီဂျီကံရေးသားချက်များအား ပြန်ဖတ်ပါ။ ယေသရော၏စိတ်ထားနှင့် သူတို့စိတ်ထားနှိုင်းယှဉ်ပါ။ ရှေးဣသရေလတို့နှင့်ထိတွေ့ရသော ထိုလူမျိုးတို့ကို ထာဝရဘုရား၏ တရားစီရင်ခြင်းမှ မည်သည့်သင်ခန်းစာရနိုင်သနည်း။

သင်ခန်းစာ (၈)
သိနာဠိပဋိညာဉ်
ဩဂုတ်လ ၁၆ - ၂၂

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၁၉:၁-၂၀:၁၇။ ဗျာ၊ ၂:၁၂။ တရား၊ ၅:၆-၂၁။ ယာကုပ်၊ ၁:၂၃-၂၅။ ရောမ၊ ၃:၂၀-၂၄။ ရောမ၊ ၁၀:၄။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ပြုသောအကြောင်း၊ သင်တို့ကို လင်းယုန်အတောင်ဖြင့်ထမ်း၍ ကိုယ်ဖို့သိမ်းယူသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ရကြပြီ။ ထိုကြောင့် ယခုသင်တို့သည် ငါ့စကားကို အမှန်နားထောင်၍ ငါ့ပဋိညာဉ်ကိုစောင့်ရှောက်လျှင် အခြားသော လူမျိုးတကာတို့ထက် သင်တို့သည် ငါပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးရှိသမျှသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင်တို့သည်လည်း မင်းစည်စိမ်ရှိသောယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုး၊ သန့်ရှင်းသော လူမျိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်” (ထွက်မြောက်၊ ၁၉:၄-၆)။

ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့ကို အီဂျစ်ပြည်မှထုတ်ဆောင်၍ မည်သည့်နေရာသို့ခေါ်ဆောင်သနည်း။ ကတိပြည်ပြီးနောက် ဘယ်ကိုခေါ်ဆောင်သေးသနည်း။ ပထဝီမြေအနေအထားအရမှန်သည့်တိုင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ရှုထောင့် (Theological) ဖြင့်တော့ မှားယွင်းနေသည်။ “ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုသောအကြောင်း၊ သင်တို့ကို လင်းယုန်အတောင်ဖြင့်ထမ်း၍ ကိုယ်ဖို့သိမ်းယူသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ရကြပြီ” (ထွက်၊ ၁၉:၄) ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သမ္မာကျမ်းစာ၏အဖြေသည် ထိုသူတို့ကို ထာဝရဘုရားမှ မိမိအနားသို့ ခေါ်ယူခြင်းဖြစ်သည်။

လူသားသည် ဘုရားသခင်ထံမှထွက်ခွာသောအခါ သူကပင်လျှင် ရှာဖွေ၍ သူ့ထံသို့ပြန်ခေါ်တော်မူ၏။ ဤအတွက် အကောင်းဆုံးစံနမူနာသည် ဧဒင်တွင် အာဒံနှင့်ဧဝတို့သည် ဘုရားစကားကိုနားမထောင်ဘဲ ပြစ်မှားကာ ပုန်းနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်မှစတင်ကာ “သင်တို့ဘယ်မှာလဲ” (ကမ္ဘာ၊ ၃:၉) ဟု ပြန်ခေါ်၏။ သူကသာလျှင် အလျင်ဦးခြေလှမ်းလှမ်းသည်။ ယေရှု ကပင် “ဝန်လေး၍ပင်ပန်းသောသူတို့၊ ငါ့ထံသို့လာကြလော့။ ငါသည် ချမ်းသာ ပေးမည်။ ငါ့ထမ်းပိုးကိုတင်၍ ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌နည်းခံကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချသောစိတ်သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာ ခြင်းကိုရလိုမိမည်” (မသဲ၊ ၁၁: ၂၈၊ ၂၉)။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးကို ခေါ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အနာဂတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏တုံ့ပြန်မှု အပေါ်၌သာ မူတည်နေသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်**
သိနာတောင်၌

ထွက်၊ ၁၉:၁-၈ ကိုဖတ်ပါ။ သိနာတောင်ခြေတွင် ဘုရား သခင်သည် မည်သည့်ကတိပေးခဲ့သနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့ကို သိနာတောင်သို့ခေါ်ဆောင် လာပြီး မကြာမီတွင် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ဂျီဘဲလ် မူဆာ (Jebel Musa) တောင် (အမြင့်ပေ ၇,၄၉၇၊ ၂၂၈၅ မီတာ) သည် မောရှေနှင့်ဘုရားသခင် မကြာခဏဆုံတွေ့သောနေရာ (ထွက်၊ ၃:၁။ ၁၉:၂။ ၂၄:၁၈) ဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းတွင် ဧလိယသည်လည်း ဤနေရာ၌ ဘုရားနှင့် ဆုံတွေ့ကြ၏ (၃ရာ၊ ၁၉:၈)။ ဣသရေလတို့ကို အီဂျစ်ပြည်မှခေါ်ထုတ်ရန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို ဤတောင်မှာပင် ခေါ်တော်မူသည် (ထွက်၊ ၃:၁၊ ၁၀)။ ထိုအချိန်တွင် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်နှင့် ယာကုပ်တို့၏ဘုရားမှ

ဦးဆောင်နေကြောင်း သင်္ကေတဖြစ်စေပြီး လွတ်မြောက်လာသော ဣသရေလ တို့နှင့်အတူ ဤနေရာတွင် ဘုရားကိုကိုးကွယ်ရန် မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏ (ထွက်၊ ၃:၁၂)။

နောက်ထပ် နှစ်လခရီးနှင့်ပြီးသည့်နောက်တွင် သိနာသို့ရောက်လာ ကြရာ (ထွက်၊ ၁၉:၁) တစ်နှစ်ခန့်ပင် စခန်းချနားကြရသည် (ထွက်၊ ၁၉:၁။ တော၊ ၁၀:၁၁၊ ၁၂)။ ထိုနှစ်အတွင်းတွင် ပညတ်ပေါင်းများစွာတို့ကို ထုတ်ပြန်သည် (ထွက်၊ ၁၉-၄၀။ ၀တ်၊ ၁-၂၇။ တော၊ ၁:၁-၁၀:၁၀)။ ဣသရေလတို့၏ သိနာတောင်၌နားနေခြင်းသည် မောရှေ၏ပထမစာအုပ် ငါးအုပ်၏ အဓိကအကြောင်းအရာအဖြစ် ပါရှိသည်။ ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ် ထားသောလူမျိုးဖြစ်ခြင်းနှင့် နတ်စားရပ်တို့ကို မကိုးကွယ်သည့်တစ်မျိုး တည်းသောလူမျိုးဖြစ်ခြင်းကို ဤနေရာတွင် အုတ်မြစ်ချလာခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်မှအစပြု၍ ဣသရေလတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့လေ သည်။ လူမျိုးတို့သည် နားထောင်ခြင်းရှိ၍ ဘုရားနှင့်ဆက်ဆံနေသရွေ့ ထိုသူ တို့သည် ထာဝရဘုရား၏အထူးပိုင်ဆိုင်သောဘဏ္ဍာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးနှင့် သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရားထံတော်တွင် ဆက်ကပ် ထားသောလူမျိုး၊ ဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်အား ပတ်ဝန်းကျင်လူမျိုး များထံသို့ ဖော်ပြရမည့်လူမျိုးဖြစ်ကြမည်ဖြစ်သည်။ တခြားသောလူတို့ကို ထာဝရဘုရားနှင့်ဆက်သွယ်စေကာ ထာဝရဘုရား၏လမ်းစဉ်နှင့် ပညတ်တော် တို့ကို သွန်သင်ပေးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လောကကြီးအား ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်ကို သိကျွမ်းစေသော အထူး လူမျိုးများဖြစ်ရန် ဘုရားအလိုတော်ရှိသည်။

ဤပဋိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်နှင့် သူ့လူတို့စပ်ကြား တရားဝင် လူသားများအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုသောပဋိညာဉ်ဖြစ်၏။ ထိုပဋိညာဉ်၏အထွေထွေ ပုံသေနည်းသည် ကျမ်းချက်တိုင်းတွင် အနည်းငယ်ကွဲလွဲမှုတော့ရှိသည်။ “ငါသည်

သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်” (ထွက်၊ ၆း၇။ ၀တ်၊ ၂၆း၁၂။ ယေရမိ၊ ၂၄း၇။ ယေရမိ၊ ၃း၃၃။ ဟေဗြဲ၊ ၈း၁၀။ ဗျာ၊ ၂၁း၃)။

“ထာဝရဘုရား၏ အထူးပိုင်ဆိုင်သောဘဏ္ဍာ” ဖြစ်ကြောင်းကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ မည်သည့်အထူးခံစားခွင့်ပါဝင်မည်နည်း။ မည်သည့်အထူးတာဝန်ရှိမည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁၈ ရက်**
ဆုလက်ဆောင်အတွက်ပြင်ဆင်ခြင်း

ထွက်၊ ၁၉း၉-၂၅ ကိုဖတ်ပါ။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို လက်ခံရန် ဘုရားသည် ဣသရေလတို့အား မည်သို့ပြင်ဆင်စေသနည်း။

သိနာတောင်တွင် ပညတ်တော်ကိုပေးသောအခါ ဣသရေလတို့ ပြုရမည့်အရာများကို ဘုရားသခင်သည် အသေးစိတ်သွန်သင်ပေးသည်။ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းခြင်းသည် ဘုရားထံသို့ လုံးလုံးလျားလျားဆက်ကပ်ခြင်းကို ဖော်ပြသည့်အရာဖြစ်သည်။ ရောက်လာမည့် ဘုရားသခင်၏အနန္တဘုန်းတော်အတွက် သူတို့သည် ပြင်ဆင်ထားရပါမည်။ ရောက်လာသောအခါ “မိုးချုန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်းနှင့်တကွ မိုးတိမ်တိုက်လွှမ်းမိုး၍ ကြီးသောအသံနှင့် တံပိုးမြည်သဖြင့် တပ်၌ရှိသောလူအပေါင်းတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏” (ထွက်၊ ၁၉း၁၆)။

ထိုပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့သည် ဘုရားသခင်ဖွင့်ဆိုချက်၏ဗဟိုနှင့် ကျမ်းစာ၏ကျင့်ဝတ်တို့ပင်ဖြစ်ကြ၏။ လူသားတို့အတွက် ကောင်းကင်မှချပြသောစံနှုန်းဖြစ်၍ စကြဝဠာအားလွှမ်းမိုးလျက် ထာဝရတည်မြဲ၏။

သမ္မာကျမ်းစာ၏မှတ်တမ်းအရ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို ကြေညာခဲ့ပြီး (ထွက်၊ ၁၉း၁၉။ ၂၀း၁။ တရား၊ ၅း၄၊ ၅၊ ၂၄) ကိုယ်တော်တိုင်ရေးသားသည် (ထွက်၊ ၂၄း၁၂။ ထွက်၊ ၃း၁၈။ တရား၊ ၅း၂၂။ အထူးဆုအဖြစ် မောရှေထံသို့နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ပေးတော်မူသည် (ထွက်၊ ၃၂း၁၉။ ထွက်၊ ၃၄း၁။ တရား၊ ၁၀း၁၊ ၂)။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်းတွင် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို “သက်သေခံချက်” (ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် ‘edut၊ ထွက်၊ ၃း၁၈) သို့မဟုတ် “ပဋိညာဉ်စကား” (ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် dibre habberiti၊ ထွက်၊ ၃၄း၂၈) ဟုခေါ်သည်။ တရားဟောရာကျမ်းတွင် “ပဋိညာဉ်ကျောက်ပြား” (တရား၊ ၉း၉၊ ၁၁၊ ၁၅) ဟုခေါ်သည်။ နှစ်ကျမ်းစလုံးတွင် “ပညတ်တော်ဆယ်ပါး” ဟု အသုံးမပြုပါ။ (ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် ပညတ်တော်ကို မစ်စ်ဝပ် - mitzwot ဟုဆို၏)။ ထိုနှစ်ကျမ်းတို့တွင် “စကားဆယ်ရပ်” ဟုသာ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ဖော်ပြသည်။ ဟေဗြဲတွင် “aseret haddebarim” ဟုဆိုကာ အဓိပ္ပာယ်သည် “စကား၊ စာကြောင်း၊ အရာဝတ္ထု၊ ပြောဆိုမှု၊ ရာဇဝင်၊ ကတိတော်နှင့် ပြောဆိုသည်” ဟု အနက်ရှိသည် (ထွက်၊ ၃၄း၂၈။ တရား၊ ၄း၁၃။ တရား၊ ၁၀း၄)။

ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို အနည်းငယ်ကွဲလွဲမှုရှိသော ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့်ရေးသားထားရာ ပထမတစ်ခုသည် ထွက်၊ ၂၀း၁-၁၇ နှင့် ဒုတိယတစ်ခုသည် တရား၊ ၂၁း၃-၂၁ တို့ဖြစ်သည်။ ဒုတိယတစ်ခုမှာ သိနာပြီးနောက် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်အလွန်မှ ကတိတော်ပြည်သို့ မဝင်ရမီလေးတွင် မောရှေမှ ဣသရေလတို့အား နှုတ်ဖြင့်ဟောပြောခြင်းဖြစ်သည် (တရား၊ ၁း၃၊ ၄။ တရား၊ ၄း၄၄-၄၇)။ ဤအခြေအနေကြောင့် အနည်းငယ်ကွဲလွဲနေခြင်းဖြစ်သည်။

ရှင်ပေါလုသည် ပညတ်တော်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာအဖြစ် အတိုချုံးရာတွင် ထိုပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့မှပင် ကိုးကားထားသည် (ရောမ၊ ၁၃း၈-၁၀)။ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူသောကြောင့် ထိုချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ပညတ်တော်၏အချုပ်အခြာပင်ဖြစ်၏ (၁ယော၊ ၄း၁၆)။

ထိုပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်ကို သင်မည်သို့နားလည်သနည်း။ မည်သည့်အနက်ရှိ၍ ၎င်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဩဂုတ်လ ၁၉ ရက်**

ပညတ်တော်ဆယ်ပါးဆုလက်ဆောင်

ထွက်၊ ၂၀:၁-၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါး၏ဥပဒေ သသည် အဘယ်နည်း။ မည်သို့ဖွဲ့စည်းထားသနည်း။

ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့သည် အမိန့်ဖြင့်မစတင်ဘဲ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ပြုသောအရာများဖြစ်သည့် “ငါသည် သင်တို့ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏” (ထွက်၊ ၂၀:၂) ဟူသောစကားဖြင့် အစပြုသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ဣသရေလတို့ကိုကယ်နှုတ်ပြီးနောက်မှ သူ၏အလိုတော်ကို ဖော်ပြသည်။ ထိုပညတ်တော်တို့ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာအခြေခံကာ ဘုရားသခင်ပြုခဲ့သမျှတို့ကို ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရင်း စောင့်ထိန်းရန်ဖြစ်သည်။

ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတွင် ဘုရားသခင်၏သတင်းစကားသော့ချက်သည် “မေတ္တာ” (ရောမ၊ ၁၃:၁၀) ဖြစ်သည်။ အကြီးဆုံးသောပညတ်တော်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာပညတ်ပင်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်း (တရား၊ ၆:၅) နှင့် အိမ်နီးချင်းများကိုချစ်ခြင်း (ဝတ်၊ ၁၉:၁၈) တို့ဖြစ်သည်။ ပထမပိုင်းပညတ်တော်လေးပါးတို့တွင် ဘုရားသခင်အားချစ်ခြင်းနှင့် ဒုတိယခြောက်ပါးတို့တွင်မူ လူသားအချင်းချင်းချစ်ခြင်းဟု အနက်ပြန်ရသည်။ ထိုပညတ်

ဆယ်ပါးတို့သည် အရာခပ်သိမ်းအထက်တွင် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်း (ဒေါင်လိုက်မေတ္တာ) ဖြင့်အစပြု၍ အချင်းချင်းလေးစားခြင်းလိုအပ်ကြောင်း (အလျားလိုက်မေတ္တာ) ဖြင့် ဆက်ထားသည်။

(၁) ပထမပညတ်တော်သည် ဘုရားသခင်ကို ပထမနေရာ၊ အထွတ်အထိပ်တွင်ထားကာ ရိုသေစွာပြုခြင်း။

(၂) ဒုတိယပညတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ပြိုင်ဘက်ကင်းသောနေရာကို အခြားသောအရာ ရုပ်တု (ရုပ်တုကိုယ်ထည် - Physical၊ ပုံဆောင်မှု - Symbolic သို့မဟုတ် ဝိညာဉ်ရေး - Spiritual) တို့ဖြင့် အစားမထိုးရပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏အသန့်ရှင်းဆုံးချစ်ခြင်းဖြင့်ချစ်ရန်။

(၃) တတိယပညတ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အား ကြည်ညိုလေးစားခြင်း။

(၄) စတုတ္ထပညတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏နေ့ရက်ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်း။

(၅) ပဉ္စမပညတ်တော်သည် မိဘအားရိုသေခြင်း။

(၆) ဆဌမပညတ်တော်သည် အသက်ကိုတန်ဖိုးထားခြင်း။

(၇) သတ္တမပညတ်တော်သည် ထိမ်းမြားခြင်းကို တန်ဖိုးထားခြင်း။

(၈) အဋ္ဌမပညတ်တော်သည် သူတစ်ပါး၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို လေးစားခြင်း။

(၉) နဝမပညတ်တော်သည် သူတစ်ပါး၏ဂုဏ်သိက္ခာကို ထောက်ရှုခြင်း။

(၁၀) ဒသမပညတ်တော်သည် မည်သည့်အတ္တစိတ်ကမျှ မိမိ၏စရိုက်ကို မဖျက်ဆီးစေခြင်း။

ယေရှုက “ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့” (ယောဟန်၊ ၁၄:၁၅။ ၁ယော၊ ၄:၂၀၊ ၂၁) ဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ စစ်မှန်သောနားထောင်ခြင်းသည် ယေရှုအား မေတ္တာနှင့်ကျေးဇူးပြုခြင်းဖြစ်ပြီး မိမိ၏ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ပြုသောမေတ္တာပင်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်

ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်

ပညတ်တော်၏အမျိုးမျိုးသောလုပ်ဆောင်ချက်များ

ပညတ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်ကို ဖော်ပြသည်။ ဘုရားသည် သန့်ရှင်းမြတ်နိုးစွာ ကောင်းမြတ်တော်မူသည်နည်းတူ ပညတ်တော်သည်လည်း ထိုသို့ဖြစ်၏။ ရှင်ပေါလုသည် “ပညတ်တရားသည်လည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိ၏” (ရောမ၊ ၇:၁၂)။

ကျမ်းစာတွင် ပညတ်တရားကို အကောင်းမြင်ခြင်းရှိ၏ (မသဲ၊ ၅:၁၇၊ ၁၈။ ယော၊ ၁၄:၁၅။ ၁ကော၊ ၇:၁၉)။ ပညတ်တရားကို ကဗျာ ဖွဲ့သည် (ဆာ၊ ၁၁၉)။ ပညတ်တော်ကို သီချင်းဆိုသည် (ဆာ၊ ၁၉)။ နေ့ရောညပါဆက်ကပ်သည် (ဆာ၊ ၁:၂။ ယောရှု၊ ၁:၈)။ ပညတ်တော်သည် အဆိုးမှကာကွယ်၍ ဉာဏ်ပညာကျန်းမာချမ်းသာခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ရရှိစေသည် (တရား၊ ၄:၁-၆။ သုတ္တံ၊ ၂-၃)။

(၁) ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်သည် လွတ်လွတ်လပ်လပ်အသက်ရှင်နိုင်ရန် ကျယ်ပြန့်သောနေရာဖန်တီးပေးသော စည်းရုံးနှင့်တူ၏။ ၎င်း၏အပြင်ဘက်တွင် အန္တရာယ်၊ ပြဿနာ၊ ရှုပ်ထွေးခြင်းနှင့် သေခြင်းကပင် စောင့်နေကြောင်းသတိပေး၏ (ကမ္ဘာ၊ ၂:၁၆၊ ၁၇။ ယာကုပ်၊ ၂:၁၂)။

(၂) ပညတ်တော်ဟူသည် အပြစ်ကိုလွှတ်ပေးသောသူနှင့် အသက်တာကို ပြောင်းလဲပေးသောယေရှုထံ ညွှန်ပြပေးသောဆိုင်းဘုတ်ကြီးနှင့်တူ၏ (၂ကော၊ ၅:၁၇။ ၁ယော၊ ၁:၇-၉)။

ဤသို့ဖြင့် ပိုင်ဒဂိုဂိုစ် (paidagogos) ခေါ် အုပ်ထိန်းသူအဖြစ် ရပ်တည်နေပါသည် (ဂလာတီ၊ ၃:၂၄)။

ယာကုပ်၊ ၁:၂၃-၂၅ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သည်ကိုဆိုလို၍ ပညတ်တော်သည် မကယ်တင်နိုင်သည့်တိုင် ထိုစကားလုံးတို့သည် မည်မျှအရေးပါသည်ကို မည်သို့ဖော်ပြနေသနည်း။

ကြည့်မှန်သည် သင်၏ချွတ်ယွင်းချက်များကို ဖော်ပြနိုင်သော်လည်း ကြည့်မှန်သည် မကုသနိုင်ပါ။ ကြည့်မှန်သည် ပြဿနာကိုညွှန်ပြ၍ အဖြေကိုတော့မပေးနိုင်ပါ။ ပညတ်တရားသည် ထိုနည်းတူပင်ဖြစ်၏။ ပညတ်တော်စောင့်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တွင် ဖြောင့်မတ်လိုသောသူသည် ကြည့်မှန်အားဖြင့် မိမိတို့၏ချွတ်ယွင်းချက်များကို ပျောက်ကင်းစေလိုသောသူနှင့်တူလိမ့်မည်။

ကယ်တင်ခြင်းသည် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ရရှိသည်။ ခရစ်ယာန်တို့သည် ပညတ်တော်မလိုတော့ကြောင်း၊ စောင့်ထိန်းရန်ပင်မလိုတော့ဟု ပြောဆိုကြသည်။ ပညတ်တော်သည် အပြစ်၏အနက်ကို ဖွင့်ပေးသည်ဖြစ်၍ ရှင်ပေါလုက “ပညတ်တရားအားဖြင့်သာ အပြစ်သဘောကို ငါသိရ၏” (ရောမ၊ ၇:၇) ဟုဆို၏။ အထက်က လွဲမှားသော အယူသည် ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆက်နွှယ်နေလေ၏။ ပညတ်တော်ရှိသောကြောင့် ဧဝံဂေလိတရားလိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လိုက်လျှောက်ရန် မည်သို့ကြိုးစားခဲ့ဖူးသနည်း။ သင်၏ကယ်တင်ခြင်းသည် ၎င်းအပေါ်မူတည်ပါသလား။ မဟုတ်ပါက ဧဝံဂေလိတရားကို သင်အဘယ်ကြောင့် လိုအပ်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့

ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်

ပညတ်တော်သည်ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ဘုရား၏ကတိတော်

ရောမ၊ ၃:၂၀-၂၄ ကိုဖတ်ပါ။ ပညတ်တော်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းမရနိုင်သည်ကို ရှင်ပေါလုသည် ရှင်းလင်းစွာ ပြောကြားသော်လည်း ထိုပညတ်တော်ကို မိမိအသက်တာတွင် မည်သို့လုပ်ဆောင်စေရမည်နည်း။

ဟေဗြဲဘာသာတွင် “ဒါဘာရိမ်” (dabarim) ကို ပညတ်တော် ဆယ်ပါးအကြောင်း မောရှေရေးသားရာတွင် အသုံးပြု၍ (ထွက်၊ ၃၄:၂၈။ တရား၊ ၄:၁၃။ တရား၊ ၁၀:၄) “ပညတ်တရား” ဟု အနက်မရှိဘဲ “နှုတ် ကပတ်တော်” ဟု အနက်ရှိ၏။ ဤနှုတ်ကပတ်တော်သည် “ဒါဘာ” (အနည်း ဆိုင်နာမ်) သည် “ကတိတော်” ပင်ဖြစ်နိုင်သည်။ နေရာတော်တော်များများ တွင် (၃ရာ၊ ၈:၅၆။ ၆ရာ၊ ၁:၉။ နေဟမိ၊ ၅:၁၂၊ ၁၃။ တရား၊ ၁:၁၁။ တရား၊ ၆:၃။ တရား၊ ၉:၂၈။ ယောရှု၊ ၉:၂၁။ ယောရှု၊ ၂၂:၄။ ယောရှု၊ ၂၃:၅) တို့တွင် “ဒါဘာ” ကို နာမ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကြိယာအဖြစ် လည်းကောင်း ကတိတော်နှင့်ပတ်သက်၍ အနက်ပြန်ထား၏။

အယ်လင်ဂျီဂိုက်ကသည် ပညတ်တော်နှင့်ပတ်သက်၍ “ပညတ်တော် ဆယ်ပါးတို့သည် ကတိတော်ဆယ်ပါးဖြစ်ကြသည်” (The SDA Bible Commen- tary, vol. 1, p. 1105) ဟုဆိုသည်။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို ဘုရား၏ ကတိတော်များဖြစ်၍ လမ်းမှန်သို့ပို့ဆောင်ကာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အံ့ဖွယ် အရာများပြုပေးသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ နားထောင်ရပါမည်။

ရာမ၊ ၁၀:၄ ကိုဖတ်ပါ။ ခရစ်တော်သည် ပညတ်တော်ကို စုံလင်စေသည်ကို မည်သို့နားလည်သနည်း။

ရှင်ပေါလုက ခရစ်တော်သည် ပညတ်တော်၏ “တဲလို့စ်” (telos) ဖြစ်သည်ဟုဆိုရာတွင် ပယ်ဖျက်သည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ခရစ်တော်သည် ပညတ် တော်၏ပန်းတိုင်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုသည်။ သူ၏ယဇ် ပူဇော်ခြင်းသည် ပညတ်တော်၏ခိုင်မာမှုနှင့် ထာဝရရပ်တည်ခြင်းကို အဆုံး မသတ်ပါ။

တစ်ဖက်တွင် ပေါလုသည် ပညတ်တော်၏အရေးပါခြင်းကို ဖော်ပြ ရာတွင် တရားဝင်ဖြစ်ခြင်း၊ တည်မြဲသောဩဇာရှိခြင်းတို့ကို ဖော်ပြသည် (ရော၊ ၃:၃၁။ ၁ကော၊ ၇:၁၉။ ဂလာတီ၊ ၅:၆)။ “တဲလို့စ်” ၏ အဓိပ္ပာယ်မှန်သည် ပန်းတိုင်နှင့်သာပတ်သက်၍၊ အချိန်နှင့်မပတ်သက်ပါ။ ထာဝရဘုရားပညတ် တော်၏အနက်မှန်ကို ဖွင့်သောသောသည် ယေရှုပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်သဖြင့် ခရစ်တော်သည် ပညတ်တော်ကိုပျက်ပြယ်စေခြင်း၊ ဖယ်ရှားပယ်ဖျက်ခြင်းမရှိ ခဲ့ပါ။ ခရစ်တော်သည် ပညတ်တော်၏ပန်းတိုင်ဖြစ်သည်။ ပညတ်တရား ကလည်း သူ့ကိုပင် ရည်ညွှန်းထားသည်။

ပညတ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ယေရှုထံမည်သို့ညွှန်ပြ သနည်း။ ပညတ်တရားသည် ယေရှုကိုညွှန်ပြခြင်းအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အကြောင်း မည်သည့်အရာကိုဖော်ပြပေးသနည်း။

သောကြာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “The Law Given to Israel,” pp. 303-310, and “Satan’s Enmity Against the Law,” pp. 331-342, in *Patriarchs and Prophets* ကိုဖတ်ပါ။

“ထာဝရဘုရားသည် ပညတ်တရားတို့ကို ကြောက်မက်ဖွယ်ခမ်းနား ထည်ဝါစွာ မိန့်ကြားခြင်းဖြင့် မိမိ၏ဝိသေသလက္ခဏာကို ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမြင့် စေလိုသည်။ လူထုတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်နှင့်ပတ်သက် သမျှတို့ကို အမြင့်ဆုံးသော ရိုသေမှုကို ဆက်သကြရပါမည်” (Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, p. 303).

ရိုသေမှုပြုခြင်း၏ဥပဒေသည် ယနေ့တိုင်အောင်ပင် တည်မြဲနေ သည်။ ဘုရား၏ကြီးမြတ်ခြင်း၊ သာလွန်ရပ်တည်ခြင်းနှင့် ဩဇာကြီးမားခြင်း တို့မှ စီးဆင်းလာသည်။ ဘုရား၏ဘုန်းတော်ကိုမြင်တွေ့၍ နှလုံးပိတ်ဖြစ်လျက်

မာန်မာန်လျော့ကျစေသည်။ ဘုရား၏သန့်ရှင်းခြင်းကို အနီးကပ်မြင်တွေ့လေလော၊ မိမိအသက်တာ၏မစုံလင်ခြင်းကို သာ၍သဘောပေါက်လာလေဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်၏ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲပေးခြင်းနှင့် သူနှင့်ပုံသဏ္ဍာန်တူလိုသော ဆန္ဒပွားများစေသည်။

ကိုယ်တော်နှင့်ပညတ်တရားတို့၏သန့်ရှင်းခြင်းကို သိကျွမ်းလာသော အခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့အစား အသေခံတော်မူခြင်းကို လုံးဝမှီခိုအားကိုးလိုလာသည်။ ယေရှုသည် ဘုရားရှင်ကို မိမိသခင်နှင့် မိမိရှင်ဘုရင်အဖြစ် လက်ခံပါက သူခိုင်းစေသောအရာတို့သည် နားထောင်ရန် မခက်ခဲကြောင်း (မသု၊ ၁၁:၂၈-၃၀) မိန့်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်က ကောင်းကင်၏ပညတ်တရားသည် ထာဝစဉ်တည်မြဲသည် (မသု၊ ၅:၁၇-၂၀)။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားကို မေတ္တာနှင့်ကျေးဇူးတင်ခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်သူသည် လွတ်လပ်စွာသူပေးနေသော ကယ်တင်ခြင်းနှင့် စုံလင်သောသူ့မိတ်သဟာယကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ခံစားကြရပါမည်။ ပညတ်တရားစောင့်ရှောက်ခြင်း၏အကျိုးကျေးဇူးဖြင့် ပျော်ရွှင်နေစဉ် (ကျူးလွန်ခြင်းသည် နာကျင်ခက်ခဲခြင်းဖြစ်စေ) ပညတ်တရားအားဖြင့် ကယ်တင်သည်မဟုတ်ဘဲ ယေရှုရှင်သည်သာ ကယ်တင်တော်မူသည်ကို သိကျွမ်းကာ ပျော်ရွှင်ခြင်းခံစားကြရပါမည်။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ပညတ်တော်ရရှိရန် ပြင်ဆင်ခြင်းသည် သူတို့လိုအပ်နေသော ရိုသေမှုပြုရမည့်သူကိုပါ သိကျွမ်းလာကြသည်။ ယနေ့အသင်းတော်နှင့် သူ၏အသက်တာတွင် ထာဝရဘုရားအား ထိုရိုသေမှုပြုခြင်းအဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဖြည်းဖြည်းချင်းရှိလာမည်လား၊ ပျောက်လွင့်မည်လား။

၂။ ပဋိညာဉ်၏ပုံသေနည်းကို စိတ်စွဲမှတ်ပါ။ “ငါသည်သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြမည်။” ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့အနက်ရှိ၍ တစ်ဦးစီနှင့် အဖွဲ့လိုက်မည်သို့ဖော်ပြကြမည်နည်း။

၃။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိစေခိုင်းသောအရာကို ပြုလုပ်နိုင်သော ခွန်အားပေးသည်။ အယ်လင်ဂျီဂိုက်သည် “သူစေခိုင်းသမျှကို ထောက်ကူသည်” ဟု ဆို၏ (Christ’s Object Lessons, p. 333). သူ၏ကတိတော် “ဒါဘာ” ကို လက်တွေ့မည်သို့ကျင့်သုံးကြမည်နည်း။

၄။ ကပ်တိုင်နောက်ပိုင်းတွင် ပညတ်တရားကို ဖယ်ရှားခဲ့ပြီဟူသော အဆိုကို မည်သို့တုံ့ပြန်ရမည်နည်း။ အမှန်ဖယ်ရှားခဲ့သောအရာတို့သည် မည်သည်တို့နည်း။

သင်ခန်းစာ (၉)
ပညတ်တော်ဖြင့်ရှင်သန်ခြင်း
ဩဂုတ်လ ၂၃ - ၂၉

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၂၁:၁-၃၂။ ၂၂:၁၆-၂၃:၃၃။ ၄ရာ၊
၁၉:၃၅။ မသဲ၊ ၅:၃၈-၄၈။ ရောမ၊ ၁၂:၁၉။ မသဲ၊ ၁၆:၂၇။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးတို့အား ပြန်ပြော
သောစကားဟူမူကား၊ ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်
ကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။ ငါ့ကိုကိုးကွယ်သောအမှု၌
ကိုယ်သုံးဖို့ငွေဘုရား၊ ရွှေဘုရားမလုပ်ရ” (ထွက်မြောက်၊ ၂၀:၂၂၊
၂၃)။

ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့ကို ပတ်ဝန်းကျင်လူတို့နှင့် ခြားနား
စေလိုသည်။ သူ၏ဦးဆောင်မှုတွင် သစ္စာခံသော အသိုက်အဝန်းအဖြစ် တည်စေ
လိုသည်။ ပညတ်တရားတော်ကို ဝန်ခံစေလိုသည်။ တရားစီရင်သူများကိုလည်း
ပညတ်တရားလက်အောက်တွင်လည်းကောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်း
ထိုသို့သွန်သင်စေလိုသည်။ မိဘတို့သည်လည်း အရေးကြီးသောကဏ္ဍတွင်
တာဝန်ရှိစေသည်။

မည်သည့်ရိုးရာဓလေ့မှာမဆို ပညတ်တရားသည် စံနမူနာ၊ ပန်းတိုင်၊
ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပညတ်တရားကိုပေးသောသူ၏ ဝိသေသလက္ခဏာတို့ကို
ဖော်ပြသည်။ သာဓကတစ်ခုမှာ၊ ဖာရောသည် ဟေဗြဲလူငယ်များကို သေဒဏ်
ထုတ်ပြန်ရာတွင် ထိုပညတ်သည် သူ၏ယုတ်မာခြင်းကို ပြသသည်။ ရှင်ဘုရင်

တစ်ပါးသည် ၁၈ နှစ်အထက် လူငယ်များကို အခမဲ့ပညာရေးစနစ်ကို ပြဋ္ဌာန်း
သည်ဆိုပါစို့။ ပြည်သူ့အများတို့သည် ထိုရှင်ဘုရင်၏သဘောထားပြည့်ဝ
ရက်ရောခြင်းနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်စေလိုခြင်းတို့၏ သက်သေအထောက်
အထားအဖြစ် မြင်တွေ့ရကြလိမ့်မည်။

ပညတ်တရားတော်သည် ထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏ကောင်းမြတ်ခြင်း၊
မေတ္တာ၊ တန်ဖိုး၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အဆိုးပေါ်သူ၏ကန့်သတ်ချက်တို့ကို
ဖော်ပြသည်။ ပညတ်တရားတော်သည် သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်သည်နည်းတူ
ဘုရားသခင်သည်လည်း သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်၏။ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော
အသက်တာကို ပေးထားသည်နည်းတူ ပညတ်တရားတော်သည်လည်း အန္တရာယ်
ရန်စွယ်တို့မှ ကာကွယ်သည်။ ထာဝရဘုရားအားရိုသေခြင်း၊ အချင်းချင်း
ရိုသေခြင်း၊ အသက်တာကိုအလေးထားခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အုပ်စိုးခြင်း
နိယာမဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်**
ပဋိညာဉ်၏ဓမ္မသတ်

သိနာတောင်၌ ပညတ်တရားကိုပေးရာတွင် သူ့လူတို့သည် သူ့နှင့်
ဆက်သွယ်၍ သန့်ရှင်းသောအသက်တာဖြင့် အသက်ရှင်နိုင်ကြမည့် အခြေခံ
လမ်းစဉ်ကို ချမှတ်ပေးသည်။ ပညတ်တရားကို နေ့စဉ်အသက်တာတွင် လက်တွေ့
ကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်သဖြင့် ဘုရားသခင်သည် “ပဋိညာဉ်၏ဓမ္မသတ်” (Code of
the Covenant) ကိုပါ ထပ်၍ပေးတော်မူ၏။ ၎င်းတို့ကို မှန်ကန်စွာအသုံးပြုခြင်း
နှင့် စောင့်ထိန်းခြင်းသည် တရားသူကြီးတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်သည်။

“ထိုလူတို့၏စိတ်နှလုံးတို့သည် ကျွန်ဘဝနှင့် နတ်စားခြင်းတို့ကြောင့်
ယုတ်ညံ့သည်ဖြစ်၍ ကျယ်ပြန့်လှသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားဆယ်ပါး
တို့ကို စုံလင်စွာလက်ခံကျင့်သုံးနိုင်ရန် ပြင်ဆင်မှုမရှိပါ။ ထိုပညတ်တော်ဆယ်ပါး
တို့အပေါ် မိမိတို့၏တာဝန်ရှိခြင်းကို စုံလင်စွာသိကျွမ်း၍ လိုက်နာဆောင်ရွက်

နိုင်ရန် ဖြည့်စွက်ကျင့်ဝတ်သီလများကိုပါ ထပ်ပေးသည်။ ထိုဖြည့်စွက်ချက်တို့သည် ပညတ်တရားဆယ်ပါးတို့၏ အခြေခံမူများပင်ဖြစ်သည်။ ထိုပညတ်တရားများကို ဉာဏ်တော်အနန္တရှင်မှ ပြုစုထားသည်ဖြစ်၍ စီရင်ခြင်းဟုခေါ်ဆိုကာ တရားသူကြီးတို့မှ တရားစီရင်ရာတွင် အသုံးပြုကြရပါမည်။ ပညတ်တရားဆယ်ပါးတို့နှင့်မတူဘဲ ထိုဥပဒေသတို့ကို မောရှေကိုသာချပေး၍ သူမှလူထုကို ထပ်ဆင့်သွန်သင်ရန်ဖြစ်သည် (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 310).

ထွက်၊ ၂၁:၁-၃၁ ကိုဖတ်ပါ။ ထိုဟေမြဲလူတို့သည် ကျွန်မျှသာ ဖြစ်သဖြင့် လူသတ်မှုနှင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ထိခိုက်ခြင်းတို့အတွက် မည်သည့် စည်းမျဉ်းအမိန့်ပေးထားသနည်း။

ထို “ပဋိညာဉ်၏ ဓမ္မသတ်” တို့ကို ထွက်မြောက်ရာကျမ်း၏ အခန်းကြီး အမြောက်အမြားတွင် ရေးသားထားသည် (ထွက်၊ ၂၁:၁-၂၃:၁၉)။ ထိုဓမ္မသတ်အားလုံးနှင့် ပညတ်တရားတော်တို့သည် တစ်ဟုန်ထိုးလျှောက်ကျလာသော ဆိုးသွမ်းခြင်းကို ဟန့်တားရန်နှင့် စည်းစနစ်ရှိသော လူမှုအဖွဲ့အစည်းတည်ဆောက်ရန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်များအတွက် ပညတ်တရားသည် အထူးသတ်မှတ်သော တရားဥပဒေဖြစ်သောကြောင့် ရက်စက်ယုတ်မာသောယနေ့ခေတ်၊ အလယ်ခေတ်ကျွန်စနစ်တို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်၍မရပါ။ ဟေမြဲကျွန်တို့သည် ကာကွယ်ခြင်းနှင့် တန်ဖိုးထားခြင်းခံရသည်။ ယနေ့နှင့်အလယ်ခေတ်တွင်မူ သခင်တို့သည် ကျွန်တို့ကို မိမိကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းသဖွယ် စိတ်ကြိုက်လုပ်ချင်သလိုလုပ်ကြသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ပညတ်တရားသည် ထူးခြားစွာစည်းမျဉ်းသတ်မှတ်၏။ ကျွန်ဘဝကို ခြောက်နှစ်သတ်မှတ်ထားသည် (ထွက်၊ ၂၁:၁၊ ၂။ ယေရမိ၊ ၃၄:၈-၂၂)။ သတ္တမနှစ်တွင်

ကျွန်အားလုံး မိမိသခင်ထံဆက်လက်နေလိုသောသူမှလွဲ၍ လွတ်မြောက်စေရသည်။ သခင်တို့သည် ထိုသူတို့အား ဥပုသ်နေ့တွင် အနားပေးရသည် (ထွက်၊ ၂၀:၉၊ ၁၀)။ သူတို့၏အခြေခံလိုအပ်ချက်များကို စီစဉ်ပေးရသည်။

ယနေ့ခေတ်ကမ္ဘာတွင် ယုတ်မာစွာ တရားဝင်ကျွန်မွေးမြူခြင်း စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း၊ ၎င်းတို့၏ဥပဒေသတို့သည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ မည်သို့ကျန်ရစ်နေနိုင်မည်နည်း။ ၎င်းဥပဒေသတို့ကို တိုက်ထုတ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့မည်သို့လုပ်ရမည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်**
နောက်ထပ်ပညတ်တရားများ

ထာဝရဘုရားသည် ကရုဏာတော်ဖြင့် တရားသူကြီးတို့အား အခြေအနေအရပ်ရပ်တို့တွင် လူထု၏ပစ္စည်းဥစ္စာများနှင့်ဆိုင်သော ရပိုင်ခွင့်များကို မည်သို့ကိုင်တွယ်ရမည်ဆိုသည်များကို သင်ကြားပေးထားသည်။ အဖြစ်အပျက်တချို့တို့ကို စာရင်းပြုစုထားရာ၊ နွားထိတစ်ကောင်သည် အိမ်နီးချင်း၏ နွားထီးတစ်ကောင်အားတိုက်ခိုက်သော်၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကို ခိုးယူ၍ရောင်းခဲ့သော်၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည် သူတစ်ပါး၏ ဥယျာဉ်တွင် ကျက်စားခဲ့သော်၊ ငှားရမ်းထားသောပစ္စည်းတစ်ခု အခိုးခံရခဲ့သော်၊ ငှားရမ်းထားသောတိရစ္ဆာန်သည် သေခဲ့သော် စသည်ဖြင့် လုပ်ရိုးလုပ်ထုံးများ ချပြထားသည် (ထွက်၊ ၂၁:၃၃-၂၂:၁၅)။

ထွက်၊ ၂၂:၁၆-၂၃:၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဤပညတ်တရားတို့တွင် မည်သည့်အချက်များပါဝင်၍ မည်သို့ဖြေရှင်းရမည်နည်း။

ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားတို့တွင် အချက်များစွာပါရှိသည်။ သူတစ်ပါးအားနှိမ့်ကျစေခြင်းနှင့် အရှက်ခွဲခြင်းများနှင့်ပတ်သက်သောအမှု တိတိကျကျပါရှိသည်။ မည်သည့်အမြတ်ထုတ်အသုံးချခြင်းမျိုးကိုမျှ ဘုရားအလိုမရှိပါ။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အပြစ်ထဲသို့ ယိမ်းယိုင်နေသူတို့၏စိတ်နှလုံးကို ပြုပြင်ပေး၍ လူသားတို့၏လိုအင်ဆန္ဒကို ထိန်းချုပ်ပေးသည်။ အဆိုးများကို ပပျောက်စေရမည်။ လူမှုအသိုက်အဝန်းကို လုံခြုံစေခြင်းနှင့် ကောင်းမွန်သော လူလူချင်းဆက်ဆံရေးတို့ကို တည်ဆောက်ရမည်။ လှုပ်ရှားမှုအားလုံးတို့ကို တရားမျှတခြင်းနှင့် မေတ္တာကသာလွှမ်းမိုးရပါမည်။

ထွက်၊ ၂၃:၁၀-၁၉ ကိုဖတ်ပါ။ အရေးကြီးသောမည်သည့် အချက်များပါဝင်သနည်း။

ဥပုသ်နေ့နှင့် ဝတ်ပြုခြင်းပွဲနေ့တို့သည် ကယ်တင်ခြင်း၏ရာဇဝင်တွင် အရေးကြီးသောအဖြစ်အပျက်၊ အောက်မေ့ရာနေ့ရက်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဝတ်ပြုခြင်းသည် ဘာသာရေးလှုပ်ရှားမှုအားလုံးတို့၏ အခြေခံဖြစ်သောကြောင့် ဂရုတစိုက်ကျင်းပပေးရသည်။ ဖန်ဆင်းစဉ်အခါက ဥပုသ်နေ့ကို တည်ထောင်ထား၍ (ကမ္ဘာ၊ ၂:၂၊ ၃။ ထွက်၊ ၂၀:၈-၁၁)၊ ဣသရေလတို့၏လွတ်မြောက်ခြင်းနှင့် ရွေးနုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ဆက်စပ်နေ (တရား၊ ၅:၁၂-၁၅) ရုံမက၊ ထာဝရဘုရားကို ဖန်ဆင်းရှင်၊ ရွေးနုတ်ရှင်နှင့် သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြသည် (မာကု၊ ၂:၂၇၊ ၂၈)။

ဣသရေလတို့အား တောင်းဆိုထားသည့် အရေးကြီးသောနှစ်စဉ်ပွဲတော်သုံးခုရှိသည်။ (၁) ပသခါပွဲတော် (သို့မဟုတ်) တဆေးမပါသောပွဲတော် (မတ်လအလယ်မှ ဧပြီလအလယ်အတွင်း) ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ (၂) ပင်တေကုတ္တေပွဲ (သို့မဟုတ်) သီးနှံရိတ်သိမ်းပွဲ (ရက်သတ္တပတ်ပွဲ) ဖြစ်သည်။ ပထမပွဲတော်မှ ရက်သတ္တခုနစ်ပတ်တွင်ကျင်းပသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရက်ပေါင်း

၅၀ ဖြစ်လာသည်။ (၃) တဲတော်ပွဲ (ယာယီမဏ္ဍပ်များ) သင်္ဂေပွဲတော် ဓမ္မစည်းဝေးပွဲတို့ဖြစ်ကြသည် (စက်တင်ဘာလအလယ်နှင့် အောက်တိုဘာလအလယ်တွင် ကျင်းပသည်) (ထွက်၊ ၃၄:၁၈-၂၆။ ဝတ်၊ ၂၃:၄-၄၄။ တော၊ ၂၈:၁၆-၂၉:၄၀။ တရား၊ ၁၆:၁-၁၆)။

အင်္ဂါနေ့ ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက်

ထာဝရဘုရား၏ မူလအစီအစဉ်
ထွက်၊ ၂၃:၂၀-၃၃ ကိုဖတ်ပါ။ ကတိတော်ပြည်ကိုသိမ်းယူရန်
ထာဝရဘုရားသည် မည်သည့်စနစ်ကိုအသုံးပြုရန် ဆန္ဒရှိသနည်း။

ဣသရေလတို့သည် နယ်မြေအသစ်ရရန်၊ တိုက်ခိုက်ရန် ဘုရားရှင် မရည်ရွယ်ပါ။ သူတို့ထံအပ်နှံရန်ဖြစ်သည်။ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်နှင့် ယာကုပ်တို့ထံတွင် ဣသရေလကိုပေးရန် ထာဝရဘုရားကတိပြုတော်မူသည်။

ကတိတော်ပြည်ကို သိမ်းယူရမည့်ပုံစံကို ပင်လယ်နီဖြတ်သန်းစဉ်ကပင် တင်ဆက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သူတို့ကိုသတ်ပစ်ရန် ကြံစည်သောသူတို့အား ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ဘက်မှ တိုက်တော်မူ၍ အနိုင်ယူပေးခဲ့သည် (ထွက်၊ ၁၄:၁၃၊ ၁၄)။ ထာဝရဘုရားသည် ပြောင်မြောက်စွာကြားဝင်လာ၍ အီဂျစ်တို့ကို ဖျက်ဆီးပစ်၏။ ထိုနည်းတူ အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် (Sennacherib) အချိန်တွင် လက်နက်အစုံနှင့် ချီတက်လာသော ကောင်းစွာလေ့ကျင့်ထားသည့် အာရှုရိတပ်မတော်ကြီးအား ဣသရေလလူတို့မှ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုရဘဲ ထာဝရဘုရားသည် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ဟေဇကီသည် ပုရောဖက်ဟေရှာယထံမှလာသော ထာဝရဘုရား၏စကားကို ယုံကြည်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် အောင်နိုင်ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏ (၄ရာ၊ ၁၉:၃၅။ ဟေရှာ၊ ၃၇:၃၆)။

ထာဝရဘုရားသည် ထိုကတိတော်ပြည်ကို ချက်ချင်းလက်ငင်းပေးမည်မဟုတ်ဘဲ နောင်နှစ်ပေါင်း ၄၀၀ ကျော်စောင့်ရမည်ကို အသိပေးထားသည် (ကမ္ဘာ၊ ၁၅:၁၃-၁၆) မှာ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ အကြောင်းရင်းသည် ခါနာန်ပြည်တွင် နေထိုင်သူတို့သည် ဆိုးသွမ်းသောကြောင့် နောင်တသံဝေဂတရားရနိုင်ရန် ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ကာလတစ်ရပ် ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သည် ဆက်လက်၍ ဆိုးသွမ်းနေသည်။ ဘုရားသခင်ကို ပုန်ကန်မြဲပုန်ကန်ကြသဖြင့် သူတို့၏အပြစ်ဒုစရိုက်တို့သည် ပြည့်စုံသောအခါ သူတို့၏နယ်မြေကို ဟေဗြဲလူတို့နေစရာအဖို့ ထာဝရဘုရားသည် ပေးအပ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်လေတော့၏။

ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့အား ဣသရေလတို့အရှေ့မှ နှင်ထုတ်ရာတွင် ထိရောက်သောနည်းစနစ်နှစ်ခုကိုပင် အသုံးပြုရန် ကတိပေးသည်။ (၁) ဆိုးသွမ်းသောလူမျိုးတို့အပေါ် တုန်လှုပ်ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတို့ကို ဖြစ်စေမည်။ (၂) ပျားတူတို့သည် ထိုလူမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်လိမ့်မည်။ ဣသရေလတို့သည် ထိုနေရာသို့ ခြေမချမီ ရန်သူတို့သည် မိမိတို့နေရာကိုစွန့်၍ “နောက်သို့လှည့်စေမည်” (ထွက်၊ ၂၃:၂၇၊ ၂၈)။

ထိုကတိတော်ပြည်ကို အောင်မြင်စေသော အဓိကဇာတ်ကောင်သည် ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းဆောင်သူသည် ဣသရေလအား လမ်းပြပို့ဆောင်၍ နယ်မြေတို့ကိုသိမ်းယူပြီး ကာကွယ်သောခရစ်တော်ပင်ဖြစ်သည်။ နေ့အချိန်၌ တိမ်တိုင်းနှင့် ညအချိန်တွင် မီးတိုင်ဖြင့် လမ်းပြသောသူသည် သူပင်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ကောင်းကင်၏အမြင့်ဆုံးဩဇာပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်သဖြင့် ဣသရေလသည် သူ့စကားကို သေချာဂရုစိုက်နားထောင်ရပေမည် (ထွက်၊ ၂၃:၂၁)။ ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်နှင့် ဦးဆောင်ခြင်းကို ပမာမခန့်ပြုခြင်းနှင့် မယုံကြည်ခြင်းသည် မိမိတို့၏ရှေ့ရေးကို ရှုပ်ထွေးစေနိုင်သည်။

ထိုနတ်စားတို့ကိုပင်လျှင် မိမိတို့၏လမ်းစဉ်ကိုပြောင်းလဲရန် အချိန်နှစ်ပေါင်းများစွာပေးသည်မှာ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်

ကြောင့်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုကရုဏာတော်ကို လက်မခံငြင်းပယ်သော သူများအတွက် အကန့်အသတ်ရှိကြောင်းဖြင့် မည်သည့်သင်ခန်းစာ ရရှိနိုင်သနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ဩဂုတ်လ ၂၇ ရက်**
မျက်စိအတွက်မျက်စိ

မသဲ၊ ၅:၃၈-၄၈ ကိုဖတ်ပါ။ လက်တုံ့ပြန်မှုဥပဒေကို ယေရှုမည်သို့ဆိုသနည်း။ ယနေ့အချိန်တွင် မည်သို့ကျင့်သုံးသင့်သနည်း။

တောင်ပေါ်ဒေသနာတွင် ယေရှုခရစ်တော်သည် ပြည်သူတို့နှင့်ရင်းနှီးသောဓမ္မဟောင်းကျမ်းထဲက ကျမ်းချက်များကို ကောက်နုတ်သည်။ သို့သော်လည်း လက်ရှိရာဘီတို့မှ ပညတ်တရား၏ မူလဆိုလိုရင်းကိုဖယ်ရှားကာ အနက်ပြန်ဆိုမှုကို တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူသားတို့၏ရိုးရာဓလေ့သည် နှုတ်ကပတ်တော်၏ဆိုလိုရင်းကို ဖုံးဖိထားရုံမက တချို့နေရာ (ဥပုသ်နေ့နှင့် ပတ်သက်သောစည်းမျဉ်းမြောက်မြားစွာကို ပြုစုကြသည်) တွင် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကိုပင် လွဲချော်စေသည်။ ယေရှုသည် ထိုပညတ်တရားတို့၏ မူလဆိုလိုရင်းကို သူ၏နှုတ်ထွက်စကားဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ဆောင်ပေးသည်။

တောင်ပေါ်ဒေသနာတွင် ယေရှုသည် သူ၏ဓမ္မပရိသတ်တို့အား ထိုမူလရည်ရွယ်ချက်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကို ညွှန်ပြခြင်းဖြင့် မှားယွင်းနေသော အနက်ပြန်ခြင်းတို့ကိုပြုပြင်ရန် ရည်ရွယ်သည်။

ထွက်၊ ၂၁:၂၄ ၏ “မျက်စိအတွက်မျက်စိ၊ သွားအတွက်သွား” ကို မသဲ၊ ၅:၃၈ တွင် ကောက်နုတ်၍ “သင်တို့ကြားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သို့သော် ငါဆိုသည်ကား” ဟု လက်တုံ့ပြန်ခြင်းဥပဒေကို ရှင်းပြ၏။ ဤကျမ်းချက်ကို အခြားကျမ်းတွင်လည်း အသုံးပြုထားသည် (ဝတ်၊ ၂၄:၂၀။ တရား၊ ၁၉:၂၁)။

ဤပညတ်တရား၏မူလရည်ရွယ်ချက်သည် လူသားတစ်ဦးစီလက်တို့ ပြန်ခြင်းကိုဆန့်ကျင်ရန် ဖန်တီးထားသည်။ အလျင်ဦးစုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းမပြုဘဲ ရန်ငြိုးဟောင်းများကို လက်တို့ပြန်ခြင်းမှ ရပ်တန့်စေရန်ဖြစ်သည်။ ထိုခိုက် နာကျင်ခြင်းကို တရားစီရင်သူတို့မှ လေ့လာအကဲဖြတ်ပေး၍ သင့်လျော်သော နှစ်နာကြေးငွေသားကို သတ်မှတ်ကာပေးဆောင်ရန်ဖြစ်သည်။ လူသားတို့၏ “ဥပဒေကို လက်တစ်လုံးကြားအသုံးပြုခြင်း” ကို ရပ်တန့်စေရန် ဤအလေ့ အထကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မျှတစွာ ဘုရား၏ပညတ်တရားအတိုင်းသာ ပြုလုပ်ရပါမည်။ ဤလူမှုရေးဥပဒေတို့ကို မောရှေထံသို့ အပ်နှင်းတော်မူသော ယေရှုခရစ်တော်သည် ထိုဥပဒေတို့၏အနက်ကိုသိသဖြင့် သူသည် မှန်ကန် သောမူလရည်ရွယ်ချက်သို့ အရောက်ပို့ဆောင်နိုင်သည်။ ထိုလှုပ်ရှားမှု၏ နောက်ကွယ်တွင် မျှတခြင်း၊ ကြားဝင်စေ့စပ်ခြင်းနှင့် ငြိမ်းချမ်းခြင်းတို့ရှိသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က မျှတခြင်းဆိုသည်မှာ လက်တို့ပြန်ခြင်းပါမှ ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ ထိုပညတ်တရားတို့ကို မှန်ကန်စွာအသုံးပြု ခြင်းသည် မျှတခြင်းနှင့် လက်တို့ပြန်ခြင်းတို့စပ်ကြားတွင် ချိန်ခွင်လျှာညီစေ ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

နောင်တစ်နေ့တွင် မျှတခြင်းသည် ရောက်လာမည်ဖြစ်သဖြင့် ယခုလောကတွင်တွေ့ရသော မမျှတခြင်းအားလုံးတို့ကို မည်ကဲ့သို့ သိကျွမ်းနားလည်စေသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက်**
လက်တို့ပြန်ခြင်း

“ချစ်သူတို့၊ သူတစ်ပါးသည် သင်တို့ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်ပြန်၍ မတုံ့ပြန်ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကို အခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကိုစီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်” (ရောမ၊ ၁၂:၁၉။ တရားဟော၊ ၃၂:၃၅)။

ဤနေရာတွင် မည်သည့်အမိန့်တော်နှင့် ကတိတော်ပါရှိ၍ မည်သို့တစ်ခုနှင့်တစ်ခု နီးကပ်စွာရှိကြသနည်း။

ယခုတွင် မရရှိနိုင်သောမျှတခြင်းကို ဘုရားသခင်ယူဆောင်လာသည် ထိတိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးတို့အထဲတွင် ထိခိုက်နာကျင်စေခြင်းတို့အတွက် မျှတသောပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်ရန် တရားသူကြီးတို့သည် တာဝန်ရှိ၏။ သို့သော် လည်း မျှတစွာတရားစီရင်နိုင်ရန် အချက်အလက်များ အလျင်လိုအပ်သည်။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်အချိန်က ပညတ်ဆရာတို့သည် ကိုယ်ပိုင်လက်တို့ ပြန်နိုင်ရန် တံခါးဖွင့်ထားပေးသည်မှာ ပြဿနာဖြစ်သည်။ ဥပဒေ၏အခြေခံ သဘာဝတရားကို ဖြုတ်ထားခဲ့သဖြင့် ကနဦးရည်ရွယ်ချက်မှ လွဲချော်သွား တော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ပညတ်တရား၏တားမြစ်ချက်ကို ဆန့်ကျင် ၍ ကာကွယ်နေကြသည်။

မသဲ၊ ၆:၄။ မသဲ၊ ၁၆:၂၇။ လုကာ၊ ၆:၂၃ နှင့် ၂၀၊ ၄:၈ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့သည် ဆုပေးဒဏ်ပေးခြင်းဥပဒေသ အပေါ် ယေရှု၏အမြင်ကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

ယေရှုသည် ဆုပေးဒဏ်ပေးခြင်း ဥပဒေသအား မဆန့်ကျင်ပါ။ မျှတခြင်းသည် အခြေခံသဘာဝတရားဖြစ်၍ အသက်တမျှအရေးပါသည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မိမိကိုယ်ကို တရားသူကြီး၊ ခုံသမားနှင့် စီရင်ချက် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်သူအဖြစ် နေရာယူခြင်းမပြုရပါ။ တရားမျှတခြင်း ကို လမ်းလွဲသွေဖည်စေရန် လွယ်ကူလှပါတကား။ နာကျင်စေခြင်းအား တုံ့ပြန် ရန် ကျွန်ုပ်တို့တာဝန်မဟုတ်ပါ။ ဆိုးသွမ်းခြင်းတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ

ပကတိရှိနေသောရုံးတော်ကပင် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ၎င်းသည် တရားသူကြီး၏တာဝန်သာဖြစ်သည်။

ဤအချက်တွင် ယေရှုသည် “ကောင်းကင်ဘုံခမည်းတော်သည် ပြည့်စုံသည်နည်းတူ” ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ပြည့်စုံခြင်းရှိကြရန် မိန့်တော်မူ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားကဲ့သို့ မည်သို့ပြည့်စုံနိုင်မည်နည်း။ အတ္တကင်းသော မေတ္တာသည် ဘုရားသခင်၏ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ဆက်စပ်သည်။ ရန်သူကို ချစ်ရန်နှင့် နှောင့်ယှက်သူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးရန်ပင် တပည့်တော်တို့အား သွန်သင်တော်မူသည်။ စစ်မှန်သောစုံလင်ခြင်းဟူသည် မထိုက်တန်သော သူများကိုပင်ချစ်ခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ကရုဏာထားခြင်း (လု၊ ၆း၃၆) တို့ ဖြစ်သည်။ ဤဥပဒေနှင့်လုပ်ဆောင်ရသောအရာတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာကို ရောင်ပြန်ဟပ်စေသည်။

မိမိတို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း နေ့စဉ်ချစ်တတ်ရန် မည်သည့်နည်းလမ်းများရှိသနည်း။ ဤကိစ္စတွင် အဘယ်ကြောင့် မိမိအတ္တအားအသေသတ်ရန် လိုအပ်သနည်း။

သောကြာနေ့ **ဩဂုတ်လ ၂၉ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “The Law given to Israel,” pp. 310-314, in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူ၏နယ်ပယ်တွင်ပင် နေရသဖြင့် ရန်သူ၏ ပါးနပ်သောလှည့်ကွက်တွင် ထိခိုက်နာကျင်နေမည်မှာ အဆန်းတော့မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကျဆုံးသောလောကကြီး၏ အပြစ်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒုက္ခဆင်းရဲမခံရသူတွေရှိပါမည်လား။ အသက်တာ၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလော။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ကြီးကြပ်စီစဉ်နိုင်သော ခွန်အားပေးတော်မူသည်။

“ကယ်တင်ရှင်မြတ်သည် လိုအပ်သောအချိန်တွင် ထောက်မခြင်းကို ပို့ဆောင်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်လမ်းခရီးကိုလည်း သူ၏ခြေတော်ရာဖြင့် ပြသတော်မူ၏။ ကျွန်ုပ်၏ခြေကိုစူးသော ဆူးငြောင့်သည် သူ၏ခြေကိုပါ စူးလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားထမ်းစေသော ကပ်တိုင်ကိုလည်း သူအလျင်ဦး ထမ်းနှင့်ပြီ။ ဝိညာဉ်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းရရှိနိုင်ရန် ပဋိပက္ခကိုပင် အခွင့်ပေး တော်မူသည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲကာလသည် ဘုရား၏လူတို့အတွက် ကြောက်မက် ဖွယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း စစ်မှန်သောယုံကြည်သူတို့သည် အထက်သို့မျှော်ကြည့် သဖြင့် ကတိတော်သည် သူ့အားဝန်းရံနေသည်ကို ယုံကြည်ခြင်းမျက်စိဖြင့် မြင်တွေ့ရလိမ့်မည်” (Ellen G. White, The Great Controversy, p. 633).

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ ရာစုနှစ်များစွာအတွင်းတွင် ထာဝရဘုရားသည် နတ်စားလူသား တို့အား သူတို့၏ပြည်မှ နှင်ထုတ်သည်မက ဖျက်ဆီးပစ်သည်ဟုပင် လူတို့သည် ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှ ပါသည်။ သို့သော် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် မျှတခြင်းကို ဖော်ဆောင် ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ထိုကိစ္စတို့တွင် ဘုရား၏မျှတခြင်းသာမက မေတ္တာ ကိုပါပြသပါကြောင်း မည်သို့သိရသနည်း။

၂။ ရန်သူကိုမက မိမိကိုမှန်းသောသူပင်လျှင် ချစ်၍ “ကောင်းကင် ဘုံအဘသည် ပြည့်စုံတော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း ပြည့်စုံ ခြင်းရှိကြလော့” (မသ၊ ၅း၄၈) ဟူသည်ကို စွဲမှတ်လော့။ အခြား သောပညတ်တို့ကို ပေးပြီးသည်နှင့် အဘယ်ကြောင့် ဤပညတ်ကိုပါ ထပ်မိန့်ရပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် “စုံလင်” ခြင်းသည်ပင် “ကောင်းကင်ဘုံအဘကဲ့သို့” စုံလင်ရန် မိန့်တော်မူသနည်း။

၃။ ရှင်ပေါလုသည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားနှင့် ၎င်း၏လုပ်ငန်း တာဝန်ကိုမြှင့်တင်ကာ ပညတ်တရားတော်အား အလွဲသုံးခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည်။ “သင်တို့သည် ပညတ်တရားလက်အောက်တွင်မရှိ။ ကျေးဇူးတရားလက်အောက်တွင်ရှိ၏” (ရောမ၊ ၆:၁၄) သည် မည်သည့် အနက်ရှိသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်တရားကို မည်သို့အလွဲ သုံးနိုင်သနည်း။

၄။ မျှတခြင်းနှင့် လက်တုံ့ပြန်ခြင်းတို့သည် မည်သို့ခြားနားသနည်း။ ထိုနှစ်ခုတို့သည် လုံးလုံးလျားလျားကွဲပြားသောအနက်ရှိသလော။ သို့မဟုတ် ဆိုလိုရင်းတူညီနေသော အယူအဆတစ်ခုလော။ မျှတခြင်း ကို လိုလားတောင့်တခြင်းသည် လက်တုံ့ပြန်လိုသောသဘောမဟုတ် သည်ကို မည်သို့သိရှိနိုင်မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ (၁၀)
ပဋိညာဉ်နှင့်ပုံစံကြမ်း

ဩဂုတ်လ ၃၀ - စက်တင်ဘာလ ၅

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၂၄:၁-၁၈။ ၁ကော၊ ၁၁:၂၃-၂၉။ ဝတ်၊ ၁၀:၁၊ ၂။ ယေဇကျေ၊ ၃၆:၂၆-၂၈။ ထွက်၊ ၂၅:၁-၉။ ထွက်၊ ၃၁:၁-၁၈။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“မောရှေသည်လည်း လူများရှိရာသို့လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားအလုံးစုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စီရင်တော်မူချက်အလုံးစုံကိုလည်း ကောင်း ပြန်ကြား၍၊ လူအပေါင်းတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်ဟု တစ်သံတည်းပြန်ပြောကြ၏” (ထွက်မြောက်၊ ၂၄:၃)။

၎င်းတို့၏ဘုရားဖန်ဆင်းရှင်နှင့် ရွေးနုတ်ရှင်ကိုယ်တော်သည် သူ့လူ တို့အထဲတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူလိုသည်။ သူနှင့်ရင်းနှီးစွာ မိတ်သဟာယဖွဲ့နိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အား ဖန်ဆင်းထားသည်။ သူတစ်ပါးနှင့် အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ မိတ်သဟာယ ဖွဲ့ခြင်းရရှိနိုင်ရန် အချိန်ယူပြီး ကြိုးစားအားထုတ်မှသာ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ထာဝရ ဘုရားနှင့် အထက်အောက် (ဒေါင်လိုက်) ဆက်ဆံခြင်းသည်လည်း ထိုနည်းတူ ပင်ဖြစ်၏။

ထာဝရဘုရားနှင့်ဆက်ဆံပါက စိတ်ခွန်အားတက်ခြင်းနှင့် တိုးတက် ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် သူ့အတွက်အချိန်ပေးပါမှ ရရှိလိမ့်မည်။ လက်တွေ့ ကျကျပြောပြလျှင် နှုတ်ကပတ်တော်လေ့လာခြင်း (ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား

စကားပြောနေသည်။ ဆုတောင်းခြင်း (ဘုရားထံတွင် ရင်ဖွင့်ခြင်း)၊ ခရစ်တော်၏ သေခြင်းနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းတို့ကို သက်သေခံရမည်။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းချီးပေးခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတစ်ပါးတို့အတွက် ကောင်းချီးများစီးဆင်းရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

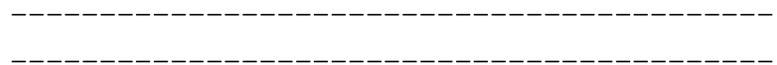
ဆုံမှတ်သည် ဘုရားသာဖြစ်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့မဖြစ်ရပါ (ဟောပြော၊ ၁၂:၁၊ ၂)။ ဘုရားသခင်နှင့်ဆက်သွယ်ခြင်းအားဖြင့် သူ၏သွန်သင်ချက်တို့ကို လိုက်လျှောက်နိုင်သော ခွန်အားရရှိနိုင်သည်။ နောက်ဆုံးသောကာလ၏ ယုံကြည်သူမျိုးဆက်တို့ကို “ဘုရားသခင်၏ပညတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယေရှု၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း စောင့်ရှောက်သောသန့်ရှင်းသူ” ဟု ဆိုရသည် မှာ အလွန်သင့်လျော်ပါသည် (ဗျာ၊ ၁၄:၁၂)။

ရိုးရှင်းစွာပြောရလျှင် ဘုရားသခင်ကိုချစ်၍ ထိုအချစ်ကြောင့် သူ့စကားကိုနားထောင်ရ၏။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဩဂုတ်လ ၃၁ ရက်**

စာအုပ်နှင့် အသွေး

ထွက်၊ ၂၄:၁-၈ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားနှင့် လူသားစပ်ကြား ပဋိညာဉ်တရားကို အတည်ပြုခြင်းတွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုဖတ်ကြားခြင်းနှင့် အသွေးဖျန်းခြင်းသည် မည်သည့် အခန်းကဏ္ဍအဖြစ်ပါဝင်သနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာ၏အသက်ရှင်သောဘုရားသခင်သည် မိတ်သဟာယဘုရားဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်အတွက် အရေးကြီးသည့်အရာမှာ အရာတစ်ခု၊ အစီအစဉ်တစ်ခုမဟုတ်ဘဲ လူပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသည်

လူသားတို့ကို အနီးကပ်စောင့်ကြည့်သည်။ သူ၏မူလရည်ရွယ်ချက်သည် လူသားတို့နှင့် တစ်ကိုယ်ရေပေါင်းသင်းဆက်ဆံရန်ဖြစ်သည်။ ဘုရားဟူသည် “မေတ္တာ” ဖြစ်သည်နည်းတူ မိတ်သဟာယကို ဂရုစိုက်သည်။ မေတ္တာမရှိဘဲနှင့် မိတ်သဟာယလည်း မဖွဲ့နိုင်ပါ။

ယေရှုက “ငါသည်လည်း မြေကြီးနှင့်ခွာ၍ မြောက်ထားခြင်းခံရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံသို့ငါ့ဆွဲမည်” (ယော၊ ၁၂:၃၂) ဟုဆိုသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏လူ့ကျင့်ဝတ်၊ မှန်သောအယူဝါဒနှင့် ကောင်းသောစာရိတ္တတို့တင် စိတ်ဝင်စားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သောဆက်ဆံရေးကိုပါ တည်ဆောက်ချင်သည်။ ဖန်ဆင်းစဉ်အခါက (ကမ္ဘာ၊ ၁-၂) တို့တွင် မိတ်သဟာယအကြောင်းပါဝင်သည်... (၁) ထာဝရဘုရားနှင့် ဒေါင်လိုက် မိတ်သဟာယ (ဥပုသ်နေ့) နှင့် (၂) အလျားလိုက်မိတ်သဟာယသည် လူလူချင်းအကြား (ထိမ်းမြားခြင်း) ဖြစ်သည်။

သိနာတောင်၏ပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြုခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူသားတို့နှင့် အထူးမိတ်သဟာယဖွဲ့လိုသည်။ ထိုပွဲတော်တွင် ထိုလူတို့သည် “ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှကို ကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်” ဟု နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ကြွေးကြော်ကြလေသည်။ သူတို့သည် ပြုလိုသောဆန္ဒရှိသည့်တိုင် သူတို့၏ကျိုးပဲ့ခြင်း၊ နုနယ်ခြင်းနှင့် တန်ခိုးမဲ့ခြင်းတို့ကို သူတို့မသိကြပါ။ အသွေးကို ပဋိညာဉ်စာအုပ်အပေါ်သို့ ဖျန်းလိုက်ခြင်းသည် ခရစ်တော်၏ ကုသိုလ်တော်ကြောင့်သာ ဣသရေလတို့သည် ဘုရား၏လမ်းစဉ်အား လိုက်လျှောက်နိုင်သည်ကို ညွှန်ပြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လူသားများသည် မိမိတို့အားနည်းနုနယ်၍ အပြစ်နှင့်ပြည့်နက်သည်ကို လက်သင့်မခံလိုကြပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆိုးဘက်သို့ မွေးရာပါယိမ်းယိုင်ခြင်းရှိကြသည်။ ကောင်းမှုပြုနိုင်ရန် မိမိတို့၏အပြင်ပမှသာ အကူအညီရယူနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဤအကူအညီသည်လည်း ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်၊ နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ထံမှသာ လာနိုင်သည်။ ဤ

အကူအညီတို့ကို ဖယ်ရှားစွန့်ပစ်ခြင်းဖြင့် ဆိုးသွမ်းခြင်းသည် လွယ်ကူစွာ ကျွန်ုပ်တို့အထဲသို့ ဝင်လာနိုင်ပါသည်မဟုတ်လော။

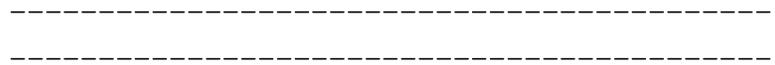
ထို့ကြောင့်ပင် ထာဝရဘုရားနှင့် တစ်ကိုယ်ရေနီးကပ်သော မိတ်သဟာယသည် သိနာတောင်မှ လူတို့ကဲ့သို့ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လိုအပ်ကြပါသည်။

“ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှကို ကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်” (ထွက်၊ ၂၄:၃)။ သင်သည် ထိုသို့ဘယ်နှစ်ကြိမ်ပြောခဲ့ပြီး မပြုဘဲနေသနည်း။ တစ်ခုတည်းသောအဖြေသည် အဘယ်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၁ ရက်**

ထာဝရဘုရားကိုမြင်တွေ့ခြင်း

ထွက်၊ ၂၄:၉-၁၈ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့အား မည်သည့်အံ့သြဖွယ်များမြင်တွေ့စေသနည်း။

ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်ကို အသစ်တစ်ဖန်ပြန်လည်အတည်ပြုပြီး သောအခါ မောရှေသည် သိနာသို့ပြန်တက်သွားရ၏။ စတုတန်ခြင်းတွင် မောရှေတစ်ဦးတည်းမဟုတ်ပါ။ အကောင်းဆုံးသော ဣသရေလ၏ခေါင်းဆောင် ၇၃ ဦးပါဝင်လာကြသည်။ ထိုခေါင်းဆောင်တို့အတွက် ဤကိစ္စသည် ထိပ်တန်းအတွေ့အကြုံပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရကြလေသည်။ ကျမ်းချက်တွင် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် အတည်ပြုပေးသည်။ ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်သဘောတူညီမှုပြုရင်း အတူတကွစားသောက်ကြရ၏။ ဣသရေလတို့ကို ထာဝရဘုရား၏တည်ခင်းဧည့်ခံပွဲပင်ဖြစ်သည်။ ထိုခေါင်းဆောင်တို့ကိုလည်း ဘုရားသခင်သည် လေးနက်စွာဂုဏ်ပြုတော်မူ၏။

သမ္မာကျမ်းစာခေတ် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် (တချို့နေရာတွင် ယခုထိရှိသေး၏) အတူစားသောက်ခြင်းသည် ကြီးမားမွန်မြတ်သော အခွင့်အခါတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ အပြစ်လွတ်ခြင်းနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း ခံဝန်ချုပ်ဖြစ်သည်။ အခက်အခဲနှင့် ပြဿနာကာလတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး အတူလက်တွဲနေသည်ကို ဖော်ဆောင်သည်။ အတူစားသောက်ခြင်းဖြင့် နှုတ်ဖြင့်မမြွက်ဆိုသည့်တိုင် တစ်ဖက်သားမှ တစ်ခုခုကြိုရခဲ့သော် ဝင်ရောက်ကာ ကူညီမည်ဟု ကတိပြုခြင်းဖြစ်သည်။ စားပွဲတစ်ခုတွင် ဖိတ်ကြားခံရသည်မှာ လူတိုင်းမခံစားရသော အထူးပြုစုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်တွင် ထိုဖိတ်ကြားခြင်းကို ငြင်းဆိုခြင်းသည် အဆိုးဆုံးစော်ကားခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ဤအမြင်သည် ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ယေရှုခရစ်သည် အပြစ်သားများနှင့်အတူစားသောက်သည်ဟု ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းကို နားလည်စေပါလိမ့်မည် (လုကာ၊ ၅:၃၀)။ ယုံကြည်သူတို့သည် သခင်ညစာစားပွဲကျင်းပသောအခါ အပြစ်သားဖြစ်ကြသော သူတို့အချင်းချင်းတွင် နီးကပ်သော မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုစားပွဲတွင် ယေရှု၏အပြစ်လွတ်ခြင်းဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကို အတူကျင်းပခြင်းဖြစ်သည် (မသဲ၊ ၂၆:၂၆-၃၀။ မာကု၊ ၁၄:၂၂-၂၅။ ၁ကော၊ ၁၁:၂၃-၂၉)။

ဝမ်းနည်းစရာတစ်ခုမှာ မောရှေနှင့်အတူတက်သွားသော လူကြီးတချို့တို့သည် အပြစ်လုပ်၍ မိမိတို့အသက်ကိုပင် ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည် (ဝတ်၊ ၁၀:၁၊ ၂၊ ၉)။ ဘုရားသခင်နှင့်ပင် နက်နဲစွာကြုံဆုံခဲ့ရသော်လည်း ပုံသဏ္ဍာန်မပြောင်းလဲ၊ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းလည်း မရှိခဲ့ကြပါ။ သမ္မာတရားသိခွင့်နှင့် အခွင့်အရေးမည်မျှပင်ကြွယ်နေပါစေ၊ အလိုအလျောက်မပြောင်းလဲနိုင်ဟူသည့် တန်ခိုးကြီးသောသင်ခန်းစာတစ်ခုပါတကား။ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုသို့သော အတွေ့အကြုံမျိုးမရှိသင့်တော့ပါ။

အာရုံ၏သားများ၏အခွင့်ထူးခံစားခြင်းကို စိတ်ထဲစွဲမှတ်ပါ။ အလင်းများစွာနှင့် အခွင့်ထူးများစွာခံစားရရှိထားသော ကျွန်ုပ်တို့ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်သည် မည်သည့်သတိပေးခြင်းများရရှိသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၂ ရက်**

နားထောင်နိုင်ရန်တန်ခိုး

ယေဇကျေလ၊ ၃၆:၂၆-၂၈ ကိုဖတ်ပါ။ မိမိတို့အသက်တာတွင် နားထောင်ခြင်းသည် မည်သို့ဖြစ်လာသနည်း။

ဣသရေလတို့သည် အခါသမယသုံးခုကြောင့် ဘုရားအား နားထောင်ကြပါမည်ဟု ကတိကဝတ်ပြုကြသည် (ထွက်၊ ၁၉:၈။ ၂၄:၃၊ ၇)။ လူသားများသည် အားနည်း၊ နုနယ်၊ ကွဲလွယ်သော အပြစ်သားဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းစာမှဆိုသည့်တိုင် နားထောင်ခြင်းသည် အရေးကြီးနေဆဲဖြစ်သည်။ ဝမ်းနည်းစရာမှာ ဤအမှန်တရားသည် ဣသရေလရာဇဝင်တွင်သာမက ဘုရား၏လူတို့ရာဇဝင်တစ်လျှောက်တွင်လည်း ရှိနေပါသည်။ ထိုသို့ဆိုသော် ထာဝရဘုရားနောက်သို့ သစ္စာရှိစွာ ကျွန်ုပ်တို့လိုက်နိုင်ကြမည်လား။

ထာဝရဘုရားသည် သူထုတ်ပြန်သောစကားအား လိုက်လျှောက်နိုင်ရန် ခွန်အားကိုပါပေးသည်မှာ သတင်းကောင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်တောင်းဆိုသည့်အရာများကိုပြုနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အထဲတွင်မရှိသောမစခြင်းသည် ပြင်ပမှလာသည်။ ထိုအရာသည် သူ၏စောင့်မခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအရာ၏ အနှစ်ချုပ်ကို ယေဇကျေလ၊ ၃၆:၂၆၊ ၂၇ တွင် ပုရောဖက်ယေဇကျေလမှ ပြတ်သားစွာဖော်ပြထားသည်။ ထာဝရဘုရားသည်သာ နှလုံးအားပြောင်းလဲပေးနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောက်နှလုံးကိုဖယ်ရှား၍ ခံစားလွယ်သော အသား

နှလုံးကိုပေးတော်မူ၏။ ယောရှုသည် သူ၏ပရိသတ်တို့အား “သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုနိုင်” (ယောရှု၊ ၂၄:၁၉) ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ထာဝရဘုရား၏နောက်သို့လိုက်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ကဏ္ဍဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အချိန်နှင့်အမျှဆက်ကပ်ရန် ရွေးချယ်ခြင်းပြုရပါသည်။ မိမိတို့စိတ်ကြိုက်အမှုတော်ဆောင်ရန် ရွေးချယ်ထားသော်လည်း မိမိတို့ခွန်အားမရှိပါ။ သို့သော် မိမိတို့၏အားနည်းခြင်းကို ဘုရားထံဆက်ကပ်လိုက်သောအခါ၊ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ခွန်အားပေးသည်။ ရှင်ပေါလုက “ငါသည် အားနည်းသောအခါ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏” (၂ကော၊ ၁၂:၁၀) ဟုဆို၏။

ယေဇကျေလ၊ ၃၆:၂၄-၃၀ ရှိ “ငါ” ကို ဂရုပြုပါ။ ပညတ်တော်ကို ဂရုတစိုက်စောင့်ထိန်းနိုင်၍ ထာဝရဘုရားသည် လိုအပ်သမျှအတိုင်း စုစည်းစေ၍လည်းကောင်း၊ သန့်စင်စေ၍လည်းကောင်း၊ ဖယ်ရှားပေး၍လည်းကောင်း၊ ပေးကမ်း၍လည်းကောင်း လုပ်ဆောင်ပေးသည်။ ကိုယ်တော်ပြုသမျှ သင်ပြပါမည်။ သူနှင့် အနီးကပ်ပေါင်းသင်းပါက သင့်ထံသို့သူပေါ်လာမည်။ သူပြုသမျှသည် သင်ပြသမျှဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားနှင့် သင်၏တစ်လုံးတစ်ဝဖြစ်ခြင်းသည် အလိုအလျောက်တန်ခိုးပါ၍ တက်ကြွမှုလည်းရှိလိမ့်မည်။

ဤအလေးထားဖော်ပြသည့်အရာသည် ဘုရားပြုသောအရာဖြစ်သည်။ “ငါ၏စိတ်နှလုံးအသစ်ကို သင့်အားပေး၍ ငါ၏ပဋိညာဉ်အတိုင်း လျှောက်စေမည်။ သင်သည်လည်း ငါ၏စီရင်ခြင်းကို စောင့်ထိန်း၍ ပြုလုပ်ရပါမည်” (ယေဇကျေ၊ ၃၆:၂၇)။ ဘုရားသည် လူသားအား အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုနိုင်ရန် တန်ခိုးကိုပါပေးတော်မူသည်။ ဘုရားသည် သူ့လူတို့အား တောင်းဆိုသမျှကိုပြုနိုင်ရန် အမြဲထောက်မသည်။ နားထောင်ခြင်းသည် ဘုရား၏လက်ဆောင်မွန်ဖြစ်သည် (ကျွန်ုပ်တို့၏ စွမ်းဆောင်အောင်မြင်ခြင်းမဟုတ်ပါ)။ ဖြောင့်မတ်စေခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းသည်လည်း သူ၏လက်ဆောင်မွန်ပင်ဖြစ်သည် (ဖိလိပ္ပို၊ ၂:၁၃)။

နားထောင်နိုင်သောတန်ခိုးကို ကတိပေးခဲ့ပြီးနောက်မှ အဘယ်ကြောင့် အပြစ်ထဲသို့ ပြန်ကျရောက်ရန်လွယ်ကြသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ခက်တင်ဘာလ ၃ ရက် သူ၏လူတို့ထံ၌

ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့အား နည်းမျိုးစုံဖြင့်သွန်သင်သည်။ သွန်သင်သည့်နေရာတစ်ခုမှာ သန့်ရှင်းရာဌာန (ဗိမာန်တော်) ပင်ဖြစ်သည်။ အထုံးအဖွဲ့အလုံးစုံတို့သည် ယေရှုအားညွှန်ပြ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာပြီးမှ ယေရှုပြုရမည့်အရာများဖြစ်သည့် ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းအား သရုပ်ပြပေးသည်။

ထွက်၊ ၂၅:၁-၉ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သည့်လက်တွေ့ကျသော ဓမ္မရေးရာသမ္မာတရားများပါရှိသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလကို အနီးကပ်ဦးဆောင်ခဲ့ပြီးသော်လည်း သန့်ရှင်းရာဌာန (ဗိမာန်တော်) တစ်ခုတည်ဆောက်ရန် ညွှန်ကြားတော်မူသည်။ “ငါသည် သင်တို့၌ကိန်းဝပ်ရာဖို့ သန့်ရှင်းရာဌာနကိုလုပ်ကြစေ” (ထွက်၊ ၂၅:၈)။ ဘုရားသည် ထိတွေ့စမ်းသပ်နိုင်သောအရာများဖြင့် သူတို့၌နေလိုသည်။ သူတို့သည် အကြိမ်များစွာပြစ်မှားကြသော်လည်း သူသည် မစွန့်ပစ်ဘဲ “ကောင်းကင်သည် သူတို့အား မျက်နှာသာပြန်ပေးသည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 343) ဟူ၏။ ကောင်းကင်၏အမိန့်တော်ဖြင့် ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ရန် အစပြုကြသည်။

ကျမ်းစာတွင် ဘုရားသခင်သည် လူပြုလုပ်သောဗိမာန်နှင့် အဆောက်အဦတွင်မနေကြောင်း အခိုင်အမာဆိုသည် (တမန်၊ ၇:၄၇-၅၀)။ ဘုရားသည် ကောင်းကင်ထက် သာ၍ကြီးမြတ်သောကြောင့် ကောင်းကင်သည် သူ့အား ဝင်မခွင့်နိုင်ပါ။ အေသင်မြို့ အာရီအိုပေဂါစ် (Arcopagus) တွင် ရှင်ပေါလုသည်

“လောကဓာတ်မှစ၍ လောကဓာတ်၌ရှိသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်ဖြစ်၍၊ လူတို့လုပ်သောဗိမာန်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်မဟုတ်” (တမန်၊ ၁၇:၂၄)။ ရှင်ဘုရင်ရှောလမုန်သည် “ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဧကန်အမှန်ကိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွတ် အမြင့်ဆုံးသောကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆုံးမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သောကြိုအိမ်သည် အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိသနည်း” (၃ရာ၊ ၈:၂၇)။ သန့်ရှင်းရာဌာန (ဗိမာန်တော်) ဟူသည် ထာဝရဘုရားကိန်းဝပ်တော်မူသောနေရာကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ဣသရေလတို့သည် ထိုဗိမာန်တည်ဆောက်ရန် အလှူဒါနကို မိမိတို့စိတ်အလိုအလျောက် ယူလာကြရမည်ဖြစ်သည်။ တန်ဖိုးကြီးသောဒါနများ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ အကာရှသစ်သားမှစ၍ အထည်အမျိုးမျိုး၊ သံလွင်ဆီနှင့် အမွှေးနံ့သာအမျိုးမျိုးတို့ကို ယူဆောင်ကြရပါမည်။ ထွက်၊ ၂၅:၁၀-၂၇:၂၁ တွင် ဗိမာန်တော်၏အထုံးအဖွဲ့အသေးစိတ်ကို တွေ့ရသည်။ ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား တဲတော်ပုံစံကြမ်းနှင့် လုပ်ရမည့်ပုံ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ၊ ရှေ့တော်မုန့်၊ မီးလင်းတိုင်၊ ယဇ်ပလ္လင်၊ ကန့်လန့်ကာ၊ အရောင်မျိုးစုံနှင့် အတိုင်းအတာ စသည်ဖြင့် အသေးစိတ်ညွှန်ကြားထားတော်မူသည်။

မောရှေသည် တဲတော်ကို ထာဝရဘုရားညွှန်ကြားတော်မူသည်အတိုင်း တည်ဆောက်ရလိမ့်မည် (ထွက်၊ ၂၅:၉၊ ၄၀။ ၂၆:၃၀)။ ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်အား ရောင်ပြန်ဟပ်သည် (ဟေမြ၊ ၈:၁၊ ၂။ ၉:၁၁)။ လောက၏ဗိမာန်သည် ယေရှုအသေခံသည်အထိနှင့် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်တွင် ယေရှုပြုသောအရာများအတွက် အရေးကြီးသောပုံဆောင်ချက်များဖြစ်သည်။ လောကဗိမာန်တော်၏သင်္ကေတ ပုံဆောင်အရိပ်ပြသောအရာများသည် ယေရှုသေသော အချိန်တွင် အသန့်ရှင်းဆုံးအခန်း၏ ကန့်လန့်ကာစုတ်ကွဲခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ကြောင်းဖော်ပြသည် (မသဲ၊ ၂၇:၅၁။ မာကု၊ ၁၅:၃၈)။

ကြာသပတေးနေ့

ခက်တင်ဘာလ ၄ ရက်

ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်၍

ဗိမာန်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့အသေးစိတ်ကို ဘုရားသခင်သည် မောရှေ ထံသို့ ညွှန်ကြားတော်မူသည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဝတ်စုံသီးသန့်ရှိ၍ ဣသရေလသားတို့၏အမည်များပါရှိသော အထူးသင်တိုင်းတစ်ခုရှိရပါမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏နှလုံးပေါ်တည့်တည့်တွင် ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ပါရှိသော ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးဝတ်ဆင်ရမည် (ထွက်၊ ၂၈)။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အလုံးစုံတို့ကိုလည်း သန့်ရှင်းစေရပါမည် (ထွက်၊ ၂၉)။ သေချာစွာပြင်ဆင်သောအရာတို့သည် လောဗနိန့်သာပေါင်းပလ္လင်၊ ခြေလက်ဆေးအင်တံ၊ လိမ်းရန်ဆီနှင့် နံ့သာပေါင်းတို့ဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၃၀)။

ထွက်၊ ၃၁:၁-၁၈ ကိုဖတ်ပါ။ တဲတော်တွင် အသေးစိတ်ပါဝင်သောအရာများနှင့်ဆက်စပ်သော အထုံးအဖွဲ့တို့၏ အသေးစိတ်နှင့် အလှဆင်ခြင်းအရာတို့တွင် ထာဝရဘုရား၏ ထောက်မမြင်းမည်သို့ပါဝင်သနည်း။

ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ဝိညာဉ်တော်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ဦးကို ပြည့်စေသည်ကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဖတ်ရပါလိမ့်မည်။ မည်သည့်အနက်ရှိသနည်း။ ဗေဇလေလကို ဗိမာန်တော်ခြယ်သရန် အနုပညာနှင့်ပြည့်စုံစေ၏။ သူသည် အသစ်သောလက်မှုပညာအတတ် ဉာဏ်စွမ်းတို့ဖြင့် ပြည့်စုံလေသည်။ သူ့အား ကူညီထောက်မပေးရန် ထပ်မံ၍ အဟောလျာနှင့် အခြားအနုပညာရှင်များကိုလည်း ပေါ်ထွန်းစေသည်။

ဤလုပ်ဆောင်မှုအတောအတွင်းမှာပင် ဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ကိုလည်း ဘုရားသခင်နှင့်သူတို့စပ်ကြားတွင် လက္ခဏာသက်သေဖြစ်စေသည်။ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေသူဖြစ်ကြောင်း လက္ခဏာသက်သေဖြစ်သည်။ အနက်မှာ စတုတ္ထ

ပညတ်တော်ကိုစောင့်ထိန်းခြင်းသည် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ဆက်နွယ်လေသည်။ ယေဇကျေလသည်လည်း “ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေသည်ဟု သူတို့သိမည်အကြောင်း ငါနှင့်သူတို့စပ်ကြားမှာ ငါ၏ဥပုသ်နေ့ကို ငါခန့်ထား၏” (ယေဇကျေ၊ ၂၀:၁၂)။

ကိုယ်တော်သည် ဖန်ဆင်းရှင် (က၊ ၂:၂၊ ၃) ရွေးနှုတ်ရှင်နှင့် ဘုရားရှင် (တရား၊ ၅:၁၅။ မာကု၊ ၂:၂၇၊ ၂၈) နှင့် သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ဥပုသ်တော်နေ့ဖြင့် ထင်ရှားစေသည်။ သူကိန်းဝပ်တော်မူခြင်းဖြင့် လူသားတို့ကို အသွင်ပြောင်းလဲစေသည်။ ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်ကြောင့် လူသားတို့သည် ချစ်တတ်သူ၊ ကြင်နာတတ်သူ၊ အတ္တကင်းသူနှင့် ခွင့်လွှတ်တတ်သော စာရိတ္တပိုင်ရှင်များဖြစ်လာသည်။

ထာဝရဘုရားသည် မောရှေထံသို့ပေးတော်မူသော အထွတ်အထိပ်ဆုလာဘ်မှာ ပညတ်တော်ဆယ်ပါး (ထွက်၊ ၃၁:၁၈) ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကျောက်ပြားပေါ်တွင် ကမ္ဘာ့ထိုးထားသော ကျင့်ဝတ်သီလဆယ်ပါးတို့ဖြစ်ကြသည် (ထွက်၊ ၃၁:၁၈။ တရား၊ ၉:၉-၁၁)။ ဤကျောက်ပြားတို့ကို တဲတော်၏အသန့်ရှင်းဆုံးအခန်း၊ ပဋိညာဉ်သေတ္တာထံ၊ ကရုဏာပလ္လင်အောက်တွင် ထားရပါမည် (ထွက်၊ ၂၅:၂၁)။

“ကရုဏာပလ္လင်” ဟူသော စကားလုံးသည် ဟေဗြဲဘာသာမှ ဆင်းသက်လာ၍ ဇာစ်မြစ်အနက်သည် “ကျေအေးခြင်း” ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် “ကရုဏာပလ္လင်” အား ပညတ်တော်အထက်တွင် ထားရသနည်း။ မည်သည့်မျှော်လင့်ခြင်းမြင်တွေ့ရသနည်း။

သောကြာနေ့

ခက်တင်ဘာလ ၅ ရက်

ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “The Tabernacle and Its Services,” pp. 343-353, in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

တဲတော်ဟူသည် မိမိအပြစ်တို့ကို ဝန်ချသောလူသားတို့အတွက် ဘုရား၏ကျေးအေးစရာအထူးနေရာဖြစ်သည်။ ဣသရေလလူတို့ ကန္တာရတွင်နေထိုင်စဉ် ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကို ပြည့်စုံစွာ သွန်သင်ရသောနေရာလည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ဖြောင့်မတ်စေခြင်း၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းနှင့် တရားစီရင်ခြင်းတို့ကိုပါ ထိုနေရာတွင် သွန်သင်နိုင်ခဲ့သည်။ တိရစ္ဆာန်အားယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ အပြစ်လွတ်ခြင်း၊ အပြစ်ကိုလုံးဝဖယ်ရှားခြင်းတို့သည် ယေရှု၏သေခြင်းကို ညွှန်ပြနေသည်။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့်တကွ ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းစံနှုန်းကိုဖော်ပြသော ပညတ်တော်လည်းရှိနေသည်။

“ပဋိညာဉ်သေတ္တာထဲတွင် ဌာပနာထားသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် တရားစီရင်ခြင်းတို့၏ ကြီးမြတ်သောစည်းမျဉ်းမူဝါဒပင်ဖြစ်သည်။ ပညတ်တရားသည် ကျူးလွန်သောသူအပေါ် သေဒဏ်စီရင်သော်လည်း ပညတ်တော်အထက်တွင်ရှိသော ကရုဏာပလ္လင်သည် ထာဝရဘုရား၏ကိန်းဝပ်တော်မူခြင်းကို ဖော်ပြကာ ထိုနေရာမှ ကျေးအေးခြင်းစီဆင်းလာ၍ နောင်တရသောအပြစ်သားအား ချမ်းသာခွင့်ရစေလေသည်။ ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ရွေးနှုတ်ခြင်းလုပ်ငန်းများကို ဗိမာန်တော်၏အထုံးအဖွဲ့တို့မှ သင်တော်ဆောင်သည်ဖြစ်၍ “ကရုဏာနှင့်သစ္စာဆုံမိပြီ။ တရားနှင့်ချမ်းသာသည် တစ်ပါးကိုတစ်ပါးနမ်းကြပြီ” (ဆာ၊ ၈၅:၁၀) ဟုဆို၏ (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 349).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

၁။ “ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှကို ကျွန်ုပ်ပြုပါမည်” ဟု ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဆိုဖူးသနည်း။ သင်၏အားထုတ်မှုသည် မည်မျှအောင်မြင်သနည်း။

၂။ သိနာတွင် မောရှေ ရက် ၄၀ နေရသည့်အဆုံးတွင် ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ထိန်းရမည်။ အကြောင်းမှာ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အားသန့်ရှင်းစေသည်ဖြစ်၍ သူနှင့်

သူ့လူတို့စပ်ကြားတွင် အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။ သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းစေခြင်းတို့သည် ဥပုသ်စောင့်ထိန်းရာတွင် မည်သည့်နေရာမှပါဝင်လာသနည်း။

၃။ “ငါသည် သူတို့၌ကိန်းဝပ်ရာဖို့” ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်စေလိုသည်။ ဤနေရာသည် ဣသရေလတို့အတွက် ကယ်တင်ခြင်း၏ ဗဟိုနေရာဖြစ်သည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ဤဗိမာန်တော်မှ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူတို့၌ကိန်းဝပ်တော်မူ၍ ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကို ပုံဆောင်ခြင်းနှင့် အရိပ်ပြခြင်းတို့ဖြင့်ဖော်ဆောင်သည်။ ထာဝရဘုရားအား လုံးလုံးလျားလျားမှီခိုသည်ကို ဤသည်တို့မှ မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

၄။ သူတို့၏အပြစ်အားလုံးတို့ကို အသွေးအားဖြင့် ဗိမာန်တော်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့ ဆောင်ယူလာသည်မှာ မည်သည့်အနက်ရှိသနည်း။ ကပ်တိုင်တွင် ယေရှုပြုခဲ့သည်များနှင့် ယခုကောင်းကင်တွင် ပြုနေသောအရာများကို မှီခိုမှီခိုလေးပင်ဖြစ်စေ၊ မည်သို့အလင်းပြန်စေသနည်း။

သင်ခန်းစာ (၁၁)
ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့်ကြားဝန်ဖျက်ခြင်း
စက်တင်ဘာလ ၆ - ၁၂

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း စက်တင်ဘာလ ၆ ရက်
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၃၂:၁-၆။ ဆာ၊ ၁၁၅:၄-၈။ ဟေရှာယ၊
၄၄:၉၊ ၁၀။ ရောမ၊ ၁:၂၂-၂၇။ ထွက်၊ ၃၂:၇-၃၂။ ဟေရှာယ၊ ၅၃:၄။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“မောရှေသည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြန်သွား၍၊ အိုဘုရား
သခင်၊ ဤလူမျိုးတို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြီးလှပါ၏။ မိမိတို့
အဖို့ ရွှေဘုရားကိုလုပ်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း သူတို့၏အပြစ်ကို
လွှတ်ခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိလျှင် လွှတ်တော်မူပါ။ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်
စီရင်သောစာရင်း၌ အကျွန်ုပ်နာမကို ချေတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏”
(ထွက်၊ ၃၂:၃၁၊ ၃၂)။

မောရှေသည် ဣသရေလစခန်းတွင် ရက် ၄၀ မရှိသည့်အချိန်လေး
အတွင်းတွင် မည်သည့်အရာဖြစ်ပျက်ခဲ့သနည်း။ လူတို့သည် ဘုရားကိုကျော
ပေး၍ လူလက်ဖြင့်ပြုလုပ်သော ရွှေနွားသူငယ်ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်နေကြတော့
သည်။ ကြီးမားထင်ရှားသောနိမိတ်များကို ကြုံတွေ့ခဲ့ပြီးလျက်ပင် ထိုကဲ့သို့
မည်သို့ပြုရကြသနည်း။

အဖြေမြောက်မြားစွာထွက်လာနိုင်ပါမည်။ အဖြေတိုင်းတွင် အမှန်တရား
အချို့လည်းရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းစွာမသိ
ကျွမ်းကြသလော။ ကြီးမားသောအတွေ့အကြုံတို့ကို သူတို့၏သွေးသားဆန္ဒနှင့်

အပြစ်များက ဖုံးလွှမ်းနေပါသလား။ ဘုရားသခင်ပြုပေးသောအရာများကို
လက်သင့်မခံဘဲ ပြုပေးရမှာပေါ့စသဖြင့် တွေးကြလေသလား။ သူတို့၏
အသိဉာဏ်တို့သည် သူတို့၏နေ့စဉ်လုပ်ခဲ့သောအလုပ်များနှင့် အပြစ်လုပ်ခြင်း
ဖြင့်သာ ပြည့်နေသလား။ ဘုရားသခင်ပြုပေးသောအရာများကို စိတ်သဘော
ရိုးနှင့် လက်သင့်မခံနိုင်ကြတာလား။ ဘုရားသခင်ပြုသောအရာတို့ကို လျင်မြန်
စွာမေ့လျော့နေကြသလား (ဆာလံ၊ ၁၀၆:၁၃၊ ၂၁-၂၃)။ အာရုန်၏ခေါင်းဆောင်
မှုအားနည်းခြင်းကိုပင် အပြစ်ဖို့ရမည်လား။ “ထာဝရဘုရားသည်လည်း အာရုန်
ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှာ အလွန်အမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်” (တရား၊ ၉:၂၀)
ဟူ၏။

ဤဖောက်ပြန်ခြင်းသည် မည်သည့်အကြောင်းရင်းပင် ရှိစေကာမူ
ကျွန်ုပ်တို့အတွက် လူသားတို့၏အပြစ်သားဘဝနှင့် ဘုရားသခင်၏သနားခြင်း
ကရုဏာအကြောင်း မည်သည့်သင်ခန်းစာဆွဲယူနိုင်မည်နည်း။

တနင်္ဂနွေနေ့ စက်တင်ဘာလ ၇ ရက်
ကျရှုံးခဲ့သည့် ခေါင်းဆောင်မှု

ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အချိန်ယူရန် မောရှေအားခေါ်တော်မူသည်။
နေ့ရက်ပေါင်းလေးဆယ်ကြာခဲ့သည်မှာ မောရှေအတွက် တိုတောင်းလှသော်
လည်း ဣသရေလအတွက် ကြာညောင်းလှ၏။ သူတို့၏မျက်စိဖြင့်မြင်နိုင်သော
ခေါင်းဆောင်သည် အဝေးရောက်နေသောကြောင့် သူတို့သည် မျက်စိလည်
လမ်းပျောက်ကာ မလုံခြုံခြင်းကို သည်းမခံနိုင်ဘဲ ကြောက်လာကြသည်။
အီဂျစ်ပြည်တွင် တစ်သက်လုံးမြင်နေရသော ရုပ်တုဘုရားကဲ့သို့ မြင်ရသော
ဘုရားတစ်ပါးမှ သူတို့ကိုဦးဆောင်စေလိုကြသည်။

ထွက်၊ ၃၂:၁-၆ ကိုဖတ်ပါ။ အာရုန်၏ခေါင်းဆောင်မှုသည် မည်သို့အံ့မခန်းဖွယ်ရာ ကျရှုံးနိုင်သနည်း။

အာရုန်သည် ထိုသို့ပြုရန် မရည်ရွယ်ခဲ့ပါ။ တိုတောင်းလှသော ထို ကာလလေးတွင် အမှန်တရားဘက်၌ရပ်တည်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။ ထာဝရ ဘုရားအား ယုံကြည်ရမည့်အစား အများဘက်သို့ယိုင်သွားခဲ့သည်။ လူထုတို့ သည် မလိုလားအပ်သောတောင်းဆိုခြင်းကို ပြုလာကြသည်။ “ထပါ၊ ငါတို့ ရှေ့မှာ သွားရသောဘုရားတို့ကို ငါတို့အဖို့လုပ်ပါ” (ထွက်၊ ၃၂:၁) ဟု ဆိုလာကြရာတွင် သူသည် သဘောတူပေးလိုက်သည်။

လူတို့သည် ရုပ်တုပြုလုပ်ရန် ရွှေကိုရက်ရှောစွာထည့်ဝင်ကြရာ အာရုန် သည် မတားဆီးရုံမက ထည့်ဝင်ကြရန်ပင် တိုက်တွန်းနေသေးသည်။ မှားယွင်း သောဘုရားကို သွန်းလောင်းရာတွင်လည်း ပါဝင်နေသေးသည်။ ထိုနောက် လူတို့သည် “အို၊ ဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နုတ်ဆောင်သော သင်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏” (ထွက်၊ ၃၂:၄) ဟု ကြွေးကြော် ကြ၏။ အပြစ်ကျူးလွန်ကာ ယုတ်မာ၍ အမြင်ကျဉ်းကြသည်။ ထိုရုပ်တု သည် သူတို့အား လွတ်မြောက်စေသည်ဟုပင် လုပ်ဇာတ်ခင်းကာ ပြောဆို ကြသေး၏။ အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အတွေးအခေါ်နှင့် လိုအင် ဆန္ဒကိုပင် လမ်းမှားစေနိုင်သည်။ လူတို့သည် မိမိတို့ဖန်တီးထားသောအရာ တို့ကို အခမ်းအနားပြုပေးကာ လူ့ဇာတိနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားတို့ကို နိမ့်ကျ စေသည်။

“ထိုသို့ ကပ်ဆိုက်ရာကာလတွင် လူအများအကြိုက်ဆောင်ရွက်သူ၊ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်းနှင့် အသက်လုံခြုံမှုတို့အစား ဆုံးဖြတ်ချက်တည်ကြည် သူ၊ နောက်မတွန့်သောသတ္တိရှိသူ၊ အရာခပ်သိမ်းထက် ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်သူကို အလိုရှိ၏။ ဣသရေလ၏လက်ရှိခေါင်းဆောင်ကြီးသည်

ထိုစာရိတ္တမျိုးရှိသူမဟုတ်ပါ။ အာရုန်သည် လူထုနှင့်ငြင်းခုံရာတွင် အင်အား ချညှိနဲ့လွန်းသဖြင့် သူ၏မဝံ့မရဲသိမ်ငယ်နေခြင်းသည် သူတို့၏ပုန်ကန်ခြင်းကို ပို၍အားကောင်းစေလေသည်။ အဓိကရုဏ်းသည် ပိုမိုပြင်းထန်လာလေသည်။ ထိုလူအုပ်သည် သွေးရူးသွေးတန်းဖြစ်ကြသည်။ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ် အပေါ် သစ္စာစောင့်သူအချို့ရှိသော်လည်း အများစုတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်း ဘက်သို့ ကူးကြကုန်သည်။ အာရုန်သည် မိမိအသက်အတွက်ပင် စိုးရိမ်လာ ကာ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုဖော်ပြရမည့်အစား လူထု၏တောင်းဆိုမှုသို့ ယိမ်းယိုင်သွားသည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, pp. 316, 317).

ခေါင်းဆောင်ကြီးအာရုန်သည် မည်သို့ဖြင့် အင်အားချည့်နဲ့ နိုင်သနည်း။ ဤကြောက်မက်ဖွယ်လုပ်ရပ်များတွင် မိမိကိုယ်ကိုမှန်ကန် ကြောင်း မည်သို့ပြောဆိုသေးသနည်း။

တနင်္လာနေ့ စက်တင်ဘာလ ၈ ရက်

ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ဒုစရိုက်အပြစ်

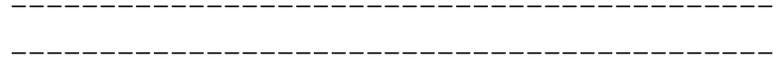
ထွက်၊ ၃၂:၆ ကိုဖတ်ပါ။ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းသည် သူတို့ ကို ဘယ်နေရာသို့ရောက်စေသနည်း (ဆာ၊ ၁၁၅:၄-၈။ ၁၃၅:၁၅- ၁၈။ ဟေရှာယ၊ ၄၄:၉၊ ၁၀)။

ရွှေနွားသူငယ်ရုပ်တုသည် အီဂျစ်တို့၏ နွားသိုး-ဘုရား အေပီစ် (Apis) သို့မဟုတ် နွားဘုရား ဟသွန် (Hathor) အသွင်ဖြစ်သည်။ ပထမ နှင့် ဒုတိယပညတ်တော်တို့ကို မြှောင်ကျကျဖောက်ဖျက်ခြင်းဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၂၀:၃-၆)။ ဤသို့ပွင့်လင်းစွာ ပညတ်တော်ချိုးဖောက်ခြင်းသည် ကိုယ်တော်

နှင့်မိတ်သဟာယကို ချိုးဖျက်သည်ဖြစ်၍ ပြစ်ဒဏ်မပေး၍ မရနိုင်ပါ။ မိမိ တို့၏ဖန်ဆင်းရှင်ကို မကိုးကွယ်ဘဲ၊ မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ အနံ့မရ၊ စကားမပြော၊ မချစ်တတ်၊ ဦးမဆောင်တတ်သော မိမိတို့ပြုလုပ်ထားသော အရာကို ကိုးကွယ်ကြသည်။

ဖန်ဆင်းခြင်း၏ဖြစ်စဉ်ကို ပြောင်းပြန်လှန်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိရုပ်လုံးအရ သူတို့ကိုဖန်ဆင်းသည်ကို မသိဘဲ၊ သူတို့၏ရုပ်လုံးပင်မဟုတ် သော “တိရစ္ဆာန်၏ရုပ်လုံး” ကိုပင် ပြုလုပ်သည်မှာ အလွန်ဆိုးရွားလှသည်။ ဤဘုရား၏အမှုကို ဆောင်လိုကြသလား။ ကိုယ်တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက် အလွန်ပြစ်မှားကြလေပြီ (ဟောရှာ၊ ၃၁:၇။ ၄၂:၁၇)။

ဤရွှေခွားသူငယ်ဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ရောမ၊ ၁:၂၂-၂၇ တွင် ရေးသားထားသောအချက်ကို မည်သို့ရောင်ပြန်ဟပ်နိုင် သနည်း။

ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသည် ဘုရား၊ လူသည် လူဖြစ်သည် ဟူသော ဓမ္မပညာဆိုင်ရာနားလည်မှုကို ငြင်းပယ်သည်။ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်း သည် ထာဝရဘုရားနှင့် လူစပ်ကြားကွာဟချက်ကို ဖျက်ဆီး၍ (ဒေ၊ ၅:၂) ဆက်သွယ်ခြင်းကိုလည်း ဖြတ်တောက်ပေးသည်။ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းကို ဖြောင့်ကျပွင့်လင်းစွာ နှလုံးထဲသို့မှီးထားမိပါက ကိုယ်တော်နှင့်ပေါင်းသင်းခြင်း သည် လျင်မြန်စွာပြတ်တောက်၍ ကိုယ်ကျင့်တရားပင် ကျဆင်းစေသည်။ ကျမ်းချက်အရ နောက်တစ်နေ့တွင် သူတို့လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် အံ့ဩစရာ မဟုတ်ပါ။ ရုပ်တုတို့အား ယဇ်ပုဇော်ပြီးနောက် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲစလုပ်တော့သည် ကို အယ်လင်ဂျီဂျိုက်က “အီဂျစ်တို့၏ရုပ်တုပွဲတော်ကို တပုနေခြင်းဖြစ်သည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 320) ဟုဆိုသည်။

လူသားတို့သည် မိမိတို့၏ကိုယ်ပိုင်ရုပ်တုပြုလုပ်ရာတွင် ဉာဏ်ကြီး ကြသည်။ မိမိတို့ကိုယ်ပိုင်ဘုရားကို ဖန်တီးကြ၍ ထိုဘုရားများကိုသာ ဝတ်ပြု ကြသည်။ ထိုသို့သောအပြစ်မျိုးကို ပြုကြသည်။ လူသားတို့၏ကိုယ်ကျင့် တရားတို့ကို ကျဆင်းစေသောအရာများဖြင့် ဖန်ဆင်းရှင်၏နေရာကို အစားထိုး ကြသည်။

ယနေ့လူသားတို့သည် ဖန်ဆင်းရှင်၏နေရာကို အစားထိုးပြီး ကိုးကွယ်နိုင်သည်မှာ မည်သည့်နည်းလမ်းများရှိသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်**

သူတို့သည်ဖောက်ပြန်ကြပြီ

ထွက်၊ ၃၂:၇၊ ၈ ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် မောရှေကို အဘယ်ကြောင့် ဣသရေလစခန်းသို့ပြန်စေသနည်း။

ရုပ်တုဘက်သို့လှည့်သွားခြင်းဖြင့် ဣသရေလတို့သည် အီဂျစ်ပြည်မှ သူတို့ကိုလွတ်မြောက်စေသော မှန်ကန်သောဘုရားထံမှ ကွာရှင်းပြတ်စဲကြရပါ သည်။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူတို့အား တိုက်ရိုက်အပြစ်တင်ကာ “သူတို့သည် ဖောက်ပြန်ကြပြီ” (ထွက်၊ ၃၂:၇) ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုရုပ်တုအား အီဂျစ်ပြည်မှ ကယ်နှုတ်သောဘုရားဟူ၍ပင် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်သေးသည်။ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၂၀:၂)။ ဤကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၏ကိန်းဝပ်တော်မူခြင်းကို ငြင်းပယ်လိုက်ခြင်းသည် ကြီးလေးသောအရာဖြစ်သည်။ သူတို့၏အတွေးအခေါ်နှင့် ခံစားချက်တို့သည် တလွဲတချော်ဖြစ်ကာ လုံးဝပျက်စီးသွားလေတော့သည်။

ပုရောဖက်ယေဇကော့လ၏ ပြောကြားချက်အရ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်လူတို့၏ဆင်းရဲဒုက္ခအားလုံး၏ အဓိကအရင်းအမြစ်ဖြစ်ပြီး၊ အခြား အပြစ်အားလုံးသည် ထိုအရာမှ ပေါက်ဖွားလာသည် (ယေဇ၊ ၈:၁-၁၈။ ၂၀:၁-၄၄။ ၂၂:၁-၁၂) ဟုဆို၏။ ရှေးအခါက ယုံကြည်သူတို့သည် လူထုလုပ်သော ရုပ်တုတို့ကို ကိုးကွယ်ကြသည့်အတွက် ရိုးအလွန်းသည်၊ ပြုပြင်၍လည်း မရဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်တို့အံ့ဩလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို ထိုသို့မပြုရန် အသေအချာပြောနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ဧကန်အမှန် ရုပ်တုနှင့် ကင်းစင်ပါသလား။ ယနေ့ ရုပ်တုတို့သည် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် လာကြသော်လည်း ၎င်းတို့၏ဆွဲဆောင်မှုသည် အလားတူပင်ဖြစ်ကြသည်။

ရုပ်တုဟူသည် ထာဝရဘုရားအား အစားထိုးသောအရာ၊ မှားယွင်း သည်ကို သိလျက်နှင့် ကိုးကွယ်ခြင်းကိုးကွယ်သောအရာဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ကူး၊ ချစ်ခြင်းနှင့် အချိန်တို့ကို ဖမ်းစားတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ၏စဉ်းစားဉာဏ်အား ကျွန်ုပ်တို့ပြုတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့မြင်ရသောအရာနှင့် တူလာ သည်ဖြစ်၍ ထို “ဘုရား” တို့ထက် သာလွန်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

ထာဝရဘုရားသည်လည်း သင့်ဘဝ၏အလယ်ဗဟိုတွင် မရှိခဲ့ပါသော် အခြားဘုရားများ ဝင်ရောက်နေရာယူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကိန်းဝပ်တော် မူခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့မနှစ်သက်ပါက အခြားသောအရာတစ်ခုခုတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်ကပ်နေပါလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်၏နေရာကို အစားထိုးထားသောအရာသည် ပုံစံအမျိုးမျိုးရှိလိမ့်မည်။ မာန်မာန၊ အတ္တ၊ ငွေ၊ ဩဇာအာဏာ၊ ကာမလိင်၊ အစားအစာ၊ ရုပ်မြင်သံကြား၊ ဆေးဝါး၊ အရက်၊ ညစ်ညူးသောအတွေးများ၊ အပြာပုံများ၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ၊ အလုပ်၊ အားကစား၊ မိသားစု၊ ဗီဒီယိုဂိမ်းများ၊ ရုပ်ရှင် များ၊ ဈေးဝယ်ထွက်ခြင်း၊ အတွေးအခေါ်၊ နိုင်ငံရေး၊ တေးဂီတ၊ ရာထူး၊ ဂုဏ်ပုဒ်၊ အဆင့်အတန်းစသည်ဖြင့် စာရင်းပြုစုပါက ဆုံးနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

ဤနေရာတို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ဖန်တီးတီထွင်တတ်ကြသည်။ ကောင်းသောအရာ၊ လှပသောအရာနှင့် အဓိပ္ပာယ်ရှိသောအရာတို့ကိုပင်လျှင် ရုပ်တုအဖြစ် ပြောင်းလဲစေတတ်ကြသည်။ ရုပ်တုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ပင်ကို စရိုက်၊ အတွေးအခေါ်၊ ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းနှင့် လူမှုရေးကို ပြောင်းလဲစေနိုင် သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်တည်မှုလက္ခဏာကို ပြောင်းလဲစေ၍ စစ်မှန်သော မိတ်သဟာယကို ဟောင်းလောင်းဖြစ်စေကာ နောက်ဆုံးတွင် အဓိပ္ပာယ်မဲ့သော တို့ပြန်မှုသာရရှိသည်။ ကယ်တင်ခြင်းကိုလည်း မပေးစွမ်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်

ထာဝရဘုရား၏ဖြောင့်မတ်သောအမျက်တော်

ထွက်၊ ၃၂:၉-၂၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလအား ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးရန် သတိပေးခြင်းကို မောရှေသည် မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း။

မောရှေသည် သိနာတောင်ပေါ်တွင်ရှိနေစဉ် ဘုရားသခင်သည် ပုန်ကန် သောဤလူမျိုးကို ဖျက်ဆီး၍ မောရှေ၏နောင်လာနောက်သားတို့အား လူမျိုး ကြီးဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော် ထိုသို့ပြုခြင်းကို မောရှေသည် အလိုမရှိပါ။ မောရှေသည် ဣသရေလဟူသည် မောရှေ၏လူများမဟုတ်ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏လူမျိုးဖြစ်ကြောင်း၊ အီဂျစ်ပြည်မှလည်း မောရှေမှ ထုတ်ဆောင် ခဲ့သည်မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင်သည် ကြီးမားသောတန်ခိုးဖြင့် ထုတ်ဆောင်လာကြောင်း ထောက်ပြသည်။ ထိုသို့ မောရှေသည် သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့ထံတွင် ဘုရားကတိတော်ပြုခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းထောက်၍ တိုးလျှိုး တောင်းပန်၏။ ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့စပ်ကြားတွင် မောရှေသည် ကြားဝင် စေ့စပ်ခြင်းကို ဧကန်ပြုခဲ့ရပါသည်။

“ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အား အပြစ်ပေးမည်အကြံကို နောင်တ ရတော်မူပြီး” (ထွက်၊ ၃၂:၁၄) နောက်၊ မောရှေသည် လူတို့ထံသို့ပြန်လာ၏။ ထွက်၊ ၃၄:၂၉၊ ၃၀ တွင် မောရှေသည် ဘုရားသခင်နှင့်နှုတ်ဆက်ခဲ့သော ကြောင့် သူ၏မျက်နှာသည် ထွန်းပသည်ဆို၏။ ယခုတစ်ခါတွင်မူ မှတ်တမ်း မှတ်ရာမရှိသည့်တိုင် မောရှေ၏မျက်နှာသည် သူ၏အမျက်ရောင်စဉ်ပင် ဟပ် နေမည်ဖြစ်သည်။ “မောရှေသည် စခန်းသို့နီးကပ်လာသောအခါ နွားသူငယ် နှင့် ကခုန်နေသူတို့အားမြင်ရ၍ အမျက်ထွက်ကာ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားအား တောင်ခြေသို့ပစ်ပေါက်လိုက်သောအခါ အပိုင်းပိုင်းအစစကွဲကြွေသွားသည်” (ထွက်၊ ၃၂:၁၉)။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးပါဝင်သော ထိုကျောက်ပြားတို့အား ပေါက်ခွဲလိုက်ခြင်းသည် ပါဝင်သောအကြောင်းအရာတို့ကိုပါ ချိုးဖောက်ခြင်း ပင်ဖြစ်၏။ ထို့အတွက် ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား ပြင်းထန်စွာအပြစ် တင်၏။ ထို့နောက်မှ ဘုရားသည် “သင်ချိုးဖဲ့ခဲ့သောအလျင်ကျောက်ပြား အတိုင်း” (တရား၊ ၁၀:၂) ဆောက်ဖြင့် ထွင်းထုရမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ စာသားမူကား ဘုရားမှပြန်လည်ကမ္ဘာ့ထိုးပေးရမည်ဖြစ်သည်။

မောရှေသည် လူထု၏တောင်းဆိုခြင်းကို လိုက်လျောသောအာရုံအား ပြင်းထန်စွာအပြစ်တင်သည်။ “သင်သည် သူတို့၌ ဤမျှလောက်ကြီးမားသော အပြစ်ကို ရောက်စေခြင်းငှာ သူတို့သည် သင့်၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း” (ထွက်၊ ၃၂:၂၁) ဟုမေး၏။ အာရုံသည်လည်း မိမိကျူးလွန်ခြင်းအတွက် ဆင်ခြေ တွေရာရတော့သည်။ (၁) သူတစ်ပါးကို အပြစ်ဖို့သည် (၂) မှော်ပညာဖြင့် “ထိုရွှေတို့ကို မီးထဲ၌ထည့်လျှင် ဤနွားသူငယ်ထွက်လာပါသည် (ထွက်၊ ၃၂:၂၄) ဟူ၏။ သာ၍ဆိုသည်မှာ အာရုံအား ဘုရားသခင်သည် အခွင့် ထူးများဖြင့် ချီးမြှောက်ကာ လူကြီး ၇၀ တို့နှင့်ပင် တောင်ပေါ်သို့တက်ခဲ့ရ သေးသည် (ထွက်၊ ၂၄:၁)။

ဇောက်ထိုးစကားတွေဖြင့် နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်ပျက်သည်ဆိုကာ အာရုံသည် မိမိညီကိုလှည့်ဖြားရန် ကြံရွယ်သည်။ အပြစ်တစ်ခုသည် အခြားအပြစ် တစ်ခုဖြစ်စေသည်။ ရုပ်တုမှလိမ်လည်ခြင်းသို့။ မည်သို့ဆိုစေကာမူ မောရှေ သည် မအပါ။ ထိုလူတို့သည် အရိုင်းလေးများဖြစ်သည်ကို မောရှေသိသည်။ ဆိုးကျိုးတို့သည် လိုက်လာသဖြင့် မောရှေသည် ပုန်ကန်ခြင်းကို အမြန်ရပ်တန့် စေခဲ့ရသည်။

ဤဇာတ်လမ်းသည် ကြားဝင်စေ့စပ်ဆုတောင်းခြင်း၏တန်ခိုး ကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။ ယခုပင် မည်သူအတွက် သင်ဆုတောင်း ရမည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်**
ကြားဝင်ဖျန်ဖြေခြင်း

ထွက်၊ ၃၂:၃၀-၃၂ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေသည် ကြားဝင်ဖျန်ဖြေ ဆုတောင်းရာတွင် မည်မျှထိတောင်းဆိုပေးသနည်း။

သူတို့၏ပုန်ကန်မှုကြောင့် ဣသရေလ၏စခန်းတွင် ကြောက်မက် ဖွယ်ရာ လူများစွာသေကျေရခြင်းတို့ ဆိုက်ရောက်စေသည် (ထွက်၊ ၃၂:၂၈)။ နောက်တစ်နေ့တွင် မောရှေသည် လူများထံသို့ “သင်တို့ပြစ်မှားသော အပြစ် ကြီးလှ၏။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ငါတက်သွား၍၊ သင်တို့အပြစ် ဖြေနိုင်လျှင် ဖြေစေခြင်းငှာပြုမည်” (ထွက်၊ ၃၂:၃၀) ဟုဆို၏။ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားထံပြန်သွား၍ “အိုဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့သည် ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြီးလှ၏။ မိမိတို့အဖို့ ရွှေဘုရားကိုလုပ်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း သူတို့ အပြစ်ကိုလွှတ်ခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိလျှင် လွှတ်တော်မူပါ။ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်

စီရင်သောစာရင်း၌ အကျွန်ုပ်နာမကို ချေတော်မူပါ” (ထွက်၊ ၃၂:၃၁၊ ၃၂) ဟုလျှောက်လေ၏။

မောရှေသည် ခရစ်တော်အား ပုံဆောင်သည်ဆိုသော် အံ့ဩစရာ မရှိပါ။ အပြစ်သားတို့အတွက် ကြားဝင်ဆုတောင်းပေးခြင်းနှင့် မိမိအသက်ကို ပင် ပေးဆပ်လိုသောသဘောသည် ခရစ်တော်က ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပြုပေး သောအရာတို့အား ရောင်ပြန်ဟပ်၏။ ကျူးလွန်သူများအား သနားကြင်နာခြင်း သာကေပေတည်း။ ဘုရားသခင်ထံတော်တွင် လုံးဝဆက်ကပ်ခြင်း၊ သူ့လူတို့ အတွက် ဆက်ကပ်သောမေတ္တာကို ဖော်ပြထားသည်။ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း တွင် မောရှေသည် တောင်ပေါ်တွင် ရက်မည်မျှဘုရားအနားတွင်နေသည်ကို မဖော်ပြသော်လည်း တရားဟောရာကျမ်းသည် သိနာတွင်ရက်ပေါင်း ၄၀ နေရသည်ဆို၏ (တရား၊ ၉:၁၈)။

ထွက်၊ ၃၂:၃၂ တွင် အပြစ်မှ “လွတ်” သည်ဆိုသည်မှာ “ခေါင်းခံ၊ တင်ဆောင်” ဖြစ်သည်။ ဟေရုယ၊ ၅၃:၄ တွင် ယေရှုအကြောင်းကိုဖော်ပြ ရာတွင် “ငါတို့အနာရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်” ဟုဆို၏။ ၎င်းစာလုံးသည် ထွက်၊ ၃၂:၃၂ တွင် “လွတ်” သည်ဆိုသည်ကို ဟေရု၊ ၅၃:၄ တွင် “ယူတင်ဆောင်ရွက်” ဟုဘာသာပြန်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ထောင် ချီပြီးနောက်မှ ကိုယ်တော်သည် ကပ်တိုင်တွင်ပြုခဲ့သည်နည်းတူ ထာဝရဘုရား သည် ထိုလူတို့၏အပြစ်များကို “ယူတင်ဆောင်ရွက်” ပေးပါရန် မောရှေသည် တောင်းဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထွက်၊ ၃၂:၃၂ သည် ကိုယ်စားပြုဖျန်ဖြေခြင်း သာမက ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်သည် ထိုနေရာကို “အစားထိုး” ဝင်ရောက် ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် အပြစ်လွတ်ခြင်းကို ဖော်ပြပေးသည်။ ဘုရားသခင် သည် ခရစ်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို “ယူတင်ဆောင်ရွက်” ခြင်းဖြင့် သာ အပြစ် “လွတ်” နိုင်သည်။ ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အား

ကယ်တင်ရန် ဘုရားသခင်သည် တန်ဖိုးမည်မျှကျသင့်ကြောင်း ဤစကြဝဠာ တစ်ခုလုံးသို့ ပြသလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူတို့၏အပြစ်များကို “ယူတင် ဆောင်ရွက်” ပေးပါရန် မောရှေသည် တောင်းဆိုနေသကဲ့သို့ ယေရှု ကလည်း ထိုသို့ပြု၏။ ဤအမှန်တရားအား ကျွန်ုပ်တို့မည်မျှစိတ်စွဲလမ်း ကြသနည်း။ ကျဆုံးလူသားတို့အပေါ် ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော် ကို မည်သို့သွန်သင်ပေးနေသနည်း။

သောကြာနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၁၂ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “Idolatry at Sinai,” pp. 315-327, in *Patriarchs and Prophets* ကိုဖတ်ပါ။

ယခုအပတ်သင်ခန်းစာသည် ယုံကြည်သူများအပေါ် ထာဝရဘုရားမှ အထူးအာရုံစိုက်ထားသည်ကို တင်ပြထားသည်။ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ် အထဲတွင် “မိမိတို့ထင်မြင်သည်ထက် အတိုင်းအဆလွန်ကဲစွာ” ပြုနိုင်သည် (ဧဖက်၊ ၃:၂၀)။ မိမိကိုယ်ကိုသာ အာရုံပြုခြင်း၊ မိမိဆန္ဒကိုသာပြည့်စေခြင်း တို့သည် ရုပ်တုဘက်သို့ ဦးဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုသို့မပြုသင့်ပါ။ ထာဝရ ဘုရားနှင့် သူ၏တန်ခိုးတော်ကိုသာ အာရုံပြုသင့်ပါသည်။ အောင်မြင်သော အသက်တာအသစ်သို့ ဦးဆောင်နိုင်သောခွန်အားကို ပေးတော်မူသည် (ဖိ၊ ၄:၁၃။ ယုဒ၊ ၁:၂၄၊ ၂၅)။

“တရားမျှတမှုကို တောင်းဆိုသကဲ့သို့ပင် မေတ္တာတော်ကလည်း ဤ အပြစ်အတွက် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းရှိရမည်ဟု တောင်းဆိုထားသည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိလူတို့အတွက် အုပ်ထိန်းသူနှင့် တန်ခိုးတော်အရှင်ဖြစ်သည်။ ပုန်ကန်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်သောသူတို့သည် သူတစ်ပါးတို့အား ကူးစက်စေနိုင် သဖြင့် ဘုရားရှင်သည် ဖယ်ရှားတော်မူ၏။ ကာဏုနအား အသက်ချမ်းသာ

စေခြင်းဖြင့် အပြစ်ကိုဒဏ်ခတ်ခြင်းမပြုဘဲ ဆက်လက်ခွင့်ပြုနေခြင်း၏ရလဒ်ကို စကြာဝဠာသို့ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ သူ၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့အား သူ၏အသက်တာ နှင့်သွန်သင်ခြင်းဖြင့်ပင် ဩဇာလွှမ်းမိုးခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအား ရေဖြင့်ဆေး ကြောခဲ့ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လူသားတို့သည် အသက်ရှည်လေလေ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်လေလေဖြစ်ကြသည်။ သိနာတွင် ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် လည်း ထိုနည်းတူပင်ဖြစ်သည်။ ကျူးလွန်သောသူတို့အား အမြန်ဆုံးပြစ်ဒဏ် ပေးခြင်းမပြုပါက အလားတူရလဒ်များကိုပင် တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 325).

ဆွေးနွေးစရာမေးခွန်းများ။

၁။ တနင်္လာနေ့မေးခွန်းကို ပြန်စဉ်းစားပါ။ ဖန်ဆင်းရှင်အားဆန့်ကျင်ကာ ဖန်ဆင်းထားသောအရာများကို ကိုးကွယ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သောလမ်းစဉ် သည် အဘယ်သို့နည်း။ ဥပမာ၊ ကမ္ဘာမြေကို ကောင်းမွန်စွာစောင့်ရှောက်သူအဖြင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကိုကာကွယ်ရန် ကြိုးပမ်းရင်း၊ ၎င်းတို့ကို ကိုးကွယ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) ရုပ်တုအဖြစ်မမြှင့်တင်ဘဲ မည်သို့လုပ်ဆောင်နိုင်မည်နည်း။

၂။ မိမိပြုသောအရာတစ်ခု၏ အကျိုးဆက်၊ ရလဒ်နှင့် ၎င်းတို့အား တုံ့ပြန်ခြင်းတို့သည် မည်မျှပြင်းထန်သည်ကို မိမိပင်စဉ်းစားမိနိုင် ပါသည်။ ထာဝရဘုရား၏သွန်သင်ခြင်းကို ငြင်းပယ်ခြင်းတွင် နောင်တ ရရန် စိတ်နှလုံးခိုင်မာစွာ ဆက်လက်ပုန်ကန်နေသူတို့အား အဘယ်ကြောင့် ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ရသနည်း။

၃။ အပြစ်ဖြေလွတ်နိုင်ရန် ယူတင်ဆောင်ရွက်ခြင်း (အစားထိုးအသေ ခံခြင်း) သည် အဘယ်ကြောင့် အမှန်ကန်ဆုံးလမ်းစဉ် ဖြစ်နိုင်သနည်း။ ဧဝံဂေလိတရားတော်၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်သော ယူတင်ဆောင်ရွက် ခြင်းကို ငြင်းပယ်၍ ရှုတ်ချသောသွန်သင်ချက်သည် အဘယ်ကြောင့် မှားယွင်းသောသွန်သင်ချက်ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ ၁ပေ၊ ၂:၂၄ ကိုဖတ် ပါ။ ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ယူတင်ဆောင်ရွက်သူဖြစ်သည်ကို ခိုင်မာစွာမည်သို့ဆိုသနည်း။

သင်ခန်းစာ (၅၂)
“ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကိုအကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ”

စက်တင်ဘာလ ၁၃ - ၁၉

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၃၃:၇-၃၄:၃၅။ တရား၊ ၁၈:၁၅၊ ၁၈။
ယော၊ ၁၇:၃။ ရောမ၊ ၂:၄။ ယော၊ ၃:၁၆။ ၂ကော၊ ၃:၁၈။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ထာဝရဘုရားသည် မောရှေရှေ့၌ ကြွသွားတော်မူလျက်၊ ထာဝရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၊ ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝတော်မူထသော၊ အထောင်အသောင်းတို့အား သနားခြင်းကျေးဇူးတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကိုလွန်ကျူးခြင်း၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း၊ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြေလွှတ်တော်မူထသော၊ သားစဉ်မြေးဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင် အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူထသောဘုရားဟု ကြွေးကြော်၏” (ထွက်၊ ၃၄:၆၊ ၇)။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူလျှောက်ခြင်းတွင် ကြီးပွားကြရမည်။ ကြီးပွားခြင်းမရှိခြင်းသည် အသေဖြစ်၏။ ရှင်ပေါလုသည် “ကျေးဇူးတော်၌လည်းကောင်း၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်း၌လည်းကောင်း ကြီးပွားကြလော့။ ထိုသခင်သည် ယခုမှစ၍ ထာဝရနေ့ရက်ကာလပတ်လုံး ဘုန်းအသရေရှိတော်မူစေသတည်း” (၂ပေါ၊ ၃:၁၈)။ ကြီးပွားလိုသည့်ဆန္ဒရှိသင့်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘွဲ့ယူခြင်းမရှိသော

ဘုရားသခင်၏တက္ကသိုလ်တွင် အတောမသတ်သင်ယူနေကြရ၏။ ကြီးပွားခြင်းကာလတစ်ရပ်တိုင်းတွင် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အားဖြစ်စေလိုသော နေရာသို့ရောက်နိုင်ရန် ခရစ်တော်အားဖြင့် ပုံသွင်းခြင်းကို လက်သင့်ခံပါက သင်သည် စုံလင်လိမ့်မည်။

ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုပဲ တွေးကြည့်လိုက်ပါ။ ပထမတန်းသားတို့သည် ၁၀၀ ထိတိုင် ရေတွက်နိုင်ပါက သူတို့၏အသိဉာဏ်သည် သူတို့၏အတိုင်းအတာအခြေအနေတွင် ပြည့်စုံသဖြင့် အောင်မှတ်ရရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဤထက်မတိုးတက်တော့ဘဲ အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားဘဝတွင် ဆက်ရှိနေပါက ပညာရေးတွင် ဧရာမဆုံးရှုံးခြင်းပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုသိကျွမ်းရန် သူ၏ကရုဏာတွင် ကြီးပွားခြင်းသည်လည်း အလားတူပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကြီးပွားခြင်းဆိုင်ရာခြေလှမ်းတိုင်းတွင် ခရစ်တော်သည် စုံလင်သည်နည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း စုံလင်နိုင်ပေသည်။ ယခုတစ်ပတ်တွင် မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏လမ်းပြသွန်သင်ခြင်းကို သိကျွမ်းလိုက်လျှောက်ခြင်းဖြင့် သူ၏ကြီးပွားခြင်းကို လေ့လာကြရပါမည်။

ဓာနီနေ့နေ့ **စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက်**
စုဝေးရာတဲတော်

ထွက်၊ ၃၃:၇-၁၁ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေအား ပရိသတ်စုဝေးရာတဲတည်ဆောက်ရန် ဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့်စေခိုင်းရသနည်း။

တပ်ပြင်တွင်တည်ဆောက်ထားသော “စုဝေးရာတဲ” နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် တပ်အလယ်၌ တည်ထားသောဝတ်ပြုရာတဲတော်နှင့် မရောမိစေရန် လိုအပ်သည်။ ထို “စုဝေးရာတဲ” ၌ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားနှင့် အကြိမ်

မည်မျှဆိုတွေ့သည်ကိုတော့ မသိရပါ။ သေချာသည်တစ်ခုမှာ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားနှင့် ရင်းနှီးစွာမျက်နှာချင်းဆိုင်သည်ကို သိရပါသည်။ “ထာဝရ ဘုရားသည် အဆွေခင်ပွန်းချင်းကို နှုတ်ဆက်တတ်သည်နည်းတူ၊ မောရှေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏” (ထွက်၊ ၃၃:၁၁)။ မိတ်ဆွေဟူသည် လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်၍၊ ၎င်းတို့ကို သူတစ်ပါးအားမဖော် ပြဘဲ၊ စိတ်ချရသူကိုဆိုလိုသည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် အကောင်းဆုံးသော ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် အကောင်းဆုံးသောလူသားတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၁၉-၃၄ ၏မှတ်တမ်းမှတ်ရာအရ မောရှေ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ သည် ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာကို မည်သို့ပြောင်းလဲစေနိုင် သည်ကို ကောင်းစွာပုံသက်သေပြခဲ့သည်။ ဤထင်ပေါ်သောခေါင်းဆောင်ကြီး နှင့် ဘုရားသခင်သည် မည်သို့မိတ်သဟာယဖွဲ့ခဲ့သနည်း။ မောရှေ၏အသက်တာ နှင့် ကြီးပွားခြင်းကိုလေ့လာရာတွင် ဘုရား၏တန်ခိုးတော်သာမက မေတ္တာ တော်နှင့် ဝိသေသလက္ခဏာကိုပင် ဖော်ပြပေးသည်။ ဤအချက်သည် ဘုရား သခင်နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်း၏ အရေးပါသောအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပင်ဖြစ် သည်။

သိနာမရောက်မီတွင် ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား အထူးခေါင်းဆောင် သင်တန်းပေးရာတွင် ကြီးမားစွာအသုံးပြုခဲ့သည်။ မိချန်ပြည်တွင် သိုးထိန်းခဲ စဉ်၌ ထာဝရဘုရားသည် စာအုပ်နှစ်အုပ်၊ ယောဘဝတ္ထုနှင့် ကမ္ဘာဦးကျမ်း တို့ကို ရေးသားပြုစုစေသည်။ ထိုနောက် ဣသရေလတို့အား အီဂျစ်ပြည်မှ ထုတ်ဆောင်ရန် ချုံထဲမီးလောင်နေသည်ထဲမှ ခေါ်တော်မူသည်။ အီဂျစ်ဘုရား တို့၏ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် အီဂျစ်တပ်မတော်ကြီးသည် ပင်လယ်နီထဲတွင် ဖျက်ဆီး ခံရခြင်းတို့ကိုပါ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ဣသရေလတို့အား အီဂျစ်ပြည်မှ သိနာ တိုင်အောင် ပို့ဆောင်ခဲ့သည့်ပုံကို ရက်သတ္တများစွာပင် လေ့လာစောင့်ကြည့် ခဲ့ရသည်။ မောရှေသည် သူ၏မျက်နှာတောက်ပခဲ့ပြီးသည်နောက် နှစ်ပေါင်း ၃၉ နှစ်လုံးလုံးတွင် ကတိတော်ပြည်၏နှုတ်ခမ်းဝတိုင်အောင် ဣသရေလ

လူတို့အား ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင်မူ မောရှေသည် ထာဝရ ဘုရား၏သစ္စာရှိသောကျွန်တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း (တရား၊ ၃၄:၅။ ယောရှု၊ ၁:၁)၊ အမှောင်ထုထဲ၌ အနှိုင်းမဲ့အလင်း၊ သူတစ်ပါးတို့အတွက် စံတင်ထိုက် သောပုရောဖက် (တရား၊ ၁၈:၁၅၊ ၁၈)၊ လူသားတို့သည် သူ၏ညွှန်ကြား ချက်ကို အမြဲမလိုက်နာလိုကြသော်လည်း သူသည် ပြောင်းလဲခြင်းကို ဖန်တီး သူပင်ဖြစ်သည်။ လိုက်နာလာကြသောအခါ ကြီးပွားတိုးတက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြောင်းလဲစေနိုင်သောဘုရားသခင်အား ခွင့်ပြု လိုက်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်ပြုပေးနိုင်သောအရာတို့ကို မောရှေ၏ ထူးခြားသောအသက်တာမှ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ သင့်ဘဝတွင် သင် သတိထားမိသော ဘုရားသခင်၏လုပ်ဆောင်မှုများထဲမှ သင့်အား ပြောင်းလဲစေသောအရာတို့သည် မည်သည်တို့နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်**
မျက်နှာရကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်သိမည်အကြောင်း

ထွက်၊ ၃၃:၁၂-၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားမှ မည်သည်ကိုသွန်သင်ရန်လျှောက်သနည်း။ သူတို့၌ ကိန်းတော်မှု၍ ပို့ဆောင်ရန် အဘယ်ကြောင့်တောင်းဆိုသနည်း။

ကိုယ်တော်၏လမ်းပြမှုဖြင့် မောရှေသည် ပုံမှန်ကြီးထွားနေသည်။ ထာဝရဘုရားအား နီးသထက်နီးအောင် ချဉ်းကပ်၍ ထာဝရဘုရား၏စံနမူနာ အဖြစ် ရောက်ရှိလာသည်။ တစ်နေ့ “စုဝေးရာတံ” တွင် ထာဝရဘုရားနှင့် စကားလက်ဆုံပြောနေရာတွင် မောရှေသည် ဘုရားအား သူမသိရှိသည်ကို သတိထားမိသည်နှင့် တောင်းလျှောက်ခဲ့သည်မှာ “မျက်နှာရကြောင်းကို အကျွန်ုပ် သိပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကိုပြတော်မူပါ” (ထွက်၊ ၃၃:၁၃)

ဟုဆို၏။ ထာဝရဘုရားအား မောရှေသည် အသစ်သောနယ်ပယ်တစ်ခုဖြင့် သိကျွမ်းရန်လိုသည်ကို သိရှိလာသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်အား ပိုမို သိကျွမ်းလာသည်ဟု တွေ့ရှိသည်နှင့်အမျှ ဘုရားအား သာ၍မသိရှိလေလေ ဖြစ်နေ၏။ သူ၏လိုအပ်ချက်တို့ကို သတိပြုမိသောအခါ ဘုရားရှင်ကို စိတ်နှလုံး အပြည့်အဝ သိလိုလာသည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း မောရှေ၏ဆန္ဒကိုလည်း ပြည့်စုံစေသည်။

မောရှေ၏အတွေ့အကြုံကိုကြည့်၍ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အား သာ၍နက်နဲရင်းနှီးသော မိတ်သဟာယဖွဲ့ပေးသောကြောင့် သူသည် ဝိညာဉ်ရေးတွင် အလွန်တိုးပွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အလျင်ဦးဆုံး မောရှေ သည် တောင်ပေါ်တက်၍ “ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ တက်ရောက်၏” (ထွက်၊ ၁၉:၃)။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်ရှိတော်မူရာ “ထူထပ်သောမှောင်မိုက်” သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏ (ထွက်၊ ၂၀:၂၁)။

အခြားနေရာတွင် ဘုရားသခင်တည်ရှိတော်မူရာ “တိမ်ထဲသို့ မောရှေ ဝင်သွား၍” (ထွက်၊ ၂၄:၁၈) ရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးနေသည်ဟုဆိုသည်။ ထိုရက်ပေါင်းလေးဆယ်အတွင်းတွင် ဘုရားသည် မောရှေအား ဆုမွန်နှစ်ခု ပေးလေသည်။ (၁) ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင် ကမ္မည်းထိုးရေးခြစ်ထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြား၊ သူကိုယ်တိုင်ထွင်းထုထားသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါး (ထွက်၊ ၂၄:၁၂)။ (၂) ဝတ်ပြုရာတဲတော်အား တည်ဆောက်ရမည့်အညွှန်းများ (ထွက်၊ ၂၅-၃၁)။

အပြစ်သားများအတွက် ကြားဝင်တောင်းပန်ပေးခြင်းဖြင့် နောက်ထပ် ရက်ပေါင်းလေးဆယ်နေရပြန်သည် (ထွက်၊ ၃၂:၃၀-၃၂။ တရား၊ ၉:၁၈)။

ဤအရာအားလုံးနောက်တွင် မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသ လက္ခဏာတော်ကို တိကျစွာသိရှိလိုသဖြင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိမည်သူဖြစ် သည်ကို အထူးသိရှိခွင့်ကိုပေးလိုက်သည်။ မောရှေသည် ဘုရားသခင်အား သာမန်သိရှိနေရုံမဟုတ်ဘဲ အတွင်းကျကျသိရှိလိုသည်။ နှစ်ထောင်ချီပြီးမှ

ယေရှုသည် “ထာဝရအသက်ဟူမူကား၊ မှန်သောဘုရားသခင်တစ်ဆူတည်း ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှု ခရစ်ကိုလည်းကောင်း သိကျွမ်းခြင်းတည်း” (ယောဟန်၊ ၁၇:၃) ဟုဆို၏။ ထာဝရဘုရားသည် လူ့ဇာတိခံယူကာ မိမိကိုယ်ကိုဖော်ပြသည်ထက် သာ၍ ကောင်းသော အဘယ်နည်းလမ်းရှိဦးမည်နည်း။

ထာဝရဘုရားအား သင်ကိုယ်တိုင်သိရှိသလား။ သူ့အကြောင်း ကို ကြားသိရုံမျှသာလား။ ဤမေးခွန်းနှစ်ခု မည်သို့ကွာခြားသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက် “ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကိုအကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ”

ရွှေနှားသူငယ်ဖြင့် ဖောက်ပြန်ပြီးနောက်တွင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိ လူတို့ကို ကတိတော်ပြည်သို့ ဆက်လက်ပို့ဆောင်နေသည်ကို သေချာစေရန် မောရှေသည် ကြားဝင်ဖျန်ဖြေပေးနေသည်။ သူကိုယ်တိုင်၏စိတ်နှလုံးအတွင်း ကျကျဖြင့် ကိုယ်တော်အား ပို၍သိကျွမ်းလိုသည်။

ထွက်၊ ၃၃:၁၈-၂၃ ကိုဖတ်ပါ။ ဘုန်းတော်အားပြသရန် မောရှေ၏တောင်းဆိုခြင်းကို ထာဝရဘုရားက မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း။

ဘုန်းတော်အားပြသရန် မောရှေတောင်းဆိုသည်။ ဘုရားသည်လည်း ကရုဏာသက်တော်မူ၍ ဘုန်းတော်ကို သူ့အားပြတော်မူ၏။ မောရှေ၏ တောင်းဆိုခြင်းကို ဖြေဆိုရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သူ၏ “ကောင်းမြတ် ခြင်း” ကိုပြရန် ကတိပေးသည်။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သူ၏ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာပင်ဖြစ် သည် (Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 576; Christ’s Object Lessons, pp. 414, 415; Prophets and Kings, p. 313).

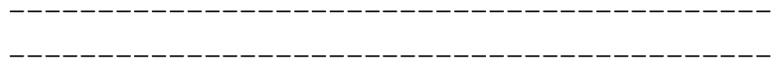
“ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သားသမီးတို့အား ဂုဏ်တော်ကို ပြသခြင်းဖြစ်သည်။ ယောက်ျားမိန်းမတို့သည် အမြင့်ဆုံးနေရာသို့ ရောက်စေလိုသည်” (Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 530). သူ၏ဂုဏ်တော်သည် နောင်တရသောအပြစ်သားတို့အား ပွေ့ဖက် (Ellen G. White, Prophets and Kings, p. 668) ၍ လိုအပ်သည်များကို စီစဉ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိတို့၏အသက်တာတွင် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာကို ပေါ်လွင်စေခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ “ဘုန်းတော်” ပင်ဖြစ်၏။

ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာ၊ သူ၏ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်း၊ ကြင်နာခြင်းနှင့် နူးညံ့သောမေတ္တာတော်တို့ကို မိမိတို့၏စာရိတ္တတွင် ထင်ရှားစေကြရပါမည်။ ဤသို့လောကအတွက် ကောင်းချီးတင်မက စကြဝဠာတစ်ခုလုံးသို့ တောက်ပသောအလင်းဖြစ်ခွင့်ရကြပါမည်။ ရှင်ပေါလုသည် “သတ်ဖို့ရာထားသောသူကဲ့သို့ အခြားသောသူများနောက်၌ တမန်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ကို ဘုရားသခင်ထုတ်ပြတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ ငါတို့သည် လောကီသားများနှင့် ကောင်းကင်တမန်များမျက်မှောက်၌ ပွဲဝင်သောသူဖြစ်ကြ၏” (၁ကော၊ ၄:၉)။ ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာနှင့် အမှုတော်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့သည် စကြဝဠာတစ်ခုလုံးနှင့်ပင်သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်များသည် မည်မျှဆန်းကျယ်ကြောင်း စဉ်းစား၍မကုန်နိုင်ပါ။

ရောမ၊ ၂:၄ တွင်လည်း ရှင်ပေါလုကပင် “ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင့်ကို နောင်တလမ်းသို့သွေးဆောင်သည်” ဟုဆို၏။ လူသားတို့သည် မိမိတို့၏အပြစ်သားဘဝနှင့် ကယ်တင်ခြင်းလိုအပ်နေသည်ကို ဘုရားသခင်၏ ကောင်းမြတ်သောဝိသေသလက္ခဏာအားဖြင့် အနိုင်အထက်သွေးဆောင်၏။ ကပ်တိုင်ကိုကြည့်လိုက်ပါက ကိုယ်တော်သည် ထိုတိုင်တွင် အဘယ်ကြောင့် ရှိနေရသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့အားချစ်တော်မူ၍ ထိုနည်းလမ်းဖြင့်သာ ကယ်တင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ထိုနေရာတွင် ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းနှင့် ဝိသေသလက္ခဏာတော်တို့ကို အကြီးမားဆုံးပြသသွားခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်တို့ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သော လက်ဝါးကပ်တိုင်အား အချိန်မည်မျှလောက်ယူကာ သင်သည် အာရုံပြုလေ့ရှိသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်**
ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုယ်ကိုဖော်ပြခြင်း
ထွက်၊ ၃၄:၁-၂၈ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏
ဂုဏ်တော်ကို မောရှေအား မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြသနည်း။

မောရှေသည် မိမိခွဲခဲ့သောကျောက်ပြားနှစ်ပြားနှင့် အလားတူသော နောက်ထပ်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားတို့ကို ယူဆောင်ခဲ့ရပါမည် (ထွက်၊ ၃၂:၁၉)။ သူသည် ကိုယ်တော်နှင့် သတ္တမအကြိမ်မြောက်တွေ့ဆုံရန် တောင်ပေါ်သို့ တက်ရပါမည်။ အလျင်ဦးသူတက်ခဲ့ရသည်များကို (၁) ထွက်၊ ၁၉:၃၊ ၇။ (၂) ထွက်၊ ၁၉:၈၊ ၁၄။ (၃) ထွက်၊ ၁၉:၂၀၊ ၂၅။ (၄) ထွက်၊ ၂၀:၂၁။ ထွက်၊ ၂၄:၃။ (၅) ထွက်၊ ၂၄:၉၊ ၁၂-၁၈။ ထွက်၊ ၃၂:၁၅။ (၆) ထွက်၊ ၃၂:၃၀၊ ၃၁ တို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်တို့ကို ရှုမြင်ရန် ပြင်ဆင်နေရသည်။ ဘုရား၏လှပသောဝိသေသအား ဤမိမိကိုယ်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြင့် အထင်ရှားဆုံးသိမြင်ရသည်။ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသတော်ကို ဖော်ပြရာတွင် အဓိကအကျဆုံးဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတောက်လျှောက်ကို ရက်လုပ်ထားသော ရွှေချည်မျှင်ပင်ဖြစ်သည် (တော၊ ၁၄:၁၈။ နေဟမိ၊ ၉:၁၇။ ဆာ၊ ၁၀:၃၈။ ယောလ၊ ၂:၁၃။ ယောန၊ ၄:၂)။ ကိုယ်တော်၏ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ယောဟန်၊ ၃:၁၆ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာတော်တို့ကို မှန်ကန်စွာ

နားလည်ကြရန် လိုအပ်သောကြောင့် အရေးကြီးသောနေရာများတွင် ကျမ်းစာ ကလောင်ရှင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏မိမိကိုယ်ကိုဖော်ပြခြင်းကို ကောက်နုတ် ခြင်း၊ ပြန်ပြောခြင်း၊ ချဲ့ထွင်ရှင်းပြခြင်းတို့ ပြုလုပ်ကြသည်။

ထာဝရဘုရားနာမတော်၏ထူးခြားခြင်း၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းခြင်းနှင့် အလား တူမရှိခြင်းတို့ကို မောရှေသိရှိသောအခါ ပျပ်ဝပ်၍ ကိုယ်တော်အားကိုးကွယ် ၏။ ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော်၊ ကျေးဇူးကရုဏာတော်၊ ကြင်နာခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်သိခြင်း၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့ကို ရိပ်ခနဲမြင်ရသည်နှင့် သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆွဲဆောင် လေတော့သည်။ သူ၏ထူးခြားသော အရည်အသွေးတို့အား မြင်ရသောကျွန်ုပ် တို့သည် သူ့အားစတင်ချစ်မြတ်နိုးလာ၍ ထိုအချစ်သည် သူ့အမှုတော်ထမ်း၍ သူ့စကားနားထောင်လိုသောဆန္ဒဖြစ်စေသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့အားချစ်တော် မူသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း သူ့အားတုံ့ပြန်ချစ်ရ၏ (၁ယော၊ ၄:၁၉)။

ဤသို့ မိမိကိုယ်ကိုဖော်ပြရာတွင် မောရှေသည် သူ့လူမျိုးတို့အား ကတိတော်ပြည့်သို့ခေါ်ဆောင်ရာတွင် အံ့ဖွယ်အရာများကိုပင် ပြုသွားရမည်ကို ဘုရားရှင်ကတိပြုသွားသည်။ သူတို့နှင့်ပြုခဲ့သောပဋိညာဉ်ကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန်နွေးလိုက်သည်။ “ကြည့်ရှုလော့။ ငါပဋိညာဉ်ပြု၏။ လူမျိုး၌ ငါမပြုစု ဖူးသော အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို သင်၏လူမျိုးရှေ့မှာငါပြုမည်။ သင်တို့အဖို့ ငါထာဝရဘုရားပြုသောအမှုသည် ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမှုဖြစ်ကြောင်းကို သင်ပေါင်းဖော်သောလူအပေါင်းတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်” (ထွက်၊ ၃၄:၁၀)။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ် တရားဆယ်ပါးတို့အား နားထောင်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏ဥစ္စာနေတို့သည် လုံခြုံ စိတ်ချရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် မိမိခွဲပစ်ခဲ့သော ကျောက်နှစ်ပြားပေါ်တွင် ပါရှိသော အကြောင်းအရာတို့ကို မောရှေသည် မိမိကိုယ်တိုင်ရေးသားရန် ထာဝရဘုရားက စေခိုင်းတော်မူ၏ (ထွက်၊ ၃၄:၂၇၊ ၂၈)။

ကြာသပတေးနေ့

ခက်တင်ဘာလ ၁၈ ရက်

မောရှေ၏မျက်နှာထွန်းပခြင်း

ထွက်၊ ၃၄:၂၉-၃၅ ကိုဖတ်ပါ။ **မောရှေ၏မျက်နှာထွန်းပ ခြင်းအကြောင်းသည် အဘယ်နည်း။**

ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏မေတ္တာဝိသေသကို မောရှေအားပြသအပြီး တွင် မောရှေသည် မျက်နှာအရေထွန်းပလျက် ဣသရေလစခန်းသို့ ဆင်းသွား လေ၏။ အစပိုင်းတွင် မောရှေသည် မိမိမျက်နှာအရေထွန်းပနေသည်ကို လုံးဝမသိရှိပါ။ တစ်စုံတစ်ဦးသည် ထာဝရဘုရားနှင့် နီးကပ်လာလေလေ၊ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းခြင်းကိုတွေ့ရသောအခါ မိမိ၏ချို့ယွင်းချက်တို့ကို သတိထားမိလေလေပင်ဖြစ်သည်။

မောရှေ၏မျက်နှာအရေထွန်းပခြင်းသို့ သဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲပေးသည့် အကြောင်းရင်းသည် အဘယ်နည်း။ အကြောင်းရင်းသည် ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်သို့ ခစားရသောကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ထိုအချိန်မတိုင်မီလည်း မကြာ ခဏတက်သွားခဲ့၍ ထာဝရဘုရားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခဲ့ရသော်လည်း မျက်နှာ အရေထွန်းပခြင်းမဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် ကြင်နာ ခြင်းကိုသိကျွမ်း၍ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် လှပခြင်းဝိသေသတို့ကို စုံလင်စွာသိကျွမ်းလာသောအခါ မောရှေသည် ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်၍ မျက်နှာအရေထွန်းပခြင်းသို့ ရောက်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရားကို မိမိ၏သခင်အဖြစ်ခွင့်ပြုကာ လုံးလုံးလျားလျားဆက်ကပ် သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးသည် ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။

၂ကော၊ ၃:၁၈ ကိုဖတ်ပါ။ ယေရှုသည် သင့်အား သူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်သို့ ဖြည်းဖြည်းခြင်းပြောင်းလဲခြင်းကို မည်သို့ပြုနိုင်မည် နည်း။

ရှင်ပေါလုသည် မောရှေ၏မျက်နှာ အရေထွန်းပခြင်းကို ယေရှု၏ ဘုန်းတော် (ဘုရား၏ပညတ်တရားနှင့် ကျေးဇူးတော်တို့ကို အသွင်ယူနေသူ) နှင့် ယှဉ်ကြည့်သောအခါ ယေရှု၏ဘုန်းတော်သည် မောရှေထက်သာလွန် နေသည်ဆို၏။ ခရစ်တော်ထံသို့ မိမိတို့မျက်စိကိုတည်စေခြင်းဖြင့်သာ သူနှင့် အတူ ပညတ်တော်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးတော်ကြောင့် (၂ကော၊ ၃:၁၂-၁၈)၊ မိမိတို့၏စာရိတ္တတွင် စွဲမှတ်စေသည် (ဟောပြော၊ ၃:၁။ ၁၂:၂)။

မောရှေသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် စံနမူနာဖြစ်သည်။ မိမိတို့၏စာရိတ္တ တို့သည် ဘုရားသခင်ရုပ်လုံးသို့ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲစေရန် ခွင့်ပြုသောအခါ ထာဝရဘုရားပြုပေးသောအရာတို့ကို ဖော်ပြပေးသည်။ ဤအရာကို ရှင်ပေါလု သည် “အသစ်သောအသက်တာ၌ ကျင်လည်ခြင်း” (ရောမ၊ ၆:၄) ဟုခေါ်ဆို၏။

သင့်စာရိတ္တတို့တွင် မည်သည့်နယ်ပယ်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်ရန် လိုအပ်သနည်း။ နယ်ပယ်အားလုံးလား။ ကပ်တိုင်အားဗဟိုပြုခြင်းသည် မည်ကဲ့သို့ ကယ်တင်ခြင်းကို စိတ်ချရခြင်းနှင့် ခွန်အားဖြစ်စေသနည်း။

သောကြာနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “Idolatry at Sinai,” pp. 327-330, in *Patriarchs and Prophets* ကိုသေချာစွာဖတ်ပါ။

မိုးအုံ့သောနေ့တစ်နေ့တွင် ဖခင်တစ်ဦးနှင့်သားတို့သည် ဝတ်ပြု ကျောင်းတစ်ဆောင်သို့ လာလည်ပတ်ကြ၏။ အရောင်စွန်းလျက်ရှိသော ပြတင်း ပေါက်မှန်တို့အား ငေးကြည့်နေရင်း နေထွက်လာသောအခါ မှန်ပေါ်ပါသော ကျမ်းစာထဲမှရုပ်ပုံများမှ လူရုပ်ပုံတို့အား အလင်းရောင်ကြောင့်ပေါ်လာသည်။ သားလေးသည် ဖခင်အား “အဖေ၊ ဒါဘယ်သူတွေလဲ” ဟုမေးသည်။ ဖခင် သည် ခရစ်တော်နှင့် တပည့်တော်များအားမသိခဲ့သဖြင့် “ဒီလူတွေကလေ ခရစ်ယာန်တွေပါ” ဟုသာဖြေဆို၏။

ဤတောက်ပသောရုပ်ပုံတို့သည် သားလေး၏စိတ်ထဲတွင် စွဲလမ်း နေတော့သည်။ တစ်နေ့ ထိုသား၏ဆရာသည် အတန်းထဲတွင် “ကလေးတို့၊ ခရစ်ယာန်ဆိုတာဘယ်သူတွေလဲ သိကြသလား” ဟုမေး၏။ ထိုကလေးသည် ဝတ်ပြုကျောင်းမှန်ပေါ်က တောက်ပသောရုပ်ပုံများကို သတိရသဖြင့် “ကျွန်တော် သိတယ်ဗျ။ ခရစ်ယာန်တွေဆိုတာ တောက်ပသောလူတွေဖြစ်တယ်” ဟူ၏။ ၎င်းနှင့်ဆင်တူယိုးမားပင် ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား “သူတစ်ပါးတို့ သည် သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်တို့ကိုမြင်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော် မူသော သင်တို့အဘ၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှာ၊ သူတစ်ပါးရှေ့၌ သင်တို့၏အလင်းကို လင်းစေကြလော့” (မသု၊ ၅:၁၆)။ တောက်ပသော သူများသာလျှင် ပြောင်းလဲခြင်း၏ဖန်တီးရှင်ဖြစ်နိုင်ပေမည်။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ နိမ့်ချလျက် နူးညံ့ ကြင်နာသနားတတ်ခဲ့သော် ယခုတွင် လူတစ်ယောက်တည်းရှိသော နေရာတွင် လူတစ်ရာပင် ပြောင်းလဲခြင်းရှိလိမ့်မည်” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 189). ကျွန်ုပ်တို့၏စာရိတ္တ၊ အမူအရာ နှင့် စိတ်နေသဘောထားတို့သည် မိမိတို့၏သက်သေခံရာတွင် မည်သည့် တန်ခိုးရှိသနည်း။

၂။ ထွက်၊ ၃၄:၆၊ ၇ သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ယောဟန်၊ ၃:၁၆ ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ဆိုရသနည်း။

၃။ ထာဝရဘုရား၏ လှပသောဝိသေသလက္ခဏာသည် ထွက်၊ ၃၄:၆၊ ၇ တွင် မိမိကိုယ်ကို ဖော်ပြခြင်းအပေါ်မူတည်သည်ဖြစ်ရာ၊ သင်၏ ဘုရားမည်သူနည်းဟု မေးသောသူအား မည်သို့ဖြေဆိုရမည်နည်း။

-၀-

သင်ခန်းစာ (၁၇)

တဲတော်၌ဘုရားရှင်တည်ရှိခြင်း

စက်တင်ဘာလ ၂၀ - ၂၆

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း

စက်တင်ဘာလ ၂၀ ရက်

ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၃၅:၁-၃၆:၇။ ကမ္ဘာ၊ ၁:၁။ ထွက်၊ ၃၆:၈-၃၉:၃၁။ ဟေဗြဲ၊ ၇:၂၅။ ထွက်၊ ၄၀:၁-၃၈။ ယောဟန်၊ ၁:၁၄။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ထိုအခါမိုးတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် တဲတော်ကိုဖြည့်လေ၏။ ခရီးသွားလေရာရာတွင် ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့ရှေ့မှောက်၌ ထာဝရဘုရား၏မိုးတိမ်သည် နေ့အခါ တဲတော်ပေါ်မှာတည်နေ၏။ ည၌အခါမီးလျှံဖြစ်လျက် တည်နေလေသတည်း” (ထွက်မြောက်၊ ၄၀:၃၄၊ ၃၈)။

ဓမ္မဟောင်းခေတ် ဘုရားသခင်လူများ၏ အဓိကတာဝန်သည် (ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့အပါ) ကိုယ်တော်နှင့်နီးကပ်စွာနေ၍ သူ့အားဝတ်ပြုရန်နှင့် ထာဝရဘုရား၏ရုပ်ပုံမှန်ကို သူတစ်ပါးတို့အားပို့ချရန်ဖြစ်သည် (တရား၊ ၄:၅-၈)။ ဒေဒင်ဥယျာဉ်တွင် အာဒံ၊ ဧဝတို့သည် မိမိတို့၏အပြစ်ကြောင့် ကြောက်ရွံ့၍ ပုန်းနေလေသည်။ အပြစ်သည် လူသားကို ဘုရားသခင်အား အလိုအလျောက် ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြစ်စေ၍ ထိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် ဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာအပေါ် အမြင်အာရုံပြောင်းလဲစေသည်။ သတင်းကောင်းဟူသည်မှာ ထာဝရဘုရားသည် ဤအက်ကွဲကြောင်းတွင် ပထမဆုံးခြေလှမ်း လှမ်းလာခဲ့၍၊

ထိုဝေးကွာထားသော မိတ်သဟာယကို ပြန်ပြုပြင်ပေးခဲ့သည်။ အပြစ်သားကို လည်း သူ့ထံသို့ခေါ်ယူထားသည်။ “သင်ဘယ်မှာနည်း” (ကမ္ဘာ၊ ၃:၉)။

ကျွန်ုပ်တို့၏သာသနာ့အခြေခံအလုပ်သည် မိမိတို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူသားတို့အား ဘုရားသခင်၏ မှန်ကန်သောဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ဖြောင့်မတ်သောမေတ္တာကို သွန်သင်ရန်ဖြစ်သည်။ လူသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အတ္တကင်းသောမေတ္တာကို ယုံကြည်လက်ခံလာသောအခါ မိမိတို့အသက်တာကို ဘုရားထံဆက်ကပ်အပ်နှံလျက်၊ မိမိတို့ကောင်းရာကောင်းကြောင်းအတွက် ဘုရားသခင်စေခိုင်းသမျှတို့ကို လက်ခံနားထောင်လာကြပါလိမ့်မည်။

သန့်ရှင်းရာဌာန သို့မဟုတ် ဗိမာန်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ လူသားတို့နှင့် နီးကပ်မှုကိုပြသပြီး၊ အကြီးမြတ်ဆုံးသော သမ္မာတရားကိုလည်း ဖော်ပြသည်။ ထိုနည်းဖြင့် ယုံကြည်၍ ချဉ်းကပ်လာသောသူတို့အား ကယ်တင်ကြောင်းကို ဖော်ပြသည်။

ဇနနိန္ဒေနေ ဓက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက်
ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်တော်နေ့

သတ္တမနေ့ဥပုသ်တော်နေ့ကို ငြင်းဆိုသောသူတို့သည် ဂျူးလူတို့ အတွက် သီးသန့်ထားသောနေ့ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း၊ ထိုသတ္တမနေ့သည် ဒေဒင်မှ သီးခြားသန့်ရှင်းစေခဲ့သည် (ကမ္ဘာ၊ ၂:၁-၃)။ သူတို့က ဂျူးတို့သည် သိနာတွင် ပထမဆုံးကြားသိခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဂျူးတို့သည် သိနာမတိုင်မီတွင် ဥပုသ်စောင့်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၁၆:၂၂-၂၉)။ ဥပုသ်နေ့သည် ဟေဗြဲလူတို့ဘဝ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဆိုလျှင် မမှားနိုင်ပါ။

ထွက်၊ ၃၅:၁-၃ ကိုဖတ်ပါ။ သန့်ရှင်းရာဌာန သို့မဟုတ် ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ရာတွင် ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောပြရသောအမှန်တရားသည် အဘယ်နည်း။

ဥပုသ်နေ့၏သတင်းစကားသည် အမြဲပင် ထာဝရဘုရားအကြောင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ဖြစ်တည်မှုနှင့် ကြီးစွာသောသူ၏အလုပ်တို့ဖြစ်သည်။ ဥပုသ်နေ့သည် ဘုရား၏ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းကို သတိရစေ၍ လူသားတို့၌ ကိန်းအောင်းတော်မူလိုသောဘုရားအား ဗဟိုပြုစေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဗိမာန်တော်နှင့် ဥပုသ်နေ့တို့သည် တူညီသောဦးတည်ရာသို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့၌ကိန်းဝပ်သည်ကို ညွှန်ပြသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ဥပုသ်တော်နေ့သည်လည်း ကောင်းချီးများစွာယူဆောင်လာသည်။ ထိုဥပုသ်၏အချုပ်အနှစ်သာရငါးခုတို့မှာ -

- (၁) ထာဝရဘုရားသည် ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်သည်ကို ကျမ်းစာသည် အခရာကျကျ ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားသည် (ကမ္ဘာ၊ ၁:၁)။ ထင်ရှားသော ဖန်ဆင်းခြင်း အထိမ်းအမှတ်သည် ဥပုသ်နေ့ (ကမ္ဘာ၊ ၂:၂၊ ၃။ ထွက်၊ ၂၀:၈-၁၁) ဖြစ်သည်။ ဘုရားသည် ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်သည်ဟူသော ဤသမ္မာတရားမှ အခြား ကျမ်းစာ၏သမ္မာတရားများအားလုံး စီးဆင်းလာသည်။
- (၂) မေရိယကြွလာမည့်သတင်းသည် မြွေစာတန်နှင့် အဆိုးအားလုံးတို့ကို အောင်နိုင်မည့် ထာဝရဘုရား၏ကတိတော် “သင်၏အမျိုးအနွယ်” ဟူသည့် မျှော်လင့်ခြင်း၏ ဗဟိုချက်မဖြစ်သည်။
- (၃) ထာဝရဘုရားတည်ထောင်မည့် နိုင်ငံတော်ကို ကြိုတင်မြည်စမ်းရခြင်းလည်းဖြစ်သည်။
- (၄) ကယ်တင်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရားထံမှသာလာသည်။ ဘုရား၏လူတို့ကလည်း ဘုရားသည် သူတို့၏ကယ်တင်ရှင်နှင့် ရွေးနုတ်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံခြင်းဖြစ်သည်။ ကယ်တင်ခြင်းသည် သူ၏ကျေးဇူးတော်သက်သက် ကြောင့်သာဖြစ်၏ဟု သက်သေခံခြင်းဖြစ်သည်။

(၅) ထာဝရဘုရားသည် လူအားလုံးအပေါ် တရားသူကြီးချုပ်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို လှောင်ပြောင်၊ ငြင်းပယ်သောသူတို့သည် အနာဂတ်မဲ့ကြ၍၊ သူ့နောက်သို့ လိုက်လျှောက်သူတို့အား ထာဝရအသက်ကို အခမဲ့ပေးကမ်းနေသည်။

ဂျူးတို့၏အဆိုတစ်ခုရှိသည်။ ဣသရေလတို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ရှောက်သည်ထက်၊ ဥပုသ်နေ့သည် ဣသရေလတို့ကို စောင့်ရှောက်သည် ဟူ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်သည် ထိုသို့မဆိုသည့်တိုင်၊ ဥပုသ်နေ့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အသင်းတော်နှင့် မိသားစုအသက်တာတွင် မည်သည့်နေရာတွင်ရှိသည်ဟု သင်ခံစားရ သနည်း။

တနင်္လာနေ့ ခက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်

အလှူဒါနနှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်

ထွက်၊ ၃၅:၄-၃၆:၇ ကိုဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အရေးကြီးသော မည်သည့်သင်ခန်းစာရှိသနည်း။

ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ရန် အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာမြောက်မြားစွာပင် လိုအပ်သဖြင့် ထိုလူသားတို့သည် မိမိတို့၏ရင်တွင်းဖြစ်စေတနာ ဆန္ဒဖြင့် ရက်ရောစွာလှူဒါန်းကြရာမှ ပြည့်စုံခဲ့ရသည်။ သူတို့သည် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးနီ၊ ပိတ်ချော၊ ကျောက်မျက်ရတနာ၊ အထည်အလိပ်များ၊ အကာရသစ်သား၊ သံလွင်ဆီ၊ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များနှင့် အခြားမြောက်မြားစွာတို့ကို ပေးကြသည်။ လူတို့သည် မိမိတို့၏လုပ်အားကိုပင် လာပေးကြရာ အထူးသဖြင့် ပရိဘောဂပြုလုပ်ရာတွင် လုံ့လဝီရိယရှိရှိလုပ်ဆောင်ရမည့် လက်မှုပညာနှင့် အနုပညာရှင်တို့သည် လိုအပ်သည်အတိုင်း လုပ်အားလာပေးခဲ့ကြသည်။ အထည်ချုပ်သမားတို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်တွင် အမှုထမ်းရသော

ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးတို့အတွက် အသေးစိတ်ပြင်ဆင်ထားသော သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖွဲ့များကို ရက်လုပ်ပေးကြသည်။

ထာဝရဘုရားသည် အီဂျစ်ပြည်မှထွက်လာသော ဣသရေလတို့ကို အီဂျစ်တို့၏လက်ဆောင်ပစ္စည်းများဖြင့် ကောင်းချီးများစွာပေးခဲ့သည်။ ယခုတွင်မူ သူတို့ကို ကြီးမားသောတန်ခိုးနှင့် ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ခေါ်ဆောင်လာသော ဘုရားသခင်အား ကြည်ညိုစွာပြန်လှူဒါန်းရမည့်အလှည့် ဖြစ်လာပါသည်။ သူတို့၏စိတ်နှလုံးတို့သည်လည်း ဘုန်းတော်အတွက် ဆန္ဒပြင်းပြကြပါသည်။ လူတို့သည် ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် မြောက်မြားစွာပင် လှူဒါန်းကြသဖြင့် မောရှေထံသို့ “လူတို့သည် ပြီးလောက်ရုံမျှမက ပို၍ယူဆောင်လာကြပြီ” ဟုပင် တင်ပြလိုက်ရသည် (ထွက်၊ ၃၆:၅)။ ထိုသို့ဖြင့် မောရှေသည် လှူဒါန်းခြင်းကိစ္စအား တားဆီးရတော့သည်။ ဗိမာန်တော်အတွက် “ရခဲ့သောဥစ္စာသည် အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးလောက်ရုံမျှမက ပိုလျက်ရှိသတည်း” (ထွက်၊ ၃၆:၇)။

ဘုရားသခင်သည် လူတို့အား သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ပို့ဆောင်ခြင်းဖြင့် ဗိမာန်တော်ကို တိကျစွာတည်ဆောက်စေသည်။ ဗေဇလေလ၊ အဟောလျာနှင့် အခြားသောသူတို့သည် “ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝသဖြင့်” (ထွက်၊ ၃၅:၃၁) သူတို့သည် ထိုလုပ်ငန်းအား ပြီးဆုံးနိုင်ရန် ကျွမ်းကျင်မှု၊ ဉာဏ်ပညာ၊ အနုပညာတို့ဖြင့် ပြည့်စုံကြလေသည်။ အလွန်ကြီးမားသော စီမံကိန်းဖြစ်သဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား ပြသခဲ့သည့်ပုံစံအတိုင်း တိကျစွာဖန်တီးရမည်ဖြစ်သည်။

ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်သော လုပ်သားများတို့၏အစွမ်းအစ အတတ်ပညာအမျိုးမျိုးတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ဆုလာဘ်တို့ပင်ဖြစ်နေသည်မှာ ထင်ပေါ်လှ၏။ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝသည်ဆိုရာတွင်လည်း မှော်ဝိဇ္ဇာအားဖြင့်မဟုတ်၊ အထူးဝိညာဉ်တစ်ခုခုသည် လူတို့အထဲတွင် လှုပ်ရှားနေသည်မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော် ရှေ့ဆက်ပြီးဆုံးနိုင်ရန် ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့အား လုပ်နိုင်ခွင့်တန်ခိုးပေးတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

သင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝသဖြင့် မည်သည့်ဆုလာဘ်ရရှိသနည်း။ သင်သည် ထိုဝိညာဉ်တော်ဆုကျေးဇူးတို့ကို သင့်အသက်တာတွင် ရှင်သန်စေမှသာလျှင် ထိုဆုလာဘ်တို့သည် ကြီးပွားတိုးတက်နိုင်မည်ဖြစ်သည် (ဂလာတိ၊ ၅:၂၂၊ ၂၃)။

အင်္ဂါနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်**
တဲတော်တည်ဆောက်သည်

ထွက်၊ ၃၆:၈-၃၉:၃၁ ကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ ပြည့်စုံရှင်းလင်းသောညွှန်ကြားချက်ကို အဘယ်ကြောင့်ပေးရသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် အသေးစိတ်တိုင်းအား ဂရုစိုက်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်သွန်သင်မှုရရှိသနည်း။

မောရှေသည် တဲတော်ကို သတိကြီးစွာတည်ဆောက်ရာတွင် သိနာတောင်မှရရှိသော ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဝီရိယရှိရှိ ပြီးစီးအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကျမ်းစာတွင် တစ်ခုချင်းစီကို စာရင်းပြုစုထားရာ (၁) တဲတော်နှင့် ပိတ်ထည်များ၊ ကန့်လန့်ကာနှင့် ဆိုင်ရာများ (ထွက်၊ ၃၆:၉-၃၈)။ (၂) ပဋိညာဉ်သေတ္တာ (ထွက်၊ ၃၇:၁-၉)။ (၃) ရှေ့တော်မုန့်တင်စားပွဲ (ထွက်၊ ၃၇:၁၀-၁၆)။ (၄) မီးတိုင်စင် (ထွက်၊ ၃၇:၁၇-၂၄)။ (၅) နံ့သာမွှေးတိုင်ပလ္လင် (ထွက်၊ ၃၇:၂၅-၂၉)။ (၆) မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင် (ထွက်၊ ၃၈:၁-၇)။ (၇) ခြေလက်ဆေးရာအင်တုံ (ထွက်၊ ၃၈:၈)။ (၈) ဝင်းတံတိုင်း (ထွက်၊ ၃၈:၉-၂၀)။ (၉) ဗိမာန်တော်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ (ထွက်၊ ၃၈:၂၁-၃၁) စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ထွက်၊ ၃၉ တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏သင်တိုင်း၊ ရင်ဖုံးနှင့် အခြားပုရောဟိတ်ဝတ်လုံပါပစ္စည်းတို့ အကြောင်းပါရှိသည်။

တဲတော်၏အထုံးအဖွဲ့တို့သည် ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကို ဖော်ပြသော ဧဝံဂေလိတရား၏ မျက်မြင်သရုပ်ပြအရာတို့ဖြစ်သည်။ အထုံးအဖွဲ့အမျိုးမျိုးတို့သည် (၁) ဘုရားသည် အပြစ်ကိုရှိမုန်း၍ ထိုအပြစ်တရားအား မည်သို့ကိုင်တွယ်ခြင်း (၂) နောင်တရသောအပြစ်သားအား ကယ်တင်ပုံ (၃) ဆိုးသွမ်းသူတို့၏ကံကြမ္မာ (၄) ဆိုးသွမ်းခြင်းမပါသော အနာဂတ်ဘုန်းတော်နိုင်ငံတည်စေခြင်းတို့ကိုဖော်ဆောင်သည်။

မတူညီသော်လည်း အလွန်နီးစပ်သော အထုံးအဖွဲ့နှစ်ခုတို့ကို နေ့စဉ်နှင့်နှစ်စဉ် ပြုလုပ်ရသည်။ ဤနှစ်ဆင့်ဝန်ဆောင်ခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင်သည် အပြစ်ကိုကိုင်တွယ်ပုံနှင့် အပြစ်သားတို့အား ကယ်တင်ပုံတို့ကို ပုံဆောင်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရသူတို့၏ အပြစ်ကိုဖြေလွှတ်၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းပေးသည်ကို တဲတော်၏နေ့စဉ်တာဝန်များအားဖြင့် ပြသည်။ ဤကယ်တင်ခြင်းဆုလာဘ်ကို လက်ခံနိုင်ရန် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဖြစ်ရာ၊ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မေရှိယ၏အသေခံခြင်း “ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်အားလုံးကို ဆေးကြောတော်မူသော” (၁ယော၊ ၁:၇) အသွေးပင်ဖြစ်သည်။ အပြစ်ကိုဝန်ချ၍ ခရစ်တော်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဝတ်ရုံကို လက်ခံခြင်းသည် ဤဆုလာဘ်၏ဗဟိုချက်မဖြစ်သည် (ဆာ၊ ၃:၂၁၊ ၂)။ ဤသို့ဖြင့် နောင်တရသော အပြစ်သားသည် အပြစ်လွှတ်ခြင်းခံစားရ၍ ကယ်တင်ခြင်းတွင် ဝမ်းမြောက်ရ၏။

နှစ်စဉ်ဝန်ဆောင်မှု “အပြစ်ဖြေရာနေ့” ၏ လုပ်ဆောင်ချက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏အပြစ်အားလုံးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းခြင်း၊ အပြစ်ပြဿနာကို ဖြေရှင်းခြင်းနှင့် အပြစ်ကင်းသောအနာဂတ်ကို တည်ဆောက်ခြင်းတို့ကိုပြသသည် (ဝတ်၊ ၁၆။ ယောဟန်၊ ၁:၂၉)။ ယခုပစ္စုပ္ပန်တွင်ပင် ကောင်းကင်တွင် ခရစ်တော်၏နှစ်ပိုင်းလုပ်ဆောင်ပေးခြင်းသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပြုလုပ်သောအရာများကို ဖော်ပြပေးသည် (ဟောပြော၊ ၇:၂၅)။ ထို့ပြင် ဆိုးသွမ်းခြင်း၏ပြဿနာကိုလည်း နောက်ဆုံးဖြေရှင်းခြင်းဖြစ်လိမ့်မည် (ဒ်၊ ၇:၁၃၊ ၁၄၊ ၂၂၊ ၂၇။ ဒ်၊ ၈:၁၄။ ဗျာ၊ ၂၁:၄)။

တဲတော်သည် ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းနေရာဖြစ်သည်။ ဝတ်ပြုခြင်းဟူသည် ယုံကြည်သူ အားလုံးတို့နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ရန်၊ ခေါ်တော်မူသောဘုရားသခင်နှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက်**
တဲတော်တွင်ဘုရားကိန်းဝပ်တော်မူခြင်း

ထွက်၊ ၄၀:၁-၃၈ ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်ကိန်းဝပ်ခြင်းကို ဣသရေလတို့မှ မည်သို့သိရသနည်း။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း၏ နောက်ဆုံးအခန်း (ထွက်၊ ၄၀) သည် တဲတော်အား သန့်ရှင်းစေခြင်း၊ ဆက်ကပ်ခြင်းနှင့် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ အကြောင်းပါဝင်သည်။ တဲတော်အားသန့်ရှင်းစေခြင်းသည် သိနာတွင် ဣသရေလ တို့၏ အမြင့်ဆုံးသောအဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ဆိုသည်မှာ သူ၏သန့်ရှင်းခြင်း၊ ကိုယ်ကျင့် ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် မေတ္တာဖြင့်ကိန်းဝပ်ခြင်းများဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၃:၅။ ၃၃:၁၈၊ ၁၉)။ ထိုအရာများသည် သူ၏ကောင်းမြတ်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ သူ၏ကိန်းဝပ်တော်မူခြင်းသည် မိုးတိမ်ကဲ့သို့မြင်တွေ့ရ၏။ ထွက်မြောက်ရာ ကျမ်းသည် ဘုရားသခင်၏ကိန်းဝပ်စောင့်မခြင်း၊ နေ့အချိန်တွင် ထာဝရဘုရား ၏မိုးတိမ်၊ ညအချိန်တွင် မီးမိုးတိမ်အားဖြင့်လည်းကောင်း စောင့်မခြင်းတို့ဖြင့် အဆုံးသတ်လေသည်။ ထာဝရဘုရားရှိသည်ဆိုရုံမကဘဲ သူတို့၌ အနီးကပ် ကိန်းဝပ်လျက် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ပို့ဆောင်နေသည်ကို ဟေဗြဲလူတို့သည် ကြုံတွေ့ခံစားကြရန်ဖြစ်သည်။

မောရှေသည် တဲတော်အား ဒုတိယနှစ်၊ ပထမလ၊ ပထမရက်နေ့ တွင် တည်ထား၏ (ထွက်၊ ၄၀:၂၊ ၁၇)။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုရန် အာရုန်နှင့် သူ၏သားများအပါ အရာခပ်သိမ်းတို့အား ဆီလိမ်းကျံခြင်းဖြင့် မောရှေသည် သန့်ရှင်းစေလေ၏ (ထွက်၊ ၄၀:၉၊ ၁၃-၁၅)။ အသန့်ရှင်းဆုံးအခန်း၊ သန့်ရှင်း သောအခန်း၊ ဝင်းတံတိုင်းကိုလည်းကောင်း ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆက်ကပ် လေသည်။ ဤသို့ပြုခြင်းဖြင့် ဗိမာန်တော်၏အထုံးအဖွဲ့အလုံးစုံတို့အား အခမ်း အနားဖြင့် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည် (တော၊ ၇:၁)။ ထိုသို့ဖွင့်လှစ်နေချိန်တွင်သာ မောရှေသည် အသန့်ရှင်းဆုံးအခန်းသို့ဝင်ရ၏။ နောက်နောင်တွင်မူ အပြစ် ဖြေရာနေ့ကြီးရောက်မှ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးတစ်ပါးတည်းသာ တစ်နှစ် တစ်ကြိမ်ဝင်ခွင့်ရှိသည် (ဝတ်၊ ၁၆:၂၊ ၁၇)။

အခါသမယသုံးကြိမ်ဖြင့် လုပ်ငန်းပြီးစီးကြောင်း ကျမ်းစာမှဖော်ပြ သည်။ (၁) ဖန်ဆင်းခြင်းရက်သတ္တပတ်အဆုံးတွင် ဘုရားသခင်သည် မိမိ ဖန်ဆင်းခြင်းပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာသည် (ကမ္ဘာ၊ ၂:၁-၃)။ (၂) ကျမ်းစာ သည် တဲတော်တည်ဆောက်ပြီးစီးကြောင်း ကြေညာသည်။ “ထိုသို့ မောရှေသည် အလုပ်ပြီးစီးစေတည်း” (ထွက်၊ ၄၀:၃၃)။ (၃) ရှောလမုန်သည် ဗိမာန် တော်တည်ဆောက်ပြီးစီးချိန်တွင်လည်း ထိုသို့ပြုခဲ့သည် (၃ရာ၊ ၇:၅၁)။

ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ဣသရေလဗိမာန်တော်တို့၏ဆက်စပ်ခြင်း၌ ကိုယ်တော် သည် ရွေးနုတ်ခံသောသူတို့နှင့် ကမ္ဘာသစ်ရှိ “ထာဝရဘုရား၏တဲတော်” တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သစ်တွင် စိုးစံတော်မူမည့် နိုင်ငံတော်အကြောင်း ကို ဖော်ပြနေခြင်းဖြစ်သည် (ဗျာ၊ ၂၁:၂၊ ၃ နှင့် ဗျာ၊ ၂၂:၁-၄ ကိုယှဉ် ဖတ်ပါ)။

ထာဝရဘုရားသည် တဲတော်အပြည့်ကိန်းအောင်းခြင်းသည် (ထွက်၊ ၄၀:၃၄) မောရှေအတွက် မိမိမွေးဖွားချိန်မှစ၍ ကပ်ဘေးဒဏ်ဆယ်ပါးအချိန် အီဂျစ်ဘုရားများအား အောင်နိုင်ခြင်း၊ အီဂျစ်မှထွက်ခွာခြင်း၊ အီဂျစ်တပ်မတော် ကြီးအား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် သိနာတောင်တွင် ထာဝရဘုရား၏မိမိကိုယ်ကို

ပြသခြင်းတို့ထက်သာလွန်ကာ ကိန်းအောင်းတော်မူခြင်း၏အထွတ်အထိပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ယခုပင် ထာဝရဘုရား၏ကိန်းတော်မူခြင်းကို သင်မည်သို့ ခံစားနိုင်သနည်း။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် သင့်အတွက် အဘယ်ကြောင့် အရေးကြီးနိုင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၂၅ ရက်**
ယေရှုသည်လူသားတို့၌တဲတော်အဖြစ်
ယောဟန်၊ ၁:၁၄ ကိုဖတ်ပါ။ ခရစ်တော်၏လူဇာတိခံမွေးဖွား
ခြင်းသည် တဲတော်နှင့် မည်ကဲ့သို့နှိုင်းယှဉ်နိုင်မည်နည်း။

ယေရှု၏လူဇာတိခံမွေးဖွားခြင်းသည် အလွန်နက်နဲ၍ ရွေးနုတ်ခံရသော သူတို့မှ ထာဝရကာလသင်ယူရမည့် အထူးသီးသန့်သိပ္ပံပညာရပ်ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆင်ကာ ကျွန်ုပ်တို့ အထဲ၌ ထိတွေ့စမ်းသပ်နိုင်ရန်ရောက်လာသည်ဟု ရှင်ယောဟန်ဖော်ပြထား သည်။ ဤနေရာတွင် ဓမ္မဟောင်း၏ဘုရား၊ သဲကန္တာရ၏သိနာတွင် တဲတော် အားဖြင့် ဣသရေလတို့၌ ကိန်းတော်မူ၍ ကတိတော်ပြည်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူသောဘုရားသည် လူသားယေရှုအဖြစ် ရောက်လာတော်မူသည်။

လူဇာတိခံမွေးဖွားလာ၍ လောက၌ရောက်ရှိနေစဉ်တွင် ယေရှုသည် လူသားတို့နှင့်အတူရှိခြင်းကို တဲတော်၌ကိန်းတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ အနှိုင်းမဲ့ လိုက်လျောပေးခြင်းပေတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် လူသားတစ်ဦးကဲ့သို့ ဆင်းသက်လာ၍ သူသည် “ဧမာနွေလ၊ ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူနေ၏” ဆိုခြင်းကို လက်တွေ့ပြသ၍ သေချာစေသည်။

မသဲ၊ ၁စး၂၀ တွင် ယေရှုသည် နှစ်ဦးသုံးဦးတို့စုံရုံးသောအခါ သူတို့အထဲတွင် ပါရှိသည်ဆို၏။ ခရစ်တော်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ကိန်းတော်မူခြင်းဖြင့် လူတို့၌နေထိုင်သည်။ ခရစ်တော်သည် သူ့နောက်လိုက် သူတို့ကို အနီးကပ်ပေါင်းသင်းလိုသဖြင့် “ငါသည် တံခါးရှေ့မှာရပ်၍၊ ခေါက် လျက်နေ၏။ အကြင်သူသည် ငါ၏အသံကိုကြား၍ တံခါးကိုဖွင့်အံ့၊ ထိုသူ ရှိရာသို့ငါဝင်၍ သူနှင့်အတူစားသောက်မည်။ သူသည်လည်း ငါနှင့်အတူ စားသောက်ရလိမ့်မည်” (ဗျာ၊ ၃:၂၀) ဆို၏။

ဗျာ၊ ၂:၁-၃ ကိုဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သည့် သတင်းရှိသနည်း။

ယေရှုလင်မြို့သစ်သည် ကောင်းကင်မှလောကသို့ ဆင်းသက်လာ မည်ကို ယောဟန်က “ဘုရားသခင်၏တဲတော်သည် လူတို့တွင်ရှိ၏။ လူတို့နှင့် အတူ ကိန်းဝပ်တော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့နှင့်အတူရှိနေ၍ သူတို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူမည်” (ဗျာ၊ ၂:၃)။ ယေရှုလင်မြို့သစ်တွင် ဗိမာန်တော်မရှိပါ (ဗျာ၊ ၂:၂၂) တစ်မြို့ လုံးသည် ထာဝရဘုရားတည်ရှိရာ ဗိမာန်တော်ဖြစ်လေ၏။ မြို့တော်၏အလျား၊ အနံ၊ အမြင့်တို့သည် ဗိမာန်တော်၏အသန့်ရှင်းဆုံးနေရာကဲ့သို့ အားလုံးတူညီ (ဗျာ၊ ၂:၁၆) ၍ ကုဗလုံးကဲ့သို့ အနားအားလုံးတူညီ၏။ ထာဝရကာလ တိုင်အောင် အပြစ်၊ သေခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲမရှိဘဲ၊ ထာဝရဘုရားကိန်းဝပ် တော်မူရာနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့စိုးစံကြရပါမည်။

ယေရှု၌ ကျွန်ုပ်တို့အားပေးသောကတိတော်ကို မျှော်လင့်၍ အဆုံးတိုင်အောင်တည်ကြည်နိုင်ရန် မည်သို့သင်ယူရမည်နည်း။

သောကြာနေ့

ခက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်

ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, “The Tabernacle and Its Services, pp. 353-358, in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

“ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ခြင်းမတိုင်မီတွင် ဣသရေလအား အီဂျစ် ကျေးကျွန်ဘဝမှရွေးနုတ်၍ ထုတ်ဆောင်လာခြင်းသည် အလျင်ဦးရှိခဲ့၏။ ထိုသို့ နှင့် ဘုရားသည် သူ၏လူတို့နှင့် ထာဝရပဋိညာဉ်ပြုကာ သူတို့နှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရန်လိုလား၏။ သူသည် ၎င်းတို့၏ဘုရား၊ ၎င်းတို့သည်လည်း သူ၏ လူများဖြစ်စေလိုသည် (ထွက်၊ ၆:၇)။ ၎င်းတို့သည် သူနှင့်ဆက်ဆံရာတွင်နှင့် အချင်းချင်းဆက်ဆံခြင်းကို ပဋိညာဉ်ဖြင့် အနက်ဖွင့်ခဲ့သည်။ တဲတော်ဟူသည် ဆုံတွေ့ရသောနေရာ၊ ဘုရားနှင့်လူသားတို့ ဆုံတွေ့သည့်နေရာဖြစ်သည်။ ဤ သည်မှာ ရွေးနုတ်ပြီးနောက် ထာဝရဘုရားနှင့် ထာဝရပဋိညာဉ်ပြုကာ ဘုရား သည်လည်း မိမိနေရာတွင် စိုးစံရပြီးမှသာ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်” (Andrews Bible Commentary: Old Testament, “Exodus” Andrews University Press, 2020), p. 226.

ဗိမာန်တော်အထုံးအဖွဲ့တို့နှင့်ပတ်သက်၍ အယ်လင်ဂျီဝိုက်သည် “တဲတော် နှင့် ဗိမာန်တော်တို့၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာတို့သည် ခရစ်တော်၏သေခြင်းနှင့် ဆက်စပ်နေသည့်အမှန်တရားကို လူထုတို့အား နေ့စဉ်သွန်သင်ပေးရ၍၊ ခရစ်တော် နှင့် စာတန်တို့၏မဟာတိုက်ပွဲအဆုံးသတ်ခြင်းနှင့် စကြဝဠာအား အပြစ်နှင့် အပြစ်သားများကို သန့်စင်ပစ်လိုက်ခြင်းကို၊ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း လူတို့၏စိတ်နှလုံး ထဲ စွဲငြိနိုင်ရန် ပြုလုပ်ပေးသည်” (Patriarchs and Prophets, p. 358).

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ ဗိမာန်တော်၏အထုံးအဖွဲ့တို့တွင် ဝတ်ပြုခြင်း၏ဗဟိုချက်သည် အသွေးသွန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဗိမာန်တော်၏ရိုးရာဓလေ့တို့တွင် တိရစ္ဆာန်

မျိုးစုံနှင့် ၎င်းတို့၏အသွေးကို ယဇ်ပူဇော်ခဲ့ရသည်။ အသွေးသည် မည်သည့်အရာအား သင်္ကေတပြု၍၊ ပူဇော်သောယဇ်တိုင်းတို့သည် မည်သည်အား ညွှန်ပြနေသနည်း။

၂။ စကြဝဠာကိုဖန်ဆင်းသောဘုရားသည် လူသားဇာတိခံယူကာ ဗိမာန် တော်အားဖြင့် လူသားတို့၌နေထိုင်သည်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အံ့ဖွယ် မေတ္တာတော်ကို ဖော်ပြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်အတွက် ယဇ်ကောင်အနေဖြင့် ပူဇော်ကာ ကျွန်ုပ်တို့အစားသေရသည်။ ဤအရာ သည် ဘုရားသခင်၏ဝိသေသလက္ခဏာအကြောင်း မည်သို့သွန်သင် သနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သူ၏နိုင်ငံတော်သို့ ကယ်တင်သိမ်းဆည်းလိုသည်ကို ဤအရာသည် မည်သို့သွန်သင်ပေး သနည်း။

၃။ ဟေဗြဲ၊ ၈:၁-၆ ကိုဖတ်ပါ။ လောက၏ဗိမာန်တော်သည် ယခုချိန် ယေရှုမှ ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်တွင် ပြုနေသောအရာများတို့ကို ရောင်ပြန်ဟပ်နေကြောင်း ဤအရာသည် မည်သို့သွန်သင်ပေးသနည်း။

နံနက်ယံဝတ်
ဧူလိုင်လ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁	ဂါ	မသဲ၊	၁၀း၁၆	၁၇	တေး	လုကာ၊	၉း၅၅
၂	ဟူး	မာကု၊	၆း၃၁	၁၈	ကြာ	လုကာ၊	၁၀း၃၆
၃	တေး	မာကု၊	၆း၄၃၊ ၄၄	၁၉	နေ	လုကာ၊	၁၇း၂၀၊ ၂၁
၄	ကြာ	မသဲ၊	၁၄း၂၇				
၅	နေ	ယောဟန်၊	၆း၂၆၊ ၂၇	၂၀	နွေ	မသဲ၊	၁၉း၁၄
				၂၁	လာ	မသဲ၊	၁၉း၂၂
၆	နွေ	မသဲ၊	၁၅း၁၉၊ ၂၀	၂၂	ဂါ	ဃာဟန်၊	၁၁း၁၂၊ ၁၄
၇	လာ	မသဲ၊	၁၅း၂၈	၂၃	ဟူး	ယောဟန်၊	၁၁း၅၇
၈	ဂါ	မသဲ၊	၁၆း၁၂	၂၄	တေး	မသဲ၊	၂၀း၂၈
၉	ဟူး	မသဲ၊	၁၆း၂၄	၂၅	ကြာ	လုကာ၊	၁၉း၉၊ ၁၀
၁၀	တေး	မသဲ၊	၁၇း၃	၂၆	နေ	မသဲ၊	၂၆း၁၃
၁၁	ကြာ	မသဲ၊	၁၇း၉				
၁၂	နေ	မသဲ၊	၁၈း၄	၂၇	နွေ	မသဲ၊	၂၁း၁၁
				၂၈	လာ	မသဲ၊	၂၁း၁၉
၁၃	နွေ	ယောဟန်၊	၇း၃၇	၂၉	ဂါ	မာကု၊	၁၁း၁၇
၁၄	လာ	ယောဟန်၊	၇း၁၇	၃၀	ဟူး	လုကာ၊	၂၀း၃၉၊ ၄၀
၁၅	ဂါ	ယောဟန်၊	၈း၁၂	၃၁	တေး	မသဲ၊	၂၃း၃၈
၁၆	ဟူး	ယောဟန်၊	၁၀း၁၄				

နံနက်ယံဝတ်
သြဂုတ်လ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁	ကြာ	ယောဟန်၊	၁၂း၂၀၊ ၂၁	၁၇	နွေ	လုကာ၊	၂၄း၃၈
၂	နေ	မသဲ၊	၂၄း၁၃	၁၈	လာ	ယောဟန်၊	၂၁း၁
				၁၉	ဂါ	မသဲ၊	၂၈း၁၈-၂၀
၃	နွေ	မသဲ၊	၂၅း၄၀	၂၀	ဟူး	တမန်၊	၁း၁၁
၄	လာ	ယောဟန်၊	၁၃း၇	၂၁	တေး	မသဲ၊	၅း၁၊ ၂
၅	ဂါ	မသဲ၊	၂၆း၂၉	၂၂	ကြာ	မသဲ၊	၅း၁၇
၆	ဟူး	ယောဟန်၊	၁၄း၁၊ ၃	၂၃	နေ	မသဲ၊	၆း၁
၇	တေး	လုကာ၊	၂၂း၄၂				
၈	ကြာ	မသဲ၊	၂၆း၆၇	၂၄	နွေ	လုကာ၊	၁၁း၁
၉	နေ	မသဲ၊	၂၇း၄	၂၅	လာ	မသဲ၊	၇း၁
				၂၆	ဂါ	မသဲ၊	၁၃း၂၃
၁၀	နွေ	မသဲ၊	၂၇း၁၇၊ ၁၈	၂၇	ဟူး	မာကု၊	၄း၂၆-၂၉
၁၁	လာ	ယောဟန်၊	၁၉း၂၂	၂၈	တေး	မသဲ၊	၁၃း၂၇၊ ၂၈
၁၂	ဂါ	ယောဟန်၊	၁၉း၃၀	၂၉	ကြာ	ခကော၊	၁း၂၆၊ ၂၇
၁၃	ဟူး	မသဲ၊	၂၇း၆၅၊ ၆၆	၃၀	နေ	ခကော၊	၃း၉
၁၄	တေး	မသဲ၊	၂၈း၆				
၁၅	ကြာ	ယောဟန်၊	၂၀း၁၅၊ ၁၆	၃၁	နွေ	လုကာ၊	၁၃း၂၀၊ ၂၁
၁၆	နေ	လုကာ၊	၂၄း၁၇				

နံနက်ယံဝတ်
စက်တင်ဘာလ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁ လာ မသဲ၊ ၁၃း၄၄	၁၆ ဂါ မသဲ၊ ၂၁း၃၃
၂ ဂါ မသဲ၊ ၁၃း၄၅၊ ၄၆	၁၇ ဟူး မသဲ၊ ၂၂း၈
၃ ဟူး မသဲ၊ ၁၃း၄၇-၅၀	၁၈ တေး မသဲ၊ ၂၅း၁၅
၄ တေး မသဲ၊ ၁၃း၅၂	၁၉ ကြာ လုကာ၊ ၁၆း၁၃
၅ ကြာ ဟောရှာ၊ ၅၀း၄	၂၀ နေ လုကာ၊ ၁၀း၃၆၊ ၃၇
၆ နေ လုကာ၊ ၁၈း၉	
	၂၁ နွေ မသဲ၊ ၂၀း၁၄၊ ၁၅
၇ နွေ လုကာ၊ ၁၈း၇၊ ၈	၂၂ လာ မသဲ၊ ၂၅း၁၀
၈ လာ လုကာ၊ ၁၅း၁၊ ၂	၂၃ ဂါ ဇဖက်၊ ၁း၄-၁၀
၉ ဂါ လုကာ၊ ၁၅း၂၀	၂၄ ဟူး ယောဟန်၊ ၁၄း၁၂
၁၀ ဟူး လုကာ၊ ၁၃း၆	၂၅ တေး တမန်၊ ၁း၈
၁၁ တေး လုကာ၊ ၁၄း၂၃	၂၆ ကြာ တမန်၊ ၂း၁
၁၂ ကြာ မသဲ၊ ၁၈း၂၁	၂၇ နေ ယောဟန်၊ ၁၄း၁၆-၁၈
၁၃ နေ လုကာ၊ ၁၂း၂၀၊ ၂၁	
	၂၈ နွေ တမန်၊ ၃း၆
၁၄ နွေ လုကာ၊ ၁၆း၂၆	၂၉ လာ တမန်၊ ၅း၅
၁၅ လာ မသဲ၊ ၇း၂၁	၃၀ ဂါ တမန်၊ ၅း၄၁